श्रीः

पापनाशक्षेत्रमाहात्म्यम्

பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியம்

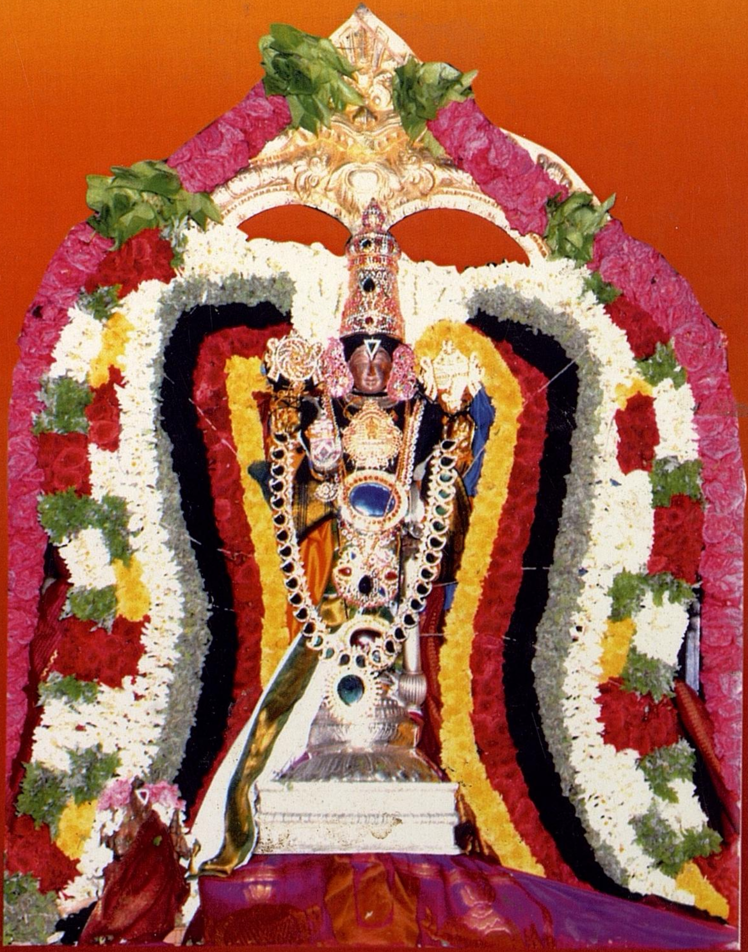

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

...வதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

S.18452

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண். 569

श्रीः

पापनाशक्षेत्रमाहात्म्यम्

பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியம்

பதிப்பாசிரியர்:

முனைவர் ஆ. வீரராகவன், M.A.,B.L.I.S. Ph. D.,
சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
மற்றும் ஆய்வு மையம்
தஞ்சாவூர்.

2015] [விலை ரூ. 250-00

நூற்பதிப்பு விளக்கக் குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியம்
பதிப்பாசிரியர்	:	முனைவர் ஆ. வீரராகவன்
வெளியிடுபவர்	:	இயக்குநர், சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
வெளியீட்டு எண்.	:	*569*
மொழி	:	**சம்ஸ்க்ருதம், தமிழ்**
பதிப்பு	:	முதற்பதிப்பு
வெளியீட்டு நாள்	:	2015
தாள்	:	**TNPL *18.6* கி. கி**
நூல் அளவு	:	21 x 14 செ. மீ.
பக்கங்கள்	:	196
படிகள்	:	250
எழுத்து	:	16 & 12 புள்ளி
அச்சிட்டோர்	:	ஒளி அச்சு, சரசுவதி மகால் நூலகம்.
புத்தகக்கட்டு	:	லேமினேசன் அட்டை
பொருள்	:	**தலபுராணம்**
ISBN	:	978-93-85343-07-0
விலை	:	ரூ. 250-00

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின் சரசுவதி மகால் நூலகம் தமிழ், சம்ஸ்க்ருதம், தெலுங்கு மற்றும் மராட்டி மொழிகளில் நாற்பதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட சுவடிகளைப் பாதுகாத்து வருகின்றது. மேலும் இவற்றில் வெளிவராத அரிய சுவடிகளை மொழிப்பண்டிதர்கள், துறை வல்லுநர்கள் மற்றும் சிறப்புக்கேண்மைப் பதிப்பாசிரியர்களை நியமித்து அவர்களைக்கொண்டு நூல்களாக சிறப்பான முறையில் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வருகின்றது. அவ்வரிசையில் **பாபநாச க்ஷேத்திர மாகாத்மியம்** என்னும் இந்நூல் தற்போது முதல் பதிப்பாக வெளியிடப்படுகின்றது.

பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியம் என்னும் இச்சுவடி நூல் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகம்-சம்ஸ்க்ருதத் துறையில் B. 11292 என்ற எண்ணில் ஓலைச்சுவடியாகப் பதிவாகியுள்ளது. பாபநாசம் என்றாலே பாபங்களை ஒழிப்பது என்று பொருள். அவ்வகையில் ஓர் அரசன் தானாகவே பாபத்தைத் தேடிக்கொண்டு அதிலிருந்து விடுபடும் செய்தி அனைவரையும் கவர்ந்திழுப்பதாய் அமைந்துள்ளது. அதோடுமட்டுமல்ல தலபுராணமாக அமைந்ததில் தஞ்சை-குடந்தை பெருவழிச்சாலையில் அமைந்த பாபநாசம், 108 சிவாலயம், திருவலஞ்சுழி, கொட்டையூர் ஆகிய ஊர்களின் பெயர் பற்றிய செய்தியும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன

பதினோரு அத்தியாயங்களைப் பெற்ற இந்த நூலை யாவரும் படித்தறிந்து பயன்பெறுகையின் பொருட்டு மூலநூலைத் தமிழில் எழுத்தாக்கமாகக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திற்கும் தனித் தனியே தமிழில் கதைச்சுருக்கம் எழுதி பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலை சிறப்பாகப் பதிப்பித்தளித்த நூலக சம்ஸ்கிருதப் பண்டிதர் முனைவர் ஆ. வீரராகவன் அவர்களுக்கு என் பாராட்டுக்கள்.

இந்நூல் வெளிவரத் தேவையான நிதியுதவி நல்கிய அரசுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் நன்கு வெளிவர ஆவன செய்துள்ள சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர்(பொ.) திரு. இரா. ஜெய்னுலாப்தீன், எம்.எஸ்ஸி., அவர்களுக்கும், நூலகர் முனைவர் எஸ்.சுதர்ஷன், M.A.,B.Lit.,M.L.I.S.Ph.D., அவர்களுக்கும் மற்றும் நூலகப்பணியாளர் களுக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் திருத்தலங்களைப்பற்றி ஆய்வு மேற்கொள்ளும் மாணவர்களுக்கும், வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், ஆர்வலர்களுக்கும் பெரிதும் பயன்படும்.

தஞ்சாவூர்
09-10-2015

டாக்டர் என். சுப்பையன், இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

முன்னுரை

सर्वैश्वर्यप्रदातारं सर्वापद्विनिवारणम् ।
सर्वलोकैकशरणं पापनाशपतिं भजे ॥

ஸர்வைச்வர்ய பிரதாதாரம் ஸர்வாபத்வினிவாரணம் ।
ஸர்வலோகைகசரணம் பாபநாசபதிம் பஜே ॥

(பொ.) அனைத்து வகைச்செல்வங்களை அருள்பவரும், துன்பங்களனைத்தையும் துடைப்பவரும், அனைவரும் சரண் அடைய வல்லவரும் ஆன பாபநாசபதியை (ஸ்ரீநிவாசப்பெருமாளை) வணங்கு கின்றேன்.

பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியம் என்னும் இச்சுவடி நூல் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகம்-சம்ஸ்க்ருதத் துறையில் B. 11292 என்ற எண்ணில் ஓலைச்சுவடியாகப் பதிவாகியுள்ளது. இந்த நூலை முதலில் சுவடியிலிருந்து படியெடுத்து, பிழைத்திருத்தம் செய்து, பதிப்பிற்கு ஏற்றவாறு பதிப்பகப்படிவங்கள் தயார் செய்யப் பெற்றன. மெய்ப்புத்திருத்துதலும் மொத்தம் மூன்று முறை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பதினோரு அத்தியாயங்களைப் பெற்ற இந்த சுவடிநூலைப் பெற்று யாவரும் படித்தறிந்து பயன்பெறுகையின் பொருட்டு மூலநூலைத் தமிழில் எழுத்தாக்கமாகக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திற்கும் தனித் தனியே தமிழில் கதைச்சுருக்கம் எழுதி பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது.

பாபநாசக்ஷேத்திரமாகாத்மியம்

பாபநாசம் என்றாலே பாபங்களை ஒழிப்பது என்று பொருள். அவ்வகையில் ஓர் அரசன் தானாகவே பாபத்தைத் தேடிக்கொண்டு அதிலிருந்து விடுபடும் செய்தி அனைவரையும் கவர்ந்திழுப்பதாய் அமைந் துள்ளது. அதோடுமட்டுமல்ல தலபுராணமாக அமைந்ததில் தஞ்சை - குடந்தை பெருவழிச்சாலையில் அமைந்த பாபநாசம், 108 சிவாலயம், திருவலஞ்சுழி, கொட்டையூர் ஆகிய ஊர்களின் பெயர் பற்றிய செய்தியும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக பிரதாபவீரன் என்ற அரசன், திருவலஞ்சுழிக்குப் பிறகு காவிரி ஆறு பாயாமல் வலஞ்சுழித்துப் பாதாளம் செல்ல, அக்காவிரியை மேற்கொணர எடுத்த அனைத்து முயற்சிகளும் வீணாகி, ஏரண்டவனத்தின் (கொட்டையூர்) முனிவர் ஒருவர் அதிற்குதித்துக் காவிரியை மறுபடியும் மேலெழுந்து பாயச்செய்தார். முனிவர் மாண்டதால் பிரம்மஹத்திதோஷம் அரசனைப் பற்றியது. அந்த பாபத்திலிருந்து விடுபட பாபநாசத்தில் பிரதாபவீரன் 108 சிவாலயத்தை நிறுவினான். பயிர்வளம் குன்றி பஞ்சமேற்பட்ட நிலையை அகற்ற நாட்டுக்கு நன்மை செய்யும் பாங்கில் பிரம்மஹத்தி தோஷம் பற்றிய அரசன் 108 சிவலிங்கஸ்தாபனத்தால் அதிலிருந்து விடுதலை யானான். இத்தகைய செய்திகளோடு 'பாபநாசமே பூலோக ஸ்ரீவைகுந்தம்' எனப் போற்றப்படும் வகையில் சுவையான இன்னும் பற்பல செய்திகளும் இந்நூலில் காணக்கிடைக்கின்றன.

நன்றியுரை

இந்நூலைப் பதிப்பிக்க ஆணை வழங்கிய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மற்றும் சரசுவதி மகால் நூலக இயக்குநர் டாக்டர் ந. சுப்பையன் இ.ஆ.ப., அவர்களுக்கும், நூற்பணியினைச் செவ்வனே நிறைவேற்றிடத் துணைபுரிந்த நிருவாக அலுவலர் திரு. இரா. ஜெய்னுலாப்தீன், M.Sc., அவர்களுக்கும், நூலகர் முனைவர் எஸ். சுதர்ஷன் M.A.,B.Lit.,MLIS.,Ph.D., அவர்களுக்கும் என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். நூலகக்கணினி மற்றும் நூற்கட்டுத்துறை பணியாளர்களுக்கும் என் உளமார்ந்த நன்றிகளை உரித்தாக்குகின்றேன்.

தஞ்சாவூர்
29-09-2015

முனைவர். ஆ. வீரராகவன்
சம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீ:

பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியம்

முதலாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம்

கடவுள் வாழ்த்துடன் நூல் தொடங்குகிறது. நாரதர் சங்கரரைப் பார்த்து அஷ்டாக்ஷர சித்தி தலங்களைக் குறித்துக் கூறக்கேட்க, சங்கரர், 'அஷ்டாக்ஷர சித்திநல்குபவை ஸத்ய-ஹரி-கிருஷ்ண-நைமிச-சாளக்கிராம-பதரீ-ஹஸ்திசைல-விருஷாசல-சேஷாத்ரி-சித்ரகூட-லக்ஷ்மீக்ஷேத்ர-குறுங்குடி-கர்ணிக-கும்பகோண- மோஹினீபுர- இந்த்ரக-சுவேதாசல-அனந்த- புல்லாணி- கடிகாசல- மஹீஸார-வாருண-சுகக்ஷேத்ர-மதுரா- மாதவ- கோஷ்டீபுர-புருஷோத்தம- ஸ்ரீரங்க-ஸ்ரீநிவாஸாக்ய-கிருஷ்ணாரண்ய- பக்தஜனப்பிரிய- ஸார-பாபநாசம் முதலான க்ஷேத்ரங்கள் என்றும், பாபநாசத் திருத்தலத்தில் மேற்கொள்ளும் தவத்தால் மும்மூர்த்திகளின் மந்திரங்கள், அஷ்டாக்ஷரம், துவாதசாக்ஷரம், ராமமந்திரம் ஆகியவற்றின் சித்தியும் கிட்டுகின்றது' என்று தெரிவித்தார்.

அப்படியானால் பாபநாசத்திருத்தலத்தின் பெருமையை விரிவாக விளம்பக்கோரிய நாரதருக்கு சங்கரர் கீழ்க்கண்டவாறு எடுத்துரைக்கின்றார்.

கும்பகோணத்திற்கு தென்மேற்கில் 1/2 யோசனை (4மைல்) தொலைவில் காவிரியின் தென்கரையில் பாபநாசத் திருத்தலம் உள்ளது. அது மாபாதகங்களை ஒழித்து ஸகலைச்வர்யங்களையும் புண்ணியங்களையும் ஸ்வர்கம் முதலான முக்திகளையும் தரவல்லது. பாபநாசேச்வரரை ஒருமுறை தரிசித்தால் கர்பவாஸம் முதலிய துக்கங்கள் அகலும். பாபநாசத்தில் ஓடும் காவிரி நீராட்டம் மறுபிறப்பற்ற ஸாயுஜ்ய முக்தியைத் தருகின்றது. நீராடுதல் எங்கே செய்தாலும் நீராடும்

நேரம் பாபநாசத்தைக் கூறுகின்றவர்களுக்கு முக்தி என்பது நிச்சயம். இந்த க்ஷேத்திரத்தில் அன்னதானம் யமநரகம், வைதரணி பயங்களைப்போக்கும். பாபநாசபதிக்கு நிலம் அளிப்பவர் வறுமைநீங்கி முக்திபெறுபவர். சந்தனம், குக்குளு, தைலம், துண்டுலம், பால், தயிர், நெய், வெல்லம், பயறு ஆகியவற்றை அளிப்பவர் நீங்காத செல்வமடைவர். பாபநாசபதிக்கு தனதான்யங்களை அளிப்பவர்களுக்கு புத்திரப்பேறு, ஆரோக்யம், செல்வம் உடன் வந்துசேரும். பாபநாசேஸ்வரரை நேரில் சேவிப்பவர்களுக்கு மண்ணுலகிலும் விண்ணுலகிலும் கிடைத்தற்கரியதொன்று இருக்கமுடியாது. பாபநாசேஸ்வரரின் பொருள் நிலங்களை அபஹரிப்பவர் அனேககோடி கல்பங்கள் நரகில் வீழ்வர். பாபநாசபதிக்கு ரதோபகரணங்கள், குடை, சாமரம் போன்றவற்றை அளிப்பவர் ராஜாவாகத் திகழ்வர். மகரசங்கராந்தி நாளில் இங்கு நீராடுபவர் பிரம்மஹத்யாதி முக்கிய பாபங்களிலிருந்து விடுபடுவர். காவிரி ஸ்நானத்தால் கிட்டும். பாபிகளின் பாபஜாலங்கள் பக்திசிரத்தையுடன் மகரசங்கிராந்தி ஸ்நானத்தால் ஒழியும். இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு அடிக்கடி செல்பவர் அச்வமேதயாகப் பயனையும், இத்தலத்தெம்பெருமானை விசேஷமாகப் புண்ணியகாலத்தில் வணங்குபவர் நன்னடத்தையும் உண்டாகப்பெறுபவர். பாபநாசஸ்தலம் சென்று காவிரியில் நீராடி ஜனார்தனனை வணங்குபவர்களுக்கு இதைக் காட்டிலும் பாபபரிஹாரம் வேறொன்று இருக்கமுடியாது. இந்த தலமகிமையை பாபநாசத்தில் படிப்பவர்களுக்கு கேட்டவர்களுக்கும் பாபம் அழிந்து புண்ணியம் பெருகும்.

முன்பொருகால் மாதவன் என்னும் மகாபாபி வேதியர்களின் பொருட்களை அபஹரித்ததோஷத்தால் அனைத்து உலகங்களும் இழிவுபடுத்தும்படி நடந்து கொண்டான். நரகவேதனையும் அனுபவித்தான். அவனது கர்மசேஷத்தால் பல கணக்கான பிறவிகளில் தோன்றி,

கொண்டான். நரகவேதனையும் அனுபவித்தான். அவனது கர்மசேஷத்தால் பல கணக்கான பிறவிகளில் தோன்றி, அவதியும்பட்டு, பிரம்மரக்ஷஸ்ஸாகவும் ஆனான். அவன் ஓர் அரண்யத்தில் இருக்கும்போது தீர்த்தயாத்திரை மேற்கொள்ளபவரான தால்ப்ய முனிவரைக் கண்டான். விஷ்ணுபக்தரும், மதம், மாத்ஸர்யம் அற்றவரும் ஆன அந்த முனிசிரேஷ்டரைக்கண்டு, பிரம்மராக்ஷஸன் தண்டம் (கோல்) போல் பூமியில் வீழ்ந்து வணங்கிக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார். பிராம்மண சிரேஷ்டரான ஸ்வாமியே உம்மை நான் சரணமாகப்பற்றுகின்றேன். நீர்தான் என்னை இந்த ராக்ஷஸ பாவத்திலுருந்தும் பயத்திலிருந்தும் காக்கவேண்டும் என்றான். சாதுகோட்டியுள் சத்புருஷர்கள் எப்போதும் பூமிமண்டலத்தில் கிடைப்பது எளிது. நம்மை பொறுத்தமட்டில் கருணையுள்ளங்கொண்ட நல்லவர்கள் பூமியில் கிடைக்க மாட்டார்கள். என் நிலையை அறிந்து கருணையுடன் என்னைக் காப்பாயாக. தால்ப்யரான நீவீர் உலகில் உயிரினங்களைக் காக்கும் நல்லவராவீர். தீர்த்தயாத்திரை என்ற வியாஜத்தில் சூர்யனைப் போல் ஸஞ்சரிக்கின்றீர். இவ்வாறு வேண்டியவருக்கு ஓ ! ராக்ஷஸனே ! உனது முற்பிறவிப் பாபத்தை நானறிவேன். முற்பிறவியில் உன்னால் வேதியச்செல்வம் களவாடப்பட்டது. அந்த பாபச்செயலால் மிகவும் துன்பம் தரும் நரகில் வீழ்ந்தாய். இப்போது ராக்ஷஸன் ஆனாய். அதோடல்ல, வழிக்களைப்பால் அமருகின்றவர்கள் வேதியர்கள், பசியுள்ளவர் என யாவரையும் விடாமல் அவர்களது செல்வம் உன்னால் முன்பு அபஹரிக்கப்பட்டு ராக்ஷஸோத்தமனும் ஆனாய். மதிய வேளையில் பக்தியுடன் வந்தவர்களுக்கு அன்னமளித்து அந்த புண்ணியத்தால் விளங்குபவர்கள் இன்னும் உள்ளனர். அங்கே செல்வோம். என்னுடன் வா. உன்னை நான் துன்பத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றேன், என்று கூறியதால் தால்ப்யரும் ராக்ஷஸனுமாக மிக விரைவில் பாபவிநாசன க்ஷேத்திரத்தை அடைந்தனர். ஆங்கே சஞ்சலமற்றவர்கள், கருணையாளர்கள் பெரியமனது படைத்தவர்கள்ஆகிய மக்கள் மகரஸங்கராந்தி புண்யதினத்தில்

முக்தியை அளிக்கவல்ல புண்ணியமான அத்தலத்தில் ஓடும் காவேரி ஜலத்தில் ஸங்கல்பம் செய்து நீராடினர். க்ஷேத்திரசிராத்தம் முதலான செயல்களைப்புரிந்தவர் களையும் அந்நதிக்கரையில் கண்டனர். பிறகு தால்ப்யரும், ராக்ஷஸபாவத்திலிருந்து விடுதலை வேண்டிய ராக்ஷஸனும் ஆங்கே புண்ணியம் தரும் பாபவிநாசன க்ஷேத்திரத்தில் ஸங்கல்பம்செய்து காவிரியாற்றில் நீராடினர். ராக்ஷஸனும் தனது சாபநிலையிலிருந்து விடுபட்டு மனிதஉருவோடு முனிவருக்கருகில் வந்தான். தால்ப்யரும் அவருடன் புறப்பட்டு விஷ்ணு ஆலயத்தில் நுழைந்தனர். முனிவரும் பாபநாசபதியான ஹரியை பக்தியுடன் வழிட்டார். அதைக்கண்ட ராக்ஷஸனும் அப்படியே பாபநாசேஸ்வரரை வணங்க, தால்ப்யர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். பிறகு எம்பெருமானுடைய குணாதிசயங் களைக் கூறி தால்ப்யரும், துதிசெய்த தால்ப்யமுனிவரின் தோத்திரத்தால் மகிழ்ந்த பாபநாசபதி, 'நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாயுள்ளேன். இப்போது நீர் விரும்பியதை வரமாகப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று மொழிந்தார். அதைக்கேட்ட தால்ப்யர் ''ஸ்வாமி ! உங்களை பார்த்ததிலிருந்து நான் செயற்கரிய செய்தவனாகிறேன். இதற்கு மேலேயும் வரம் கேட்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. இருந்தாலும் பக்தவத்ஸலா ! கருணைக்கடலே !! திருவின் மணாளனே ! பாபநாசபதியே ! இன்று மகரசங்கிராந்தி நாளில் உனது இந்த பாபநாசத்தில் காவிரி நீராட்டத்தால் இந்த ராக்ஷஸன் விடுதலையானான். இவனை வைகுண்டநிலையத்தில் உன்னுடைய பணிவிடையைப் புரியுமாறு செய்வாயாக. மற்றைய உலகவாழ்க்கை இன்பம் முதலியன யாவும் க்ஷணகாலம் நிற்பவையே. ஆதலால் என்னுடைய பக்தியை உன்னிடத்தில் நிலைத்திருப்பதாய் அருள்புரிவாயாக' என்று 'இதையே நான் உன்னிடத்தில் வரமாகக்கேட்கிறேன்' என்றார். 'தால்ப்யரின் மொழிகேட்டு அப்படியே ஆகட்டும்' என்றார். பிறகு ராக்ஷஸனும் தனது அரக்க நிலையிலிருந்து விடுபட்டு முந்நூற்றுக்கணக்கான தேவர்கள், பாடுவார் கணங்களுடன் ஒரு திவ்ய விமானத்திலேறி

ஸ்ரீவைகுண்டத்தைச் சென்றடைந்தான். நாரதரே அப்பேர்ப் பட்ட பாபநாசக்ஷேத்திரமகிமை, மகரசங்கிராந்தியில் பாபநாசகாவிரி நீராட்டப்பெருமை ஆகியவற்றை என்னாலும் பிரமன், திருமால் போன்றோராலும் வருணிக்க இயலாது. பாபநாசக காவிரிநீராட்டத்தை மகரஸங்கிராந்தியில் புரிந்தால் அது போகத்தையும் மறுபிறவியற்ற முக்தியையும் கொடுக்கவல்லது. பாபநாசபதியான விஷ்ணுவின் தரிசனம் அக்ஞானஇருளைப் போக்கடிக்கும். பாபநாசஸ்தலம் மனிதர்களின் கலிதோஷத்தை நீக்கும். பஞ்சமாபாதகங்களைப் போக்கி புண்யம், ஸ்வர்கம் மோக்ஷம் ஆகியவற்றை அளிக்கின்றது. சந்திரசூரியகிரகண காலங்கள், உத்தராயண, தக்ஷிணாயன விஷுக்கள் , அர்தோதயம், மகோர்தயம், மற்றும் பல புண்ணிய காலங்களில் குறிப்பாக மகரசங்கிராந்தி நாளில் காவிரியில் நீராடி ஜனார்தனனைச் சேவிப்பவர்களுக்கு பாபங்கள் ஒழியும். பாபங்கள் நாசமாவதால் இத்தலத்திற்கு பாபநாசம் என்பது பெயர். பாபநாசத்தில் விளங்கும் ஈஸ்வரனுக்கு நிகர் மற்றோர் ஈஸ்வரன் கிடைப்பது அரிது. இந்த அத்யாயத்தை பக்தியோடு படிப்பவர்கள் கேட்பவர்கள் அனைவரும் வைகுண்டத்தை அடைந்து திருமாலுடன் மகிழ்ச்சியில் திளைப்பர்.

இத்துடன் பிரம்மாண்டபுராணம்-பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தில் மாதவ ராக்ஷஸ விமோசனம் என்ற முதலாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம் முடிவுற்றது.

இரண்டாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம்

ஸ்ரீ நாரதர் "தேவதேவ! மகாதேவ! திரிபுரவிரோதியே! சங்கரரே! வ்ருஷபத்தை (எருதினை) ஊர்தியாகப் பெற்றவரே ! உமக்கு வணக்கம். மறுபடியும் சார்ங்கவிற்கையனான

பாபநாசத்தின் ஸ்வாமியான மாலவனின் அத்புதமான சரிதத்தை உன்முகக்கமலத்தால் விளம்ப நான் கேட்க விழைகின்றேன். இவ்வாறு கேட்ட நாரதருக்கு பெரியதான பாபநாசநாதனின் சரிதத்தைக் கீழ்வருமாறு கூறினார்.

ஈஸ்வரன் கூறுகிறார்

குண்டினன் என்ற ஒரு வேதியன். அவன் வேதம் அறிந்தவன். வர்ணாச்சிரம முறையில் வழுவாது நிற்பவன். விருந்தினர்களை உபசரிப்பவன். கருணை உள்ளம் படைத்தவன். அவன் காவிரியின் வடகரையிலுள்ள பெருங்காட்டில் வசித்தவனாய் அனைத்து வேள்விகளையும் புரிந்து விஷ்ணுபக்திபூண்டவனாகி அகங்காரமின்றி குணாட்யை என்பவருடன் வாழ்க்கை நடத்திவந்தான். அவரது வேள்வி, தானம்,வேதபாராயணங்களால் ராக்ஷஸர்கள் தோற்றோடி சமுத்திரத்தைச் சரணடைந்தார். வேள்விகளாலும் தர்ப்பணங்களாலும் இந்திராதி தேவர்கள் வந்து கூடினர். தேவர்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும் நடந்தபோரில் தேவர்கள் ராக்ஷஸர்களை வென்றனர். அந்த தேவர்களுடன் போட்டியிட ராக்ஷஸர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் அதிபதியான சரபன் என்ற பெயருடையவன் பிரம்மதேவனிடம் வரம் பெற்று அதனால் மதங்கொண்டிருந்தான். அவன் வேள்விகளுக்கு தடையும் வேதியர்களை அழித்தும் வந்தான். வேள்விகளால் தேவர்களுக்கு பலம் ஏற்படுகிறது. வேள்விமந்திரங்களால் நமக்கு தோல்வியும் உண்டாகிறது என்றெண்ணி வேள்வி புரிந்து வந்த குண்டினனையும் சரபன் அழிக்கமுற்பட்டான். குண்டினன் மற்றும் அவனது மனைவியையும் சீக்கிரம் கொல்வாயாக என்று சிம்மானனனிடம் கூறி, அப்படி கொன்றால்தான் நம் பலம் பெருகுமென்றான். பிராம்மணர்களின் வேள்விகளால் தேவர்களுக்கு பலம் வளருகிறது. ஆதலால் பூதலத்தில் எங்கும் வேள்வி செய்யவிடாது இடையூறு செய்யுங்கள் என்று தன் சிப்பாய்களுக்கு கட்டளையிட்டான். அவ்வாறு கூறியதின்

பேரில் அசுரர்களும் அரக்கர்களும் பூமிக்குவந்து அந்தணர்களுக்கு தீங்கிழைக்க ஆரம்பித்தனர். பூலோகத்தில் அசுரர்களாலும், அரக்கர்களாலும் வேதியர்கள் அழிக்கப்பட்டனர். வேதியர்கள் இன்மையால் வேள்விகளும் முற்றுமாய் ஒழிக்கப்பட்டது. சிம்மனனாசுரன் குண்டினனையும் அவன் மனைவியையும் மலையொன்றுடன் நாகபாசத்தால் கட்டி கடலில் எறிந்துவிட்டு செய்தியனைத்தையும் சரபாசுரனை அணுகித் தெரிவித்தான். மற்ற பிற அசுரர்களும் அப்படியே செய்து தத்தம் செயல்களைச் சரபனிடம் தெரிவித்தார். அதைக்கேட்ட சரபனும் தன்செய்கையை செயற்கரிய செயலாக எண்ணினான். மலையுடன் கட்டப்பெற்று ஜனார்தனையே சிந்தை செய்யும் அந்த வேதிய தம்பதியரை முதலையாய் வந்த அரக்கன் ஒருவன் விழுங்கிவிடுகின்றான். அம்முதலை தேவர் முனிவரிடம் அகப்பட்டு அவருடைய பிரம்மதேஜஸ்ஸால் முதலையரக்கன் ஒழிந்துபட வேதியரும் நாகபாசத்தைக் கருடமந்திரத்தால் அறுத்து தலையில் கட்டப்பட்ட மலையையும் உடைத்தெறிந்து சமுத்திர மத்தியில் வந்த படகால் இருவரும் கரைசேர்ந்தனர். பிறகு சமுத்திரத்தில் வந்த படகு மறைந்துபோயிற்று. சமாதானமடைந்த அவ்வேதியத் தம்பதியினர் மெல்ல தன் இருப்பிடம் சென்றுசேர்ந்தனர். பிறகு அந்த விஷ்ணு பக்தர்கள் தேசாடனம் செய்ய முற்பட்டு பற்பல தேசங்களைக் கடந்து பின்னர் மகாபாதகங்களை ஒழிக்கவல்ல பாபநாசத்தை வந்தடைந்தனர். ஆங்கே காவிரியில் நீராடி நியமத்துடன் பாபநாசபதியான விஷ்ணுவை அன்போடு வணங்கியவர்களாய் அவ்வாலயத்தில் பராசரர் என்ற வேதியர் பாபநாசபதியைக் குறித்து சமாதி நிலையில் தியான முற்றிருப்பதைக் கண்டனர். சமாதிநிலையிலுள்ள முனிபுங்கவரை குண்டின தம்பதிகள் வணக்கத்துடன் வணங்கி அருகே மௌனமாய் இருந்தனர். பராசரரும் குண்டினனைப் பார்த்து யாரப்பா நீ ? எங்கே வந்தாய் என்றவாறெல்லாம் வினவ, குண்டினன் தன் கதையை விவரிக்கின்றான். அவனது கதையைக் கேட்ட பராசரர் திருமகள்கேள்வனைத் தோத்தரிக்கின்றார்.

பாபநாசரும் அவர்முன்னே தோன்ற பராசரர், 'சரபாதி அரக்கர்களால் வேள்வியும், வேதியரும் முற்றுமாய் ஒழிந்துபோகும். அதற்கு இந்த குண்டினதம்பதியரே சாக்ஷி. நீர்தான் உலகை காக்க வேண்டும். கதியேயில்லை நின்னருளல்லது இவ்வுலகினைக் காக்க வழி' என்றார். அதற்கு பாபநாசேஸ்வரன், 'சரபாசுரன் என்றேனும் ஒருநாள் இங்கு வந்துதான் ஆக வேண்டும். அப்போது அவனைக் கொல்வேன்' என்று கூறி மறைந்தார். பின்னர் சரபாசுரன் பாபநாச ஸ்தலத்திற்கு வர சரபாசுரவதம் நடைபெறுகிறது. அப்போதும் பராசரர் எம்பெருமானின் அருளைப் போற்றித்துதித்தார். பாபநாசேஸ்வரனும் அவனது ஊர்தியான கருத்மானை அனுப்பி இந்த அசுரர் என்னால் கொல்லப்பட்டனர். இனி எப்போது பயமேற்படுகிறதோ அப்போதும் நான் அவர்களை ஒழிக்கின்றேன் என்றும் வேதியர்கள் இனி யக்ஞயாகாதிகளைப் புரிந்து கொண்டு மகிழ்ச்சியாய் விளங்கட்டும் என்று கூறி மறைந்துவிடுகிறார். இதுதான் சரபாதி அசுரர்களின் அழிவு என்ற பெயரில் எம்பெருமான் நாரதமுனிவருக்கு உரைக்கப்பட்டது. இதனை யாரொருவர் படிக்கின்றாரோ அல்லது கேட்கின்றாரோ அவர் பாபநாசநாதனிடமிருந்து சாயுஜ்ய மோட்சத்தை கட்டாயம் பெறுவர்.

இத்துடன் பிரம்மாண்டபுராணம்-பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தில்
சரபன் போன்ற அசுரவதம் என்ற இரண்டாம் அத்யாயக்
கதைச்சுருக்கம் முடிவுற்றது.

மூன்றாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம்

பாபநாசமுனியான பராசரர் நாரதர் கூறியவற்றை மற்றொருமுறை குண்டினனிடம் கூறி, 'உமக்கு விரும்பியவற்றை என்னிடம் கேட்பாயாக, உனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்' என்றார். அதைக்கேட்ட குண்டினன், 'ஓ!

பராசரமுனிவரே இப்போது நான் ஜனங்கள் எதைச் செய்து உத்தமமான சுகத்தை அடைவரோ அதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்' என்று கூறினான்.

அதற்கு பராசரமுனிவர் 'ஹரிபூஜையை விட்டு விரும்பியதையளிக்கும் விரதம் வேறொன்றில்லை. இதிலிருந்து கிடைப்பதைக் காட்டில் உத்தமமான சுகம் வேறொன்றிருக்க முடியாது. ஆதலால் நீ ஹரிபூசையில் ஈடுபாடுகொண்டு அங்குள்ள காவிரியில் நீராடி பாபநாசதேவனை பக்தியுடன் பூசனை செய். நவவிதபக்தியுடன் இச்செய்கையை மேற்கொண்டால் நீ மண்ணுலகிலும், விண்ணுலகிலும் செயற்கரிய செய்தவன் ஆகிறாய். பூவுலகில் பாபநாசபதியைத் தவிர்த்து விரும்பியதை அளிப்பவர் வேறொருவர் இருக்கமுடியாது. இந்த ஸ்தலம் மகாபுண்ணியத்தையும் விரும்பிய பயனையும் தரவல்லது. இங்கே வசிப்போருக்கு நரகபயம் ஒருபோதும் கிடையாது. வேதியர்களுக்கு இங்கே நிலத்தானம் செய்பவர் தீர்காயுள், செல்வம், புத்திரப்பேறு போன்ற செல்வங்களையும் பெற்று இன்பம் துய்த்து இறுதியில் விஷ்ணுபதம் அடைவர். மேலும் இத்தலத்தில் கன்யை, பசு, பொன், எள் முதலியவற்றை தானம்செய்பவர் சுவர்க்கமடைவர். அதில் சந்தேகமில்லை. ஆங்கே வேதியருக்கு பூமி வீடுகளைத்தானம் வழங்குபவர் ஒருபோதும் யமலோகத்தை அடையமாட்டார். ஆகையால் நீ தேவதேவனான பாபநாசபதியை பூசித்து வணங்குவாயாக. அவர் நீ விரும்பியதைக் கொடுத்தருள்வார்' என்று கூறினார். குண்டினன், எந்த முறையில் பாபநாசபதியைப் பூசிப்பது? எம்மந்திரம் கொண்டுவழிபடுவது? என்பதை எனக்கு தயவுசெய்து கூறுங்கள்' என பராசரமுனிவரிடம் கேட்டார். பராசரமுனிவரும், 'சிரத்தை, பக்தி, தவம், சுத்தம், புலனடக்கம் ஆகியவையே விதிகள். இவ்விதிகளைப் பின்பற்றி பாபநாசேஸ்வரனைப் பூசிப்பாயாக. 'ஓம் நமோ விஷ்ணவே துப்யம்

பாபநாசேஸ்வராய' என்ற மந்திரத்தினை உபதேசம் பெற்று, ஜபித்து அதனால் நினைத்தவை ஈடேறப்பட்டு, முடிவில் மோக்ஷத்தையும் அடைவாய்' என்றார். குண்டினன், அய்யா, இந்த மந்த்ரோபதேசம் கிடைத்ததிலேயே நான் செயற்கரிய செய்தவன் ஆனேன். இதனால் என் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வேன்' என்று தவம்புரிய அனுமதியும் பெற்று, பாபநாசத்தில் வேர், கிழங்கு, பழம் ஆகியவற்றைப் புசித்து, இறுதியில் தண்ணீர்மட்டுமே அருந்தியவராய் தவம் இயற்றினார்.

இத்துடன் பிரம்மாண்டபுராணம்-பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தில்
குண்டின தபச்சரணம் என்ற மூன்றாம் அத்யாயக்
கதைச்சுருக்கம் முடிவுற்றது.

நான்காம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம்

ஈசுவரர், நாரதமுனிவரே! தவம் மேற்கொண்ட குண்டினன் முன்பு பக்தரக்ஷணதத்பரனும், சங்குசக்ரம் கதைகளைக் கையில்கொண்டவனும், மஞ்சள் பட்டாடை உடுத்தியவனும், கிரீடம், ஜ்வலிக்கின்ற ரத்னாபரணங்கள் கௌத்துவம், கழுத்தணி, தோளணி, கையணி போன்றவற்றை அணிந்தவராய், வனமாலையையும் தரித்து, இருமருங்கிலும் உபயநாச்சியார்கள் புடைசூழ, விஷ்வக்ஸேனர், குமுதாதிகளால் போன்றவரால் பணிவிடை புரியப்பெற்றவராய் பாபநாசேஸ்வரன் கருடவாகனனாகக் காட்சிதந்தருளினார்.

அவ்வாறு காட்சிதந்த பாபநாசனை குண்டினன் ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்கியவனாய் தண்டம் போல் பலமுறை தரையில் வீழ்ந்து வணங்கினான். எம்பெருமானையும் கண்ணாரக்கண்டு

புளகாங்கிதமடைந்தான். பிறகு பாபநாசனைத் தோத்திரம் செய்தான். பாபநாசேஸ்வரனும், 'உமது தோத்திரம், தபஸ் ஆகியவற்றால் மகிழ்ந்தேன். உனக்கு வேண்டியவற்றை வரமாக கேட்டு பெற்றுக்கொள் என்றார். குண்டினன், 'அனைத்து வரங்களுக்குள் சிறந்தது உன் தரிசனம். உன்னைப்பார்த்த பிறகு வேறொரு வரம் வரிக்க வேணுமோ? உன்னைப்பார்த்த மாத்திரத்தில் முக்தியுங்கூட சுலபமாகக் கிட்டும். நீயிருக்கையில் சுவர்க்க பலத்தால் என்ன பயன் விளையும்? ஒன்றுமில்லை. அப்படியிருக்க, உன்னிடத்தில் நிலையான பக்தி, துக்கத் த்ரயத்துடன் கூடிய ஸம்ஸாரத்தில் (உலகவாழ்வில்) இருப்பதற்கு நான் விரும்பவில்லை. ஆதலால் எனது மொழி உன்னைத் துதிப்பதிலேயே ஈடுபடட்டும். உன் திருவடிகளை நினைப்பதில் என் நெஞ்சம் செயல்படட்டும். இவ்வுடல் உனது பூசையை செய்யட்டும். என் கைகள் உனக்கு அஞ்சலி செலுத்தட்டும். உன் பாதங்களை என் தலை வணங்கட்டும். உனது கதைகளை என் செவிகள் கேட்கட்டும்' இவைதான் என் விருப்பம் என்று தெரிவித்தான். பாபநாசேஸ்வரன், 'இவ்வாறான செய்கை என்னருளால் கிடைத்தென்றெண்ணி உனதிருப்பிடம் சென்று உன்னுடைய பணிகளில் ஈடுபடுவாயாக. என்னருளால் உனக்கு தான்யம், தனம் பெருகும். அவற்றால் வேள்விகளைப் புரிவாயாக. ருத்விக்குகளுக்கு நிரம்ப தக்ஷிணையும், கொடுத்து பலருக்கு உண்டியளித்து வேதியர்களையும் வேத விற்பன்னர்களையும் போஷிப்பாயாக. உனக்கு அறநெறியாளன் ஆகிய ஒரு புதல்வன் பிறப்பான். அவனை கிரஹஸ்தாஸ்மரத்தில் மனைவியோடு என்னுடைய இந்த இடத்திற்கு அழைத்து வா. பிறகு உனக்கும் உமது மனைவிக்கும் மோக்ஷமளிக்கிறேன் என்றார். பிறகு எம்பெருமான் அனுமதியோடு குண்டினன் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து யோசனை தூரத்தில் காவிரி வடகரையிலமைந்த தனது இருப்பிடத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். பாபநாசேஸ்வரன் சொன்னபடி அவனுக்கு ஒரு

புதல்வன் பிறக்க, அவனுக்கு பாபநாசேஸ்வரன் என்று பெயரிட்டு, செய்வன எல்லாம் செய்துவைத்து, தன் பார்யையோடு குண்டினன் பாபநாசம் வந்தடைந்தான். பாபநாசத்தில் காவிரி தீர்த்தமாடிஅஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தைப் பத்து வருட காலம் ஜபித்தவாறே நாராயண தத்பரனாகக் காலங்கழித்தான். அப்படியே குண்டினன் ஒரு சமயம் மாகமாத ஏகாதசியில் விரதமிருந்து இரவுகள் விழித்து தோத்திரத்தால் மதுசூதனனை மகிழ்வித்தான். குண்டினன் செய்த தோத்திரத்தால் மகிழ்ந்த பாபநாசேஸ்வரன் தனது கைகளால் குண்டினனை வருடி தன்னருகில் அழைத்துச்சென்று தன் தேகத்துடன் ஒன்றச்செய்தான். இந்த தோத்திரத்தை யாரொருவர் படிப்பரோ அவர் பாபநாசேஸ்வரனின் பதகமலங்களை அடைவர். இவ்வத்யாயத்தைப் படிப்பவர், பக்தியோடு கேட்பவர் பாபநாசபதியின் அருளால் நினைத்தவை கிட்டப்பெறுவர்.

இத்துடன் பிரம்மாண்டபுராணம்-பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தில் குண்டின மோக்ஷகதனம் என்ற நான்காம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம் முடிவுற்றது.

ஐந்தாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம்

இந்த ஐந்தாம் அத்யாயத்தில் சுதர்சனன் என்பாரின் முக்தி பெறும் படலம் உரைக்கப்படுகின்றது. சுதர்சனன் என்பவர் பாபநாசேஸ்வரரான திருமாலிடம் மிகவும் பக்திகொண்டார். அவரது பக்தியைப் பரீக்ஷிக்க எண்ணிய திருமால் ஒரு பெண்ணை ஊர்வசி வடிவத்தில் சுதர்சனரிடம் அனுப்பி வைக்கிறான். காமவலையுள் அகப்படுத்த நினைக்கும்

அப்பெண்ணின் வலையுள் சுதர்சனர் அகப்படவில்லை. இறைபக்தி தவிர எதிலும் நாட்டமின்றி அழிவுறும் உடலையும் அதனால் ஏற்படும் சிற்றின்பத்தையும் வெறுத்தொதுக்கிய அவர் இறைவனிடம் மன்றாடி தோத்திரம் செய்கின்றார். தோத்திரத்தால் மகிழ்ந்த எம்பெருமான் சுதர்சனருக்குக் காட்சி தந்து உமது பக்தியை பரீக்ஷிக்கவே யாம் இந்த திருவிளையாடலைப் புரிந்தோம் என்று கூற எம்பெருமானிடம் சுதர்சனர் மறுபிறவியின்றிய மோக்ஷம் வேணுமென்று வேண்டி நின்றார். வேண்டுதலை ஏற்ற எம்பெருமான் அரவப்பகை ஊர்தி அமலனாக அவருக்கு காட்சி கொடுத்து, அவரையும் அப்படியே தூக்கித்தன்னுடன் இருத்திக்கொண்டு தமதிருப்பிடம் போய்ச்சேர்ந்தான்.

இத்துடன் பிரம்மாண்டபுராணம்-பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தில் சுதர்சன முக்திகதனம் என்ற ஐந்தாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம் முடிவுற்றது.

ஆறாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம்

இந்த ஆறாம் அத்யாயத்தில் சுபோதசரிதம் உரைக்கப் படுகிறது. அறவழியில் அரசாண்ட பிரஹ்லாதனுக்கு ஹரிபக்தியின் மறப்பும் பின்பு ஹரிபக்தி ஏற்படுவதுமான அதனை விரிவாகக் கூறுதல் இவ்வத்யாயத்தின் கருப்பொருளாகும். பிரஹ்லாதன் அரசாட்சியின் மயக்கத்தால் கனவிலும்கூட அச்சுதனை நினைக்கமறந்தான். இந்நிலையில் சனத்குமார் பிரஹ்லாதனின் வீட்டிற்கு வர, அவரை மும்முறை வலம் வந்து வணங்கி, பாதபூஜைசெய்து, சனத்குமாரரின் ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தை உடம்பில் தெளித்தும், உட்கொண்டும், உபசரித்து மகிழ்ந்தான். 'என்னுடைய இந்நிலைக்குத் தாங்கள்தான் தகுந்த

பாடம் புகட்டவேண்டும்' என்றும் சனத்குமாரரிடம் தெரிவித்தான். பிரஹ்லாதனைப் பார்த்து, சனத்குமாரர் 'உமது ஆர்வமும் பக்தியுங்கலந்த உபசரிப்பால் மகிழ்ந்துள்ளேன். நீயும் விஷயசுகத்தில் ஈடுபட்டு ஹரிபக்தியிலிருந்து நழுவி விட்டாய். நாராயணனிடத்தில் மனம் லயிப்போருக்கு நல்லசுகம் கிட்டும். இதைப் பற்றி நீயே அறிவாய். சிறுவனாய் இருந்தபோது நீ விஷ்ணுவால் காப்பாற்றப்பட்டாய். மோஹம் உன்னைப் பற்றியதால் விஷ்ணுவை நீ நினைப்பதில்லை. விஷ்ணு ஸ்மரணை இல்லாதார்க்கு இஹபரசுகம் (இம்மையிலும் மறுமை யிலும் இன்பம்) வாய்ப்பதில்லை. ஆதலால் அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு விஷ்ணுவை நினைத்துப் போற்றுவாயாக' என்றார். அதைக்கேட்ட பிரஹ்லாதன் மீண்டும் சனத்குமாரரிடம் மறுபடியும் விஷ்ணுபக்தி பிறக்க வழிகூறுங்கள் என வேண்டினான். அதற்கு சனத்குமாரர், ஐம்பெரும்பாதகங்களை அழித்து முக்தியை அருளவல்ல புண்ணியத்தலம் பாபநாசம். அது கும்பகோணத்திலிருந்து தென்மேற்கில் காவிரியின் தென்தடத்தில் திகழ்கின்றது. ஆங்கே கோயில் கொண்டுள்ள பாபநாசேஸ்வரரை வணங்குதல் மறப்பில்லாத விஷ்ணு பக்தியைத் தரும். அங்கு ஒரு நொடிப்பொழுது வாசம் சஞ்சலமற்ற விஷ்ணுபக்திக்கு காரணமாகிறது. பக்தர்களின் அச்சமகற்றும் இடமும் அதுவே ஆகும். பாபநாசபதி தன்னை வணங்காதார்க்கும் நரகவாசத்தை ஒழிக்கின்றார். அவர் கர்பவாசம், உலகவாழ்வு ஆகியவற்றை கடக்க ஓடம் போன்றவர் என பிரஹ்லாதனுக்கு உரைத்துச் சென்றார்.

ஈச்வரனும், பிரஹ்லாதன் வீட்டுக்கு சனத்குமாரர் வந்த செய்திகளையும் கூறி பிரஹ்லாதன் பாபநாசம் சென்றதையும் விவரிக்கின்றார். சனத்குமாரரின் உபதேசப்படி பிரஹ்லாதன் பாபநாசத்திற்கு விரைந்து சென்று காவிரியில் நீராடி வைதிகர்கள், அந்தணர்கள் ஆகியோருக்கு நிரம்பச் செல்வத்தையும், கோ, பூ, திலம், தான்யம், வஸ்த்ரம், அன்னம்,

க்ஷேத்திரம் முதலியவற்றையும் தானம் செய்தான். பிறகு பாபநாசேஸ்வரனான ஸ்ரீ நிவாஸனை பக்தியுடன் வணங்கினார். அவரது பெருமைகளை தோத்தரித்து தன் நிலையையும் கூறித் தன்னைக் கடைத்தேற்ற வேண்டினான் பிரஹ்லாதன். பாபநாசேஸ்வரரும் நேரில் காட்சி தந்து, என்றும் என்னை மறவாத பக்தி உனக்கு ஏற்படும். புண்ணியகாலங்களில் பாபநாச காவிரியில் நீராடி என்னை வணங்குபவருக்கும் பாபநாசத்தில் வசிப்பவருக்கும் வைகுண்டவாசம் அளிப்பேன். அவர்களுக்கு நரகவாசமும் மறுபிறவியும் கிடையாது எனவும் தெரிவித்தார். இவ்வாறு எம்பெருமான் கூறியதைக் கேட்ட பிரஹ்லாதன் தன் இருப்பிடம் செல்லாது பாபநாசத்திலேயே தங்கிவிடுகிறான். எம்பெருமானை எப்போதும் மனத்தில் நிறுத்தி அவருடன் ஒன்றிப்போய்விட்டான். இச்சரிதம் கேட்பவர் வைகுந்தத்தில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவுடன் மகிழ்ச்சியாய் இருப்பார் என ஈஸ்வரர் கூறுகின்றார்.

இத்துடன் பிரம்மாண்டபுராணம்-பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தில் பிரஹ்லாதமோக்ஷபிரதானம் என்ற ஏழாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம் முடிவுற்றது.

எட்டாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம்

சோமகுலம்-சோளேச்ரவனான மகாவீரனின் புதல்வன் பிரதாபவீரன் எனும் அரசன் அறவழியில் அரசாட்சி செய்துவந்தான். காவிரியின் இருமருங்கிலும் கால்வாய்களை வெட்டி பயிர்வளம் பெருகச்செய்தான். காவிரிக்கரையினை செங்கல்லாலும் கருங்கல்லாலும் செப்பனிட்டான். பல அந்தணர்களை சோளதேசத்தில் வசிக்கவும் செய்து, தானும்

பாபநாசம் ஹரிக்ஷேத்திரத்தில் வாஸம் செய்தான். இப்படி மகிழ்ச்சியாக காலங்கடத்துகையில் ஒரு சமயம் சுவேதவிநாயகர் (வெள்ளைவாரணம்) அருள்பாலிக்கும் திருத்தலத்தில் காவிரி தென்புறம் திரும்பி வலமாகச்சுழல அச்சுழற்சியால் பெரும்பள்ளம் ஏற்பட்டு அதன்வழியாக கீழைத்திசையில் ஆறு ஓடாமல் தடைப்பட்டு பாதாளம் சென்று விடுகிறது. காவிரி வலமாகச் சுழித்தவிடம் திருவலஞ்சுழி என அழைக்கப் படுகின்றது. தண்ணீருக்கு வழியின்றி பயிர்வளம் குன்றியது. ஜீவராசிகள் அழிந்தன. இச்செய்தி பாபநாசத்தில் அரசாட்சிபுரியும் பிரதாபவீரனிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. பிரதாபவீரன் தன்னுடைய படையோடு திருவலஞ்சுழிக்கு வந்து அங்கே அருள்பாலித்துவரும் சிவபெருமானையும் சுவேத விநாயகரையும் வணங்கி கற்கள், மண், மறம், மட்டைகள் போன்றவற்றால் வலஞ்சுழியில் ஏற்பட்ட பெரும்பள்ளத்தினை மூடமுயற்சித்தான். மூன்று ஆண்டுகள் கடந்தும் அதனை மூடமுடியாது வருந்தினான். முடிவில் அவ்வூரின் சற்றுத் தொலைவில் வசித்துவரும் ஏரண்ட முனிவரைச் சரண் புகுந்தான். ஏரண்டம் என்றால் ஆமணக்கு என்று பொருள். அந்த முனிவர் வசித்துவந்ததால் அவ்விடம் (ஆமணக்கு) கொட்டையூர் எனப்பெயர்பெற்றது. ஏரண்டமுனிவரும் அதற்கு ஒரு வழி கூறினார். காவிரியில் ஏற்பட்ட சுழற்பள்ளத்தை அடைக்க எனக்கோ அல்லது உனக்கோ நிகரான ஒருவர் அதில் இறங்கவேண்டும். அப்போதுதான் அந்தபள்ளம் அடைபடும் என்றார் முனிவர். பிறர்தீங்கு நினையா அரசன் பிரதாபவீரன், தானே அதில் வீழத் திட்டமிட்டான். அதைக்கூறக்கேட்ட ஏரண்டமுனிவர், 'நீயோ உலகத்தைக் காக்கும் உலகத்தந்தை. நீ வீழ்ந்தால் உலகமே அழிந்துவிடும். உலகநன்மையின் பொருட்டு நானே அதில் வீழ்கின்றேன்' என்றுகூறி சிவபஞ்சாக்ஷரம் ஜபித்தவாறே சுழற்பள்ளத்தில் குதித்து காவிரியினை மேலெழப்பாய்ந்து கீழைத்திசையில்

ஓடச்செய்தார். அதனால் மன்னன் பிரதாபவீரனுக்கு பிரம்மஹத்திதோஷம் ஏற்பட்டது. தோஷத்திலிருந்து விடுபடுபவதற்காக பிரதாபவீரன் மாதவம் புரிந்தான். தவப்பயனாய் பிரம்மஹத்தி தோஷம் நீங்க தாங்கள் 108 சிவாலயங்களை நிறுவவேண்டும்' என்ற அசரீரிவாக்கினையும் செவிமடுக்கின்றான். ஆகையினால் அந்த பிரதாபவீரன் கொட்டையூருக்கு தென்மேற்கிலமைந்த பாபநாசத்தலத்தின் மேற்கில் 108 சிவாலயத்தை நிறுவினான். மேலும் பாபநாசபதியான ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவிற்கு தேரோட்டமும் செய்வித்தான். பிரதாபவீரனின் பிரம்மஹத்திதோஷம் அகன்ற செய்தியைக் கூறுவதுடன் இதனைப்படிப்பவர், கேட்பவர் மகாபாதகத்தினின்றும் விடுபடுவர்.

இத்துடன் பிரம்மாண்டபுராணம்-பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தில்
பிரதாபவீரசரிதம் என்ற எட்டாம் அத்யாயக்
கதைச்சுருக்கம் முடிவுற்றது.

ஒன்பதாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம்

இந்த அத்யாயத்தில் புண்டரீகஸரஸ் தீர்த்தவைபவம் உரைக்கப்படுகின்றது. இங்குள்ள இத்தீர்த்தம் ஆதி தீர்த்தமெனவும் இங்கருள்பாலிக்கும் மகாவிஷ்ணு ஆதிநாதர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். நாம் பிறந்தது முதல் செய்த பாபங்கள் பாபநாசத்திலுள்ள புண்டரீகதீர்த்த ஸ்நானத்தால் நசிந்துவிடுகின்றன. அதோடு மட்டுமில்லாமல் அது பன்னிரண்டு வருடகால துவாரகா வாஸப்பயனையும், அக்னிஹோத்ர வேள்விப் பயனையும் நல்கவல்லது. முன்பொருகால் பிரம்மாதி தேவர்களும் வசிஷ்டாதி முனிவர்களும் ராக்ஷஸர்களின் கொடுமைக்கு

அஞ்சினவர்களாய் அவற்றை விஷ்ணுவிடம் தெரிவிக்க வேண்டி ஸ்ரீவைகுண்டமடைந்தனர். விஷ்ணுவையும் துதித்தனர். அவர்களும் ராக்ஷஸபலகர்வத்தால் மூவுலகும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தனைக்கும் காரணம் பிரம்மனிடம் வரம்பெற்ற சண்டவேகன் என்னும் ராக்ஷஸனாவான். அவன் பெரும்படையாளன். அவனது கொடுமையால் யக்ஞயாகாதிகள் தடைப்பட்டு பூலோகம் பாதாளம் போல் காட்சியளிக்கிறது. மரியாதையும் ஒழிந்தது. தேவகுலப் பெண்டிர்கள் ராக்ஷஸர்களால் அபஹரிக்கப்பட்டனர். இத்தகைய கொடுமையிலிருந்து காப்பாற்ற உன்னையல்லால் வேறுவழியின்றி நாங்கள் தங்களைச் சரண்புகுந்துள்ளோம். இன்னும் சிறிது காலத்தில் உலகமே வெற்றிடமாகிவிடும். யாகாதிகளின்றி தேவர்களின் பலமும் அழிந்துவிடும் என தேவாதியர் தெரிவித்தனர். பிரம்மாதியர் கூறியதைக் கேட்ட மகாவிஷ்ணு அவர்களின் முன்பே ஸர்வாலங்காரபூஷிதராய் கருடவாகனராய்க்காட்சி நல்கியதை ஈச்வரன் தெரிவிக்கின்றார். காட்சிகொடுத்த விஷ்ணு, சிறிதுகாலத்திலேயே அந்த ராக்ஷஸனை மாய்ப்பேன். நீங்கள் வருத்தமடையாமல் செல்லுங்கள்' என்றுகூறி மறைந்தார். சில நாட்கள் கழிந்தபிறகு மகாவிஷ்ணு சண்டவேகனை வதம் செய்வதற்காக சேனைமுதல்வரோடு தான் கருடவாகனமேறிப் பூவுலகை அடைந்தார். ஸ்ரீமந்நாராயணன் திட்டமிட்டபடி சண்டவேகனுடன் போரிட்டு அவனைமாய்த்து ராக்ஷஸக் கொடுமையிலிருந்து பாபநாசத்தை சாந்தப்படுத்தினார். பாபநாசமும் புண்டரீகமுனிவரால் ஏற்படுத்திய தீர்த்தத்தைப் பெற்றது. அதில் கழுத்தளவு தண்ணீரில் நின்று துவாதசாக்ஷரம், அஷ்டாக்ஷரம், அங்கந்யாஸ கர ந்யாஸங்களுடன்கூடிய நாராயணவர்மஸ்தோத்திரம் முதலானவற்றை ஜபம் செய்தால் ராக்ஷஸர்களை வெல்லும் ஆற்றலைப்பெறலாம். என்றார் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு. நாராயணவர்மஜபம் நோய்களையும் போக்கவல்லது. உத்தமம் மந்த்ரம், உத்தமம் ஸ்த்தானம்,

உத்தமம் தீர்த்தம், உத்தமம் ஸ்வாமி என இந்த நான்கும் ஒருங்கே அமைந்த பாபநாசத்தில் எதுதான் கிட்டாது? எல்லாமே கிட்டும். சிராவண மாதத்தின் நான்கு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் புண்டரீகஸரஸ்ஸில் நீராடுபவர்களுக்கு எதிரிகளின் பயம், பாபம், வறுமை, அகநோய், புறநோய், கர்பதோஷம் ஆகியவை அழிந்துவிடுகின்றன. இதனால் புத்திரபௌத்திரப் பேறுகளும் தனதான்ய ஸம்ருத்தியும் விபரீதமரணம் தவிர்த்து நீண்டாயுளும் கிடைக்கிறது. ஆகையால் நான் சொன்னபடி பாபநாசத்தலம் மேவி நீராட்டம், விரதம் ஆகியன புரிந்து என்னையும் வணங்குவீர்களாகில் உங்களுக்கு எதிரிகளின் பயம் ஒரு போதும் இருக்காது என்று கூறிய மகாவிஷ்ணு பாபநாசத்தலத்தின் ஆலயம் புகுந்து மறைந்தார். மகாவிஷ்ணு கூறியவழியில் விரதம் கைக்கொண்ட தேவர்கள் விண்ணுலகடைந்து இன்பம் துய்த்தனர்' என ஈச்வரர் மொழிவதாக புண்டரீக ஸரஸ்ஸின் பெருமை நாரதருக்கு உரைக்கப்பெற்றது. புண்டரீகஸரஸ்ஸில் நீராட்டம் மாபாதகங்களைப் போக்குகிறது. இவ்வத்யாயத்தினை பக்தியுடன் படிப்பவர் கேழ்ப்பவர் இம்மையில் சிறந்த பக்தியும், மறுமையில் பாபநாசநாதனிடமிருந்து விஷ்ணு சாயுஜ்யமும் அடையப்பெறுவர்.

இத்துடன் பிரம்மாண்டபுராணம்-பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தில் புண்டரீக ஸரஸ் தீர்த்தவைபவம் என்ற ஒன்பதாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம் முடிவுற்றது.

பத்தாம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம்

இந்த அத்யாயத்தில் புண்டரீகமுனிவர் முக்தியைப்பெற்ற முறை கூறப்படுகிறது. நாரதர், 'புண்டரீகர் எனும் முனிவர் மகாவிஷ்ணுபிரியராகி ஜனார்தனின் அருளைப் பெற்றார். அவரது அருளைப்பெற்ற முனிவர் மேற்கொண்ட தவம்

குறித்துக் கூறவேண்டும். புண்டரீகமுனிவரின் பெயரில் தீர்த்தமொன்று ஆங்கே பிரசித்தமாயுள்ளது. திருமாலுக்கு அவர் புரிந்த சுச்ரூஷை (பணிவிடை) குறித்து விளக்கியருளவேண்டும்' என்றும், ஈஸ்வரரிடம் கோரினார். நாரதரின் கோரிக்கைகளுக்கு ஈஸ்வரர், வேதியரும் சாந்த மனதுடையவருமான புண்டரீக முனிவர் பற்பல வேள்விகளைப்புரிந்தவர். விஷ்ணுவை மகிழ்விப்பதில் ஈடுபாடுடையவர். விருந்தாளிகளையும் நன்கு உபசரித்தவர். கங்கை முதலான புண்ணிய நீர்நிலைகளில் நீராட்டமும் புரிந்து வந்தவர். இப்படிப்பட்ட அறநெறியாள-ராதலால் புண்டரீகமுனிவர் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் ஸாக்ஷாத்காரம் (நேரிடையான அருள்) கிடைக்கப்பெற்றார். அவர் இந்த கஷ்டஸம்ஸாரதுன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு விஷ்ணுஸாயுஜ்யபதவி வேண்டியவராய் வருத்தத்துடன் முனிவரை அடைந்து, 'இந்த உலகவாழ்வெனும் பெருங்கடலிலிருந்து விடுபட திருமகள்கேள்வனான ஜனார்தனனிடம் பிரார்த்தித்தபோதும் அவர் எனக்கு காட்சிகொடுக்கவில்லை. அதற்கு ஒரு வழியைக் கூறுங்கள்' என்று தால்ப்யரிடம் தெரிவித்தார். அதற்கு பிரம்மபுத்திரரான தால்ப்யர் 'புண்டரீக முனிவரே, நான் இப்போது கூறும் உபாயத்தைக் கேளுங்கள். அது மகாவிஷ்ணுவிற்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுத்தக்கூடிய கருவியும் அதைக் கேட்பதில் அவருக்கு லாபம் பயப்பதாயும் ஆகிறது. பாபவிநாசனம் என்ற பெயரில் பெரும்புண்ணியத்தை நல்கவல்ல விஷ்ணுவின் திருத்தலம் ஒன்றுண்டு. காவிரித்தென்கரையில் அமைந்த பாபநாசத்தின் பதியான திருமகள்நாதனை முக்தியடையவிரும்பும் நீவீர் உபாஸனை புரியுங்கள். ஆங்கே புரிகின்ற சிறுதவத்தாலும் எம்பெருமானிடமிருந்து நேரிடையான திருவருளைப் பெறலாம். நரகதுன்பங்களைளை ஒழிப்பவன் அந்த பாபநாசபதியே ஆவார். அவரைத்தவிர ஸாயுஜ்ய (ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எம்பெருமானை அனுபவிக்க வல்ல ஸமான யோகக்ஷேமமான) மோக்ஷம்தருபவர் வேறொருவர் இருக்க முடியாது. ஆதலால் நீவீர் பாபநாசபதிக்குச்சென்று

பாபநாசேஸ்வரரான ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவை உபாஸிப்பாயாக' என்றார். பால்குணமாஸம், சுக்கிலபக்ஷம் ஹரிதினத்தில் அங்கே சென்று ஓர் ஆண்டுகாலம் இறைவனை 'ஓம் நமோ நாராயணாய' எனும் திருவஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை தினமும் 5000 முறை தூய்மையாக புலனடக்கத்துடன் ஜபித்து வணங்குவாயாக. காலையிலும் நடுப்பகலிலும் காவிரியில் நீராட்டம் புரிந்து ஒரு வேளை உணவுகொண்டு ஒரு வருட காலம் அங்கே வஸிப்பாயாக. ஓர் ஆண்டு கழிந்தபின்பு பால்குணமாஸம், சுக்கிலபக்ஷ ஏகாதசியில் பாபநாசபதியான ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைக்குறித்து மகாபூஜையை மேற்கொள். மறுநாள் துவாதசியில் இயன்ற வரையில் வேதியர்களையும், வைஷ்ணவர்களையும் பூரிதக்ஷிணையுடன் விருந்தளிப்பாயாக. இப்படிச்செய்தால் உடன் முக்திகிடைக்கும் என்றார் தால்ப்யர். உடன் அவரை சந்தோஷத்துடன் வணங்கி பாபநாசத்தலம் ஏகினார் புண்டரீக முனிவர். அவர் பாபநாசத்தை அடைந்து மாபாதகம் ஒழிக்கும் தன் கையிலுள்ள கோலால் பூமியில் தட்டி மாபெரும் ஒரு ஸரோவரத்தை நிர்மாணித்தார். அதில் கங்கை, யமுனை, கோதாவரி ஆகிய மூன்று நதிகள் உத்பவமானதால் புண்டரீகதீர்த்தம் என உன்பெயராலேயே அது விளங்கட்டும். அதன் கரையில் நீவீர் தவமியற்றுங்கள். தவப்பயனாய் முக்தியை அளிப்பேன்' என்ற அசரீரி வாக்கினைச் செவிமடுத்து அத்தீர்த்தத்தின் அருகில் காலத்திற்கு ஏற்றார்ப்போல் கடுந்தவமியற்றினார். வருடகாலம் கடந்தபின் எம்பெருமான் ஸ்ரீபாபநாசபதியின் ஸாக்ஷாத்தகாரம் பெற்றார். புண்டரீக முனிவரும் அவரைத் துதித்து ஸாயுஜ்யமோக்ஷமடைந்தார். இவ்வத்தியாயம் சொல்பவர், கேட்பவர் அனைவரும் புண்டரீகமுனிவர்போல் முக்தியை அடைவர் என்று ஈஸ்வரர் மொழிந்தார்.

இத்துடன் பிரம்மாண்டபுராணம்-பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தில்
புண்டரீகமுக்திகதனம் என்ற பத்தாம் அத்யாயக்
கதைச்சுருக்கம் முடிவுற்றது.

பதினோராம் அத்யாயக் கதைச்சுருக்கம்

இந்த அத்யாயத்தில் ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மீவரம் பெறுதல் உரைக்கப்படுகின்றது. இவற்றை ஈஸ்வரர் கூறுகின்றார். ஒரு சமயம் மூன்று உலகங்கட்கும் சென்றுவர விரும்பியவளாய் ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மீ விஷ்ணுவின் அனுமதிபெற்று ஸர்வாபரண பூஷிதையாய் தேவலோகப்பெண்டிர்கள் புடைசூழ சுநந்தனாதி விஷ்ணுகிங்கரர்களால் பணிவிடைசெய்யப்பட்டவளாய் கந்தர்வாதிகளின் கானத்தையும் செவிமடுத்தவாறே தன் கணவனின் ஊர்தியான கருடனின் மீதேறி சுவர்க்கலோகத்திற்கு முதலில் சென்றாள். அங்கு தேவர்களால் அர்ச்சித்து வணங்கப்பெற்றாள். பின்னர் பூலோகம் வந்தாள் ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மீ. பூலோகத்தில் திருவரங்கம், கும்பகோணம், ஸ்ரீநிவாஸம் (நாதன்கோயில்) ஆகிய தலங்களில் வறுமையோடு வாழும் வேதியர்களைக்கண்டு வருத்தமுற்றவர்களாய் பாபநாசத்தை வந்தடைந்தாள். ஆங்கே நாரதர், பிருகு, அத்ரி, ஜாபாலி, காச்யபர், விச்வாமித்ரர், வசிஷ்டர், குத்ஸர், ஆங்கிரஸர் போன்ற முனிவர்களையும், பராசரர், வால்மீகர், வியாஸர் ஆகிய மகாமுனிவர்களையும், விஷ்ணுபக்தர்கள், யதிகள், ஸ்ம்ருதி, யோகம் போன்ற சாஸ்திரங்களில் வல்லவர்கள் ஆகியோர் பாபநாசேஸ்வரரான ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை பக்தியுடன் வணங்கக்கண்டார். வர்ணாசிரம முறையினைக் கடைபிடிப்பவர், செய்யாதன விலக்கியவர்கள், அக்னிஹோத்ரம், ஔபாஸனம், அதிதிஸத்காரம் ஆகியன புரிபவர்கள், பித்ரு, மாத்ரு சிராத்தாதிகளை செய்பவர்கள், ஸந்த்யோபாஸனம், காயத்ரீஜபம், பஞ்சயக்ஞம் போன்றவற்றை அனுஷ்டிப்பவர்கள், அஷ்டாக்ஷரம், துவாதசாக்ஷரம் ஆகியவற்றை முக்திக்காகவும், விஷ்ணுவின், ப்ரீதிக்காகவும் ஜபம் செய்பவர்கள் போன்றோரைப்பார்த்து தானும் புண்டரீகத் தீர்த்தத்தின் கரையில் தவம் செய்ய முனைந்தாள். ஒரு மாத காலம் தவம் இயற்றப்பட்டது. இச்சூழ்நிலையில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு மூவுலகினைச் சுற்றிப் பார்க்கச்சென்ற

மகாலக்ஷ்மீ நெடுநாட்களாகியும் இன்னும் வைகுந்தம் திரும்ப வில்லை எனும் காரணத்தால் முதலில் மகாவிஷ்ணு பாதாளத்தை சென்றடைந்தார். பின்பு பாபநாசத்தை வந்தடைகின்றார். அங்கு புண்டரீக ஸரஸ்ஸின் அருகில் தவக்கோலத்திலுள்ள மகாலக்ஷ்மியைக் காண்கின்றார். அவரைப்பார்த்த மகாலக்ஷ்மியைக் காண்கின்றார். அவரைப்பார்த்த மகாலக்ஷ்மீ வெட்கத்துடன் ஒரு வார்த்தையும் பேசாது தலைவணங்கி மௌனமாய் இருந்தார். மகாவிஷ்ணுவும் லக்ஷ்மியைக் கட்டித்தழுவி அவளிடம் 'ஏன் இவ்வளவு நாட்களாக நீ ஸ்ரீவைகுண்டம் வரவில்லை? நீ புரிகின்ற தவம் எதற்காக' என்றும் கேட்டார். அதற்கு லக்ஷ்மி, பெண்களுக்கு பெருந்தர்மம் கணவனுக்குப் பணிவிடை புரிதல் என்றறிந்தும் உங்களது அனுமதியும் பெறாமல் தவம் மேற்கொண்ட என்னை முதலில் மன்னித்துவிடுங்கள். பிறகு என் விருப்பத்தை தெரிவிக்கிறேன்' என்றும் கூறினார். பின்னர் மகாலக்ஷ்மி நான் பூவுலகில் எங்கும் சஞ்சரித்தேன். ஆயினும் என் நெஞ்சத்தில் மனிதர்மங்கள் எங்கு வாழ்கின்றதோ அங்கேயே நானும் வாழ விழைகிறேன் என்றார் மகாலக்ஷ்மி.

உண்மைபேசுதல், பிறரிடம் கருணைகாட்டுதல், நற்றவம், தர்மசாஸ்த்ர நெறிபிறழாமை, பொறுமை, அமைதி, புலனடக்கம், அஹிம்சை, பிரம்மசர்யம், சேவை, போகம், ரதி, அனாதைகளிடத்தில் இரக்கம், மௌனம், தன்விமர்சை, பஞ்சபூதங்களுக்குத் தகுந்தார்ப்போல் அன்னமளிக்கின்ற வேள்வி, திடீரெனவரும் அதிதிகளை உபசரிப்பு, விப்பிரர்களை தேவதைகள் போல் மதித்தல், நற்கதைகேட்டல், நாமஸங்கீர்த்தனம் புரிதல், இறைவனை நினைத்தல், பணிதல், வலம் வருதல், வணங்குதல், தொண்டுக்கு வணக்கம், இறைவனுடன் தோழமை, இறைவனுக்கு அடிமைபூணுதல், தன்னையே இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தல், வர்ணாசிரம தர்மங்களை சிரத்தையுடன் காத்தல் போன்றவை மனிததர்மங்கள் ஆகும். இந்த தர்மங்கள் கடைபிடிக்கும் இடம்

தவிர வேறெங்கும் நான் வசிக்க விரும்புவதில்லை. எனத்தெரிவித்து என்மீது கருணையிருக்குமானால் எனக்கு ஒரு வரம் தந்தருளவேண்டும். பாபநாசேஸ்வரமான இங்கு உன்னிடத்தில் நவவிதபக்தியைச் செய்யும் புருஷோத்தமர் களுக்கும் இங்கே வசிப்பவர்களுக்கும் ஸகலவிதமான போகமும் கொடுத்து முடிவில் முக்தியையும் அளிக்கவேண்டும் என்பது யான் வேண்டும் விருப்பமும் வரமும் ஆகும். உடனே ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு மகிழ்ச்சியோடு மகாலக்ஷ்மியை அணைத்தவராய் அதார்மிகரின் நடுவில் நீ ஒருபோதும் வசிக்க வேண்டாம். என்னுடையதான 'இந்த பாபநாசம் ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு நிகரானதாகும். ஆதலால் நாமிருவரும் இங்கேயே வசிப்போம்' என்று தெரிவித்து விஷ்வக்ஸேனாதி களுடன் ஆலயம் புகுந்து வைகுண்டநிலையமாக விளங்கும் பாபநாசேசனிடத்தில் ஐக்யமானார். மகாலக்ஷ்மியும், மகாவிஷ்ணுவும் இத்தலத்தில் ஐக்கியமானது கண்டு அங்கிருந்தோரும் முனிவரும் புளகாங்கிதமடைந்தனர். முனிவர் யாவரும் அங்கேயே வாசம் செய்ய முற்பட்டனர். ஆனந்தநிலைய விமானத்தின் கீழ் அருள்தரும் பாபநாசனை நோக்கி முனிவர்கள், 'நமோ மத்ஸ்யாவதாராய' என்று தொடங்கி 'பாபநாசபதே குரோ' என்பதீறாகத் தோத்தரித்து வணங்கினர். பகவான் நேரில் தோன்றி முனிவர்களைத் தத்தம் மனதில் உள்ளவற்றை வரமாகக் கேட்டுபெறப்பணித்தார். அதற்கு முனிவர்கள் தங்களின் பாதாம்புயத்தரிசனமே தாபத்ரயாக்னியைச் சமிக்கவல்லது. யோகிகளால் காணவரிதானது. தங்கள் திருவடிதரிசனம். கர்மாக்களைச் செவ்வனெசெய்யும் அதிகாரிகளாலும், வேதியர்களாலும் உன்னைக் காண்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. அப்படிப்பட்ட நிலையுள்ளபோது எங்களுக்கு தங்களின் தரிசனத்தைவிட மேலானதொன்றுமில்லை. ஆதலால் இந்த பாபநாச க்ஷேத்திரத்தில் என்றும் எப்போதும் உங்கள் முன்னிலையில் எங்களது வாசம் அமைய வேண்டும் என்று கேட்க, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்றார் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு இதற்குள் சனகாதி

முனிவர்கள் தேவர்கள் முதலானோர் பாபநாசக்ஷேத்திரத்தில் வந்து குழுமினர். சனகாதியர், 'நாங்கள் எங்கெல்லாமோ சுற்றியலைந்து இறுதியில் பாபநாசக்ஷேத்திரத்திற்கு வந்துள்ளோம். ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு இல்லாமையால் ஸ்ரீவைகுண்டமே வெறிச்சோடியுள்ளது' என்றனர். அதைக் கேட்ட மகாவிஷ்ணு, 'நீங்கள் இப்போதே ஸ்ரீவைகுண்டம் செல்லுங்கள். பின்னர் நாங்களும் அங்கே வருகிறோம்' என்றார். சனகாதியரும் அம்மொழிகேட்டு உடன் வைகுண்டம் சென்றார். அப்போதே வைகுண்டமும் நிறைந்திருக்கக் கண்டு மீண்டும் பாபநாசக்ஷேத்திரம் வந்தனர். பாபநாசக்ஷேத்திரமும் பூர்ணமான வைகுந்தம் போல் காட்சியளித்தமையைக்கண்டு யாவரும் வியந்தனர். எதனையும் நிர்மாணிக்கவல்ல என்னிடத்தில் என்ன வியப்பு ? வைகுந்தமும் பாபநாசமும் எனக்குப் பிடித்தவையே. ஆதலால் இங்கேயே இருந்து சாஸ்வதமாய் என்னை பூசித்துவாருங்கள்' என்று சனகாதியரிடம் கூறினார் மகாவிஷ்ணு. அவர்களும் அப்படியே செய்து மோக்ஷமடைய, ஈஸ்வரர், 'நாரதரே உமக்கு முக்திவேண்டுமாயின் இத்தலத்தில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை வணங்குங்கள்' என்றார். இந்த பாபநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியத்தினைக் கேட்பதால் மாபாதக நாசனமும், நினைப்பது நிறைவேறுவதும், விஷ்ணுபக்தியும், விஷ்ணுஸாயுஜ்ய மோக்ஷமும் கிட்டுகின்றது.

இந்த லக்ஷ்மீவரலாபம் என்ற பதினோராம் அத்யாய கதைச்சுருக்கத்துடன் பாபாநாசக்ஷேத்திர மாகாத்மியமும் நிறைவுபெறுகின்றது.

श्रीः

पापनाशक्षेत्रमाहात्म्यम्*

प्रथमोऽध्यायः

श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरि ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

पितामहस्यापि पितामहाय प्राचेतसादेशफलप्रदाय ।
श्रीभाष्यकारोत्तमदेशिकाय श्रीशैलपूर्णाय नमो नमस्तात् ॥

नमामि श्रीपतिं विष्णुं सच्चिदानन्दमव्ययम् ।
स्वमायाशक्तिसंक्षिप्तप्रपञ्चं शेषशायिनम् ॥ इति

नारद उवाच -

श्रीमदष्टाक्षराख्यस्य मन्त्रस्य वद! शङ्कर! ।
केषु क्षेत्रेषु सिद्धिस्यादिति कारुण्यतो मम ॥ 1

शङ्कर उवाच -

समयक्पृष्टं महाप्राज्ञ! सर्वलोकहितावहम् ।
अष्टाक्षरमहामन्त्रसिद्धिक्षेत्राणि मे शृणु ॥ 2

सत्यक्षेत्रं हरिक्षेत्रं कृष्णक्षेत्रं च नैमिशम् ।
सालग्रामं च बदरी हस्तिशैलं वृषाचलम् ॥ 3

शेषाद्रिं चित्रकूटं च लक्ष्मीक्षेत्रं कुरङ्गकम् ।
कर्णिकं कुम्भघोणं च मोहिनीपुरमैन्द्रकम् ॥ 4

---

* B. 11292 - T.M.S.S.M.Library, Thanjavur.

श्वेताचलमनन्ताख्यं फुल्लाख्यं घटिकाचलम् ।
सारक्षेत्रमलिन्दाख्यं (महीन्द्राख्यं?)शुकक्षेत्रं च वारुणम् ॥

मथुरा माधवक्षेत्रं श्रीगोष्ठं पुरुषोत्तमम् ।
श्रीरङ्गं श्रीनिवासाख्यं कृष्णारण्यं च नारद ॥ 6

भक्तनाथप्रियं क्षेत्रं सारक्षेत्रं च शोभनम् ।
पापनाशं महाक्षेत्रं सर्वक्षेत्रोत्तमोत्तमम् ॥ 7

एतानि सिद्धिक्षेत्राणि वदन्ति मुनिपुङ्गवाः ।
अष्टाक्षरस्य मन्त्रस्य चतुस्त्रिंशन्महामुने ॥ 8

एतेषु पुण्यक्षेत्रेषु कुर्वतां सुमहत्तपः ।
कालेन भूयसा सिद्धिः पापनाशस्थलं विना ॥ 9

पापनाशे तपस्सिद्धिरचिरादेव जायते ।
अष्टाक्षरस्य मन्त्रस्य तथा नामत्रयस्य च ॥ 10

द्वादशाक्षरमन्त्रस्य राममन्त्रस्य चैव हि ।
अचिरादेव सिद्धिस्स्यात् पापनाशे हरिस्थले ॥ 11

श्री नारदः -

पापनाशस्य माहात्म्यं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ।
विस्तरेण वदस्वाद्य भगवन्! पार्वतीपते! ॥ 12

श्री महेश्वर उवाच -

एवं पृष्ठो नारदेन महादेवो घृणानिधिः ।
मुनये प्रावदत् रुद्रः पापनाशस्य वैभवम् ॥ 13

नारदोहं प्रवक्ष्यामि पापनाशस्य वैभवम् ।
शृणु! चैकाग्रचित्तस्त्वं उच्य(कथ्य?)मानं मयाधुना ।।

कुम्भघोणस्य नैर्ऋत्यां दिशि चैवार्धयोजने ।
कावेर्याः दक्षिणे तीरे पापनाशस्थलं हरेः ।। 15

मुक्तिदं वर्तते पुंसां वसतां भुक्तिदं तथा ।
स्वर्गदं पुण्यदं श्रीमन् ! महापातकनाशनम् ।। 16

पापनाशेश्वरं विष्णुं सकृदप्यवलोकिनाम् ।
गर्भवासादि दुःखानि नस्युरम्बोदरे पुनः ।। 17

पापनाशगकावेरी तोयसंस्पृष्टदेहिनाम् ।
सायुज्यमुक्तिसुलभा पुनरावृत्तिवर्जिता ।। 18

पापनाशं हरिक्षेत्रं प्रोच्चार्य स्नायिनां नृणाम् ।
यत्र कुत्र तटाकाद्यैर्मुक्तिस्तेषां करोदरे ।। 19

पापनाशेऽन्नदातॄणां विप्रेभ्यो मुनिपुङ्गव! ।
न यमान्नरकाद्भीतिः नवा वैतरणीभयम् ।। 20

पापनाशाधिपतये क्षेत्राणि ददतां नृणाम् ।
दारिद्र्यं न भवेत्कष्टं देहान्ते मुक्तिभाग्भवेत् ।। 21

चन्दनं गुग्गुलुं तैलं तण्डुलं च पयो दधि ।
घृतं गुडं च मुद्गं च ददतां श्रीर्भवेद्दृढा ।। 22

पापनाशाधिपतये धनधान्यप्रयच्छतान् ।
पुत्रारोग्ये धनप्राप्तिरचिरात्सम्भविष्यति ॥ 23

पापनाशेश्वरं देवं रथस्थं सेवतां नृणाम् ।
दुर्लभं न भवेत् किञ्चित् इहलोके परत्र च ॥ 24

पापनाशेश्वरद्रव्यक्षेत्रहन्तृ नृणां मुने! ।
अनेककोटिकल्पेषु नरके पतनं भवेत् ॥ 25

पापनाशाधिपतये रथोपकरणानि यः ।
छत्रचामरमुख्यानि प्रयच्छन् भूपतिभवेत् ॥ 26

अत्र माकरसङ्क्रान्तौ कावेर्यास्नानकृन्नरः ।
ब्रह्महत्यादिभिः पापैः प्रसिद्धैरपि मुच्यते ॥ 27

पापनाशहरिक्षेत्रे स्नानं माकरसङ्क्रमे ।
कावेर्यां न लभेत् पापी पुण्यवान् लभते नरः ॥ 28

पापीनां पापजालानि देहे तावद्वसन्ति हि ।
यावत्माकरसङ्क्रान्तौ पापनाशे हरिस्थले ॥ 29

मरुद्वृथाया न स्नान्ति भक्तिश्रद्धापुरस्सरम् ।
पापनाशं हरिक्षेत्रं गच्छतां तु पदे पदे ॥ 30

अश्वमेधमहापुण्यं भवेन्नैवात्र संशयः ।
पापनाशाधिपं देवं लक्ष्मीकान्तं जनार्दनम् ॥ 31

सेवन्तश्चरितार्थाः स्युः पुण्यकाले विशेषतः ।
तस्मादवश्यं यातव्यं पापनाशस्थलं प्रति ।। 32

स्नातव्यं सह्यजातोये सेवनीयो जनार्दनः ।
प्रायश्चित्तं न पश्यन्ति यस्मिन्पापे मनीषिणः ।। 33

तत्सर्वं पापनाशस्य कावेरीस्नानमात्रतः ।
विलयं याति देवर्षे माकरे रविसंक्रमे ।। 34

अत्रेति सम्प्रवक्ष्यामि तवेमं मुनिपुङ्गव! ।
पुण्यं पापहरं पुंसां पठतां शृण्वतामपि ।। 35

पुरा कश्चिन्महापापी विप्रद्रव्यापहारकः ।
द्विजोऽभून्माधवो नाम्ना सर्वलोकविगर्हितः ।। 36

विप्रद्रव्यापहारेण दोषेणायं तु माधवः ।
अनेकनरके दुःखमनुभूय मुनेरनु ।। 37

कल्पकोटि सहस्राणि कल्प(युग?)कोटिशतानि
च(शतैरपि?) ।
कष्टास्वनेकयोनीषु जनित्वा कर्मशेषतः ।। 38

ब्रह्मराक्षसतां प्राप क्षुत्पिपासादि पीडितः ।
सपापिष्ठनरो ज्ञेयो ब्रह्मस्वं हरते तु यः ।। 39

ब्रह्मस्वहारकः प्रेत्य जायते ब्रह्मराक्षसः ।
कुत्रचिद्गगनेऽरण्ये न्यवसन् ब्रह्मराक्षसः ।। 40

ददर्श दाल्भ्य नामानं तीर्थयात्रापरं मुनिम् ।
हरिप्रियं द्विजं शान्तं विष्णुकीर्तनतत्परम् ॥ 41

दृष्ट्वा तं मुनिशार्दूलं विष्णुभक्तं विमत्सरम् ।
सराक्षसस्समागत्य प्रणम्य भुवि दण्डवत् ॥ 42

उवाच नारदमुने विनयेन समन्वितः ।

राक्षसः -

स्वामिन्! त्वां ब्राह्मणश्रेष्ठ ! शरणं याम्यहं मुने ॥ 43

अस्माद्राक्षसभावान्मां तारय त्वं भयोत्तरात् ।
साधवः साधुषु सदा सुलभा भूमिमण्डले ॥ 44

अस्मास्वपि दयाशीलाः साधवो दुर्लभा भुवि ।
मम वृत्तमनालोक्य त्राहि मां कृपया मुने ॥ 45

दाल्भ्यस्त्वं सज्जनो लोके हिताय प्राणिनां सदा ।
तीर्थयात्राछलेनैव सञ्चरस्यर्कवन्मुने ॥ 46

एवं सम्प्रार्थितो विप्रः क्षणं ध्यात्वाब्रवीत्तु तम् ।

दाल्भ्यः

भो राक्षसाहं जानामि पापं ते पूर्वजन्मनि ॥ 47

कृतं ब्रह्मस्वहरणं भवता पूर्वजन्मनि ।
तेन पापेन नरके तवाभूदतिदुःखदा ॥ 48

इदानीं राक्षस! त्वं हि प्राप्तस्त्वं राक्षसोत्तमम् ।
अध्वश्रान्ताय विप्राय क्षुधिताय त्वया पुरा ॥ 49

अन्नं मध्याह्नसमये दत्तं भक्त्यागताय वै ।
तेन पुण्येन ते सन्ति इदानीमपि वर्तते ॥ 50

तत्रागच्छ! मया सार्धं दुःखात्त्वां मोचयाम्यहम् ।
इत्युक्तो राक्षसस्तेन मुनिना त्वोमिति ब्रुवन् ॥ 51

तेन सार्धं ययौ तूर्णं राक्षसो मुनिपुङ्गव ।
दाल्भ्यश्चेतेन सहितो गत्वा पापविनाशनम् ॥ 52

पुण्ये माकरसंक्रान्तिसमये मुक्तिदं नृणाम् ।
पुण्ये तत्स्थलकावेरीजले सङ्कल्पपूर्वकम् ॥ 53

सस्नौ निश्चितसंयुक्तो दयालुश्च महामनाः ।
क्षेत्रश्राद्धानि कर्माणि निवृत्य सरितस्तटे ॥ 54

अथ राक्षसमुक्त्यर्थं तत्र सङ्कल्पपूर्वकम् ।
मरुद्वृधायां पुण्यायां सस्नौ पापविनाशने ॥ 55

तत्क्षणात् राक्षसो मुक्तः क्रूरराक्षसभावतः ।
मनुष्याकारतां प्राप्य मुनेरन्तिकमागमत् ॥ 56

दाल्भ्योप्येतेन सहितो गत्वा विष्णुनिवेशनम् ।
असेवत हरिं भक्त्या पापनाशपतिं मुनिः ॥ 57

राक्षसोऽपि ददर्शैनं पापनाशेश्वरं हरिम् ।
अथ दाल्भ्यः प्रतुष्टाव पापनाशेश्वरं हरिम् ।। 58

दाल्भ्यः -

श्रीपतिं शेषशयनं मधुकैटपहारिणम् ।
विनतानन्दनारूढं पापनाशपतिं भजे ।। 59

हारकेयूरकटकमकुटादि विभूषितम् ।
कौस्तुभालङ्कृतोरस्कं पापनाशपतिं भजे ।। 60

शङ्खचक्रगदापद्मराजद्बाहुचतुष्टयम् ।
वनमालायुतग्रीवं पापनाशपतिं भजे ।। 61

लक्ष्मीविराजितोरस्कं कालमेघनिभछविम् ।
कायेन मनसा वाचा पापनाशपतिं भजे ।। 62

जय! लक्ष्मीपते! कृष्ण! जनार्दन! जगत्पते! ।
गोविन्द! जय! पद्मेश! पापनाशपते! जय! ।। 63

हिरण्यारे! जयहरे! रावणान्तक! केशव! ।
कंसारे! पूतनाहारिन्! पापनाशपते! जय! ।। 64

महाबलिप्रमथन! जयशार्ङ्गिधराच्युत! ।
जय! त्वं शिशुपालारे! पापनाशपते! जय! ।। 65

नारायण! जगन्नाथ! पीताम्बरधराच्युत! ।
भूयो भूयो नमस्तुभ्यं पापनाशपते! जय! ।। 66

पापनाशेश्वरः -

इति स्तुतो हरिस्तेन दाल्भ्येन मुनिपुङ्गव! ।
पापनाशाधिपस्त्वेनं बभाषे स्तुतितोषितः ॥ 67

दाल्भ्य! तुष्टोऽस्मि ते स्तुत्या वरं वरय काङ्क्षितम् ।
एवमुक्तोऽथ हरिणा दाल्भ्योऽवददच्युतम् ॥ 68

दाल्भ्यः -

भगवन् ! कृतकृत्योऽस्मि तव सन्दर्शनादहम् ।
इतोधिकं वरं किं वा वरयामि जनार्दन ॥ 69

तथापि किञ्चिद्वक्ष्यामि त्वामहं भक्तवत्सल! ।
अद्य माकरसङ्क्रान्तौ तवास्मिन् पापनाशने ॥ 70

स्थाने मरुद्वृथास्नानान्मुक्तोऽसौ राक्षसोऽधुना ।
इमं वैकुण्ठनिलयं तव कैङ्कर्यकारणम् ॥ 71

दयासिन्धो! रमाकान्त! पापनाशपते! कुरु ।
इदमेव वरं याचे मम भक्तिं तथा त्वयि ॥ 72

नान्यत्संसारभोगादि क्षणिकं तद्रमापते! ।

ईश्वरः -

एवमुक्तो हरिर्दाल्भ्यं तथैवास्त्विवति चाब्रवीत् ॥ 73

अनन्तरं राक्षसोऽपि राक्षसत्वविमोचितः ।
दिव्यं विमानमारुह्य देवस्त्रिंशतसंकुलम् ॥ 74

वैकुण्ठमगमत् राजन् ! गायमानैश्च गायकैः ।

ईश्वरः -

एवं नारद! माहात्म्यं पापनाशस्य वर्णितुम् ॥ 75

न मया विष्णुना वापि ब्रह्मणा वापि शक्यते ।
पापनाशगकावेरीस्नानं माकरसङ्क्रमे ॥ 76

अपुनर्भवदं प्रोक्तं भोगिनां भुक्तिदं तथा ।
कावेर्यां पापनाशस्य स्नानं माकरसंक्रमे ॥ 77

पापनाशपते विष्णोर्दर्शनं च तमोपहम् ।
कलिदोषहरं पुंसां पापनाशस्थलं मुने! ॥ 78

महापातकसङ्घानां नाशकं परिकीर्तितम् ।
स्वर्गदं मोक्षदं पुण्यं विशेषान्माकरोदये ॥ 79

पापनाशकरं यस्मात् पापनाशमिति स्मृतम् ।
चन्द्रसूर्योपरागेषु विषुवे दक्षिणायने ॥ 80

अर्धोदये पुण्यकाले तथैव च महोदये ।
अन्येषु पुण्यकालेषु पापनाशस्थले नृणाम् ॥ 81

कावेरीस्नायिनां ब्रह्मन् सेवतां च जनार्दनम् ।
पापनाशेश्वरं देवं दुर्लभं नैव विद्यते ॥ 82

एतं शृण्वन्ति योऽध्यायं पठन्ति च सभक्तिकम् ।
वैकुण्ठं यान्ति ते सर्वे मोदन्ते विष्णुना सह ॥ 83

इति ब्रह्माण्डपुराणे पापनाशक्षेत्रमाहात्म्ये
माधवराक्षसविमोचनं नाम प्रथमोऽध्यायः ।

अथ द्वितीयोऽध्यायः

श्रीनारदः -

देव देव महादेव त्रिपुरान्तक शङ्कर ।
भूयोऽपि पापनाशस्य स्वामिनः शार्ङ्गधन्वनः ।। 1

अद्भुतं चरितं श्रोतुं इच्छामि त्वन्मुखाम्बुजात् ।
वद कारुण्यतो देव नमस्ते वृषवाहन ।। 2

एवं पृष्ठो नारदेन शङ्करो मुनिसत्तम ।
अवदत्पापनाशस्य स्वामिनश्चरितं महत् ।। 3

ईश्वरः -

बभूव कुण्डिनो नाम ब्राह्मणो वेदपारगः ।
वर्णाश्रमाचाररतो दयालुरतिथिप्रियः ।। 4

सर्वयज्ञकरो नित्यं विष्णुभक्तो विमत्सरः ।
कावेर्या उत्तरे तीरे महारण्येवसद्विजः ।। 5.

गुणाढ्या नाम भार्यासीत्तस्य विप्रस्य नारद ।
तस्य यज्ञैश्च दानैश्च वेदपारायणेन च ।। 6

राक्षसाश्च पराभूता समुद्रं शरणं ययुः ।
देवास्समेधितास्सर्वे सेन्द्रा यज्ञैश्च तर्पिताः ।। 7

देवैः पराजिता दैत्याः राक्षसाश्च रणे मुने ।
देवानां पुरतस्थातुं शेकुर्जलधिं ययुः ।। 8

रक्षसामसुराणां च तेषामधिपतिर्महान् ।
शरभो नाम बलवान् ब्रह्मदत्तवरोद्धतः ।। 9

यज्ञविघ्नाय भूलोके स्वभटानन्वशान्मुने ।
सर्वेषामपि विप्राणां वधाय च स दैत्यपः ।। 10

कुण्डिनस्य वधायापि सिंहाननमथादिशत् ।
कुण्डिनस्यैव यज्ञेन देवानां बलवर्धनम् ।। 11

तस्य मन्त्रबलेनैव सर्वेषां नः पराभवः ।
विचार्यैवं स शरभः सिंहाननमथाब्रवीत् ।। 12

कुण्डिनं तस्य भार्यां च शीघ्रं सिंहाननाधुना ।
मारय त्वं ततोऽस्माकं बलाधिक्यं भविष्यति ।। 13

ब्राह्मणैः यज्ञकरणात् देवानां वर्धते बलम् ।
अतो भटा यज्ञविघ्नं कुरुध्वं धरणीतले ।। 14

इत्यब्रवीत् भटान् स्वांश्च शरभो दैत्यसैन्यपः ।
शरभेणैवमुक्तास्ते सर्वे दैत्याश्च राक्षसाः ।। 15

तथैव भूमिमागत्य विप्रहिंसा प्रचक्रिरे ।
ब्राह्मणा मारितास्सर्वे राक्षसैरसुरैर्भुवि ।। 16

ब्राह्मणानामभावेन निःस्वाध्याय वषट्कृतिः ।
स्वाहाकार विहीनं च सर्वयज्ञविवर्जितम् ।। 17

धरणीमण्डलं जातं अचिरादेव नारद ।
कुण्डिनं च तथा विप्रं मुने सिंहाननोसुरः ।। 18

सभार्यं जलधेर्मध्ये नागपाशैर्निबध्य तु ।
प्रचिक्षेप गिरिं तस्य शिरोमध्ये महासुरः ।। 19

शरभस्यान्तिकमगात् सिंहवक्त्रोऽपि नारद ।
कृत्वैतं सर्ववृत्तान्तं शरभाय न्यवेदयत् ।। 20

अन्येऽपि राक्षसा दैत्याः तथाकृत्वा च भूतले ।
शरभान्तिकमाजग्मुः शशंसुश्च स्वचेष्टितम् ।। 21

तच्छुत्वा शरभो दैत्यः उक्तार्थं स्वं अमन्यत ।
सभार्यं कुण्डिनं विप्रं ग्राहरूप्यं सुरोमुने ।। 22

कश्चित् जग्राह जलधौ चिन्तयन्तं जनार्दनम् ।
निर्जगाम च तं ग्राहो निर्दग्धो ब्रह्मतेजसा ।। 23

ग्राहरूपी स दैत्योऽपि ममार जलधौ मुने ।
दुस्सहं ब्रह्मतेजोभिः देवतैस्स पुरन्दरैः ।। 24

ततोऽस्य जलधेर्मध्ये महती नौः समागता ।
विष्णुभक्तस्य शान्तस्य सभार्यस्य दिजोत्तम ।। 15

वासुदेवमहाभक्तिपुण्यदृष्टस्य वैभवात् ।
ततो गरुडमन्त्रेण नागपाशनिबन्धनम् ।। 26

छित्वा गिरिं ततोन्मुच्य स्वमूर्ध्निस्थापितं मुने ।
तया नावा सभार्योयं नीतस्तीरं महोदधेः ।। 27

ततस्तिरोदधे नौश्च जलधौ तस्य पश्यतः ।
शनैः शनैः ततो विप्रः समाश्वस्तो निजाश्रमम् ।। 28

सभार्यो विष्णुभक्तोऽयं गन्तुमेवं प्रचक्रमे ।
विलङ्घ्य विविधान् देशान् कुण्डिनो द्विजसत्तमः ॥ 29

पापनाशस्थलं प्राप महापातकनाशनम् ।
तत्र स्नात्वा स कावेर्यां सभार्यो नियमान्वितः ॥ 30

पापनाशपतिं देवं निषेव्य हरिमादरात् ।
तत्र विष्णवालये विप्रं समाधिस्थं पराशरम् ॥ 31

पापनाशपतिं देवं ध्यायन्तं संददर्श च ।
दृष्ट्वा तं मुनिशार्दूलं कुण्डिनो विप्रपुङ्गवः ॥ 32

प्रणम्य विनयोपेतः तत्पार्श्वे समवर्तत ।
पराशरोपि तं दृष्ट्वा कुण्डिनं विप्रसत्तमम् ॥ 33

दृष्ट्वा कुण्डिनमास्वेति बभाषे स्नेहपूर्वकम् ।
कस्त्वं ब्रूहि महाभाग! किमागमनकारणम् ॥ 34

भवता कुत्र गन्तव्यं कुत आगम्यते त्वया ।
एवं पृष्टः कुण्डिनोऽयं सर्वं वृत्तं न्यवेदयेत् ॥ 35

आत्मानं कुण्डिनं नाम्ना प्रोवाच नियमान्वितः ।
कावेर्या उत्तरे तीरे श्रीरङ्गे न्यवसच्चिरम् ॥ 36

शरभस्य भटे विप्रसिंहवक्त्रोऽभिधोऽसुरः ।
संसार्य पूर्वजलधौ मां प्रचिक्षेप वै मुने ॥ 37

शिरोमध्ये पर्वतं मे स्थापयामास सोसुरः ।
तत्र जग्राह मां ग्राहो दैत्यो भार्यासमन्वितः ॥ 38

दग्धो मत्तेजसा सोऽपि मृतो जलधिमध्यमे ।
आगता मम नौ काचित् जनार्दनकृपावशात् ॥ 39

तामारुह्य शनैश्चाहं सभार्यस्तीरमागतः ।
विलङ्घ्य विविधान् देशान् शनैरत्राहमागमम् ॥ 40

मुने सम्पीडयते विश्वं जगत्स्थावरजङ्गमम् ।
शरभस्य भटैर्दैत्यैः कृपया रक्ष्यतां त्वया ॥ 41

पापनाशपतेर्विष्णोः इष्ट(?) त्वं मुनिसत्तम ।
साधवोऽनाथरक्षायामुद्यातास्सततं मुने ॥ 42

एवमुक्तः कुण्डिनेन परारशरमहामुनिः ।
एवमस्त्विवतिं प्रोच्य कुण्डिनं ब्राह्मणोत्तमम् ॥ 43

पापनाशपतिं देवं प्रतुष्टाव रमापतिम् ।
पापनाशपते देव दयासिन्धो जगत्पते ॥ 44

रक्षविश्वमिदं विष्णो दैतेयैरतिर्हिसितम् ।
नारायणः परंज्योतिः आत्मा नारायणः परः ॥ 45

यच्च किञ्चिज्जगत्तस्मिन् दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ।
अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणस्थितः ॥ 46

तस्मै नमः परेशाय ब्रह्मणेऽनन्तशक्तये ।
नम आत्मप्रदीपाय पापनाशेश्वरायते ॥ 47

अरूपाय सरूपाय साक्षिणे परमात्मने ।
नमो गिरां विदूराय पापनाशेश्वरायते ॥ 48

सत्वेन प्रतिलभ्या च नैष्क्रम्येण विपश्चितान् ।
नमः कैवल्यलभ्याय पापनाशेश्वरायते ।। 49

नमश्शान्ताय घोराय निर्वाणसुखसंविदे ।
निर्विशेषाय सत्याय पापनशेश्वरायते ।। 50

क्षेत्रज्ञाय नमस्तुभ्यं सर्वाध्यक्षाय साक्षिणे ।
भूयो भूयो नमस्तुभ्यं पापनाशेश्वरायते ।। 51

ईश्वरः -

एवं स्तुतोऽथ मुनिना पापनाशेश्वरो हरिः ।
पराशरेण देवर्षे परः सन्निहितोऽभवत् ।। 52

तं दृष्ट्वा पापनाशेशं पराशरमहामुनिः ।
प्रणम्य विवशो भूत्वा पादयोर्निपतद्धरेः ।। 53

तमुत्थाप्य कराभ्यां तु पापनाशपतिं हरिः ।
किमभीष्टं मुने तुभ्यं अहं दास्यामि तद्वद ।। 54

एवमुक्तोऽथ हरिणा पराशरमुनिस्तथा ।
पापनाशहरिं प्राह विनयेन समन्वमितः ।। 55

पराशरः -

पापनाशपते विष्णो शरभाख्यो महासुरः ।
अनेककोटि सैन्येन त्रिलोकीं बाधतेऽधुना ।। 56

ब्राह्मणान् बाधते नित्यं नित्यानुष्टानतत्परान् ।
न स्वाध्यायो न यज्ञश्च जपहोमादिकं तथा ।। 57

प्रवर्तते धरापृष्ठे नचान्यो नियमस्तथा ।
शरभेण हता विप्रा भूमावाचारतत्पराः ।। 58

अचिरादद्य भूलोको विप्रशून्यो भविष्यति ।
इमं च कुण्डिनं विप्रं त्वद्भक्तं सहभार्यया ॥ 59

समुद्रे प्राक्षिपद्विष्णोर्जीवितः कृपया तव ।
तस्माल्लोकमिमं रक्ष पापनाशेश्वर प्रभो ॥ 60

त्वामन्तरेण लोकानां को वान्यो रक्षको भवेत् ।

ईश्वरः -

इति विज्ञापितो विष्णुः पराशरमथाब्रवीत् ॥ 61

देवर्षे नारदमुने पापनाशेश्वरस्तदा ।

श्रीपापनाशेश्वरः -

लोकाननु च दैत्येश शरभाख्यो महासुरः ॥ 62

पापनाशेऽपि मे स्थाने क्रमेणैवागमिष्यति ।
अत्रागतमहं दैत्यं शरभं सह सेनया ॥ 63

हनिष्यामि मुने सत्यं ब्रवीमि मुनिपुङ्गव ।
एवमुक्त्वा मुनिं विष्णुः पापनाशपतिर्मुने ॥ 64

तिरोदधे स्वस्वरूपे सच्चिदानन्दलक्षणे ।
ततः कलौ कतिपये गतेसति महासुरः ॥ 65

भूतले ब्राह्मणान् निघ्नन् पापनाशं क्रमाद्ययौ ।
तत्रत्यान् ब्राह्मणाान् हन्तुं विष्णुभक्तान् स्वधार्मिकान् ॥

अनेकसेनया सार्धमागतं शरभासुरम् ।
सिंहाननयुतं विष्णुः पापनाशपतिर्हरिः ॥ 67

विदितं शरभं चक्रे स्तब्धदेहं ससैनिकम् ।
निश्चेष्टबहवस्सर्वे शरभादि महासुराः ॥ 68

महापर्वतवत् आस्ते गरुडेन विसर्जिते ।
चूर्णीकृताश्च निश्शेषं विष्णुना प्रेरितेन वै ॥ 69

हतेषु तेषु सर्वेषु शरभाद्यसुरेषु वै ।
पापनाशपतिं विष्णुमस्तौषीत् स पराशरः ॥ 70

ओं नमो वासुदेवाय लोकरक्षा विधायिने ।
विश्वरूपाय देवाय पापनाशपते नमः ॥ 71

तत्त्वमस्यादि वाक्यार्थलक्ष्य भूताय शार्ङ्गिणे ।
अविद्यासृष्टजगते पापनाशपते नमः ॥ 72

स्तुतः पराशरेणैवं पापनाशपतिर्हरिः ।
पराशरमुनिं प्राह भक्तप्राणिहितङ्करः ॥ 73

हरिः -

मयैते निहता दैत्या प्रेरितेन गरुत्मता ।
यदा वो जायते भीतिः तदा तान्नाशयाम्यहम् ॥ 74

विप्रास्सुखं सञ्चरन्तु यज्ञान् कुर्वन्तु वै तथा ।
इत्युक्त्वा भगवान् विष्णुः स्वस्वरूपे तिरोदधे ॥ 75

एतत्ते नारदमुने पापनाशेश्वरेण वै ।
शरभाद्यसुरश्रेष्ठ निधनं परिकीर्तितम् ।। 76

पठतां शृण्वतां चैनमध्यायं यो नरो भुवि ।
सपापनाशनाथस्य सायुज्यं लभते ध्रुवम् ।। 77

इति ब्रह्माण्डपुराणे पापनाशक्षेत्रमाहात्म्ये
शरभाद्यसुरवधो नाम द्वितीयोऽध्यायः ।

अथ तृतीयोऽध्यायः

हरिः ओम् ।

पराशरः -

पापनाशमुनिर्भूयः कुण्डिनं नारदोऽब्रवीत् ।
अभीप्सितं ते किं भूयः वद कुण्डिन साधये ।। 1

किं ते मनोगतं विप्र वाञ्छितं करवाण्हम् ।
तन्मे कथय! सौम्य! त्वं विवक्षुरिव लक्ष्यसे ।। 2

एवमुक्तोऽथमुनिना कुण्डिनः प्रत्यभाषत ।

कुण्डिनः -

जनो यत्कर्मकृत्वा तु सुखमुत्तममाप्नुयात् ।। 3

तदहं श्रोतुमिच्छामि पराशरमुनेऽधुना ।
यदि तेऽहं अनुग्राह्यः तदेतत् कथय द्विज ॥ 4

पराशरः -

हरिपूजामृते कर्म नास्त्यन्यद्वाञ्छितव्रतम् ।
नास्त्युत्तमसुखप्राप्तिरपि कुण्डिन निश्चितम्म् ॥ 5

पापनाशपतिं त्वेनं हरिमर्चय कुण्डिन ।
त्वं तु सर्वात्मभावेन हरिपूजारते भव ॥ 6

पापनाशस्थले त्वस्मिन् स्नात्वा त्वं सह्यजा जले ।
पापनाशपतिं देवं हरिमर्चय भक्तितः ॥ 7

श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् ।
अर्चनं वन्दनं दास्यं सख्यमात्मनिवेदनम् ॥ 8

इति भक्तिं नवविधां पापनाशपतौ हरौ ।
कृतकृत्यो भवेत्सोऽयमिहलोके परत्र च ॥ 9

पापनाशपतिं त्यक्त्वा नान्योऽस्ति पृथिवीतले ।
वाञ्छितार्थप्रदं पुंसां इह चामुत्र कुण्डिन ॥ 10

तस्मात्त्वमर्चयात्रैव पापनाशपतिं हरिम् ।
धर्मार्थकाममोक्षार्थी पुरुषः पुरुषोत्तमम् ॥ 11

पापनाशेश्वरं विष्णुमर्चयेद्भक्तिपूर्वकम् ।
एतस्थलं महापुण्यं वाञ्छितार्थफलप्रदम् ॥ 12

दुस्स्वप्ननाशनं धन्यं संसारामयभेषजम् ।
अत्रैव वसतां पुसां नरकं नास्ति वै भयम् ॥ 13

विप्राणां क्षेत्रदातारः स्थानेऽस्मिन्पापानाशने ।
दीर्घायुषो धनाढ्यश्च पुत्रदारसमन्विताः ।। 14

भुङ्क्तेहभोगानतुलान् देहान्ते हरिमाप्नुयुः ।
कन्यकां गां हिरण्यं च तिलानन्यानि कानि च ।। 15

दत्वा स्वर्गं प्रयास्यन्ति नात्र सन्देहकारणम् ।
विप्राणामत्र भूमिं च गृहं दत्वा नृपाश्च ये ।। 16

स्थापयन्ति न ते यान्ति यमलोकं कदाचन ।
अतस्त्वं देवदेवेशं पापनाशपतिं हरिम् ।। 17

आराधय हृषीकेशं यदि वाञ्छस्थ(लभ्स्यस्य?)भीप्सितम् ।

कुण्डिनः -

केनैव विधिनाराध्यः पापनाशपतिर्हरिः ।। 18

कथं वा पूजयाम्येनं पराशरमुने वद ।
केन मन्त्रेण वा पूज्यः पापनाशेश्वरो हरिः ।। 19

कृपया तद्वदस्वाद्य भगवन्शक्ति शम्भव ।

पराशरः -

श्रद्धाभक्तिस्तपः शौचं विषयेऽन्द्रियनिग्रहः ।। 20

पापनाशहरेः पूजा विधिरेषा प्रकीर्तितः ।
अनेन विधिना युक्तः पूजयस्व जनार्दनम् ।। 21

पापनाशेश्वरं विष्णुं नारायणमनामयम् ।
ओं नमो विष्णवे तुभ्यं पापनाशेश्वराय च ।। 22

इमं मन्त्रं जपान्विप्र पापनाशपतिं यज ।
अभीष्टसिद्धिं ददायात्ते उपदेशेन तेऽधुना ।। 23

कुण्डिनः -

कृतकृत्योस्म्यहं ब्रह्मन् उपदेशेन तेऽधुना ।
तदहं साधयिष्यामि यन्मे चेतस्यभीप्सितम् ।। 24

तपामि तपसोऽनुज्ञां भगवन्दातुमर्हसि ।
मयाभिलषिता बुद्धिर्भव त्वं व्याहृता मम ।। 25

ईश्वरः -

इत्युक्त्वा कुण्डिनोनुज्ञां अवाप्य च पराशरात् ।
कतकृत्यतवात्मानं मन्यमानस्तपोनिधे ।। 26

तस्मिन्नेव स्थले पुण्ये मुक्तिदे पापनाशने ।
विष्णुमाराध्य तं देवं तपो तप्यत वै मुने ।। 27

पराशरोक्तमन्त्रस्य जपंस्तत्प्रोक्तवर्त्मना ।
तपसाराधयामास पापनाशेश्वरं हरिम् ।। 28

शाकमूलफलाहारैः शरीरस्थितिमाचरन् ।
वर्षाणि कतिचित्तत्र निनाय च स कुण्डिनः ।। 29

पुनश्च केवलं ब्रह्मन् ! अम्बुभक्षोऽभवच्चिरम् ।
स्मरन् सर्वेश्वरं विष्णुं पापनाशेश्वरं हरिम् ।। 30

चिरकालं निनायैनं कुण्डिनो विप्रसत्तमः ।।

इति ब्रह्माण्डपुराणे पापनाशक्षेत्रमाहात्म्ये
कुण्डिनतपश्चरणं नाम तृतीयोऽध्यायः ।

अथ चतुर्थोऽध्यायः

हरिः ओम् ।

ईश्वरः -

एवं तपस्यतस्तस्य कुण्डिनस्य पुरो हरिः ।
ददृशे नारदमुने पापनाशेश्वरो हरिः ।। 1

विनतानन्दनारूढो भक्तरक्षणतत्परः ।
शङ्खचक्रगदापाणिः पीताम्बरविराजितः ।। 2

किरीटकधरो दीप्तरत्नाभरणभूषितः ।
कम्बुग्रीवो विचित्राङ्गःवनमाला विराजितः ।। 3

पार्श्वद्वयस्थिताभ्यां च श्रीभूमिभ्यां समन्वितः ।
कौस्तुभालङ्कृतोरस्कः विष्वक्सेनादि सेवितः ।। 4

सुनन्दनन्दकुमुदपरिचारकसेवितः ।
हारकेयूरकटकमकुटादि विभूषितः ॥ 5

प्रादुर्बभूव पुरतः कुण्डिनस्य महामुने ।
ततोऽयं कुण्डिनो दृष्ट्वा पापनाशेश्वरं हरिम् ॥ 6

आविर्भूतं स्वपुरतो गरुडोपरि संस्थितम् ।
आनन्दबाष्पनयनो ववन्दे शिरसा हरिम् ॥ 7

उत्थायोत्थाय च पुनः प्रणनाम जनार्दनम् ।
साफल्यमक्ष्णोरतुलं मेनेयं कुण्डिनस्तदा ॥ 8

बहुधैवं ससम्प्राप्य नयनानन्दमुत्तमम् ।
पुलकाङ्कितसर्वाङ्गस्तुष्टाव चरिताञ्जलिः ॥ 9

कुण्डिनः -

जय देव ! जगन्नाथ ! जय लक्ष्मीपते हरे ।
जय गोविन्दविश्वेश पापनाशपते जय ॥ 10

जय माधव वैकुण्ठ विष्णो गरुडवाहन ।
जय! त्वं ! शेषशयन ! पापनाशपते जय ॥ 11

जय! कृष्ण ! जगन्नाथ ! वासुदेव हरे ! जय ! ।
नारायण ! जयानन्द ! पापनाशपते ! जय ! ॥ 12

जय ! मत्स्यावतारेश ! जय ! कूर्मधराच्युत ! ।
जय ! वराहमूर्ते ! त्वं पापनाशपते ! जय ! ॥ 13

नारसिंह ! जयाधार ! जयवामन केशव ! ।
जय ! भार्गव ! राम ! त्वं पापनाशपते ! जय ॥ 14

जय ! दाशरथे ! राम ! बलभद्र ! जयप्रभो ! ।
जय ! कृष्णावतार ! त्वं पापनाशपते ! जय ! ॥ 15

जय ! कल्के ! महाविष्णो ! नारायण ! जगत्पते ।
जय ! वेदान्तवेद्येश ! पापनाशपते ! जय ! ॥ 16

त्रयीमूर्ते ! जगन्नाथ ! जय ! धातृगुरो ! जय ! ।
जय ! त्वं कमलाकान्त ! पापनाशपते ! जय ! ॥ 17

रक्ष ! रक्ष ! महाविष्णो ! नारायण ! हरेऽच्युत ! ।
गोविन्दानन्त ! सर्वेश ! रक्ष ! मां शरणार्थिनम् ॥ 18

वेदान्तगोचरं विष्णो ! त्वां स्तोतुं न क्षमोह्यहम् ।
त्राहि मां (यस्व?) वासुदेवाद्य पतितं भवसागरे ॥ 19

भवेन्मनोरथस्तावत् दुर्लभस्सर्वदेहिनाम् ।
न यावत्पापनाशेश ! शरणं यान्ति ते पदम् ॥ 20

मनोरथो हृषीकेश ! यो मे मनसि वर्तते ।
सफलोऽद्य स मे जातः तावत्सन्दर्शनाद्धरे ॥ 21

योगिनो यं न पश्यन्ति यं न पश्यन्ति कर्मठाः ।
दीक्षितोऽयं न पश्यन्ति तमपश्यं रमापतिम् ॥ 22

नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं पापनाशेश्वरायते ।
भूयो भूयो नमस्तुभ्यं रक्ष मां शरणागतम् ।। 23

एवं स्तुतो महाविष्णुः पापनाशेश्वरो हरिः ।
प्रसन्नः कुण्डिनं प्राह स्तोत्रेण तपसा तथा ।। 24

पापनाशेश्वरः -

तुष्टोऽहं भवतो वत्स ! स्तोत्रेण ! तपसापि च ।
अतो वरय ! मत्तस्त्वं वरमिष्टं यदीच्छसि ।। 25

ईश्वरः -

वराणामपि सर्वेषां वरं त्वद्दर्शनं परम् ।
तस्मिन् दृष्टेपि भवति किमन्यद्धरमिष्यते ।। 26

प्रसन्ने त्वयि देवेश! मुक्तिरप्यपि दुर्लभा ।
भवत्यव्याहता नाथ! किमु स्वर्गादिकं फलम् ।। 27

अज्ञातं त्रिषु नास्त्यत्र त्रिषु लोकेषु माधव ।
यतस्त्वं सर्वभूतानां अन्तस्साक्षितया स्थितः ।। 28

तथा विज्ञापयिष्यामि तवाहं मदभीप्सितम् ।
त्वयि मे सुदृढा भक्तिः भवत्वव्याहता हरे ।। 29

दुःखत्रयाहि(त्रयेण?) सन्तप्तः स्थातुं नेच्छामि संसृतौ ।
त्वन्नाम्ना कीर्तने वाङ्मे सन्ततं च प्रवर्तताम् ।। 30

त्वत्पादस्मरणे चित्तं सक्तं भवतु माधव ।
त्वत्पूजाकरणे कायः शश्वद्भवतु केशव ।। 31

त्वदञ्जलिकरौ पाणी भवतां मे जनार्दन ।
त्वत्पादाम्बुरुहद्वन्द्व ! प्रणामे च शिरोऽस्तु मे ॥ 32

त्वत्कथाश्रवणे श्रोत्रे प्रवर्तेतां ममेश्वर ।

पापनाशेश्वरः -

भवत्वेतदशेषं ते प्रसादान्मम कुण्डिन ॥ 33

मत्वा स्वदेशं त्वं ब्रह्मन् ! स्वकर्म निरतो भव ।
मम प्रसादात्ते धान्यं धनं च बहुलं भवेत् ॥ 34

तेन यागान्कुरुष्व त्वं बहुदक्षिणया युतान् ।
असंख्याकान् भोजयस्व ! ब्राह्मणान् वेदपारगान् ॥35

एकस्तु धार्मिकः पुत्रः तव भूयान्महत्तमः ।
तमुद्वाह्य कुले जातां कन्यां कुण्डिनशालिनीम् ॥ 36

तस्मिन्नारोप्य गार्हस्थ्यं सपत्नीकोऽत्र वा पुनः ।
आयाहि त्वं मम स्थाने पापनाशे विमुक्तिद ॥ 37

तुभ्यं मुक्तिं प्रदास्यामि सभार्याय महामते ।
एवमुक्तोऽथ हरिणा पापनाशेश्वरेण सः ॥ 38

अनुज्ञातो विष्णुनापि स्वदेशं कुण्डिनो ययौ ।
कावेर्या उत्तरे तीरे श्रीरङ्गाद्योजनान्तरे ॥ 39

पापनाशेश्वरेणोक्तं सर्वं स निरवर्तयत् ।
पुत्रोप्यजनि कालेन तस्य विप्रस्य नारद ॥ 40

जातकर्मादिकं सर्वं संस्कारं स्मृतिचोदितम् ।
चकार कुण्डिनो विप्रः स्वसूत्रोक्तेन वर्त्मना ॥ 41

पापनाशेश्वर इति नाम चक्रे सुतस्य सः ।
निधाय पुत्रे मार्गस्थं पापनाशं सभार्यकः ॥ 42

प्रययौ कुण्डिनो विप्र तत्रावर्तिष्ट सादरम् ।

स्नानं कुर्वन् स कावेर्यां पापनाशेश्वरं भजन् ॥ 43

दशवर्षाण्यवर्तिष्ट सभार्यः कुण्डिनो मुने ।
अष्टाक्षरं सप्रणवं जपन्मन्त्रं निरन्तरम् ॥ 44

अयुतं प्रत्यहं ब्रह्मन् पापनाशपतेः पुरः ।
निनाय कालं मनसा ध्यायन्नारायणं गुरुम् ॥ 45

कदाचिन्माघैकादश्यां उपोष्य द्विजसत्तमः ।
रात्रौ जागरणं कृत्वा तुष्टाव मधुसूदनम् ॥ 46

कुण्डिनः -

वन्दे नारायणं देवं लक्ष्मीकान्तं जनार्दनम् ।
पापनाशेश्वरं विष्णुं कष्टसंसारशान्तये ॥ 47

कौस्तुभालङ्कृतोरस्कं वनमालाविराजितम् ।
पापनाशेश्वरं विष्णुं कष्टसंसारशान्तये ॥ 48

पापनाशेश्वरं वन्दे नरकक्लेशशान्तये ।
पापनाशेश्वरं विष्णुं कष्टसंसारशान्तये ॥ 49

हारकेयूरकटकमकुटाङ्गदभूषणम् ।
पापनाशेश्वरं वन्दे पातकानां प्रशान्तये ।। 50

लक्ष्मीसंस्थितवामाङ्गं शेषपर्यङ्कशायिनम् ।
पापनाशेश्वरं वन्दे महामोहनिवृत्तये ।। 51

प्रह्वाञ्जलिपुटेनारात् सेवितं विनताभुवा ।
पापनाशेश्वरं वन्दे जन्ममृत्युप्रशान्तये ।। 52

सनकादि महायोगि सेविताङ्घ्रिसरोरुहम् ।
पापनाशेश्वरं वन्दे भवरोगनिवृत्तये ।। 53

अशेष भुवनावास नाभिपङ्कजशोभितम् ।
पापनाशेश्वरं वन्द मम सायुज्यसिद्धिये ।। 44

प्रतुष्टैनमाम्नायै मूर्तिमद्भिरुपासितम् ।
पापनाशेश्वरं देवं वन्दे सर्वद्वन्द्वनिवृत्तये ।। 55

ईश्वरः -

कुण्डिनोक्तमिदं स्तोत्रं यः पठेत् विष्णुसन्निधौ ।
पापनाशेश्वरस्यासौ पादपद्मलयं व्रजेत् ।। 56

इति स्तुतो महाविष्णुः प्रसन्नः कुण्डिनं द्विजम् ।
सभार्यः पापनाशेशः स्वहस्तेन स्पृशन्मुने ।। 57

स्वान्तिकं प्रापयित्वैनं स्वदेहेनैक्यमानयत् ।

कुण्डिनस्सतु विप्रेन्द्र ! सभार्यो नारदाव्यये ।। 58

पापनाशेश्वरे देवे मुक्तिमेवमवासवान् ।
येन्येऽप्येवमुपासीरन् पापनाशेश्वरं हरिम् ।। 59

तेषामपि भवेन्मुक्तिः कुण्डिनस्य यथामुने ।
यः पठेदिदमध्यायं श्रृणुयाद्वा स भक्तिकम् ॥ 60

पापनाशपतेस्तस्य प्रसादादिष्टसिद्धिदा ॥

इति ब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे
पापनाशक्षेत्रमाहात्म्ये कुण्डिनमोक्षकथनं नाम
चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ।

अथ पञ्चमोऽध्यायः

श्रीनारदः -

भगवन्निदमाश्चर्यं पापनाशस्य वैभवम् ।
नरकक्लेशशमनं स्वर्गमोक्षप्रदं नृणाम् ॥ 1

कथितं भवता शम्भो श्रोतॄणां विस्मयप्रदम् ।
पुनरप्यस्य माहात्म्यं श्रोतुमिच्छामि शङ्कर ! ॥ 2

वद ! कारुण्यतो मेऽद्य यद्यनुग्रहभाग्यकम् ।

ईश्वरोवाच -

वक्ष्यामि नारदमुने पापनाशस्य वैभवम् । 3

सर्व पापहरं पुंसां श्रोतॄणां पठतामपि ।
पुरा सुदर्शनो नाम ब्राह्मणो वेदपारगः ॥ 4

तपश्चकार सुमहद्विष्ण्वाराधनतत्परः ।
विजित्य विषयान् सर्वान् कामक्रोधविवर्जितः ॥ 5

शान्तो दान्तो निरुक्तश्च हरिध्यानपरायणः ।
अस्मिन्भरुद्धथातीरे पुण्ये पापविनाशने ।। 6

दुष्करं मानवैरन्यैस्तपो घोरं चचार सः ।
पापनाशपतिं देवं ध्यायन् हृदि सनातनम् ।। 7

शङ्खचक्रगदापद्मयुक्तबाहुचतुष्टयम् ।
कौस्तुभालङ्कृतोरस्कं स्फुरन्मकरकुण्डलम् ।। 8

हारकेयूरकटकमकुटादि विभूषितम् ।
सच्चिन्मयं निराधारं आधारं जगतां तथा ।। 9

अनन्तानन्तचिद्रूपं सद्रूपममलं विभुम् ।
अनर्घ्यरत्नप्रत्युप्तभास्वत्कनकमेखलम् ।। 10

अविद्यानर्तकीनर्तदेशिकं विष्णुमव्ययम् ।
पापनाशपतिं देवं ध्यायन् विप्रः सुदर्शनः ।। 11

अतिघोरं तपश्चक्रे दुष्करं मुनिभिः सुरैः ।
तस्यैवं चरतो घोरं पापनाशे महत्तपः ।। 12

महान्काले व्यतीयाथ मुने नारद तत्स्थले ।
परीक्षितुं तस्य भक्तिं पापनाशेश्वरो हरिः ।। 13

अथ प्रस्थापयामास कृत्वा मायामयीं स्त्रियम् ।
अतीव रूपसम्पन्ना तस्यान्तिकमलङ्कृता ।। 14

अथ सारूप्यसम्पन्ना मदनस्यापि मोहिनी ।
ऊर्वशीरूपमास्थाय सुदर्शनमगात् शुभा ।। 15

बिम्बाधरोष्ठी सुदती चारुतुङ्गपयोधरा ।
मनोज्ञा चारुसर्वाङ्गी मृगपोतविलोचना ।। 16

हंसमन्दगतिस्सुभ्रूः शिञ्चन्मञ्जीरमेखला ।
अनर्घरत्नप्रत्युप्तनासाभरणभूषिता ।। 17

उरश्श्रीमध्यसंराजल्लोलहारविराजिता ।
वीणामादाय गायन्ती सुदर्शनसमीपतः ।। 18

अनेकचेष्टामकरोत् मनक्षोभाय तस्य वै ।
सुदर्शनस्सविप्रोऽपि ध्यानाद्परतस्तदा ।। 19

तां नारीं स्वाश्रमप्राप्तां ददर्श प्रियदर्शनाम् ।
दर्शनानन्तरं योऽसौ तस्यै पूजां प्रदत्तवान् ।। 20

पादमर्घ्यं तथामूलं यच्चाप्युपनतं गृहे ।
प्रोवाच कौशलं तस्यै नार्यैस्सोऽयं सुदर्शनः ।। 21

प्रोवाच नारदमुने तां च नारीं इदं वचः ।
अशून्यमाश्रमपदं त्वया मेऽद्य कृतं शुभे ।। 22

तवातिथ्य प्रदानेन पापनाशेश्वरो हरिः ।
सन्तुष्टोऽद्य महाभागे पापं सर्वं विनाशयेत् ।। 23

नारी वा पुरुषो वापि गृहं यस्य समागतः ।
अपूजितौ ययौ तस्य विमुखो भगवान्हरिः ।। 24

ब्रह्मा हरश्च देवाश्च पितरो विमुखास्तथा ।
मयाद्य तव किं कार्यं वदाशु त्वमनिन्दिते ।। 25

पापनाशेश्वरस्याहं प्रसादात्तत्करोमि ते ।

ईश्वरः -

सुदर्शनेनैवमुक्ता नारी तत्वमभाषत ॥ 26

त्वया रतिमभीप्सन्ती विप्रकामातुरा त्वहम् ।
तवाश्रममिमं प्राप्तां मां पाहि मदनातुराम् ॥ 27

त्वत्सङ्गमाभिलाषेण प्राप्तां मां मदनार्दिताम् ।
सुदर्शनमहाभाग न प्रत्याख्यातुमर्हसि ॥ 28

सुदर्शनस्त्वेवमुक्तः तया नारद वै मुने ।
तवाब्रवीदिदं वाक्यं पापनाशपतिप्रियः ॥ 29

सुदर्शनः -

देवस्त्रीणां वरिष्ठा त्वं ऊर्वश्यतिमनोहरा ।
दरिद्रोऽहं विरूपश्च किं मया तव शोभने ॥ 30

इन्द्रादयः सुरास्सर्वे तवातीव मनोहराः ।
तव सौन्दर्ययोग्याश्चेतैस्साकं मयात्र किम् ॥ 31

नारी -

दरिद्रो वा विरूपो वा वृद्धो वा त्वं सुदर्शने ।
भवत्त्वया मे विप्रेन्द्र मैथुनेच्छा प्रवर्तते ॥ 32

शोभने कुत्सिते देहे मलमूत्रादि दूषिते ।
किं रतिं कुरुषे मूढे पापनाशपतिं भज ॥ 33

निषेव्य यं महाविष्णुं पापनाशेश्वरं हरिम् ।
अपुनर्देहसम्बन्धो भविष्यति नृणां शुभे ॥ 34

तं कीर्तय जगन्नाथं मयि भावः किमिष्यते ।
यस्याक्षिस्पन्दमात्रेण जगदेतच्चराचरम् ॥ 35

तत्कान्तं भज कल्याणी पापनाशपतिं हरिम् ।
अनित्याशुचिदुर्गन्धि नवद्वारसमावृते ॥ 36

किमर्थं मानुषे देहे मम स्नेहं करोषि वै ।
यस्य स्मरणमात्रेण न मोहो नैव दुर्गतिः ॥ 37

तं भक्तसुलभं देवं पापनाशेश्वरं भज ।
पापनाशेश्वरो भर्ता तव चेच्छोभनो भवेत् ॥ 38

ततः कृतार्था भूयास्त्वं पतिना देवसुन्दरी ।
मलमूत्रमये शुद्धे मांसशोणितपूरिते ॥ 39

शरीरे मानुषे भावं कुरुषे किं वृथा शुभे ।
सच्चिदानन्दसम्पूर्णे स्वप्रकाशे निरञ्जने ॥ 40

पापनाशेश्वरे देव कान्ताशा कुरु शोभने ।
सुदर्शनेनैवमुक्ता सानारी विष्णुकल्पिता ॥ 41

तच्छ्रुण्वतीव तद्वार्तामालिलिङ्गे सुदर्शनम् ।
स्वमुखेन मुखं तस्य चुचुम्ब च महामुनेः ॥ 42

तथापि निर्विकारोऽसौ विप्रोयं तु सुदर्शनः ।
पापनाशेश्वरे देवे मनोदध्रे सुनिश्चलम् ॥ 43

तदालिङ्गेन सौख्ये तु तुच्छेनैव मनोदधौ ।
आत्मानुभवसौख्यस्य कलां नार्हन्ति चाल्पिकाम् ॥44

मिथ्या विषयसौख्यानि तन्न कुर्यान्मनोऽत्र वै ।

ईश्वरः -

एवं तस्य दृढां भक्तिं ज्ञात्वा धैर्यं च केशवः ॥ 45

विनतानन्दनारूढः प्रादुरासीत्पुरोऽत्र वै ।
ततः सुदर्शनो विप्रः पापनाशपतिं हरिः ॥ 46

ददर्श कमलाकान्तं कारुण्यामृतसागरम् ।
शङ्खचक्रधरं शान्तं किरीटमकुटोज्वलम् ॥ 47

सहस्रादित्यसङ्काशं व्याकोशकमलेक्षणम् ।
सर्वाभरणसम्पूर्णं सर्वलोकेश्वरेश्वरम् ॥ 48

दृष्ट्वा प्रणम्य तुष्टाव सुदर्शनमुनिर्मुने ।

सुदर्शनः -

नमामि नारायणमादिमव्ययं
जगन्निवासं जगदेकनाथम् ।
श्रीपापनाशेश्वरमार्तनाथं-
भक्तप्रियं भक्तिमतां सुलभ्यम् ॥ 49

पद्मापतिं पद्मदलायताक्षं
वेदान्तवेद्यं पुरुषं पुराणम् ।
श्रीपापनाशेश्वरमानमामि
संसारसिन्धूद्धरणैकहेतुम् ॥ 50

ज्ञानात्मकं ज्ञानवतां प्रसन्नं-
ज्ञानैकवेद्यं भगवन्तमीशम् ।
श्रीपापनाशेश्वरमानमामि-
पापेन्धनाग्निं नरकाग्निमेधम् ॥ 51

यं नाभिजातश्चतुराननोऽभूद् -
यद्वीक्षणाद्विश्वमिदं बभूव ।
यस्याश्रितानन्दनिजप्रकाशं-
आश्रित्य संसारतरी बभूव ॥ 52

तं पापनाशेश्वरमाभजामि-
पुनर्भवक्लेशनिवारणाय ।
अनन्तवीर्यं गुणजातिहीनं
भक्तप्रियं माधवमप्रमेयम् ॥ 53

श्रीपापनाशस्थलनाथमीशं-
नमामि पद्मापृथिवीपतिं हरिम् ।
नमामि सूर्यादधिकप्रकाशं-
श्री पापनाशाधिपमब्धिशायिनम् ॥ 54

सूर्येन्दु दृष्टि श्रुतिलक्ष्यमीशं -
यज्ञेश्वरं यज्ञभुजं महान्तम् ।
श्री पापनाशाधिपमिष्टसिद्ध्यै-
नान्यो गतिर्मे त्वदृते रमेश ॥ 55

श्री पापनाशेश्वर माधवेश-
कृपाकटाक्षेण विलोकयाद्य ।
मां त्वं हरे तेन भवाद्विरक्तो-
भवामि भूमन् ! भगवन् नमस्ते ।। 56

धरेश ! विश्वेश ! धरात्मक प्रभो
निजप्रकाशेन विभासितेश्वर ! ।
आनन्दसद्रूपनिजप्रकाश-
नमो नमस्ते भगवन् पुनः पुनः ।। 57

ईश्वरः -

इति स्तुतो महाविष्णुः पापनाशपतिर्हरिः ।
सुदर्शनेन विप्रेण नारदः प्रीतिमानभूत् ।। 58

प्रसन्नस्सन्नुवाचेदं पापनाशेश्वरो द्विजम् ।
सुदर्शन प्रसन्नोऽस्मि स्तोत्रेण तपसा तव ।। 59

अभीप्सितं वरं मत्तो वृणीष्व मनसि स्थितम् ।
मायामयीमिमां नारीमहं कल्पितवान् द्विज ।। 60

तपः परीक्षितुं तेऽद्य तव धैर्यं च शोधितुम् ।
न चञ्चलं तव मनोधैर्यं च सुदृढं तव ।। 61

मयि भक्तिश्च सुदृढा तपो न स्खलितं तव ।
न स्खालित्यं ब्रह्मचर्यं तव स्त्रीविमुखस्य वै ।। 62

जिह्वोपस्थजयो विप्र धैर्यमित्युच्यते बुधैः ।
तवैव दृष्टं तद्धैर्यं नान्येषां भुवनत्रये ।। 63

अनेन तव धैर्येण प्रसन्नस्सुतरामहम् ।
ततो वरय मत्तस्त्वमिष्टं मनसि यत्तव ॥ 64

ईश्वरः -

नारदैवं सहरिणा भाषितो वै सुदर्शनः ।
पापनाशेश्वरं विष्णुं प्रोवोचेदं प्रहृष्टधीः ॥ 65

सुदर्शनः -

पापनाशेश्वर हरे तव सन्दर्शनादहम् ।
कृतार्थोहं महाविष्णो नान्यद्वरमभीप्सितम् ॥ 66

त्वद्दर्शनार्थं ऋषिभिः क्रियते धर्मसञ्चये ।
तस्य(ते ?)दर्शनं जातं किमस्मादधिकं वरम् ॥ 67

त्वद्दर्शनार्थं भूलोके यागान्कुर्वन्ति याज्ञिकाः ।
त्यक्त्वा संसारदुःखानि सन्यासाश्रममाश्रिताः ॥ 68

यस्य दर्शनसिद्ध्यर्थं यतये वीतमत्सराः ।
तस्य ते दर्शनं जातं किमस्मादधिकं वरम् ॥ 69

तथापि वरदो त्वत्तः याचे वरमिदं हरे ।
त्वया सहैक्यं मेभूयाद्भवक्लेशनिवारणम् ॥ 70

गर्भवासेन खिन्नोऽस्मि(न ?) मातुरुदरान्तरे ।
नपुनर्जन्ममरणे मम स्यातां जनार्दन ॥ 71

इदमेवं वरं त्वत्तो प्रार्थयेऽहं जगत्पते ।
मम वृत्तमनालोक्य त्राहि मां जगदीश्वर ॥ 72

पापनाशपते तुभ्यं नमस्संसारहारिणे ।
यन्नामोच्चरणादेव महापातककोटयः ॥ 73

सद्यो विनाशमायान्ति तस्मै तुभ्यं नमोनमः ।

ईश्वरः -

सुदर्शनेनैवमुक्तः पापनाशहरिर्मुने ॥ 74

सुदर्शनं समारोप्य गरुडे पाणिना स्वयम् ।
स्वालयं प्रविवेशाशु पापनाशपतिर्हरिः ॥ 75

सुदर्शनः पापनाशे नैक्यमापतता मुने ।
पापनाशेश्वरस्यैव माहात्म्यं दैवतैरपि ॥ 76

वक्तुं न शक्यते देवैः सिद्धैरपि मुनीश्वरैः ।
पापनाशेश्वरं विष्णुं ये सेवन्ते सकृन्नराः ॥ 77

विधूय सर्वपापानि तीर्णास्स्युस्ते भवार्णवात् ।
कल्पिता मायया नारी विष्णुना मोहनाय तु ॥ 78

सुदर्शनस्य सा नारी द्यूतकृत्ये तिरोदधे ।
ततो यो द्यूतकृत्येषु रमते मुनिसत्तम ॥ 79

न तस्य विष्णुभक्तिःस्याद्वेदश्रद्धा च नो भवेत्
नापि वर्णाश्रमाचारकृत्येषु रमतेऽवनि ।
तस्मान्न ब्राह्मणो विद्वान् द्यूतं सेवेत कर्हिचित् ॥ 80

सुदर्शनकृतं स्तोत्रं यः पठेच्छृणुयादपि ।
सुदर्शनगतिस्तस्य भवेत् संसारमुक्तिदा ॥ 81

सुदर्शनचरित्रं यः शृणुते पठतेऽथवा ।
पापनाशेश्वरेणैक्यं तस्य सिध्यत्यसंशयः ।। 82

इति ब्रह्माण्डपुराणे पापनाशक्षेत्रमाहात्म्ये
सुदर्शनमुक्तिकथनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ।

अथ षष्ठोऽध्यायः

ईश्वरः -

अस्मिन्पुण्ये महास्थाने पापनाशे विमुक्तिदे ।
निवसन् मनुजो ध्यायन् पापनाशपतिं हरिम् ।। 1

पिशाचैःराक्षसैरन्यैः भूतवेतालघातिभिः ।
न बाध्यते मुने यत्यं नैव संसाररोगतः ।। 2

पापनाशेश्वरो विष्णुः रक्षेदेतत् स्थलाश्रितान् ।
भक्तरक्षाकरो नान्यो देवोऽस्ति जगतीतले ।। 3

पापनाशेश्वरं विष्णुं विना नारदनिश्चितम् ।
अतस्तेहं प्रवक्ष्यामि कथां पातकनाशिनीम् ।। 4

चण्डकोपाभिधो नाम राक्षसोऽभूत्पुरा मुने ।
स पापनाशे कावेर्यास्तटे पुण्ये तु दक्षिणे ।। 5

निवसन्तं ऋषिं शान्तं सुबोधद्विजसत्तमम् ।
अभ्यागमद्भक्षयितुं हरिणा रक्षितो द्विजः ।। 6

श्रीनारदः-

त्रिणेत्र भगवन्शम्भो ! चण्डकोपात्सुबोधकम् ।
पापनाशेश्वरो विष्णुः यथा रक्षितवान् द्विजम् ।। 7

सुबोधस्य च भक्तिं मे वद कारुण्यतो हर ।

श्री सुतः -

एवं पृष्टो नारदेन महादेवो मुनीश्वर ।। 8

उवाच नारदमुनेरम्बिकापतिरीश्वरः ।

ईश्वरः -

सुबोधो नाम विप्रर्षिः सर्वधर्मपरायणः ।। 9

ग्रामैकरात्रन्यायेन पर्यटन्सकलान्महीम् ।
ययौ पुण्यानि तीर्थानि संस्मरन्मनसा हरिम् ।। 10

भागीरथीं नर्मदां च यमुनां च सरस्वतीम् ।
गोमतीं च महाभाग ! पुष्करं तीर्थमुत्तमम् ।। 11

पम्पां भीमरथीं शोणां ताम्रपर्णीं महानदीम् ।
रामसेतुं महातीर्थं ब्रह्महत्याविनाशनम् ।। 12

स्वर्णस्तेयसुरापानगुरुतल्पगमनं तथा(मादिकं ?) ।
एतत्संसर्गपापानां विनाशयति यो मुने ।। 13

तं सेतुमन्यतीर्थानि गत्वा चाथ क्रमेण तु ।
कावेरी प्रययौ पुण्यां महापातकनाशिनीम् ।। 14

मुक्तिदां नरकक्लेशपलालाग्निशिखोपमाम् ।
सायुज्यमुक्तिप्रासादसमारोहणसिद्धये ।। 15

क्षिप्तसोपान पङ्क्तिं च प्रययौ स मरुद्धथाम् ।
तत्तीरसर्वतीर्थानि सेवित्वायं द्विजोत्तमः ।। 16

तत्र तत्र च कावेर्यां स्नात्वा नियमपूर्वकम् ।
पापनाशस्थलं प्राप स्मरणात्पापनाशनम् ।। 17

तस्मिन्पुण्यस्थले विप्रसुबोधो मुनिसत्तमः ।
स्नानं कृत्वा च कावेर्यां न्यषेवत जनार्दनम् ।। 18

तत्स्थले वसतो विप्रान् मुक्त्यर्थं वसतो यतीन् ।
कर्मषाड्गुण्यसिद्ध्यर्थं तत्स्थले यागकारिणः ।। 19

अनेकदीक्षितान्दृष्ट्वा पराशरमुखान्मुनीन् ।
तत्र वस्तुं मनश्चक्रे सुबोधो मुनिसत्तम ।। 20

अशक्यमन्यैस्तत्रायं तपःकर्तुं प्रचक्रमे ।
ग्रीष्मे पञ्चाग्निमध्यस्थो वर्षेष्वाकाशसंश्रयः ।। 21

हेमन्ते हतमध्यस्थो पापनाशपतिं स्मरन् ।
आतिथ्यनिरतो नित्यं सन्तितीर्षुर्भवाम्बुधिम् ।। 22

जजाप परमं मन्त्रं अष्टाक्षरमनुत्तमम् ।
तपश्शान्तो हरिं ध्यायन् ध्यानश्रान्तो जपंस्तथा ।। 23

जपध्यानसमाधिस्थः विष्णुपूजापरस्तथा ।
प्रक्षीणसर्वपापौघः विशुद्धोऽभवदञ्जसा ।। 24

वेदपारायणपरः कदाचिन्मुनिसत्तम ।
महाव्रतपरश्चैव कदाचिदभवन्मुने ॥ 25

एवं तपः प्रकुर्वन्तं सुबोधं मुनिसत्तमम् ।
राक्षसः चण्डकोपाख्यः भक्षितुं द्विजमाययौ ॥ 26

नृत्तगीतरतो नित्यं परस्त्रीरतितोषितः ।
येन केनाप्युपायेन सुखं वैषयिकं लषन् ॥ 27

एवं सञ्चिन्तयामास चण्डकोपस्तु राक्षसः ।
प्रायशो मानवाः लोके सदा धर्मपरायणाः ॥ 28

सुखवृद्धिमभीप्सन्तो धर्मतो न भवन्ति ते ।
धर्मिष्ठाः प्राणिनो लोके दृश्यन्ते दुःखभागिनः ॥ 29

अतो धर्मेण किं मे स्याद्दुःखमेव हि केवलम् ।
तस्मादधर्ममेवेह चरिष्यामि सुखाय वै ॥ 30

धर्मं त्यक्षामि सततं इति निश्चित्य राक्षसः ।
ब्रह्महन्ता सदाक्रुद्धः सर्वदेशभयङ्करः ॥ 31

कामरूपधरो नित्यं चण्डकोपस्सराक्षसः ।
विचचार महाक्रूरो ब्राह्मणो भेदकस्तदा ॥ 32

कदाचिद्व्याघ्ररूपोऽसौ कदाचित् सिंहरूपभाक् ।
कदाचित्प्रमदारूपी कदाचिद्यतिरूपभाक् ॥ 33

कदाचित्सर्परूपोऽसौ कदाचिज्जम्बुकाकृतिः ।
कदाचिन्मेषरूपोऽसौ कदाचिद्भटरूपधृक् ॥ 34

एवं चचार रूपात्मा मोहयन् सकलं जगत् ।
यत्रास्मै ब्राह्मणो विद्वान् सुबोधो विष्णुतत्परः ।। 35

तत्राययौ चण्डकोपो बाधितुं सिंहरूपभाक् ।
सुबोधं तत्र नयतं ध्यायन्तं हृषि(दि.?) केशवम् ।। 36

पापनाशेश्वरं विष्णुं चण्डकोपो विलोक्य तु ।
भक्षितुं सिंहवेषोऽसौ तस्योपाद्रवदन्तिकम् ।। 37

सुबोधं ब्राह्मणश्रेष्ठं हिंसितुं नाशकत्तदा ।
यदायं हिंसितुं विप्रं सुबोधं नाशकत्तदा ।। 38

राक्षसो विप्रवेषोऽभूत् शिथिलः पलितावृतः ।
कम्पिताङ्गः स्खलत्पादः तस्याश्रममुपाययौ ।। 39

पापनाशेशपूजां तु तदा कृत्वा द्विजोऽपि सः ।
आययौ स्वाश्रमं भोक्तुं ददर्शाथ द्विजं तथा ।। 40

आतिथ्यं प्रार्थयामास सुबोधं ब्राह्मणं तदा ।
तथास्त्वित्यब्रवीत्सोऽपि सुबोधं ब्राह्मणो मुने ।। 41

ततः सुबोधो विप्रं तं भोजयामास भक्तितः ।
पापनाशेश्वरधिया भक्तिप्रवणमानसः ।। 42

ब्राह्मणं भोजयित्वा तं पश्चाद्भोक्तुं सुनिश्चितः ।
विष्णुध्यानपरो भूत्वा सुबोधोऽवस्थितोऽभवत् ।। 43

ततस्सविप्रवेषोऽयं चण्डकोपोऽपि राक्षसः ।
त्यक्त्वान्नं पात्रपतितं स्वाकारं सम्प्रदर्शयन् । 44

हन्तुं सुबोधमारेभे विष्णुध्यानपरायणम् ।
करेण तं प्रजग्राह ततो बुद्धोऽभवद्धिजः ।। 45

ततः सकीर्तयामास पापनाशेश्वरं हरिम् ।

सुबोधः -

पापनाशपते रक्ष ! हरे ! गरुडवाहन ! ।। 46

मां रक्ष ! बाधतो विष्णो ! त्वां विना रक्षको नहि ।
पापनाशेश्वर विभो ! कृपासागर केशव ! ।। 47

श्रीपते भूपते रक्ष ! माधवाच्युत केशव ! ।
अनन्यमानसो विष्णो यदि त्वां शरणं गतः ।। 48

तेन सत्येन मे विष्णुः पापनाशेश्वरः पुनः ।
त्वरया सन्निधत्तां सः गरुडोपरि संस्थितः ।। 49

प्रह्लादं सकलापत्सु यथा रक्षितवान् प्रभो ।
मां रक्ष त्वं तथा विष्णो पापनाशपते हरे ! ।। 50

ग्राहग्रस्तं यथाविष्णो ! गजराजं रमापते ! ।
अरक्षस्त्वं तथा विष्णो पापनशेशमाहरे ।। 51

ईश्वरः -

इत्युदीरितमाकर्ण्य पापनाशपतिं हरिः ।
त्वरया गरुडारूढः चक्रमादाय नारद ।। 52

भक्तं सुबोधं पातुं सः क्षणादाविरभूत्स्वयम् ।
चण्डकोपस्य चक्रेण शिरश्चिच्छेद माधवः ।। 53

अनन्तरं राक्षसोऽसौ दिव्यरूपधरो मुने ।
पापनाशपतिं देवं स्तौति स्म रचिताञ्जलिः ॥ 54

चण्डकोपः -

नमामि पापनाशेशं भक्तरक्षणदीक्षितम् ।
यदा निर्धिं परं तत्वं नारायणमनामयम् ॥ 55

पापनाशपते तुभ्यं प्रपन्नार्तिहराच्युत ।
नमो नम जगन्नाथ ! रक्ष मां कृपया हरे ॥ 56

तव चक्रहतोद्याहं पूतो जानामि चेष्टितम् ।
पूर्वजन्मकृतं विप्र ! मत्पापं जगदीश्वरः ॥ 57

भक्तरक्षाछलेनाद्य कृतार्थोऽहं त्वया कृतः ।
पापनाशेश ! पूर्वेऽस्मिन् भवे पापं मया कृतम् ॥ 58

किन्तु जानासि तत्पापं यतस्सर्वगतो भवान् ।
सद्यः प्रपञ्चसाक्षित्वात् तवाज्ञातं न विद्यते ॥ 59

तथाप्यहं प्रवक्ष्यामि जनानां बोधसिद्धये ।
पूर्वजन्मन्यहं विप्रो वेदवेदाङ्गपारगः ॥ 60

स्वकर्मनिरतो नित्यं अतिथीनां प्रपूजकः ।
नाम्ना पुण्यप्रिय इति प्रसिद्धो जगतीतले ॥ 61

विष्णुपूजापरो नित्यं विष्णुकीर्तनतत्परः ।
कदाचिच्छ्राद्धदिवसे श्राद्धं कृत्वाहमादरात् ॥ 62

मोहात्तद्दिनरात्रौ तु स्त्रीसङ्गमाचरं हरे ।
तेन मे पितरश्शापं राक्षस त्वं प्रचक्रिरे ॥ 63

रात्रौ स्वप्नो मया दृष्टः पापनाशेश मेऽच्युतः ।
पापनाशस्थले विष्णो वसन्तं विष्णुवल्लभम् ॥ 64

सुबोधं नाम विप्रर्षिं यदा त्वं घर्षयिष्यसि ।
तदा स्वभक्तरक्षार्थं पापनाशेश्वरो हरिः ॥ 65

त्वां वधिष्यसि चक्रेण तदा मुक्तो भविष्यसि ।
स्त्रीसङ्गात् श्राद्दिवसे तवास्माकं महद्भयम् ॥ 66

कुम्भीपाके तु पतनं यामत्रयमभून्महत् ।
अनेकवर्षसाहस्रं समदुःखमभूच्च नः ॥ 67

इत्युक्त्वा पितरः स्वप्ने मां तदान्तर्हिता हरे ।
इति मे शापमोक्षान्तं पितरः प्रावदन् हरे ॥ 68

इतः परं मे जन्मानि माभूवन् जगतीपते ।
वैकुण्ठे त्वत्समीपे मे वासो भवतु माधव ॥ 69

इत्युक्तः पुण्डरीकाक्षः चण्डकोपेन राक्षसा ।
तं विमाने समारोप्य विधाय निजरूपिणम् ॥ 70

वैकुण्ठं प्रापयामास पापनाशेश्वरो मुने ।
अतो वै नारदमुने श्राद्धाहस्सु द्विजोत्तमः ॥ 71

कर्ता भोक्ता च निन्द्यानि स्त्रीसङ्गादीनि वर्जयेत् ।
ततः सुबोधं प्रोवाच पापनाशेश्वरो हरिः ॥ 72

सुबोध! ते प्रसन्नोऽस्मि स्तोत्रेण तपसा तथा ।
त्वं ममात्यन्तभक्तोऽसि वरं वरय! काङ्क्षितम् ॥ 73

पापनाशे मम स्थाने सर्वस्थानोत्तमोत्तमे ।
वसतां पुरुषाणां तु मुक्तिं दास्याम्यबाधिताम् ॥ 74

पापनाशे मम स्थाने क्षणार्धमपि यो वसेत् ।
न तस्य नरकाद्भीतिः नैव वैवस्वताद्भयम् ॥ 75

अस्मिन्माकरसङ्क्रान्तौ नस्नायाद्यो नराधमः ।
कावेर्यां पापनाशे तु योन्यस्तस्मादचेतनः ॥ 76

स एव पातको ज्ञेयः पात्रं च नरकस्य सः ।
पापनाशस्थले त्वस्मिन् सर्वपापहरे शुभे ॥ 77

अलभ्यमपि लभ्येत सेवया मम निश्चितम् ।

ईश्वरः -

उक्तस्सुबोधो हरिणा नारदैवं द्विजोत्तम ॥ 78

पापनाशेश्वरं विष्णुं प्रोवाचेदं प्रसन्नधीः ।

सुबोधः -

दर्शनादेव ते विष्णो कृतार्थोऽस्मि न संशयः ॥ 79

तथापि किञ्चिद्वक्ष्यामि पापनाशपते हरे ।
एवमुक्तो हरिस्तेन सुबोधेन जनार्दनः ॥ 80

स्वहस्तेन समारोप्य गरुडं निजवाहनम् ।
तमालिलिङ्गे भगवान् पापनाशेश्वरो हरिः ॥ 81

ततः सुबोधो विप्रोपि हरिणैक्यमवाप्तवान् ।
तेन चैक्यमथापन्नः पापनाशपतिर्हरिः ॥ 82

गरुडेनालय प्राप स्वासनेऽपि न्यवीविशत् ।

ईश्वरः -

एवं ते नारदमुने सुबोधश्चरितं शुभम् ॥ 83

सर्वपापहरं प्रोक्तं धन्यं दुस्स्वप्ननाशनम् ।
शृण्वतां पठतां चैतत् सर्वाभीष्ठफलप्रदम् ॥ 84

अतो वै वैदिको विद्वान् शृणुयाद्वा पठेत वा ।
तेनैव कृतकृत्यः स्यादिह लोके परत्र च ॥ 85

इति ब्रह्माण्डपुराणे पापनाशक्षेत्रमाहात्म्ये
सुबोधचरितं नाम षष्ठोऽध्यायः ।

अथ सप्तमोऽध्यायः

नारदोऽस्मिन्महापुण्ये पापनाशे हरिस्थले ।
प्रह्लादो भगवद्भक्तो राज्यं प्राप्य महामतिः ॥ 1

धर्मेण पालयन्विष्णौ पापनाशेश्वरे हरौ ।
भक्तिं कुर्वन् (हि प्रह्लादः हरिभक्तिं?) सुविस्मृतम् ॥2

नारदः -

किमर्थं स विसस्मार हरिभक्तिं विमुक्तिदाम् ।
कथं वा लब्धवानत्र हरिभक्तिं पुनश्शिव ॥ 3

एतन्मे श्रद्दधानस्य वद त्व त्रिपुरान्तक ।

सूतः -

इति पृष्ठो महादेवः नारदेन महेश्वरः ॥ 4

अवादीत् नारदमुने प्रह्लादस्य कथां शुभाम् ।

ईश्वरः -

राज्यपालनविक्षेपात् भ्रष्टचित्तो जनार्दने ॥ 5

चिरकालेन लक्ष्मीशं विसस्मारासुरेश्वरः ।
महामोहावृतो भूत्वा स्वप्नेऽपि हरिमच्युतम् ॥ 6

नाचिन्तयत्प्रसङ्गाश्च नाप्यकीर्तयदच्युतम् ।
विषयक्षुब्धचित्तोऽभूत् नित्यं सङ्गरतोऽभवत् ॥ 7

अकारिदुःखं यत्पित्रा हिरण्येन पुरास्य वै ।
तत्सर्वंहरिणा नष्टमिति नाचिन्तयत् क्वचित् ।। 8

तस्यैवं वर्तमानस्य प्रह्लादस्य गृहं मुनिः ।
सनत्कुमारो विचरन् प्राप यादृच्छिको मुने ।। 9

प्रह्लादस्तत उत्थाय सादरं च ससम्भ्रमम् ।
सनत्कुमारं तमृषिं पूजयामास भक्तितः ।। 10

प्रदक्षिणत्रयं कृत्वा प्रणाममकरोत्तदा ।
प्रक्षाल्य तोयैस्तत्पादौ पीत्वा तत्तोयमादरात् ।। 11

प्रोक्षयित्वा स्वकं देहं प्रादादर्घ्यं ददौ मुने ।
विनयावनतो भूत्वा प्रोवाचेदं महामुनिम् ।। 12

भगवन् ! कृतकृत्योऽस्मि तव सन्दर्शनादहम् ।

प्रह्लादः -

भगवन् ! कृतकृत्योऽस्मि तव सन्दर्शनादहम् ।
त्वदागमनकल्याणादशुभं मे लयं ययौ ।। 13

किङ्करोऽहं तव मुने शाधि मां च तपोधन ।
शिक्षां कुरुष्व मे ब्रह्मन् राज्य विक्षुब्धचेतसः ।। 14

ईश्वरः -

प्रह्लादेनैवमुक्तोऽयं ब्रह्मपुत्रो महामुनिः ।
प्रह्लादं भगवद्भक्तं प्रोवाचेदं महामुने ।। 15

सनत्कुमारः -

त्वत्कृतेनोपचारेण सादरं भक्तिपूर्वकम् ।
प्रह्लाद परितुष्टोऽस्मि करणीयं न चास्ति मे ॥ 16

ज्ञानामृतेन तृप्तस्य कृतकृत्यस्य योगिनः ।
नैवास्ति किंचित्कर्तव्यं अस्तिचेन्न सनःक्वचित् ॥ 17

नारायणं परं दैवं विनान्यत्र न मे मनः ।
सक्तं भवति दैत्येन्द्र तन्नान्यत् प्रार्थयामि वै ॥ 18

प्रह्लाद विषयासक्तो भ्रश्यते स्वार्थतोऽचिरात् ।
नारायणे सक्तमनः सुखमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥ 19

तच्च सर्वं भवान्वेत्ति हरिस्मरणवैभवम् ।
जनकोपद्रुतो बाल्ये विष्णुना त्वं सुरक्षितः ॥ 20

इदानीं त्वन्मनःशून्यं हरिणा शेषशायिना ।
राज्य भोगातुरमना न विष्णुस्मर्यते भवान् ॥ 21

विष्णुस्मरणहीनानां नेहामुत्र सुखं भवेत् ।
अतस्सर्वं परित्यज्य हरिमेव विचिन्तय ॥ 22

जनकोपद्रुतं विष्णुर्यतस्त्वां पर्यपालयत् ।
ततस्ते स्मरते विष्णुं सर्वान् प्रह्लादपातिनः ॥ 23

ईश्वरः -

सनत्कुमारमुनिना नारदैवं प्रबोधितः ।
प्रह्लादः प्राब्रवीत् भूयः तनयं ब्रह्ममानसम् ॥ 24

प्रह्लादः -

त्वदुक्तमखिलं मेऽस्ति ब्रह्मपुत्र न संशयः ।
केनोपायेन मे चित्तमपि छिन्नं हरौ पतेत् ।। 25

तमुपायं वदस्वाद्य कृपा परवशे मयि ।
साधुष्वसाधुषु सदा कृपा सारा हि साधवः ।। 26

ततस्सनत्कुमारोऽपि प्रह्लादमवदन् मुने ।

सनत्कुमारः -

प्रह्लाद भूतले पुण्यं पापनाशहरिस्थलम् ।। 27

महापातकसंघानां नाशकं मुक्तिदं नृणाम् ।
कुम्भघोणस्य नैर्ऋत्यां दिशि तद्वर्तते स्थलम् ।। 28

कावेर्या दक्षिणे तीरे महानघविनाशनम् ।
स्नात्वा त्वं तत्र कावेर्यां पापनाशेश्वरं हरिम् ।। 29

सेवस्व ते सदा विष्णो विस्मृतिर्नभविष्यति ।
पापनाशेश्वरहरिं सेवतां विष्णुचिन्तनम् ।। 30

आदेहपातं देत्येन्द्रनिर्विघ्नं भवति ध्रुवम् ।
पापनाशेश्वरस्थाने क्षणार्धं सेवतां नृणाम् ।।31

भवेदप्रतिबद्धा वै हरिभक्तिरचञ्चला ।
पापनाशेश्वरं विष्णुं भक्तानामभयप्रदम् ।। 32

असेवतां कथं मुक्तिर्भविष्यत्यसुरेश्वर ।
पापनाशपतिं विष्णुं दयामूर्तिं श्रियःपतिम् ।। 33

अनमस्कुर्वतां पुंसां कथं नरकनाशनम् ।
पापनाशमहाविष्णुपूजामपि दधन्नरः ।। 34

गर्भवासं महद्दुखं कथं वा सन्तरेज्जनः ।
तत्स्थलं याहि दैत्येन्द्र त्वरितं त्वं महामते ।। 35

हरिविस्मरणं नैव भविष्यति कदाचन ।
संसाराम्भोधि सन्तारे (तरणं?)पापनाशेश्वरं विना ।।36

नान्यः प्लवोऽस्ति दैत्येन्द्र सत्यमेव मयोदितम् ।

ईश्वरः -

उक्त्वैवं ब्रह्मपुत्रोऽपि प्रययौ च यथागतम् ।। 37

प्रह्लादोऽपि ययौ शीघ्रं पापनाशस्थलं मुने ।
तत्र गत्वा स कावेर्यां स्नात्वा नियमपूर्वकम् ।। 38

वैदिकेभ्यः द्विजातिभ्यः दत्वा वित्तान्यनेकशः ।
गांश्च भूमिं तिलं धान्यं वस्त्रं दत्वान्नमेव च ।। 39

क्षेत्रश्राद्धादिकं कृत्वा सह्यजातीर उत्तरे (सह्यजायास्तटोत्तरे?) ।
पापनाशेश्वरं देवं नारायणमभीष्टदम् ।। 40

लक्ष्मीसहायममलं शङ्खचक्रगदाधरम् ।
कौस्तुभालङ्कृतोरस्कं पीताम्बरविराजितम् ।। 41

असेवत जगन्नाथं प्रह्लादो भगवत्प्रियः ।
अथ तुष्टाव गोविन्दं पापनाशपतिं हरिम् ।। 42

यस्याक्षिस्पन्दमात्रेण जगत्सर्वमभूदिदम् ।
नमामि केशवं विष्णुं पापनाशपतिं हरिम् ।। 43

अर्चयन्कमलैर्नित्यं गजोऽपि सुगतिं ययौ ।
पुत्राह्वान छलेनापि यं नाम कियदुच्चरन् ।। 44

अजामिलोऽपि मुमुचे तं भजे पापनाशनम् ।
यस्य स्मरणमात्रेण न मौहेनैव दुर्गतिः ।। 45

न रोगो न च दुःखानि तं भजे पापनाशनम् ।
यद्भासा भासितं विश्वं प्रकाशयति भास्करः ।। 46

चन्द्राग्निर्विधवोऽन्ये च तं भजे पापनाशनम् ।
यद्भासा भाति सततं चन्द्रोग्निर्विधवः परे ।। 47

भान्तं समनुभान्त्येते तं भजे पापनाशनम् ।
यत्सत्तया जगत्सत्ता यत्प्रकाशाज्जगत्प्रभो ।। 48

यदानन्देन जगतां आनन्दस्तं भजे हरिम् ।
यस्मिन्न भक्तैर्मनुजैः सुखं प्राप्तुं न शक्यते ।। 49

यत्पादरजसा भक्त्या महत्सुखमवाप्यते ।
मुक्तिश्चैव करस्था स्यात् तं भजे पापनाशनम् ।। 50

यन्नामवैभवं नष्टं मम तातकृतं भयम् ।
तं वन्दे केशवं शान्तं पापनाशेश्वरं हरिम् ।। 51

अयि भो भगवानीश पुरो वाचामगोचरः ।
सामान्यैरल्पधीभिश्च पापनाशेश्वरो हरिः ।। 52

स्तोतुं कथं वा शक्येत सच्चिदानन्दलक्षणम् ।
भगवन्देवदेवेश पापनाशपते हरे ।। 53

अहं कृतघ्नः पापिष्ठः निर्लज्जः पिशुनो हरे ।
यस्मादहं विस्मृतवान् मद्दुःखविनिवारकम् ॥ 54

भक्तवात्सल्य शीलं त्वां दयासिन्धुमहेश्वरम् ।
इतः परं मे भगवान् पापनाशेश्वरप्रभो ॥ 55

त्वत्पादश्रवणं मे स्यात् पापनाशपते हरे ।
त्वन्नामोच्चारणादेव मम दुःखान्यनेकशः ॥ 56

नष्टानि जनकोपज्ञान्यमरेश्वर माधव ।
तन्मया विस्मृतं शार्ङ्गिण्यपराधं क्षमस्व मे ॥ 57

पापनाशेश्वर हरे लक्ष्मीकान्त ! जनार्दन ! ।
क्षीरोदशायिन् देवेश श्रीनिवासजगत्पते ॥ 58

रामगोविन्दकृष्णेति पीताम्बररमापते ।
जनार्दनजगद्धाम कौस्तुभाभरणामल ॥ 59

अच्युतानन्द-गोविन्द-नारायण-जगत्पते ।
पापनाशेश्वरहरे पाहि मां कृपया सदा ॥ 60

त्वन्नामोच्चारणविधौ जिह्वां प्रेरय मे विभो ।
प्रेरय त्वं मम मनः त्वद्रूपस्मरणे हरे ॥ 61

द्रष्टुं त्वं सततं मे त्वं दृष्टिं प्रेरय केशव ।
त्वत्कथाश्रवणे श्रोत्रं मम प्रेरय माधव ॥ 62

पापनाशेश्वरेत्येतत् त्वन्नामस्मृतिमात्रतः ।
सर्वपापानि नश्यन्ति गरुडेनेव पन्नगः ।। 63

अत एव भवान्नाम पापनाशेश्वरेति तत् ।
प्रथितं भुवने विष्णो पापनाशपते हरे 64

पापनाशेश्वरेत्येतन्नाम्ना नश्यति पातकम् ।
प्रभाकरप्रभानाश्यं यथा नास्ति तमो भुवि ।। 65

मम पातकबाहुल्यात्तव विस्मरणं हरे ।
जातं तन्नाशयाद्य त्वं पापनाशेश्वर प्रभो ।। 66

सनत्कुमारमुनिना प्रेरितोहमिहागतः ।
त्वां सेवितुं महाविष्णो पापनाशपते हरे ।। 67

अतस्त्वं मम पापानि नाशयाद्य जगत्पते ।
नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं भूयो भूयो नमो नमः ।। 68

रक्ष मां करुणासिन्धो पापनाशेश्वरप्रभो ।
पापनाशपते विष्णो त्वां भजन् लभते च यत् ।। 69

न तत् कुत्रापि लभते इति मे ब्रह्मणोऽब्रवीत् ।
तस्मात्त्वां सेवमानं मां न जातु त्वत्स्मृतिर्हरे ।। 70

विजहातु हरे विष्णो रामनाथजगत्पते ।
आदेहपातं भगवन् ! पापनाशेश्वर प्रभो ।। 71

मम त्वत्स्मरणान्नित्यं संसिध्यै त्वत्कृपावशात् ।
इति स्तुतो मुने देवः पापनाशेश्वरो हरिः ।। 72

सन्निधत्ते पुरस्तस्य प्रह्लादस्य दयानिधिः ।
उवाचचैनं प्रह्लादं पापनाशपतिर्हरिः ।। 73

कृपाकटाक्षपातेन प्रीणयन्ति निजात्मजम् ।

पापनाशेश्वरः-

स्तोत्रेण ते प्रसन्नोऽस्मि प्रह्लाद दितिजेश्वर ।। 74

मम विस्मरणं माभूत् कदाचिदपि ते सुर ।
हृदये तव वत्स्यामि निरन्तरमहं ध्रुवम् ।। 75

ये मामत्र निषेवन्ते स्नात्वा वै सह्यजाजले ।
न तेषां हृदयाज्जातु गमिष्याम्यसुरेश्वर ।। 76

पापनाशेश्वरं मां ये पुण्यकालेषु दैत्यप ।
स्नात्वा तु सह्यजातोये सेवन्ते भक्तिपूर्वकम् ।। 77

तेषां मत्सन्निधौ वासं वैकुण्ठे प्रददाम्यहम् ।
सह्यजे पुण्यकावेरि पापनाशे मरुद्वृधे ।। 78

इतीरयित्वा ये स्नान्ति न तेषां नरकं भवेत् ।
तवापि नित्यं मत्स्मृत्या पुनर्जन्मान्तरं नहि ।। 79

स्वपुरं गच्छ दैत्येन्द्र सदा चिन्तय मां हृदा ।

ईश्वरः -

पापनाशेश्वरेणैवं प्रह्लादो दितिजेश्वरः ।। 80

नपुरीमगमत्स्वीयां पापनाशेऽपि नारद ।
निवासमकरोत्तत्र पापनाशे हरिस्थले ।। 81

पापनाशनिवासेन हृदये तस्य सन्ततम् ।
सन्निधत्ते महाविष्णुः पापनाशेश्वरो हरिः ।। 82

तेनैव विष्णुनाचैक्यं प्रह्लादो लब्धवान् मुने ।
एतदध्यायपठनाच्छ्रवणान्मननान्मुने ।। 83

वैकुण्ठे विष्णुना सार्धं मोदते मरणादनु ।। 84

इति ब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे पापनाशक्षेत्रमाहात्म्ये प्रह्लादमोक्षप्रदानं नाम सप्तमोऽध्यायः ।

अथ अष्टमोऽध्यायः

ईश्वरः -

पुरा प्रतापवीराख्यो नृपश्चोलेश्वरो मुने ।
पापनाशेश्वरं नत्वा मोचितो ब्रह्महत्यया ।। 1

नारदः -

कथं प्रतापवीरोऽत्र मोचितो ब्रह्महत्यया ।
पापनाशपतिं नत्वा मोचितश्शिव मे वद ।। 2

ईश्वरः -

तव नारद वक्ष्यामि कथां पापप्रणाशिनीम् ।
प्रतापवीरसंज्ञस्य नृपते धार्मिकस्य तु ॥ 3

महावीरस्य सङ्ग्रामे कदाचित्प्रपलायिनः ।
पापनाशेशभक्तस्य ब्रह्मण्यस्य च धीमतः ॥ 4

यज्वनो धर्मशीलस्य स्वदारनिरतस्य च ।
जितेन्द्रियस्य शूरस्य जितक्रोधस्य सर्वदा ॥ 5

एवं गुणविशिष्टस्य महावीरस्य नारद ।
प्रतापवीरः पुत्रोऽभूत् महान् सोमकुलोद्भवः ॥ 6

पितृतुल्यगुणः श्रीमान् चोलदेशाधिपो महान् ।
शशास पृथिवीमेनां धर्मेण मुनिसत्तम ॥ 7

तस्यैवं वर्तमानस्य रक्षतः क्षितिमण्डलम् ।
प्रतापवीरनिरतेः महान्कालो ह्यवर्तत ॥ 8

प्रतापवीरनिरतौ शासति क्षितिमण्डलम् ।
इन्द्रादये देवगणाः तदा सम्भूय नारद ॥ 9

प्रशशंसुर्यशस्तस्य सुधर्माया नृपस्य तु ।
प्रतापवीरो नृपतिः चोलेन्द्रो मुनिपुङ्गव ॥ 10

चोलक्षेत्रेष्वोषधीनां अभिवृध्यर्थमेकदा ।
ग्रामाणां नगराणां च कावेर्युभयकूलतः ॥ 11

सुकुल्याः स्वानयामास सस्यवृध्यर्थमादरात् ।
तीरद्वये च कावेर्या ये वसन्ति शिवालयाः ।। 12

ये च विष्ण्वालयाः सन्ति तानपालयतः प्रभुः ।
तत्तद्देवालयस्थानां देवानामपि दत्तवान् ।। 13

बहुक्षेत्राणि वित्तानि भक्तिश्रद्धापुरस्सरम् ।
ब्राह्मणेभ्यो बहुक्षेत्रं वैदिकेभ्यः प्रदत्तवान् ।। 14

विशेषादुत्तरे कूले कावेर्याश्चोलभूपतिः ।
कुल्यानामभिरक्षार्थं स प्रतापनृपो मुने ।। 15

शिलाभिरिष्टकाभिश्च मुखद्वारमकल्पयत् ।
कावेरीमूलकुल्यानां सुधालेपनपूर्वकम् ।। 16

एवं संवर्धितश्चोलदेशे भूपतिना मुने ।
बहुधान्यसमृद्धोऽभूत् बहुसस्ययुतस्तथा ।। 17

प्रतापवीरनृपतिः पापनाशेश्वराय तु ।
प्रददौ च बहुग्रामान् बहुवित्तानि लवै तथा
(वित्तान् धान्यलवैस्तथा?) ।। 18

ब्राह्मणान् वासयामास बहुक्षेत्रं प्रदाय सः ।
पापनाशे हरिक्षेत्रं पुण्यसायुज्यदायिनि(दायकम्?)।।19

पापनाशहरिक्षेत्रे निवासमकरोन्नृपः ।
पापनाशेश्वरं देवं सेवमानस्य भक्तिकम् ।। 20

एवं निवसतस्तस्य राज्यं पालयतो मुने ।
कावेरी मुक्तिदा पुण्या सर्वपापापहारिणी ।। 21

श्वेतविघ्नेश्वरक्षेत्रे शिवस्थाने महत्तरे ।
दक्षिणावर्तरूपेण गर्तेन मुनिसत्तम ।। 22

कदाचित्प्राविशद्योगात् पातालं सजला नदी ।
न च किञ्चिज्जलं यातं प्राच्यां दिशि तदा मुने ।। 23

तेन प्राक्देशभूमिषु नौषध्यो वृद्धिमाप्नुवन् ।
ओषधीनामभावेन व्रीहयो नाभवन्नृणाम् ।। 24

व्रीहिनाशान्मनुष्याणां आहाराभावतो मुने ।
अचिरान्मरणं प्रापुर्दुर्निवारं सुरैरपि ।। 25

तत्रत्य मनुजास्सर्वे पापनाशनिवासिने ।
प्रतापवीरराज्ञे तद्वेदयाञ्जक्रिरे मुने ।। 26

प्रतापवीरनृपतिः जनानाश्वास्य सातुरान् ।
श्वेतविघ्नेश्वरस्थानं प्राप सैन्यसमावृतः ।। 27

तत्स्थानशङ्करं नाम्ना शिवमाश्रितपालकम् ।
निषेव्य राजा भक्त्यैव स्तुत्वा श्वेतविनायकम् ।। 28

कावेर्यावर्तगर्तं च विलोक्यातिभयङ्करः ।
तृणकाष्टदृषद्भिश्च मृद्भिस्तत्बद्धुमुद्यतः ।। 29

त्रिभिर्वर्षैश्च तत् गर्तं नैव बद्धमभून्मुने ।
ततः प्रतापनृपतिः खिन्नोऽभूद्भीतमानसः ।। 30

मुनिमेरण्डनामानं तत्स्थानविलयं द्विजम् ।
एरण्डमूलवसतिं ददर्श नियमान्वितम् ।। 31

प्रणम्य तं मुनिं भक्त्या प्रतापनृपतिर्मुने ।
उवाच विनयाविष्टः चन्द्रचूडैकमानसः ॥ 32

प्रतापवीरनृपतिः -

आवर्तरूपगर्तस्य पूरणं स्यात्कथं मुने ।
तन्मे कारुणिक ब्रूहि दया सारा हि साधवः ॥ 33

प्रतापवीरनृपतिः इत्यपृच्छन्महामुनिम् ।
मुनिरेरण्डनामायं एवं पृष्टो नृपेण सः ॥ 34

प्रतापवीरनृपतिं प्रोवाचेदं महामुने ।

एरण्डः

कावेर्यावर्तगर्तस्य पूरणोपायमद्य ते ॥ 35

प्रतापवीरनृपते वदामि शृणु! मेऽधुना ।
मत्समो वा मुनिगर्ते त्वत्समो वा नृपःपतेत् ॥ 36

गर्तं भवेत् तदा बद्धं नान्यथा वर्षकोटिभिः ।
कावेर्यापि यथापूर्वं प्रवर्तेत पुरा दिशि ॥ 37

आसमुद्रं महाराजन् ! लोकानां च सुखं भवेत् ।
एरण्डस्य वचःश्रुत्वा प्रतापनृपतिर्मुने ॥ 38

मुनिमेरण्डनामानमब्रवीच्छङ्करप्रियम् ।
विप्राणां न करिष्यामि हिंसामिति च मे मतम् ॥ 39

ततोहं निपतिष्यामि गर्ते जनसुखाय वै ।
एवमुक्तो मुनिस्तेन नृपेण मुनिरब्रवीत् ॥ 40

त्वं राजा सर्वलोकानां रक्षिता (रक्षकः?)पितृवत्सदा ।
त्वदभावो जगन्नाशो भविष्यति न संशयः ॥ 41

मुनिः

अतोहं निपतिष्यामि गर्ते लोकस्य शान्तये ।
उक्त्वैवं शङ्करं ध्यात्वा पञ्चाक्षरमथो जपन् ॥ 42

पपात सह्यजागर्ते वार्यमाणोऽपि तेन सः ।
ततो गर्तं बद्धमभूद्कावेरी प्राङ्मुखी ययौ ॥ 43

यथापूर्वं च जलधिं प्रविष्टा सा मरुद्वृधा ।
लोकास्सुरक्षिताश्चासन् व्रीहयोपि यथापुरम् ॥ 44

ततो राजा दुःखितोऽभूत्प्रतापनृपतिर्भयात् ।
अहो ब्रह्मवधो भूयात् मयि जीवति जायते ॥ 45

विप्राणां रक्षणं कार्यं क्षत्रियेण विजानता ।
अद्यायं निहतो विप्रः क्षत्रियेण मयाधुना ॥ 46

उपेक्षितो मुनिस्तेन नरकं मे भविष्यति ।
उपेक्ष्य विप्रमरणे ब्रह्महत्यासमो भवेत् ॥ 47

अतो मे नरके पातो भविष्यति न संशयः ।
अतोहं च मरिष्यामि त्यक्त्वा देहमिमं पुनः ॥ 48

इति त्यक्तुं समुद्युक्ते नृपे प्राहाशरीरवाक् ।
मासकस्तं महाराजन् कुरु घोरं त्वमद्य वै ॥ 49

अस्मात् घोरतरात् भावात् विरम त्वं महामते ।
एवं ब्रह्मवधोत्पन्नपापशान्तिं ब्रवीम्यहम् ।। 50

शृणुष्वेकमना राजन् ! तथैव क्रियतां त्वया ।
इतो नैर्ऋतिदिग्भागे पापनाशमितिस्थलम् ।। 51

अस्ति पुण्यतमं राजन् ! तस्य प्रत्यग्दिशि त्वया ।
लिङ्गान्यष्टोत्तरशतं शिवस्य परमात्मनः ।। 52

प्रतिष्ठापय भक्त्या त्वं विधिमन्त्रपुरस्सरम् ।
पापनाशेश्वरस्यापि महापूजां प्रकल्पय ।। 53

पापनाशपतेर्विष्णोः कारयस्व रथोत्सवम् ।
तथा तत्स्थानकावेर्यां तुलामासे नृपोत्तम ।। 54

त्रिंशद्दिनानि स्नाहि त्वं माघमासेऽपि वै तथा ।
तव पापानि नश्यन्ति विप्रहिंसोद्भवानि वै ।। 55

सन्देहो नात्र कर्तव्यः गच्छ त्वमधुनैव तत् ।
एवमुक्तो नृपः प्रीतः तद्वाक्येन तदैव सः ।। 56

पापनाशं समागत्य तत्सर्वमकरोत्तथा ।
तत्क्षणादेव मुक्तोऽभूत् विप्रहिंसाघपञ्जरात् ।। 57

पापनाशपतेर्भक्त्या तत्रैव निवसन्नृपः ।
स्थापनाच्छतलिङ्गानां पापनाशे हरिस्थले ।। 58

अष्टाधिकानां तु मुने महापातकनाशनात् ।
प्रदग्धकिल्बिषःकाले हरौ सायुज्यमाप्तवान् ॥ 59

प्रतापवीरनृपतेः पुण्यश्लोकस्य नारद ।
पठन् श्रृण्वण् च चरितं पातकेभ्यो विमुच्यते ॥ 60

इति ब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे
पापनाशक्षेत्रमाहात्म्ये प्रतापवीरनृपचरितं नाम
अष्टमोऽध्यायः ।

अथ नवमोऽध्यायः

ईश्वरः –

पुण्डरीकसरो नाम तीर्थं पापविनाशने ।
अस्मिन्नारदपापघ्नं विद्यते भुक्तिमुक्तिदम् ॥ 1

तत्र स्नात्वा नरः सद्यो वैकुण्ठे लभते गतिम् ।
सायं प्रातःस्मरेन्नित्यं पुण्डरीकसरोवरम् ॥ 2

स्नातः स्यात्सर्वतीर्थेषु नात्र सन्देहकारणम् ।
जन्मप्रभृति यत्पापं स्त्रियो वा पुरुषस्य वा ॥ 3

पुण्डरीकसरस्तीर्थे स्नानात्सर्वं विनश्यति ।
यथासुराणां सर्वेषां आदि वै मधुसूदनः ॥ 4

तथैव सर्वतीर्थानां आदितीर्थमिदं मुने ।
उष्यद्वादशवर्षानि द्वारकायां हरिस्थले ॥ 5

यत्फलं समवाप्नोति तदत्र स्नानमात्रतः ।
यस्तु वर्षशतं पूर्वं अग्निहोत्रं निषेवते ॥ 6

कार्तिकी पूर्णमास्यां यः पापनाशहरिस्थले ।
पुण्डरीके नरः स्नात्वा पापनाशपतिं हरिम् ॥ 7

सेवते तस्य पुण्येण अग्निहोत्रसमं स्मृतम् ।
अत्रेतिहासं वक्ष्यामि पुण्यं पापविनाशनम् ॥ 8

पुण्डरीकसरस्तीर्थवैभवप्रतिपादनम् ।
पुरा ब्रह्मादयो देवा वसिष्टाद्या महर्षयः ॥ 9

राक्षसोपद्रुतास्सर्वे वैकुण्ठमगमन्मुने ।
नारायणाय हरये वक्तुं राक्षसपीडनम् ॥ 10

गत्वा तमस्तुवन्सर्वे देवा ब्रह्मर्षयो हरिम् ।

देवाः -

नमस्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते कमलापते ॥ 11

नमस्ते शेषशयन नमो गरुडवाहन ।
नमस्ते पीतवस्त्राय नमो भक्तार्तिहारिणे ॥ 12

अशेषभुवनावास नाभिपङ्कजशोभिने ।
जनार्दन नमस्तुभ्यं भूयो भूयो नमो नमः ॥ 13

रक्ष ! रक्ष ! महाविष्णो राक्षसोपद्रुतं जगत् ।
जगत्त्रयं प्रबाधन्ते राक्षसाबलगर्विताः ।। 14

सर्वेषां राक्षसानां च चण्डवेगाभिधो हरे ।
ब्रह्मदत्तवरो विष्णो प्रधानोऽभून्मदोद्धतः ।। 15

शतकोटि सहस्राणि दशकोटिशतानि च ।
सन्तिशैन्यानि भूरीणि तेन तुल्यबलानि वै ।। 16

अवध्यत्वं वराल्लेभे राक्षसो ब्रह्मणो हरे ।
स्वाहाकारवषट्कारशून्यमासीद्रसातलम् ।। 17

बहुना किं प्रलापेन चण्डवेगेन रक्षसा ।
मर्यादा भिद्यते विष्णो बद्धा निगमसेतुना ।। 18

तत्सन्निधौ वयं स्थातुमशक्तस्त्वामुपागताः ।
त्वामन्तरेण नास्माकं शरणार्हा भवन्ति हि ।। 19

देवानामङ्गनास्सर्वास्तेनैवापहृता बलात् ।
अल्पेनैव तु कालेन जगत्शून्यं भविष्यति ।। 20

यज्ञाद्यभावाद्देवानां बलहानिरभूद्धरे ।

ईश्वरः -

इति विज्ञापितो देवः ब्रह्मादिमुनिभिर्मुने ।। 21

प्रादुर्बभूव पुरतः पीताम्बरधरोऽच्युतः ।
हारकेयूरकटकमकुटादिविभूषितः ।। 22

देवान् मुनींश्च प्रोवाच वैनतेयांससंस्थितः ।

हरिः -

अल्पेनैव तु कालेन तं हनिष्यामि राक्षसम् ।। 23

विहरध्वं ससुक्षरास्सर्वे माशोकं कुरुताधुना ।
इत्युक्त्वा भगवान् विष्णुः क्षणादन्तरधीयत ।। 24

ततः कतिपयाहस्सु गतेषु भगवान्हरिः ।
राक्षसानां वधं कर्तुं भुवं गन्तुं प्रचक्रमे ।। 25

विष्वक्सेनादिभिस्सार्धं आरूढविनतासुतः ।
ततो नारायणो देवानिदं वचनमब्रवीत् ।। 26

चण्डवेगेन भो देवाः ससैन्येन महायुधाः ।
भवन्तो भुवमासाद्य युद्धं कुर्वन्तु निर्भयाः ।। 27

दर्शयित्वा भयं यूयं स्थाने पापविनाशने ।
विद्रुताभयसंविग्नाश्चण्डवेगेन गच्छत ।। 28

अतो युष्माननुद्रुत्य चण्डवेगोऽपि तत्स्थलम् ।
गमिष्यति च वेगेन तत्र युष्मद् जिघांसया ।। 29

स सैन्यस्तत्स्थलं कोपात् ध्वंसयिष्यति निश्चितम् ।
तत्स्थानध्वंसनेनास्य ब्रह्मत्तवरं लयम् ।। 30

अवध्यत्वं व्रजेत् सद्यः ततो वध्यो भविष्यति ।
तत्स्थानस्य वरं दत्तं मया पूर्वं दिवौकसः ।। 31

एतत्स्थलं ध्वंसकाये सद्यो नश्यन्तु तेत्विति ।
पापनाशं मम स्थानं पीडयिष्यन्ति मे नराः ॥ 32

देवा वा राक्षसा वापि दैत्या वा येपि केचन ।
अचिरात्ते मरिष्यन्ति सर्वेऽल्पायुषो बुधाः ॥ 33

राक्षसश्चण्डवेगोऽपि युष्मद्धननवांच्छया ।
पापनाशं मम स्थानं मद्भक्तास्तत्र वासिनः ॥ 34

पीडयिष्यत्यसन्देहस्ततो वध्यो भविष्यति ।
ब्रह्मदत्तवरेणापि यदवध्यत्वमस्य च ॥ 35

विनाश्यतत्वरं चापि हनिष्यामि ततः परम् ।
अतो यूयं बुधाभूमौ युध्यध्वं तेन रक्षसा ॥ 36

अनुद्रुताश्च तेनैव भयसंक्षुब्धचेतसः ।
पापनाशस्थलं यातं ममपुण्यमनुद्रुतम् ॥ 37

गमिष्यति च सोऽप्यत्र चण्डवेगोऽपि राक्षसः ।
ततस्तं राक्षसं देवाः पापनाशेश्वरो ह्यहम् ॥ 38

निहनिष्याम्यसन्देहं ततो गच्छतमाचिरम् ।
इत्युक्त्वा भगवान् विष्णुः तत्रैवान्तरधीयत ॥ 39

ततः इन्द्रादयो देवा हरिणैवं समीरिताः ।
युद्धं चक्रुर्महाघोरं चण्डवेगेन भूतले ॥ 40

अथ ते चण्डवेगेन पीडितास्त्रिदिवालयाः ।
नाययित्वा भयं सर्वे पापनाशस्तलं ययुः ।। 41

तं हरिं शरणं प्रापुः पापनाशेश्वरं विभुम् ।
ततोऽयं चण्डवेगोऽपिताननुद्धुत्य वै सुरान् ।। 42

पापनाशस्थलं प्राप्य पीडयामास तत्स्थलम् ।
तद्वासिनो विष्णुभक्तान् विशेषेण द्विजोत्तमान् ।। 43

ततो हरिर्महाविष्णुः पापनाशेश्वरो महान् ।
निनतानन्दनारूढो विष्वक्सेनादि किङ्करैः ।। 44

समेतो हंतुमारेभे चण्डवेनं ससैनिकम् ।
प्रदध्मौ पाञ्चजन्यं च प्रलयाम्बुदसन्निभम् ।। 45

श्रुत्वा जगाद निर्घोषं पाञ्चजन्यस्वनं हरेः ।
योद्धुं कृतोद्यमस्तस्थौ चण्डवेगोऽपि विष्णुना ।। 46

ततः समागतं दृष्ट्वा चण्डवेगं ससैनिकम् ।
युद्धाय कृतसन्नाहं पापनाशेश्वरो हरिः ।। 47

शार्ङ्गंगृहीत्वा भगवान् ज्या शब्दमकरोन्मुने ।
अथ नारायणास्त्रेण चण्डवेगं ससैनिकम् ।। 48

सामात्यं सरथं साश्वं सगजं सपदादिकम् ।
चकार भस्मसात्क्षिप्रं निश्शेषं भगवान् हरिः ।। 49

चण्डवेगे हते तस्मिन् ससैन्ये हरिणा जगत् ।
सर्वं प्रशान्तमेवासीत् पूर्ववन्मुनिसत्तम ।। 50

ततस्तं देवदेवेशं पापनाशेश्वरं हरिम् ।
प्रणम्य त्रिदशाः प्रोचुः लक्ष्मीकान्तं दयानिधिम् ।। 51

देवाः -

भगवन्करुणामूर्ते पापनाशपते हरे ।
राक्षसानसुरान्दैत्यान् बलेर्वृत्तान्वयं हरे ।। 52

येनोपायेन जेष्यामो वयं तं वदनःप्रभो ।
इति सम्प्रार्थितो विष्णुः प्रोवाच त्रिदशान्हरिः ।। 53

भूलोकेऽस्मिन्मम स्थाने नाम्ना पापविनाशने ।
अस्मिन् मुक्तिप्रदं पुंसां तीर्थपातकनाशनम् ।। 54

पुण्डरीकसरो नाम स्नातानां मुक्तिदं नृणाम् ।
मदालयाग्निदिग्भागे सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ।। 55

पुण्डरीकाभिधानेन मुनिना निर्मितं च तत् ।
जितेन्द्रियेण शान्तेन भक्तेन मम नित्यदा ।। 56

आगत्य यूयं मत्स्थानं पापनाशं सुरोत्तमाः ।
पुण्डरीकसरस्तीर्थे कण्ठदघ्नजले स्थिताः ।। 57

द्वादशाक्षरमन्त्रेण तथैवाष्टाक्षरेण वा ।
कृत्वा चाङ्गकरन्यासं वर्म नारायणात्मकम् ।। 58

जपतः श्रद्धया देवा धनुर्मास्यथवा बुधाः ।
श्रावणे वा सिते पक्षे दिनपञ्चकमादशात् ॥ 59

एकादशीं समारभ्य अष्टाविंशतिसंख्यया ।
पौर्णमासी दिनं यावत् जपं कुरुत देवताः ॥ 60

तर्पयध्वं तथा विप्रान् पूर्णमासी दिने सुराः ।
धनैर्धान्यैश्च वस्त्राद्यैः पूजयध्वं द्विजोत्तमान् ॥ 61

भवन्तस्तेन दैत्यांश्च राक्षसांश्च हनिष्यथ ।
स्थास्यन्ति येनरैः भीता युष्माकं दैत्यराक्षसाः ॥ 62

दुष्टराजविनाशार्थं शत्रूणां विजयाय च ।
पुण्डरीकसरस्तीर्थे कण्ठदघ्ने जले जपन् ॥ 63

एवं दिनं पञ्चजापन् नाशयेत्तान्न संशयः ।
योपराधविहीनानां शत्रूणां नाशनाय तु ॥ 64

जपेदेवं ससाद्यो वा स्वयमेव तु नश्यति ।
चिकित्सारोगशान्त्यर्थं पापनाशे सुरोत्तमः ॥ 65

पुण्डरीकसरस्तीर्थे कण्ठदघ्ने जले स्थितः ।
य एवं जपते शुद्धो वर्म नारायणात्मकम् ॥ 66

मन्त्राणां उत्तमं प्रोक्तं सर्वाभीष्टफलप्रदम् ।
पापनाशहरिक्षेत्रं सर्वस्थानोत्तमोत्तमम् ॥ 67

पुण्डरीकसरस्तीर्थं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ।
पापनाशेश्वरो विष्णुः सर्वदेवोत्तमोत्तमः ॥ 68

एतच्चतुष्टयं यत्र मिलितं यत्र वै सुराः ।
अभीष्टं किं न सिध्येत पापनाशेशवैभवात् ॥ 69

पापनाशे मम स्थाने तीर्थेऽस्मिन् श्रावणे सुरः ।
यः स्नाति भानुवारेषु चतुर्षु प्रयतो नरः ॥ 70

तस्य पापानि नश्यन्ति दारिद्र्यं व्याधयस्तथा ।
आधयश्च प्रणश्यन्ति गर्भदोषास्तथैव च ॥ 71

शत्रवश्च प्रणश्यन्ति सम्पदस्सम्भवन्ति च ।
पुत्रपौत्राः प्रवर्तन्ते धनधान्यसमृद्धयः ॥ 72

अपमृत्युविनश्येत दीर्घमायुश्च विन्दति ।
अतो यूयं मम स्थाने पापनाशेऽत्र देवताः ॥73

मदुक्तेन प्रकारेण व्रतं कुरुत भक्तितः ।
पुण्डरीकसरस्तीर्थे स्नानं कुरुत सादरम् ॥ 74

तथैव यूयं कावेरी स्नानमाचरितादरात् ।
पापनाशेश्वरं मां च सेवध्वं सुरपुङ्गवाः ॥ 75

युष्माकं सर्वशत्रुभ्यो न कदाचिद्भयं भवेत् ।

ईश्वरः -

इत्युक्त्वा त्रिदशान् विष्णुः स्वालयं प्रविवेश सः ॥ 76

विष्णुनोक्तप्रकारेण सुराः पापविनाशने ।
पापनाशे तथा चक्रुः यथोक्तं हरिणा व्रतम् ।। 77

तेनैव शत्रुनिर्भीता न्यवसन् त्रिदिवे सुखम् ।
एवं ते नारदमुने कथितं तीर्थवैभवम् ।। 78

पुण्डरीकाख्यसरसो महापातकनाशनम् ।
यः पठेदिदमध्यायं श्रुणयाद्वा सभक्तिकम् ।। 79

विष्णुसायुज्यमाप्नोति भुक्तिमत्र समश्नुते ।। 80

इति ब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे
पापनाशक्षेत्रमाहात्म्ये पुण्डरीकसरस्तीर्थवैभवं नाम
नवमोऽध्यायः ।

अथ दशमोऽध्यायः

हरिः आम् । नारदः -

पुण्डरीकाभिधो विप्रो मुनिर्विष्णुप्रियो हर ।
तपः किमकरोद्येन प्रससाद जनार्दनः ।। 1

पुण्डरीकाभिधं तीर्थं पापनाशे विनिर्मितम् ।
मुनिना येन देवेश शश्रूषो मे वदस्व तत् ।। 2

ईश्वरः -

पुण्डरीकाभिधो विप्रो मुनिर्नारद शान्तिमान् ।
अनेकयज्ञानकरोत् विष्णुप्रीणनतत्परः ।। 3

अतिथीन् प्रीणयामास श्राद्धानि च चचार सः ।
गङ्गादि सर्वतीर्थेषु स्नातवान् विधिपूर्वकम् ।। 4

एवं धर्मपरस्यापि प्रसन्नोऽह्यभवद्धरिः ।
न सायुज्यं ददौ तस्मै भवसङ्क्लेशनाशनम् ।। 5

तदा विषण्णः स मुनिः कष्टसंसारदुःखतः ।
दाल्भ्यं महामुनिं प्राप्य प्रणम्य प्रयतो मुनिः ।। 6

दान्तो शान्तो विरक्तश्च पप्रच्छ विनयान्वितः ।

पुण्डरीकः -

सर्वधर्माः कृता दाल्भ्यः भवबन्धविमुक्तये ।। 7

भगवान् नः प्रसन्नो मे लक्ष्मीकान्तो जनार्दनः ।
येनोपायेन मे विष्णुः प्रसन्नःस्यान्महामुने ।। 8

तमुपायं वदस्वाद्य कृपया त्वं हरिप्रिय ।

ईश्वरः -

एवं स पुण्डरीकेण पृष्टो दाल्भ्यो महामुने ।। 9

विष्णुप्रीतिकरं तस्मै प्रोवाचोपायमुत्तमम् ।

दाल्भ्यः -

पुण्डरीक ! प्रवक्ष्यामि हरिसन्तोषसाधनम् ।। 10

उपायं श्रणु ! यस्येह श्रवणाद्धरिरिष्टदः ।
हरिस्थानं महापुण्यं नाम्ना पापविनाशनम् ।। 11

महापातकसङ्घानां विनाशकरमस्ति वै ।
कावेरीदक्षिणे तीरे मुनिसङ्घनिषेविते ।। 12

तत्स्थानाधिपतिं विष्णुं पापनाशेश्वरं हरिम् ।
लक्ष्मीपतिमुपास्व त्वं यदि सायुज्यमिच्छसि ।। 13

तत्स्थले त्वल्पतपसा हरिस्सद्यः प्रसीदति ।
पापनाशहरिं मुक्त्वा नरकक्लेशनाशनः ।। 14

नान्यो देवोऽस्ति सायुज्यप्रदातापि न विद्यते ।
तत्र देवमुपास्व त्वं सद्यो मुक्तिं यदीच्छसि ।। 15

गत्वा त्वं फाल्गुने मासे शुक्लपक्षे हरेर्दिने ।
एकवर्षं पापनाशे सेवमानो हरिं वस ।। 16

ओं नमो नारायणायेति मन्त्रमष्टाक्षरं जपन् ।
प्रत्यहं पञ्चसाहस्रं नियतो नियतेऽन्द्रियः ।। 17

प्रातर्माध्यन्दिने स्नानं कावेर्यां श्रद्धया कुरु ।
एकवारं हविष्याशी वर्षमेकं वसद्विज ।। 18

एकवर्षगते त्वेवं फाल्गुने मासि वै पुनः ।
एकादश्यामुपवसन् शुक्लर्क्षे हि समागते ।। 19

पापनाशपतेर्विष्णोः महापूजां प्रकल्पय ।
द्वादश्यां च यथाशक्ति विप्रान्भोजय वैष्णवान् ।। 20

दक्षिणां च प्रयच्छैषां सद्यो मुक्तो भविष्यसि ।
इत्युक्तः पुण्डरीकोऽयं दाल्भ्येन ब्रह्मनन्दनः ।। 21

प्रययावतिसन्तुष्टो दाल्भ्यं नत्वा महामुनिम् ।
पापनाशस्थलं पुण्यं महापातकनाशनम् ।। 22

स्वहस्तस्थेन दण्डेन सरस्त्वेकं स निर्ममे ।
दण्डाभिघातजातं हि महज्जलमभूत्तदा ।। 23

तदानीमशरीरावाक् पुण्डरीकं वचोऽब्रवीत् ।
इदं जलं महापुण्यं नदीत्रयसमुद्भवम् ।। 24

गङ्गा च यमुना चापि तथा गोदावरी नदी ।
नित्यं नदीत्रयं त्वत्तः सन्निधत्ते महामुने ।। 25

नैवात्र संशयः कार्यो भवता मुनिसत्तमः ।
पापनाशेश्वरेणैतदानीतं सरितां त्रयम् ।। 26

मया त्वत्कृपया विप्र त्वन्नामेदं भविष्यति ।
एतत्तीरे तपश्च त्वं पुण्डरीकमुने कुरु ।। 27

तपसा तव सन्तुष्टो मुक्तिं दास्याम्यसंशयः ।
इत्युक्त्वा विररामाथ वाणी साप्यशरीरिणी ।। 28

तच्छ्रुत्वा पुण्डरीकोऽपि तपश्चक्रेतिदारुणम् ।
फाल्गुणं मासमारभ्य वर्षमेकं निरन्तरम् ।। 29

वर्षमेकं वायुभक्षो जलाहारस्ततः परः ।
निराहारस्ततः किञ्चिद्दिनानि विजितेन्द्रियः ।। 30

ग्रीष्मे पञ्चाग्निमध्यस्थो वर्षास्वाकाशसंस्थितः ।
हेमन्ते जलमध्यस्थो विष्णुं ध्यायन्मदा सदा ।। 31

विरक्तस्सर्वविषयात् समाधिस्थो महामुनिः ।
अत्रैतिस्तम्भवत्सोऽयं पुण्डरीको महामुनिः ।। 32

वर्षमेकं गतं तस्य पुण्डरीकस्य नारद ।
ततोऽस्य मूर्ध्नः समभूत्सधूमो हव्यवाहनः ।। 33

तेन व्याकुलमासीच्च जगत्सर्वं चराचरम् ।
तदालोक्य महाविष्णुः पापनाशेश्वरो मुने ।। 34

प्रसन्नोऽस्मै वरं दातुं मुनेः प्रादुरभूत्पुनः ।
आरूढगरुडो भ्राजत् कौस्तुभालङ्कृतो मुने ।। 35

हारकेयूरकटकवनमाला विराजितः ।
छत्रचामरकेतूनां प्रचयैःपरिशोभितः ।। 36

सुनन्दनो नन्दमुखैः किंकरैर्दण्डपाणिभिः ।
स्तूयमानापदानश्च विष्वक्सेननुतस्तथा ॥ 37

सनन्दनादि मुनिभिः वेदवाक्यैरभिष्टुतः ।
नारदाद्यैश्च मुनिभिः वीणावेणुरवैस्तुतः ॥ 38

पार्श्वद्वयसमासीन श्रीभूमिकुचपीडितः ।
इन्द्रादि देवता ब्रह्म वन्द्यमानपदाम्बुजः ॥ 39

पृष्ठवांश्चसुरैर्देवैः मूर्तिमद्भिसमावृतैः ।
पुण्डरीकस्य पुरतः प्रादुर्भूतो जनार्दनः ॥ 40

प्रादुर्भूतं हरिंश्चैवं पापनाशेश्वरं मुनिः ।
दृष्ट्वा सन्तुष्टहृदयः पुलकाङ्कुरमण्डितः ॥ 41

आनन्दाश्रुजलक्लिन्नवक्षभागो हरिंमुनिः ।
तुष्टाव लक्ष्मीभर्तारं पापनाशेश्वरं हरिम् ॥ 42

पुण्डरीकः -

नमाम्यहं तं लक्ष्मीशं सृष्टिस्थित्यन्तकारिणम् ।
मायागुणविभेदेन जगद्विभ्रमकारणम् ॥ 43

तस्मै नमः परेशाय ब्रह्मणेऽनन्तशक्तये ।
अरूपाय सरूपाय नमस्ते चित्रकर्मणे ॥ 44

नम आत्मप्रदीपाय साक्षिणे परमात्मने ।
भक्तप्रियाय देवाय पापनाशेश्वरायते ॥ 45

नमो लक्ष्मीसहायाय शङ्खचक्रासिधारिणे ।
आदित्यचन्द्रनेत्राय पापनाशेश्वरायते ॥ 46

नमो गिरां सुदूराय सच्चिदानन्दरूपिणे ।
भक्तानां भक्तिलभ्याय नैष्क्रम्येण विपश्चिताम् ॥ 47

नमः कैवल्यदात्रे ते पापनाशेश्वराय च ।
निर्वाणसुखरूपाय नमःशान्ताय विष्णवे ॥ 48

निर्विशेषाय साम्याय पापनाशेश्वराय ते ।
क्षेत्रज्ञाय नमस्तुभ्यं सर्वाध्यक्षाय साक्षिणे ॥ 49

मूलप्रकृतये तुभ्यं पापनाशेश्वराय ते ॥
जयविष्णो हृषीकेश पापनाशपते जय ॥ 50

जयलक्ष्मीपते शार्ङ्गिन् जय वैकुण्ठकेतन ।
रात्रिर्मे निष्फला याता निद्रया जगदीश्वर ॥ 51

मुकुन्द तव पादाब्जसेवा विधुरचेतसः ।
मुग्धस्य बालकौमारे क्रीडतो याति विंशतः ॥ 52

पापनाशपते विष्णो त्वत्पूजामन्तरेण मे ।
जरया ग्रस्त देहस्य यात्यकल्यस्य विंशतिः ॥ 53

त्वत्कीर्तनं विना विष्णो पापनाशपते गता ।
दुरापुरेष कामेन मोहेन च बलीयसा ॥ 54

शिष्टं गृहेषु सक्तस्य ममायुर्निष्फलं गतम् ।
एवं वर्षशतंह्यायुः त्वच्चिन्ताविरहेण मे ।। 55

पापानाशपते यातं प्रमत्तस्य कुटुम्बिनः ।
नानायोनिषु गर्भेषु नरकेषु च मे हरे ।। 56

यथा भूयो न पातःस्यात्तथा मां रक्ष केशव ।

ईश्वरः -

पुण्डरीकेण मुनिना स्तुत एवं मुनीश्वर ।। 57

प्राह गम्भीरया वाचा पापनाशेश्वरो हरिः ।

विष्णुः -

पुण्डरीकमुने ! मां त्वं एतद्देहावसानके ।। 58

अवाप्स्यसि न सन्देहः पुनर्देहान्तरं विना ।
स्तोत्रेण तपसा तेऽद्य तुष्टोहं ते मुनीश्वर ।। 59

अस्मिन्नेव मम स्थाने पापनाशे विमुक्तिदे ।
आदेहपातं निवस सेवमानश्च मां मुहुः ।। 60

ममैतत्स्थानकावेर्यां स्नानं नित्यं समाचर ।
प्रदक्षिण नमस्कारौ प्रत्यहं कुरु मे मुने ।। 61

वर्णाश्रमाणां कर्माणि मदाराधनबुद्धितः ।
कुर्वाणः श्रद्धया नित्यं मां दुरापमवाप्स्यसि ।। 62

त्वदाख्यया सरश्चेदं लोके ख्यातिं गमिष्यति ।
अस्मिन् सरसि यत् स्नाति पुण्यकालेषु मानवः ।। 63

न तस्य नरकप्राप्तिः सायुज्यं मे भविष्यति ।
इत्युक्त्वा पुण्डरीकाख्यं पापनाशेश्वरो मुनिम् ।। 64

तिरोभवत्स्वात्मरूपे प(दृ?)श्यमानस्य वै मुनेः ।
ततःकाले कतिपये पुण्डरीकाभिधो मुनिः ।। 65

देहान्ते पापनाशस्य पादे मुक्तिमवाप्तवान् ।

ईश्वरः -

एवं ते पुण्डरीकस्य मुक्तिः पापविनाशने ।। 66

कथिता नारदमुने पापनाशपतौ हरौ ।
यः पठेदिदमध्यायं श‍ृणुयाद्वा सभक्तिकम् ।। 67

समुक्तिं प्राप्स्यति हरौ पुण्डरीकमुनिर्यथा ।। 70

इति ब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे
पापनाशक्षेत्रमाहात्म्ये पुण्डरीकमुक्तिकथनं नाम
दशमोऽध्यायः ।

अथ एकादशोऽध्यायः

ईश्वरः -

कदाचिन्नारदमुने लोकसञ्चारकौतुकात् ।
विष्णुना समनुज्ञातः देवस्त्रीपरिवारिता ।। 1

किन्नरस्त्रीशतोपेता सर्वाभरणभूषिता ।
सनन्दनप्रमुखैरेतैरयुतैर्विष्णुकिङ्करैः ।। 2

सेव्यमानपदाम्भोजा नारदादिनुता सति ।
गन्धर्वैर्गीयमानासा सौविदल्लैश्च सेविता ।। 3

आरुह्य विनतापुत्रं स्वपते वाहनं मुने ।
त्रिलोकीं सञ्चचारेयं कौतूहलसमन्विता ।। 4

स्वर्लोकं प्रथमं याता तत्र दैवैरभिष्टुता ।
पश्चाद्भुवं जगामेयं आरुढविनतासुता ।। 5

तत्रत्य सर्वस्थानेषु श्रीरङ्गादिषु वै हरे ।
कुम्भघोणे श्रीनिवासे क्षत्रेष्वन्येषु वै तथा ।। 6

चरित्वा नगरे ग्रामे वने चाश्रममण्डले ।
सर्वत्र सञ्चचारेऽयं लक्ष्मीः केशववल्लभा ।। 7

तत्र तत्र द्विजान्सर्वान् दरिद्रानवलोक्य सा ।
लक्ष्मीर्दुःखातुरा गत्वा(भूत्वा?)पापनाशं शनैर्ययौ ।। 8

तत्रत्य सज्जनान् दृष्ट्वा महर्षीनूर्ध्वरेतसः ।
नारदं भृगुमत्रिं च जाबालिमथ काश्यपम् ।। 9

विश्वामित्रं वसिष्टं च कुत्समङ्गिरसं मुनिम् ।
पराशरं च वाल्मीकिं व्यासमन्यान् महामुनीन् ॥ 10

विष्णुभक्तान् यतीन्सर्वान् शान्तानाचारतत्परान् ।
वेदाध्ययनसम्पन्नान् पुराणस्मृतिपारगान् ॥ 11

सर्वशास्त्रेषु निष्णातान् योगाभ्यासरतान् मुनीन् ।
पापनाशेश्वरं विष्णुं सेवमानान् सभक्तिकान् ॥ 12

वर्णाश्रमाचारयुतान् निषिद्धपरिवर्जितान् ।
अग्निहोत्रमुपासीनान् सचौपासनतत्परान् ॥13

आतिथेयान् पितृश्राद्धमातृश्राद्धादरान् सदा ।
सन्ध्योपास्तौ जागरूकान् माध्यन्दिनपरायणान् ॥14

गायत्री जपशीलांश्च पञ्चयज्ञपरायणान् ।
अष्टाक्षरं मन्त्रवरं तथैव द्वादशाक्षरम् ॥ 15

नामत्रयं च जपतो मुक्त्यर्थं हरितुष्टये ।
एतान् दृष्ट्वा मुनीन् लक्ष्मीः पापनाशे हरिस्थले ॥ 16

पुण्डरीकसरस्तीरे तपः कर्तुं मनोदधौ ।
किञ्चित्कामं समुद्दिश्य पापनाशपतिं हरिम् ॥ 17

ध्यायन्तीं स्वपतिं देवी निराहारतपस्विनी ।
मासमात्रं तपस्तेपे यदन्यैर्दुष्करं मुने ॥ 18

एवं चिरगते काले वैकुण्ठनिलयो हरिः ।
अनागतायां लक्ष्म्यां तु समागच्छद्रसातलम् ॥ 19

भ्रमित्वा सर्वदेशेषु पापनाशं समाययौ ।
पापनाशस्थले तत्र पुण्डरीकसरोऽन्तिके ।। 20

तपस्यन्तीं रमां भार्यां ददर्श स जनार्दनः ।
तमागतं महालक्ष्मीः विष्णुं भर्तारमन्तिके ।।21

दृष्ट्वा प्रणाममकरोत् लज्जयावनता सती ।
नोवाच किञ्चिद्वदनं भर्तारं तं हरिं रमा ।। 22

तपस्यन्तीं ततो दृष्ट्वा रमां तां स जनार्दनः ।
रमामालिङ्ग्य तां प्राह भगवान् केशवो मुने ।। 23

हरिः -

काले नैतावता भद्रे किमर्थं नागता मम ।
अन्तिकं तु तपश्चेदं किमर्थं क्रियते त्वया ।। 24

इत्युक्ता पतिना लक्ष्मीः भीता नोवाच किंचन ।
तां सभीतामथालक्ष्य बभाषे वल्लभां पुनः ।। 25

मा भैषीः वल्लभे ब्रूहि तवेष्टं सन्ददाम्यहम् ।
इतीरिता महालक्ष्मीः विस्रब्धा प्राब्रवीत्पतिम् ।। 26

लक्ष्मीः -

किञ्चित्कामं समुद्दिश्य स्थलेऽस्मिन् तव मे पते ।
तपश्चरणमासीद्वै अपराधं क्षमस्व मे ।। 27

त्वदनुज्ञां विनैवाहं तपस्तप्तवती यतः ।
स्त्रीणां तु धर्मः सम्प्रोक्तो भर्तृशुश्रूषणं परम् ।। 28

नैवस्त्रीणां पृथक्धर्मो भर्तुरस्ति जगत्पते ।
अपराधमिमं विष्णो क्षन्तुमर्हसि केशव ।। 29

पश्चादभीष्टं वक्ष्यामि तव सर्वं जगत्पते ।

हरिः -

एवमुक्तो जगन्नाथः पुनराह प्रियां रमाम् ।। 30

क्षान्तो मयापराधस्ते विस्रब्धान्ब्रूहि मेऽप्सितम् ।
एवमुक्त्वा स्वपतिना रमाहरिमथाब्रवीत् ।। 31

लक्ष्मीः -

.... तत्र भूलोके सर्वत्र चरितं मया ।
सतेष्वधर्मशीलेषु दनधान्यादिकं हरे ।। 32

ऐश्वर्यं वर्तते विष्णो दरिद्राधर्मशालिनः ।
धार्मिकेषु यथावासो बहुकालं भवेन्मम ।। 33

तथैवानुग्रहं कर्तुं त्वमर्हसि मम प्रभो ।
सत्यं दया तपः शौचं तितिक्षोपशमो दमः ।। 34

अहिंसा ब्रह्मचर्यं च त्यागः स्वाध्यायमार्जवम् ।
सन्तोषसमदृक् सेवा ग्राम्यभोगरतिश्शनैः ।। 35

अनाथेषु दयालुस्त्वं मौनमात्मविमर्शनम् ।
अन्नादीनां सम्विभागो भूतेभ्यश्च यथार्हतः ।। 36

विप्रेषु देवताबुद्धिरतिथ्यभ्यागतेषु च ।
श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् ।। 37

ध्यानं प्रदक्षिणं नाथ नमस्कारादिकं तथा ।
सेवाचावनतिः सख्यं दास्यमात्मसमर्पणम् ।। 38

वर्णाश्रमादि कृत्यानां पालनं श्रद्धया हरे ।
नृणामेते पराधर्मा येषां सन्ति जनार्दन ।। 39

तेष्वेव मे भवेद्वासो नान्यत्र च कदाचन ।
त्वत्कृपालवलेशेन भवत्वेतद्वरं मम ।। 40

पापनाशेश्वरस्येह तव विष्णो जगत्पते ।
श्रवणं कीर्तनं यच्च स्मरणं पादसेवनम् ।। 41

अर्चनं वन्दनं दास्यं सख्यमात्मनिवेदनम् ।
एवं नवविधां भक्तिं ये कुर्वन्ति नरोत्तमाः ।। 42

तेष्वेव मे भवेद्वासो नान्यत्राधार्मिकेषु वै ।
अस्ति स्थाने पापनाशे ये वसन्ति द्विजोत्तमाः ।। 43

तेषां भुक्तिं च मुक्तिं च देहि केशवनायक ।
अयमेव हि मे कामो नान्योऽस्ति मधुसूदन ।। 44

त्वत्प्रसादादयं मे स्यात् कामो वैकुण्ठनायक ।

ईश्वरः –

एवं सम्प्रार्थितो लक्ष्म्या केशवः कमलापतिः ।। 45

नान्यास्त्विवतिजगादैनां परिष्वस्य हसन्मुदा ।
अपरं च तथा वाक्यं लक्ष्मीमाह जनार्दनः ।। 46

इदं ममस्थलं लक्ष्मी वैकुण्ठसदृशं ध्रुवम् ।
आवामत्र निवत्स्यावः श्वेतद्वीपे यथाप्रिये ।। 47

पूर्णेनांशेन वै देवि तदागच्छ मया सह ।
इत्युक्त्वा भगवान्विष्णुः लक्ष्मीमादाय पाणिना ।। 48

विष्वक्सेनादिभिस्सार्धं स्वालयं प्रविवेश च ।
आलयस्थे स्वके रूपे पापनाशेश्वराभिधे ।। 49

लक्ष्म्या साकं तिरोभूतो मुनीनामपि पश्यताम् ।
वैकुण्ठनिलयं विष्णुं पापनाशेश्वरे हरौ ।। 50

प्रलीनं रमया साकं मुनयस्तत्र वासिनः ।
विस्मयाविष्टहृदयाः पुलकाङ्कुरमण्डिताः ।। 51

पापनाशस्थलं पुण्यं श्लाघमानाः पुनः पुनः ।
तत्रैव वासं कर्तुं वै परिनिश्चितचेतसः ।। 52

सर्वे सम्भूय विश्वेशं पापनाशेश्वरं हरिम् ।
आनन्दनिलयं विष्णुं प्राप्नुवन्भक्तिसंयुताः ।। 53

मुनयः –

नमो मत्स्यावताराय नमः कूर्माय पोत्रिणे ।
नमस्ते नारसिंहाय पापनाशेश्वराय वै ।। 54

नमो वामनरूपाय जामदग्न्याय ते नमः ।
राघवाय नमस्तुभ्यं पापनाशनिवासिने ।। 55

नमस्ते बलभद्राय कृष्णाय हरये नमः ।
नमः कल्किस्वरूपाय पापनाशेश्वराय ते ।। 56

नमो नित्याय शुद्धाय निर्विकाराय साक्षिणे ।
सच्चिदानन्दरूपाय पापनाशेश्वराय ते ।। 57

यद्भासोसि तं लोके रविचन्द्राग्नयोऽखिलम् ।
भासयन्ति नमस्तस्मै पापनाशेश्वराय ते ॥ 58

यदानन्दो खिलानन्दो विषयाकार उच्यते ।
यत्सत्तया जगत्सत्ता सदानन्दात्मने नमः ॥ 59

जयलक्ष्मीपते विष्णो चक्रपाणे जयप्रभो ।
पापनाशेश्वर जय भक्तवत्सल रक्ष नः ॥ 60

नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं पापनाशनिवासिने
भूयो भूयो नमस्तुभ्यं पापनाशपते गुरो ॥ 61

इति स्तुतो महाविष्णुः पापनाशेश्वरो हरिः ।
प्राह प्रसन्नो भगवान् मुनीनालोक्य सुव्रतान् ॥ 62

हरिः –

अहं प्रसन्नो युष्माकं मुनीन्द्रास्तोत्रतोधुना ।
वृणीध्वं ईप्सितं मत्तः यद्वो मनसि वर्तते ॥ 63

मुनयः –

तापत्रयाग्निशमनं द्रष्टुं तव पदाम्बुजम् ।
इतोऽधिकं पापनाशपते किं वा परं भवेत् ॥ 64

योगिना यन्न पश्यन्ति यन्न पश्यन्ति तापसाः ।
तत्ते पदाम्बुजं द्रष्टुं किमस्मादधिकं पदम् ॥ 65

यज्वनो यन्नजानन्ति यन्न पश्यन्ति कर्मठाः ।
तं पश्यामो महाविष्णुं किमस्मादधिकं पदम् ॥ 66

पापनाशे महापुण्ये स्थलेऽस्मिन् त्वत्पुरोगमे ।
अस्माकं नियतो वासः भवेत्त्वत्कृपया हरे ॥ 67

वयं कृतार्थास्तेनैव भवामो जगदीश्वरः ।
एवं सम्प्रार्थितो देवः पापनाशेश्वरो हरिः ॥ 68

मुनिभिर्नारदमुने तथैवास्त्वित्यवोचत ।
वसन्यत्र स्थले ये मे नराः पातकिनोपि वै ॥ 69

विनाश्य तत्पापमहं ददाम्येवोत्तमाङ्गतिम् ।
एतस्मिन्नन्तरे देवाः मुनयः सनकादयः ॥ 70

वैकुण्ठादगमत्सर्वे पापनाशे हरिस्थले ।
ते दृष्ट्वा पापनाशेशं प्रणम्य मुनयो युतम् ॥ 71

इति विज्ञापयाञ्चक्रुः पापनाशेश्वराय ते ।

सनकादयः –

त्वां सेवितुं वयं याताः वैकुण्ठं केशवप्रभो ॥ 72

तत्रादृष्ट्वा वयं स्वामिन् भ्रमित्वा वयमागताः ।
अत्र सेवितुमायाता वयमत्रायुतं हरे ॥ 73

वैकुण्ठमासीच्छून्यं ते त्वया विरहितं प्रभो ।
एवं विज्ञापितो विप्रैः पापनाशेश्वरो हरिः ॥ 74

गच्छध्वं मुनयस्तत्र वैकुण्ठे मत्पुरेऽधुना ।
अहमप्यागमिष्यामि सभार्यः सपरिच्छदः ॥ 75

ते तथोक्ता पुनर्जग्मुः वैकुण्ठं मुनयोः मुने ।
मुनयस्तत्र ददृशुः वैकुण्ठनिलयं हरिम् ।। 76

सलक्ष्मीकं सगरुडं सशेषशयनं हरिम् ।
विष्वक्सेनादि सहितं नारायणमजं हरिम् ।। 77

वैकुण्ठं च सुसम्पूर्णं विष्णुभक्तैः मुनीश्वरैः ।
अपश्यन्मुनयस्ते वै सनकाद्या महामुने ।। 78

सनकाद्याः पुनश्चात्र पापनाशे समागता ।
अत्रापि च तथा दृष्ट्वा विस्मयन्त मुनीश्वराः ।। 79

विस्मितास्तान् मुनीनत्र पापनाशेश्वरो हरिः ।
इदं प्रोवाच देवर्षे सत्यं श्रुतिसमीरितम् ।। 80

विष्णुः -

अनेक मिथ्याब्रह्माण्डनिर्मातरि मयीश्वरे ।
को विस्मयोऽत्र वैकुण्ठे वर्तमाने मुनीश्वराः ।। 81

वर्तमानस्य सर्वेषु स्थिरजङ्गमजन्तुषु ।
वैकुण्ठं पापानाशं च मम तुल्यं प्रियस्थलम् ।। 82

मुनयो मामतो यूयं सेवध्वं मत्पुरे ययौ ।
इत्युक्त्वा भगवान् विष्णुः पापनाशेश्वरो हरिः ।। 83

पश्यतां च स्वकेरूपे चित्स्वरूपे व्यतिष्ठत ।
तच्छ्रुत्वा मुनयस्सर्वे सनकाद्याश्च नारद ।। 84

देवाश्च पापनाशेशं तदाप्रभृति नित्यशः ।
आगत्य भक्तिनम्रेण सेवन्ते मनसा सदा ।। 85

अतस्त्वं नारदमुने पापनाशपतिं हरिम् ।
सेवस्व भक्तिसंयुक्तो यदि मुक्तिमभीप्ससि ।। 86

ईश्वरः -

एवं ते नारदमुने पापनाशस्य वैभवम् ।
माहात्म्यं कथितं पुण्यं महापातकनाशनम् ।। 87

वाञ्छितार्थप्रदं नित्यं विष्णुभक्तिप्रदं तथा ।
इदं ब्रह्माण्डसंज्ञेयं पुराणं समवस्थितम् ।। 88

श्रृण्वन्पठन् वा मनुजो सद्यस्सायुज्यमाप्नुयात् ।
श्रवणादस्य भावेन नश्यन्ति पापसञ्चयः ।। 89

वर्धते पुण्यराशिस्तु हरिभक्तिश्च वर्धते ।
एवं वः कथिता विप्राः पापनाशस्य वैभवम् ।। 90

किमन्यच्छ्रोतुमिच्छावः कथयामि च तत्पुनः ।। 91

इति ब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे
पापनाशक्षेत्रमाहात्म्ये लक्ष्मीवरलाभो नाम
एकादशोऽध्यायः ।

सर्वैश्वर्यप्रदातारं सर्वापद्विनिवारणम् ।
सर्वलोकैकशरणं पापनाशपतिं भजे ।।

हरिः ओम् । शुभमस्तु । पापनाशस्वामिने नमः ।
पङ्कजवल्यै नमः । करकृतमपराधं क्षन्तुमर्हन्ति सन्तः ।।

ஸ்ரீ:

பாபநாசக்ஷேத்ர மாஹாத்மயம்*

ஸ்ரீமான்வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்கிககேஸரி ।
வேதாந்தாசார்ய வர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

பிதாமஹஸ்யாபி பிதாமஹாய-
ப்ராசேதஸாதேசபலப்ரதாய ।
ஸ்ரீபாஷ்யகாரோத்தமதேசிகாய
ஸ்ரீசைலபூர்ணாய நமோ நமஸ்தாத் ॥

நமாமி ஸ்ரீபதிம் விஷ்ணும் ஸச்சிதானந்தமவ்யயம் ।
ஸ்வமாயாசக்திஸம்க்ஷிப்தப்ரபஞ்சம் சேஷசாயினம் ॥

ஸ்ரீநாரத உவாச -

ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷராக்யஸ்ய மந்த்ரஸ்ய வதசங்கர ।
கேஷு க்ஷேத்ரேஷு ஸித்திஸ்யாதிதி காருண்யதோ மம ॥ 1

சங்கர உவாச -

ஸம்யக்ப்ருஷ்டம் மஹாப்ராக்ஞ ஸர்வலோகஹிதாவஹம் ।
அஷ்டாக்ஷரமஹாமந்த்ரஸித்திக்ஷேத்ராணி மே ச்ருணு ॥ 2

ஸத்யக்ஷேத்ரம் ஹரிக்ஷேத்ரம் க்ருஷ்ணக்ஷேத்ரம் ச நைமிசம் ।
ஸாளக்ராமம் ச பதரீ ஹஸ்திசைலம் வ்ருஷாசலம் ॥ 3

சேஷாத்ரிம் சித்ரகூடம் ச லக்ஷ்மீக்ஷேத்ரம் குரங்ககம் ।
கர்ணிகம் கும்பகோணம் ச மோஹினீபுரமைந்த்ரகம் ॥ 4

ச்வேதாசலமனந்தாக்யம் புல்லாக்யம் கடிகாசலம் ।
ஸாரக்ஷேத்ரமலிந்தாக்யம்(மஹீந்த்ராக்யம்?) சுகக்ஷேத்ரம்சவாருணம் ॥

மதுரா மாதவக்ஷேத்ரம் ஸ்ரீகோஷ்டம் புருஷோத்தமம் ।
ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீநிவாஸாக்யம் க்ருஷ்ணாக்யம் ச நாரத ॥ 6

பக்தநாதப்ரியம் க்ஷேத்ரம் ஸாரக்ஷேத்ரம் ச சோபனம் ।
பாபநாசம் மஹாக்ஷேத்ரம் ஸர்வக்ஷேத்ரோத்தமோத்தமம் ॥ 7

ஏதானி ஸித்திக்ஷேத்ராணி வதந்தி முனிபுங்கவா: ।
அஷ்டாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய சதுஸ்த்ரிம்சந்மஹாமுனே ॥ 8

ஏதேஷு புண்யக்ஷேத்ரஷேஷு குர்வதாம் ஸமஹத்தப: ।
காலேன பூயஸா ஸித்தி: பாபநாசஸ்தலம் வினா ॥ 9

பாபநாசே தபஸ்ஸித்தி: அசிராதேவ ஜாயதே ।
அஷ்டாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ததா நாமத்ரயஸ்ய ச ॥ 10

த்வாதசாக்ஷரமந்த்ரஸ்ய ராமமந்த்ரஸ்ய சைல ஹி ।
அசிராதேவ ஸித்திஸ்யாத் பாபநாசே ஹரிஸ்தலே ॥ 11

ஸ்ரீநாரத:

பாபநாசஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ச்ரோதுமிச்சாமி தத்வத: ।
விஸ்தரேண வதஸ்வாத்ய பகவன் ! பார்வதீபதே ॥ 12

ஸ்ரீ மாஹேச்வர உவாச -

ஏவம் ப்ருஷ்டோ நாரதேன மஹாதேவோ க்ருணாநிதி: ।
முனயே ப்ராவத் ருத்ர: பாபநாசஸ்ய வைபவம் ॥ 13

நாரதாஹம் ப்ரவக்ஷ்யாமி பாபநாசஸ்ய வைபவம் ।
ச்ருணு ! சைகாக்ரசித்தஸ்த்வம் உச்யமானம் மயாதுனா ॥ 14

கும்பகோணஸ்ய நைர்ருத்யாம் திசிசைவார்தயோஜனே ।
காவேர்யா தக்ஷிணே தீரே பாபநாசஸ்தலம் ஹரே: ॥ 15

முக்திதம் வர்ததே பும்ஸாம் வஸதாம் புக்திதம் ததா ।
ஸ்வர்கதம் புண்யதம் ஸ்ரீமன் ! மஹாபாதகநாசனம் ॥ 16

பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் ஸக்ருதப்யவலோகினாம் ।
கர்பவாஸாதி து:கானி ந ஸ்யுரம்போதரே புன: ॥ 17

பாபநாசககாவேரீ தோயஸம்ஸ்ப்ருஷ்டதேஹினாம் ।
ஸாயுஜ்யமுக்திசுலபா புனராவ்ருத்திவர்ஜிதா ॥ 18

பாநாசம் ஹரிக்ஷேத்ரம் ப்ரோச்சார்ய ஸ்நாயினாம் ந்ருணாம் ।
யத்ர குத்ர தடாகாத்யைர்முக்திஸ்தேஷாம் கரோதரே ॥ 19

பாபநாசேன்னதாத்ருணாம் விப்ரபேய்யோ முனிபுங்கவ ।
ந யமாந்நரகாத்பீதி: நைவாவைதரணீ பயம் ॥ 20

பாபநாசாதிபதயே க்ஷேத்ராணி தததாம் ந்ருணாம் ।
தாரித்ர்யம் ந பவேத்கஷ்டம் தேஹாந்தே முக்திமாப்னுயாத் ॥ 21

சந்தனம் குக்குலும் தைலம் தண்டுலம் ச பயோததி ।
க்ருதம் குடம் ச முத்கம் ச தததாம் ஸ்ரீர்பவேத்த்ருடா ॥ 22

பாபநாசாதிபதயே தனதனான்யப்ரயச்சதான் ।
புத்ராரோக்ய தனப்ராப்தி: அசிராத் ஸம்பவிஷ்யதி ॥ 23

பாபநாசேச்வரம் தேவம் ரதஸ்தம் ஸேவதாம் ந்ருணாம் ।
துர்லபம் ந பவேத் கிஞ்சிதம் இஹலோகே பரத்ர ச ॥ 24

பாபநாசேச்வரத்ரவ்யக்ஷேத்ரஹந்த்ருந்ருணாம் முனே ।
அனேக கோடிகல்பேஷு நரகே பதனம் பவேத் ॥ 25

பாபநாசாதிபதயே ரதோபகரணானி ய: ।
சத்ரசாமரமுக்யானி ப்ரயச்சந் பூபதிர்பவேத் ॥ 26

அத்ர மகரஸங்க்ராந்தெள காவேர்யாஸ்நானக்ருந்நர: ।
ப்ரஹ்மஹத்யாதிபி: பாபை: ப்ரஸித்தைரபி முச்யதே ॥ 27

பாபநாசஹரிக்ஷேத்ரே ஸ்நானம் மாகரஸங்க்ரமே ।
காவேர்யாம் ந லபேத் பாபீ புண்யவான் லபதே நர: ॥ 28

பாபீனாம் பாபஜாலானி தேஹே தாவத்வஸந்தி ஹி ।
யாவத்மாகரஸங்க்ராந்தெள பாபநாசே ஹரிஸ்தலே ॥ 29

மருத்வ்ருதாயா ந ஸ்நாந்தி பக்திச்ரத்தாபுரஸ்ஸரம் ।
பாபநாசம் ஹரிக்ஷேத்ரம் கச்சதாம் து பதே பதே ॥ 30

அச்வமேதமஹாபுண்யம் பவேந்நைவாத்ர ஸம்சய: ।
பாபநாசாதிபம் தேவம் லக்ஷ்மீகாந்தம் ஜனார்தனம் ॥ 31

ஸேவந்தச்சரிதார்த்தாஸ்யு: புண்யகாலே விசேஷத: I
தஸ்மாதவச்யம் யாதவ்யம் பாபநாசஸ்தலம் ப்ரதி II 32

ஸ்நாதவ்யம் ஸஹ்யஜாதோயே ஸேவநீயோ ஜநார்தன: I
ப்ராயச்சித்தம் நபச்யந்தி யஸ்மிந்பாபே மநீஷிண: II 33

தத்ஸர்வம் பாபநாசஸ்ய காவேரீஸ்நானமாத்ரத: I
விலயம் யாதி தேவர்ஷே மாகரே ரவிஸம்க்ரமே II 34

அத்ரேதி ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி தவேமம் முனிபுங்கவ I
புண்யம் பாபஹரம் பும்ஸாம் படதாம் ச்ருண்வதாமபி II 35

புரா கச்சின்மஹாபாபீ விப்ரத்ரவ்யாபஹாரக: I
த்விஜோ஽பூந்மாதவோ நாம்நா ஸர்வலோகவிகர்ஹித: II 36

விப்ரத்ரவ்யாபஹாரேண தோஷேணாயம் து மாதவ: I
அனேகநரகே து:கமநுபூய முனேரனு II 37

கல்பகோடி ஸஹஸ்ராணி கல்பகோடிசதானி ச I
கஷ்டாஸ்வநேகயோனிஷு ஜனித்வா கர்மசேஷத: II 38

ப்ரஹ்மராக்ஷஸதாம் ப்ராப க்ஷுத்பிபாஸாதி பீடித: I
ஸ பாபிஷ்ட நரோ க்ஞேயோ ப்ரஹ்மஸ்வம் ஹரதே து ய: II 39

ப்ரஹ்மஸ்வஹாரக: ப்ரேத்ய ஜாயதே ப்ரஹ்மராக்ஷஸ: I
குத்ரசித்ககனே஽ரண்யே ந்யவஸந் ப்ரஹ்மராக்ஷஸ: II 40

ததர்ச தால்ப்ய நாமானம் தீர்த்தயாத்ராபரம் முனிம் I
ஹரிப்ரியாம் த்விஜம் சாந்தம் விஷ்ணுகீர்தனதத்பரம் II 41

த்ருஷ்ட்வா தம் முனிசார்தூலம் விஷ்ணுபக்தம் விமத்ஸரம் I
ஸராக்ஷரஸ்ஸமாகத்ய ப்ரணம்ய புவிதண்டவத் II 42

உவாச நாரதமுனே விநயேன ஸமன்வித: I

ராக்ஷஸ:

ஸ்வாமின் த்வாம் ப்ராஹ்மணச்ரேஷ்ட! சரணம் யாம்யஹம் முனே II

அஸ்மாத்ராக்ஷஸபாவான் மாம் தாரய த்வம் பயோத்தராத் ।
ஸாதவ: ஸாதுஷு ஸதா ஸுலபா பூமிமண்டலே ॥ 44

அஸ்மத்ஸ்வபி தயாசீலா: ஸாதவோ துர்லபா புவி ।
மம வ்ருத்தமனாலோக்ய த்ராஹி மாம் க்ருபயா முனே ॥ 45

தால்ப்யஸ்த்வம் ஸஜ்ஜனோ லோகே ஹிதாய ப்ராணினாம் ஸதா ।
தீர்த்தயாத்ராபலேனைவ ஸஞ்சரத்யர்கவன்முனே ॥ 46

ஏவம் ஸம்ப்ரார்த்திதோ விப்ர: க்ஷணம் த்யாத்வாப்ரவீத்து தம் ।

தால்ப்ய:

போ ராக்ஷஸாஹம் ஜானாமி பாபம் தே பூர்வஜன்மனி ॥ 47

க்ருதம் ப்ரஹ்மஸ்வஹரணம் பவதா பூர்வஜன்மனி ।
தேன பாபேன நரகே தவாபூததி து:கதா ॥ 48

இதானீம் ராக்ஷஸத்வம் ஹி ப்ராப்தஸ்த்வம் ராக்ஷஸோத்தம ।
அத்வச்ராந்தாய விப்ராய க்ஷுதிதாய த்வயா புரா ॥ 49

அன்னம் மத்யாஹ்னஸமயே தத்தம் பக்த்யாகதாயவை ।
தேன புண்யேன தே ஸந்தி இதாநீமபி வர்ததே ॥ 50

ததாகச்ச மயா ஸார்தம் து:காத்த்வாம் மோசயாம்யஹம் ।
இத்யுக்தோ ராக்ஷஸஸ்தேன முனினா த்வோமிதி ப்ருவன் ॥ 51

தேன ஸார்தம் யயௌ தூர்ணம் ராக்ஷஸோ முனிபுங்கவ ।
தால்ப்யச்சதேன ஸஹிதோ கத்வா பாபவிநாசனம் ॥ 52

புண்யே மாகரஸம்க்ராந்தி ஸமயே முக்திதம் ந்ருணாம் ।
புண்யே தத்ஸ்தலகாவேரீஜலே ஸங்கல்பபூர்வகம் ॥ 53

ஸஸ்நௌ நிச்சிதஸம்யுக்தோ தயாளுச்ச மஹாமனா: ।
க்ஷேத்ரச்ராத்தானி கர்மாணி நிவ்ருத்ய ஸரிதஸ்தடே ॥ 54

அத ராக்ஷஸமுக்த்யர்தம் தத்ர ஸங்கல்பபூர்வகம் ।
மருத்வ்ருதாயாம் புண்யாயாம் ஸஸ்நௌ பாபவினாசனே ॥ 55

தத்க்ஷணாத் ராக்ஷஸோ முக்த: க்ரூரராக்ஷஸபாவத: ।
மனுஷ்யாகாரதாம் ப்ராப்ய முனேரந்திகமாகமத் ॥ 56

தால்ப்யோப்யேதேன ஸஹிதோ கத்வா விஷ்ணுநிவேசனம் |
அஸேவத ஹரிம் பக்த்யா பாபநாசபதிம் முனி: || 57

ராக்ஷஸோSபி ததர்சைனம் பாநாசேச்வரம் ஹரிம் |
அத தால்ப்ய: ப்ரதுஷ்டாவ பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் || 58

தால்ப்ய: -

ஶ்ரீபதிம் சேஷசயனம் மதுகைடப ஹாரிணம் |
வினாதாநந்தனாரூட பாபநாசபதிம் பஜே || 59

ஹாரகேயூரகடக மகுடாதி விபூஷிதம் |
கௌஸ்துபாலங்க்ருதோரஸ்கம் பாபநாசபதிம் பஜே || 60

சங்கசக்ரகதாபத்மராஜத்பாஹுசதுஷ்டயம் |
வனமாலாயுதக்ரீவம் பாபநாசபதிம் பஜே || 61

லக்ஷ்மீவிராஜிதோரஸ்கம் காலமேகநிபச்சவிம்
காயேன மனஸா வாசா பாபநாசபதிம் பஜே || 62

ஜயலக்ஷ்மீபதே க்ருஷ்ண ஜனார்தன ஜகத்பதே |
கோவிந்த ஜய பத்மேச பாபநாசபதே ஜய || 63

ஹிரண்யாரே ஜயஹரே ராவணாந்தக கேசவ |
கம்ஸாரே பூதனாஹாரின் பாபநாசபதே ஜய || 64

மஹாபலிப்ரமதன ஜயசார்ங்கிதராச்யுத |
ஜயத்வம் சிசுபாலாரே பாபநாசபதே ஜய || 65

நாராயணஜகன்னாத பீதாம்பரதராச்யுத |
பூயோ பூயோ நமஸ்துப்யம் பாபநாசபதே ஜய || 66

ஈச்வர: -

இதி ஸ்துதோ ஹரிஸ்தேன தால்ப்யேன முனிபுங்கவ |
பாபநாசாதிபஸ்த்வேனம் பபாஷே ஸ்துதிதோஷித: || 67

பாபநாசேச்வர: -

தால்ப்ய துஷ்டோSஸ்மி தே ஸ்துத்யா வரம் வரய காங்க்ஷிதம் |
ஏவமுக்தோSத ஹரிணா தால்ப்யோSவததச்யுதம் || 68

தால்ப்ய: -

பகவன்! க்ருதக்ருத்யோऽஸ்மி தவஸந்தர்சநாதஹம் ।
இதோதிகம் வரம் கிம் வா வரயாமி ஜனார்தன ॥ 69

ததாபி கிஞ்சித்வக்ஷ்யாமி த்வாமஹம் பக்தவத்ஸல ।
அத்ய மாகரஸங்க்ராந்தௌ தவாஸ்மின் பாபநாசனம் ॥ 70

ஸ்தானே மருத்வ்ருதா ஸ்னானாத் முக்தோऽஸௌ ராக்ஷஸோऽதுனா ।
இமம் வைகுண்டநிலயம் தவ கைங்கர்யகாரணம் ॥ 71

தயாஸிந்தோ ரமாகாந்த பாபநாசபதே குரு ।
இதமேவ வரம் யாசே மம பக்திம் ததா த்வயி ॥ 72

நாந்யத்ஸம்ஸார போகாதி க்ஷணிகம் தத்ரமாபதே ।

ஈச்வர: -

ஏவமுக்தோ ஹரிர்தால்ப்யம் ததைவாஸ்த்விதி சாப்ரவீத் ॥ 73

அனந்தரம் ராக்ஷஸோऽபி ராக்ஷஸத்வவிமோசித: ।
திவ்யம் விமானமாருஹ்ய தேவஸ்த்ரிசத ஸம்குலம் ॥ 74

வைகுண்டமகமத் ராஜன்! காயமானச்ச காயகை: ।

ஈச்வர: -

ஏவம் நாரத மாஹாத்ம்யம் பாபநாசஸ்ய வர்ணிதும் ॥ 75

ந மயா விஷ்ணுனா வாபி ப்ரஹ்மணா வாபி சக்யதே ।
பாபநாசககாவேரீ ஸ்னானம் மாகரஸங்க்ரமே ॥ 76

அபுனர்பவதம் ப்ரோக்தம் போகினாம் புக்திதம் ததா ।
காவேர்யா பாபநாசஸ்ய ஸ்னானம் மாகரஸங்க்ரமே ॥ 77

பாபநாசபதே விஷ்ணோ: தர்சனம் ச தமோபஹம் ।
கலிதோஷஹரம் பும்ஸாம் பாபநாசஸ்தலம் முனே ॥ 78

மஹாபாதகஸங்கானாம் நாசகம் பரிகீர்திதம் ।
ஸ்வர்கதம் மோக்ஷதம் புண்யம் விசேஷான் மாகரோதயே ॥ 79

பாபநாசகரம் யஸ்மாத் பாபநாசமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
சந்த்ரஸூர்யோபராகேஷு விஷுவே தக்ஷிணாயனே ॥ 80

அர்தோதயே புண்யகாலே ததைவ ச மஹோதயே ।
அனயேஷு புண்ய காலேஷு பாபநாசஸ்தலே ந்ருணாம் ॥ 81

காவேரீ ஸ்னாயினாம் ப்ரஹ்மன் ஸேவதாம் ச ஜனார்தனம் ।
பாபநாசேச்வரம் தேவம் துர்லபம் நைவ வித்யதே ॥ 82

ஏதம் ச்ருண்வந்தி யோऽத்யாயம் படன்தி ச ஸபக்திகம் ।
வைகுண்டம் யாந்தி தே ஸர்வே மோததே விஷ்ணுனா ஸஹ ॥

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே பாபநாசக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே
மாதவராக்ஷஸ விமோசனம் நாம ப்ரதமோऽத்யாய: ।

அத த்விதீயோऽத்யாய:

ஸ்ரீநாரத: -

தேவதேவ மஹாதேவ த்ரிபுராந்தக சங்கர ।
பூயோऽபி பாபநாசஸ்ய ஸ்வாமின: சார்ங்கதன்வன: ॥ 1

அத்புதம் சரிதம் ச்ரோதும் இச்சாமி த்வந்முகாம்புஜாத் ।
வத காருண்யதே தேவம் நமஸ்தே வ்ருஷவாஹன ॥ 2

ஏவம் ப்ருஷ்டோ நாரதேன சங்கரோ முனிஸத்தம ।
அவதத்பாபநாசஸ்ய ஸ்வாமினச்சரிதம் மஹத் ॥ 3

ஈச்வர: -

பபூவ குண்டினோ நாம ப்ராஹ்மணோ வேதபாரக: ॥
வர்ணாச்ரமாசாரரதோ தயாளுரதிதிப்ரிய: ॥ 4

ஸர்வயக்ஞரோ நித்யம் விஷ்ணுபக்தோ விமத்ஸர: ।
காவேர்யா உத்தரே தீரே மஹாரண்யேவஸத்விஜ: ॥ 5

குணாட்யா நாம பார்யாஸீத்தஸ்ய விப்ரஸ்ய நாரத ।
தஸ்ய யக்ஞைச்ச தானைச்ச வேதபாராயணேன ச ॥ 6

ராக்ஷஸாச்ச புராபூதா ஸமுத்ரம் சரணம் யயு: ।
தேவாஸ்ஸமேதிதாஸ்ஸர்வே ஸேந்த்ரா யக்ஞைச்ச தர்பித: ॥ 7

தேவை: பராஜிதா தைத்யா: ராக்ஷஸாச்சரணே முனே ।
தேவானாம் புரதஸ்தாதும் ந சேகுர்ஜலதிம் யயு: ॥ 8

ரக்ஷஸாமஸுராணாம் ச தேஷாமதிபதிர்மஹான் ।
சரபோ நாம பலவான் ப்ரஹ்மதத்தவரோத்தத: ॥ 9

யக்ஞவிக்னாய பூலோகே ஸ்வபடானன்வசான்முனே ।
ஸர்வேஷாமபி விப்ராணாம் வதாய ச ஸ தைத்யப: ॥ 10

குண்டினஸ்ய வதாயாபி ஸிம்ஹாஸனமதாதிசத் ।
குண்டினஸ்யைவ யக்ஞேன தேவானாம் பலவர்தனம் ॥ 11

தஸ்ய மந்த்ரபலேனைவ ஸர்வேஷாம் ந: பராபவ: ।
விசார்யைவம் ஸ சரப: ஸிம்ஹாஸனமதாப்ரவீத் ॥ 12

குண்டினம் தஸ்ய பார்யாம் ச சீக்ரம் ஸிஹ்மானனாதுனா ।
மாரய த்வம் ததோऽஸ்மாகம் பலாதிக்யம் பவிஷ்யதி ॥ 13

ப்ராஹ்மணை: யக்ஞகரணாத் தேவானாம் வர்ததே பலம் ।
அதோ படா யக்ஞவிக்னம் குருத்வம் தரணீதலே ॥ 14

இத்யப்ரவீத் படான் ஸ்வாம்ச்ச சரபோ தைத்யஸைன்யப: ।
சரபேணைவமுக்தாஸ்தே ஸர்வே தைத்யாச்ச ராக்ஷஸ: ॥ 15

ததைவ பூமிமாகத்ய விப்ரஹிம்ஸா ப்ரசக்ரிடே ।
ப்ராஹ்மணா மாரிதாஸ்ஸர்வே ராக்ஷஸைரஸுரைர்புவி ॥ 16

ப்ராஹ்மணானாமபாவேன நி:ஸ்வாத்யாய வஷட்க்ருதி: ।
ஸ்வாஹாகார விஹீனம் ச ஸர்வயக்ஞவிவர்ஜிதம் ॥ 17

தரணீமண்டலம் ஜாதம் அசிராதேவ நாரத ।
குண்டினம் ச ததா விப்ரம் முனே ஸிம்ஹானனோஸுர: ॥ 18

ஸபார்யம் ஜலதேர்மத்யே நாகபாசைர்நிபத்ய து ।
ப்ரசிக்ஷேப கிரிம் தஸ்ய சிரோமத்யே மஹாஸுர; ॥ 19

சரபஸ்யாந்திகமகாத் ஸிம்ஹவக்த்ரோऽபி நாரத ।
க்ருத்வைதம் ஸர்வவ்ருத்தாந்தம் சரபாய ந்யவேதயத் ॥ 20

அந்யேऽபி ராக்ஷஸா தைத்யா: ததாக்ருத்வா ச பூதலே ।
சரபாந்திகமாஜக்மு: சசம்ஸுச்ச ஸ்வசேஷ்டிதம் ॥ 21

தச்ச்ருத்வா சரபோ தைத்ய: உக்தார்த்தம் ஸ்வம் அமன்யத ।
ஸபார்யம் குண்டினம் விப்ரம் க்ராஹரூப்யஸுரோ முனே ॥ 22

கச்சிஜ்ஜக்ராஹ ஜலதௌ சிந்தயந்தம் ஜனார்தனம் ।
நிர்ஜகாம ச தம் க்ராஹோ நிர்தக்தோ ப்ரஹ்மதேஜஸா ॥ 23

க்ராஹரூபீ ஸ தைத்யோऽபி மமார ஜலதௌ முனே ।
துஸ்ஸஹம் ப்ரஹ்மதேஜோபி: தேவதைஸ்ஸ புரந்தரை: ॥ 24

ததோऽஸ்ய ஜலதேர்மத்யே மஹதீ நௌ: ஸமாகதா ।
விஷ்ணுபக்தஸ்ய சாந்தஸ்ய ஸபார்யஸ்ய த்விஜோத்தம ॥ 25

வாஸுதேவமஹாபக்திபுண்யத்ருஷ்டஸ்ய வைபவாத் ।
ததோ கருடமந்த்ரேண நாகபாசநிபந்தனம் ॥ 26

சித்வா கிரிம் ததோன்முச்ய ஸ்வமூர்த்னிஸ்தாபிதம் முனே ।
தயா நாவா ஸபார்யோऽயம் நீதஸ்தீரம் மஹோததே: ॥ 27

ததஸ்திரோததே நௌச்ச ஜலதௌ தஸ்ய பச்யத: ।
சனை: சனை: ததோ விப்ர: ஸமாச்வஸ்தோ நிஜாச்ரமம் ॥ 28

ஸபார்யோ விஷ்ணுபக்தோऽயம் கந்துமேவம் ப்ரசக்ரமே ॥
விலங்கய விவிதான் தேசான் குண்டினோ த்விஜஸத்தம: ॥ 29

பாபநாசஸ்தலம் ப்ராப மஹாபாதகநாசனம் ।
தத்ர ஸ்னாத்வா ஸ காவேர்யாம் ஸபார்யோ நியமான்வித: ॥ 30

பாபநாசபதிம் தேவம் நிஷேவ்ய ஹரிமாதராத் ।
தத்ர விஷ்ண்வாலயே விப்ரம் ஸமாதிஸ்தம் பராசரம் ॥ 31

பாபநாசபதிம் தேவம் த்யாயந்தம் ஸந்ததர்ச ச ।
த்ருஷ்ட்வா தம் முனிம்சார்தூலம் குண்டினோ விப்ரபுங்கவ: ॥

ப்ரணம்ய விநயோபேத: தத்பார்ச்வே ஸமவர்தத ।
பராசரோபி தம் த்ருஷ்ட்வா குண்டினம் விப்ரஸத்தமம் ॥ 33

த்ருஷ்ட்வா குண்டிநமாஸ்வேதி பபாஷே ஸ்னேஹபூர்வகம் ।
கஸ்த்வம் ப்ரூஹி மஹாபாக ! கிமாகமனகாரணம் ॥ 34

பவதா குத்ர கந்தவ்யம் குத ஆகம்யதே த்வயா ।
ஏவம் ப்ருஷ்ட: குண்டினோऽயம் ஸர்வம் வ்ருத்தம் ந்யவேதயத் ॥

ஆத்மானம் குண்டினம் நாம்னா ப்ரோவாச நியமான்வித: ।
காவேர்யா உத்தரே தீரே ஸ்ரீரங்கே ந்யவஸச்சிரம் ॥ 36

சரபஸ்ய படே விப்ரஸிம்ஹவக்த்ரோऽபிதோऽஸுர: ।
ஸம்ஸார்ய பூர்வஜலதௌ மாம் ப்ரசிக்ஷேப வை முனே ॥ 37

சிரோமத்யே பர்வதம் மே ஸ்தாபயாமாஸ ஸோऽஸுர: ।
தத்ர ஜக்ராஹ மாம் க்ராஹோ தைத்யோ பார்யாஸமந்வித: ॥ 38

தக்தோ மத்தேஜஸா ஸோऽபி ம்ருதோ ஜலதிமத்யமே ।
ஆகதா மம நௌ காசித் ஜனார்தன க்ருபாவசாத் ॥ 39

தாமாருஹ்ய சனைச்சாஹம் ஸபார்யஸ்தீரமாகத: ।
விலங்க்ய விவிதான் தேசான் சனைரத்ராஹமாகமம் ॥ 40

முனே ஸம்பீட்யதே விச்வம் ஜகத்ஸ்தாவரஜங்கமம் ।
சரபஸ்ய படைர்தைத்யை: க்ருபயா ரக்ஷ்யதாம் த்வயா ॥ 41

பாபநாசபதேர்விஷ்ணோ: இஷ்ட த்வம் முனிஸத்தம ।
ஸாசவோऽனாதரக்ஷாயாமுத்யதாஸ்ஸததம் முனே ॥ 42

ஏவமுக்த: குண்டினேன பராசரமஹாமுனி: ।
ஏவமஸ்த்விதி தம் ப்ரோச்ய குண்டினம் ப்ராஹ்மணோத்தமம் ॥

பாபநாசபதிம் தேவம் ப்ராதுஷ்டாவ ரமாபதிம் ।
பாபநாசபதே தேவ தயாஸிந்தோ ஜகத்பதே ॥ 44

ரக்ஷவிச்வமிதம் விஷ்ணோ தைதேயைரதிஹிம்ஸிதம் ।
நாராயண: பரம்ஜ்யோதி: ஆத்மா நாராயண: பர: ॥ 45

யச்ச கிஞ்சித் ஜகத்தஸ்மின் த்ருச்யதே ச்ரூயதேऽபி வா ।
அந்தர்பஹிச்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்தித: ॥ 46

தஸ்மை நம: பரேசாய ப்ரஹ்மணேऽனந்தசக்தயே ।
நம ஆத்மப்ரதீபாய பாபநாசேச்வராயதே ॥ 47

அரூபாய ஸரூபாய ஸாக்ஷிணே பரமாத்மனே ।
நமோ கிராம் விதூராய பாபநாசேச்வராயதே ॥ 48

ஸத்வேன ப்ரதிலப்யா ச நைஷ்க்ரம்யேண விபச்சிதான் ।
நம: கைவல்யலப்யாய பாபநாசேச்வராயதே ॥ 49

நமச்சாந்தாய கோராய நிர்வாண ஸுகஸம்விதே ।
நிர்விசேஷாய ஸத்யாய பாபநாசேச்வராயதே ॥ 50

க்ஷேத்ரஞாய நமஸ்துப்யம் ஸர்வாத்யக்ஷாய ஸாக்ஷிணே ।
பூயோ பூயோ நமஸ்துப்யம் பாபநாசேச்வராயதே ॥ 51

ஈச்வர: -

ஏவம் ஸ்துதோऽத முனினா பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ।
பராசரேண தேவர்ஷே பர: ஸந்நிஹிதோபவத் ॥ 52

தம் த்ருஷ்ட்வா பாபநாசேசம் பராசரமஹாமுனி: ।
ப்ரணம்ய விவசோ பூத்வா பாதயோர்நிபதத்தரே: ॥ 53

தமுத்தாப்ய கராப்யாம் து பாபநாசபதிம் ஹரி: ।
கிமபீஷ்டம் முனே துப்யம் அஹம் தாஸ்யாமி தத்வத ॥ 54

ஏவமுக்தோऽத ஹரிணா பராசரமுனிஸ்ததா ।
பாபநாசஹரிம் ப்ராஹ விநயேன ஸமன்வித: ॥ 55

பராசர: -

பாபநாசபதே விஷ்ணோ சரபாக்யோ மஹாஸுர: ।
அனேககோடி ஸைன்யேன த்ரிலோகீம் பாததேऽதுனா ॥ 56

ப்ராஹ்மணான் பாதயேத் நித்யம் நித்யானுஷ்டானதத்பரான் ।
ந ஸ்வாத்யாயோ ந யக்ஞச்ச ஜபஹோமாதிகம் ததா ॥ 57

ப்ரவர்ததே தராப்ருஷ்டே நசான்யோ நியமஸ்ததா ।
சரபேண ஹதா விப்ரா பூமாவாசாரதத்பரா: ॥ 58

அசிராதத்ய பூலோகோ விப்ரசூன்யோ பவிஷ்யதி ।
இமம் ச குண்டினம் விப்ரம் த்வத்பக்தம் ஸஹ பார்யயா ॥ 59

ஸமுத்ரே ப்ராக்ஷிபவிஷ்ணோர்ஜீவித: க்ருபயா தவ ।
தஸ்மால்லோகமிமம் ரக்ஷ பாபநாசேச்வர ப்ரபோ ॥ 60

த்வாமந்தரேண லோகானாம் கோ வான்யோ ரக்ஷகோ பவேத் ।

ஈச்வர: -

இதி விஞாபிதோ விஷ்ணு: பராசரமதாப்ரவீத் ॥ 61

தேவர்ஷே நாரதமுனே பாபநாசேச்வரஸ்ததா ।

ஸ்ரீபாபநாசேச்வர: -

லோகானனு ச தைத்யேச சரபாக்யோ மஹாஸுர: ॥ 62

பாபநாசேऽபி மே ஸ்தானே க்ரமேணைவாகமிஷ்யதி ।
அத்ராகதமஹம் தைத்யம் சரபம் ஸஹ ஸேனயா ॥ 63

ஹனிஷ்யாமி முனே ஸத்யம் ப்ரவீமி முனிபுங்கவ ।
ஏவமுக்த்வா முனிம் விஷ்ணு: பாபநாசபதிர்முனே ॥ 64

திரோததே ஸ்வஸ்வரூபே ஸச்சிதானந்தலக்ஷணே ।
தத: கலை கதிபயே கதேஸதி மஹாஸுர: ॥ 65

பூதலே ப்ராஹ்மணான் நிக்னன் பாபநாசம் க்ரமாத்யயௌ ।
த்தரத்யான் ப்ராஹ்மணான் ஹந்தும் விஷ்ணுபக்தான்
ஸ்வதார்மிகான் ॥ 66

அனேக ஸேனயா ஸார்தமாகதம் சரபாஸுரம் ।
ஸிம்ஹானனயுதம் விஷ்ணு: பாபநாசபதிர்ஹரி: ॥ 67

விதிதம் சரபம் சக்ரே ஸ்தப்ததேஹம் ஸஸைனிகம் ।
நிச்சேஷ்டபஹவஸ்ஸர்வே சரபாதி மஹாஸுரா: ॥ 68

மஹாபர்வதவத் ஆஸ்தே கருடேன விஸர்ஜிதே।
சூர்ணீக்ருதாச்ச நிச்சேஷம் விஷ்ணுனா ப்ரேரிதேன வை॥ 69

ஹதேஷு தேஷு ஸர்வஷேு சரபாத்யஸுரேஷு வை।
பாபநாசபதிம் விஷ்ணுமஸ்தௌஷீத் ஸ பராசர:॥ 70

ஓம் நமோ வாஸுதேவாய லோகரக்ஷா விதாயினே।
விச்வரூபாய தேவாய பாபநாசபதே நம:॥ 71

தத்த்வமஸ்யாதி வாக்யார்த்தலக்ஷ்யபூதாய சார்ங்கிணே।
அவித்யாஸ்ருஷ்டஜகதே பாபநாசபதே நம: ॥ 72

ஸ்துத: பராசரேணைவம் பாபநாசபதிர்ஹரி:।
பராசரமுனிம் ப்ராஹ பக்தப்ராணிஹிதங்கர:॥ 73

ஹரி: -

மயைதே நிஹதாதைத்யா: ப்ரேரிதேன கருத்மதா।
யதா வோ ஜாயதே பீதி: ததா தான் நாசயாம்யஹம்॥ 74

விப்ராஸ்ஸுகம் ஸஞ்சரம் து யக்ஞான் குர்வந்து வை ததா।
இத்யுக்த்வா பகவான் விஷ்ணு: ஸ்வஸ்வரூபே திரோததே॥75

ஏதத்தே நாரதமுனே பாபநாசேச்வரேண வை।
சரபாத்யஸுரச்ரேஷ்ட நிதனம் பரிகீர்திதம்॥ 76

படதாம் ச்ருண்வதாம் சைனமத்யாயம் யோ நரோ புவி।
ஸபாபநாசனாதஸ்ய ஸாயுஜ்யம் லபதே த்ருவம்॥ 77

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே பாபநாசக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே
சரபாத்யஸுரவதோ நாம த்விதீயோऽத்யாய:।

அத த்ருதீயோऽத்யாய:

பராசர: -

பாபநாச முனிர்பூய: குண்டினம் நாரதோऽப்ரவீத் ।
அபீப்ஸிதம் தே கிம் பூய: வத குண்டின ஸாதயே ॥ 1

கிம் தே மநோகதம் விப்ர வாஞ்சிதம் கரவாண்யஹம் ।
தன்மே கதய! ஸௌம்ய ! த்வம் விவக்ஷுரிவ லக்ஷ்யஸே ॥ 2

ஏவமுக்தோதமுனினா குண்டின: ப்ரத்யபாஷத ।

குண்டின: -

ஜனோ யத்கர்மக்ருத்வா து ஸுகமுத்தமமாப்னுயாத் ॥ 3

ததஹம் ச்ரோதுமிச்சாமி பராசரமுனேऽதுனா ।
யதி தேऽஹம் அனுக்ராஹ்ய: ததேதத் கதய த்விஜ ॥ 4

ஹரிபூஜாம்ருதே கர்ம நாஸ்த்யன்யத் வாஞ்சிதவ்ரதம் ।
நாஸ்த்யுத்தமஸுகப்ராப்திரபி குண்டின நிச்சிதம் ॥ 5

பாபநாசபதிம் த்வேனம் ஹரிமர்ச்சய குண்டின ।
த்வம் து ஸர்வாத்ம பாவேன ஹரிபூஜாரதே பவ ॥ 6

பாபநாசஸ்தலே த்வஸ்மின் ஸ்நாத்வா த்வம் ஸஹ்யஜா ஜலே ।
பாபநசபதிம் தேவம் ஹரிமர்ச்சய பக்தித: ॥ 7

ச்ரவணம் கீர்த்தனம் விஷ்ணோ: ஸ்மரணம் பாதஸேவனம் ।
அர்சனம் வந்தனம் தாஸ்யம் ஸக்யமாத்ம நிவேதனம் ॥ 8

இதி பக்திம் நவவிதாம் பாபநாசபதௌ ஹரௌ ।
க்ருதக்ருத்யோ பவேத்ஸோऽயம் இஹலோகே பரத்ர ச ॥ 9

பாபநாசபதிம் த்யக்த்வா நான்யோऽஸ்தி ப்ருதிவீதலே ।
வாஞ்சிதார்த்தப்ரதம் பும்ஸாம் இஹ சாமுத்ர குண்டின ॥ 10

தஸ்மாத்த்வமர்ச்சயாத்ரைவ பாபநாசபதிம் ஹரிம் ।
தர்மார்த்த காமமோக்ஷார்த்தீ புருஷ: புருஷோத்தமம் ॥ 11

பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணுமர்ச்சயேத் பக்திபூர்வகம் ।
ஏதத்ஸ்தலம் மஹாபுண்யம் வாஞ்சிதார்த்தபலப்ரதம் ॥ 12

துஸ்ஸ்வப்னநாசனம் தன்யம் ஸம்ஸாரமயபஷேஜம் ।
அத்ரைவ வஸதாம் பும்ஸாம் நரகம் நாஸ்தி வை பயம் ॥ 13

விப்ராணாம் க்ஷேத்ரதாதார: ஸ்தானேऽஸ்மின் பாபநாசனே ।
தீர்க்காயுஷோ தனாட்யச்ச புத்ரதாரஸமன்விதா: ॥ 14

உக்தே(புங்க்தே?)ஹ போகானதுலான் தேஹான்தே
ஹரிமாப்னுயு: ।
கன்யகாம் காம் ஹிரண்யம் ச திலானன்யானி கானி ச ॥ 15

தத்வா ஸ்வர்கம் ப்ரயாஸ்யந்தி நாத்ர ஸந்தேஹகாரணம் ।
விப்ராணாமத்ர பூமிம் ச க்ருஹம் தத்வா ந்ருபாச்ச யே ॥ 16

ஸ்தாபயந்தி ந தே யாந்தி யமலோகம் கதாசன ।
அதஸ்த்வம் தேவதேவேசம் பாபநாசபதிம் ஹரிம் ॥ 17

ஆராதய ஹ்ருஷீகேசம் யதி வாஞ்சஸ்த (லப்ஸ்யஸ்ய?) பீப்ஸிதம்

குண்டின: -

கேனைவ விதிநாராத்ய: பாபநாசபதிர்ஹரே: ॥ 18

கதம் வா பூஜயாம்யேனம் பராசரமுனே வத ।
கேன மந்த்ரேண வா பூஜ்ய: பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 19

க்ருபயா தத்வதஸ்வாத்ய பகவன் சக்திஸம்பவ ।

பராசர: -

ச்ரத்தாபக்திஸ்தப: சௌசம் விஷயேऽந்த்ரியநிக்ரஹ: ॥ 20

பாபநாசஹரே: பூஜா விதிரேஷா ப்ரகீர்த்தித: ।
அனேன விதினா யுக்த: பூஜயஸ்வ ஜனார்தனம் ॥ 21

பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் நாராயணமனாமயம் ।
ஓம் நமோ விஷ்ணவே துப்யம் பாபநாசேச்வராய ச ॥ 22

இமம் மந்த்ரம் ஜபான்விப்ர பாபநாசபதிம் யஜ।
அபீஷ்டஸித்திம் ததாவந்தே பாபநாசபதிர்ஹரி: ॥ 23

குண்டின: -

க்ருதக்ருத்யோஸ்ம்யஹம் ப்ரஹ்மான் உபதேசேன தேசதுனா।
ததஹம் ஸாதயிஷ்யாமி யன்மே சேதஸ்யபீப்ஸிதம்॥ 24

தபாமி தபஸோனுக்ஞாம் பகவன் தாதுமர்ஹஸி।
மயாபிலஷிதாபுத்தி: பவ த்வம் வ்யாஹ்ருதா மம॥ 25

ஈச்வர: -

இத்யுக்த்வா குண்டினோனுக்ஞாம் அவாப்ய ச பராசராத்।
க்ருதக்ருத்யதவாத்மானம் மன்யமானஸ்தபபோனிதே ॥ 26

தஸ்மின்னேவ ஸ்தலே புண்யே முக்திதே பாபநாசனே।
விஷ்ணுமாராத்ய தம் தேவம் தபோ தப்யத வை முனே ॥ 27

பராசரோக்த மந்த்ரஸ்த ஜபம்ஸ்தத் ப்ரோக்தவர்த்மனா।
தபஸாராதயாமாஸ பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ॥ 28

சாகமூலபலாஹாரை: சரீரஸ்திதிமாசரன்।
வர்ஷாணி கதிசித்தத்ர நினாய ச ஸ குண்டின: ॥ 29

புனச்ச கேவலம் ப்ரஹ்மன்! அம்புபக்ஷோsபவச்சிரம்।
ஸ்மரன் ஸர்வேச்வரம் விஷ்ணும் பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ॥ 30

சிரகாலம் நினாயைனம் குண்டினோ விப்ரஸத்தம: ॥

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே பாபநாசக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே

குண்டினதபச்சரணம் நாம த்ருதீயோsத்யாய:।

அத சதுர்த்தோடத்யாய:

ஈச்வர: -

ஏவம் தபஸ்யதஸ்தஸ்ய குண்டினஸ்ய புரோ ஹரி: ।
தத்ருசே நாரதமுனே பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 1

வினதானந்தனாருடோ பக்தரக்ஷணதத்பர: ।
சங்கசக்ரகதாபாணி: பீதாம்பரவிராஜித: ॥ 2

கிரீடகதரோ தீப்தரத்னாபரணபூஷித: ।
கம்புக்ரீவோ விசித்ராங்க: வனமாலா விராஜித: ॥ 3

பார்ச்வத்வயஸ்திதாப்யாம் ச ஸ்ரீபூமிப்யாம் ஸமன்வித: ।
கௌஸ்துபாலங்க்ருதோரஸ்க: விஷ்வக்ஸேனாதி ஸேவித: ॥ 4

ஸுநந்தநந்தகுமுதபரிசாரகஸேவித: ।
ஹாரகேயூரகடகமகுடாதி விபூஷித: ॥ 5

ப்ராதுர்பபூவ புரத: குண்டினஸ்ய மஹாமுனே ।
ததோடயம் குண்டினோ த்ருஷ்ட்வா பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ॥

ஆவிர்பூதம் ஸ்வபுரதோ கருடோபரி ஸம்ஸ்திதம் ।
ஆனந்தபாஷ்பநயனோ வவந்தே சிரஸா ஹரிம் ॥ 7

உத்தாயோத்தாய ச புன: ப்ரணநாம ஜனார்தனம் ।
ஸாபல்யமக்ஷ்ணோரதுலம் மேனேயம் குண்டினஸ்ததா ॥ 8

பஹுதைவம் ஸஸம்ப்ராப்ய நயனானந்தமுத்தமம் ।
புளகாங்கிதஸர்வாங்கஸ்துஷ்டாவ சரிதாஞ்ஜலி: ॥ 9

குண்டின: -

ஜயதேவ ! ஜகன்னாத ! ஜயலக்ஷ்மீபதே ஹரே ।
ஜயகோவிந்த விச்வேச பாபநாசபதே ஜய ॥ 10

ஜயமாதவ வைகுண்ட விஷ்ணோ கருடவாஹன ।
ஜய ! த்வம் சேஷசயன ! பாபநாசபதே ஜய ॥ 11

ஜய ! க்ருஷ்ண ! ஜகன்னாத ! வாஸுதேவ ஹரே ! ஜய ! ।
நாராயண ! ஜயானந்த ! பாபநாசபதே ! ஜய ! ॥ 12

ஜய ! மத்ஸ்யாவதாரேச ஜய கூர்மதராச்யுத ।
ஜய ! வராஹமூர்த்தே ! த்வம் பாபநாசபதே ! ஜய ! ॥ 13

நாரசிம்ஹ ! ஜயாதார ! ஜயவாமன ! கேசவ ! ।
ஜய ! பார்கவ ! ராம ! த்வம் பாபநாசபதே ஜய ! ॥ 14

ஜய ! தாசரதே ! ராம ! பலபத்ர ! ஜயப்ரபோ ।
ஜய ! க்ருஷ்ணாவதார த்வம் பாபநாசபதே ! ஜய ! ॥ 15

ஜய ! கல்கே ! மஹாவிஷ்ணோ ! நாராயண ! ஜகத்பதே !
ஜய ! வேதாந்தவேத்யேச ! பாபநாசபதே ! ஜய ! ॥ 16

த்ரயீமூர்த்தே ! ஜகன்னாத ஜய ! தாத்ருகுரோ ஜய ! ।
ஜய ! த்வம் கமலாகாந்த ! பாபநாசபதே ! ஜய ! ॥ 17

ரக்ஷ ! ரக்ஷ ! மஹாவிஷ்ணோ ! நாராயண ! ஹரேऽச்யுத ।
கோவிந்தானந்த ! ஸர்வேச ! ரக்ஷ ! மாம் சரணார்த்தினம் ॥ 18

வேதாந்தகோசரம் விஷ்ணோ ! த்வாம் ஸ்தோதும் நமோஹ்யஹம் ।
த்ராஹி மாம்(யஸ்வ?)வாஸுதேவாத்ய பதிதம் பவஸாகரே ॥

பவேன்மனோரதஸ்தாவத் துர்லபஸ்ஸர்வதேஹினாம் ।
ந யாவத்பாபநாசேச ! சரணம் யாந்தி தே பதம் ॥ 20

மனோரதோ ஹ்ருஷீகேச ! யோ மே மனஸி வர்ததே ।
ஸபலோऽத்ய ஸ மே ஜாத: தாவத்ஸந்தர்சனாத்தரே: ॥ 21

யோகினோ யம் ந பச்யந்தி யம் ந பச்யந்தி கர்மடா: ।
தீக்ஷிதோऽயம் ந பச்யந்தி தமபச்யம் ரமாபதிம் ॥ 22

நமஸ்துப்யம் நமஸ்துப்யம் பாபநாசேச்வராயதே ।
பூயோ பூயோ நமஸ்துப்யம் ரக்ஷ மாம் சரணாகதம் ॥ 23

ஏவம் ஸ்துதோ மஹாவிஷ்ணு: பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ।
ப்ரஸன்ன: குண்டினம் ப்ராஹ ஸ்தோத்ரேண தபஸா ததா ॥

பாபநாசேச்வர: -

துஷ்டோSஹம் பவதோ வத்ஸ ! ஸ்தோத்ரேண தபஸாபி ச ।
அதோ வரய ! மத்தஸ்த்வம் வரமிஷ்டம் யதீச்சஸி ॥ 25

குண்டின: -

வராணாமபி ஸர்வேஷாம் வரம் த்வத்தர்சனம் பரம் ।
தஸ்மின் த்ருஷ்டேபி பவதி கிமன்யத்வரமிஷ்யதே ॥ 26

ப்ரஸன்னே த்வயி தேவேச ! முக்திரப்யபி துர்லபா ।
பவத்யவ்யாஹதா நாத! கிமு ! ஸ்வர்காதிகம் பலம் ॥ 27

அக்ஞாதம் த்ரிஷு நாஸ்த்யத்ர த்ரிஷுலோகேஷு மாதவ ।
யதஸ்த்வம் ஸர்வபூதானாம் அந்தஸ்ஸாக்ஷிதயா ஸ்தித; ॥

ததா விக்ஞாபயிஷ்யாமி தவாஹம் மதபீப்ஸிதம் ।
த்வயி மே ஸுத்ருடா பக்தி: பவத்வவ்யாஹதா ஹரே ॥29

துக்கத்ரயாஹி (**த்ரயேண?**)ஸந்தப்த: ஸ்தாதும் நேச்சாமி ஸம்ஸ்ருதௌ ।
த்வன்நாம்னா கீர்த்தனே வாங்மே ஸந்ததம் ச ப்ரவர்த்ததாம் ॥ 30

த்வத்பாதஸ்மரணே சித்தம் ஸக்தம் பவது மாதவ ।
த்வத்பூஜாகரணே காய: சச்வத் பவது கேசவ ॥ 31

த்வதஞ்ஜலிகரௌ பாணீ பவதாம் மே ஜனார்தன ।
த்வத்பாதாம்புருஹத்வந்த்வ ! ப்ரணாமே ச சிரோSஸ்து மே ॥ 32

த்வத்கதாச்ரவணே ச்ரோத்ரே ப்ரவர்தேதாம் மமேச்வர ।

பாபநாசேச்வர: -

பவத்வேததசேஷம் தே ப்ரஸாதான் மம குண்டின ॥ 33

மத்வா ஸ்வதேசம் த்வம் ப்ரஹ்மன் ! ஸ்வகர்ம நிரதோ பவ ।
மம ப்ரஸாதாத்தே தான்யம் தனம் ச பஹுலம் பவேத் ॥ 34

தேன யாகான்குருஷ்வ த்வம் பஹுதக்ஷிணயா யுதான் ।
அஸம்க்யாதான் போஜயஸ்வ! ப்ராஹ்மணான் வேதபாரகான் ॥

ஏகஸ்து தார்மிக: புத்ர: தவபூயான்மஹத்தம: ।
தமுத்வாஹ்ய குலே ஜாதாம் கன்யாம் குண்டினசாலினீம் ॥ 36

தஸ்மின்னாரோப்ய கார்ஹஸ்த்யம் ஸபத்னீகோsத்ர வை புன: ।
ஆயாஹி த்வம் மம ஸ்தானே பாபநாசே விமுக்தித ॥ 37

துப்யம் முக்திம் ப்ரதாஸ்யாமி ஸபார்யாய மஹாமதே ।
ஏவமுக்தோsத ஹரிணா பாபநாசேச்வரேண ஸ: ॥ 38

அனுக்ஞாதோ விஷ்ணுனாபி ஸ்வதேசம் குண்டினோ யயௌ ।
காவேர்யா உத்தரே தீரே ஸ்ரீரங்காத்யோஜனாந்தரே ॥ 39

பாபநாசேச்வரேணோக்தம் ஸர்வம் ஸ நிரவர்தயத் ।
புத்ரோப்யஜனி காலேன தஸ்ய விப்ரஸ்ய நாரத ॥ 40

ஜாதகர்மாதிகம் ஸர்வம் ஸம்ஸ்காரம் ஸ்ம்ருதிசோதிதம் ।
சகார குண்டினோ விப்ர: ஸ்வஸூத்ரோக்தேன வர்த்மனா ॥

பாபநாசேச்வர இதி நாம சக்ரே ஸுதஸ்ய ஸ: ।
நிதாய புத்ரே மார்கஸ்தம் பாபநாசம் ஸபார்யக: ॥ 42

ப்ரயயௌ குண்டினோ விப்ர தத்ராவர்திஷ்ட ஸாதரம் ।
ஸ்னானம் குர்வன் ஸ காவேர்யாம் பாபநாசேச்வரம் பஜன் ॥

தசவர்ஷாண்யவர்திஷ்ட ஸபார்ய: குண்டினோ முனே ।
அஷ்டாக்ஷரம் ஸப்ரணவம் ஜபன்மந்த்ரம் நிரந்தரம் ॥ 44

அயுதம் ப்ரத்யஹம் ப்ரஹ்மன் பாபநாசபதே: புர: ।
நினாய காலம் மனஸா த்யாயன் நாராயணம் குரும் ॥ 45

கதாசின்மாகைகாதச்யாம் உபோஷ்ய த்விஜஸத்தம: ।
ராத்ரௌ ஜாகரணம் க்ருத்வா துஷ்டாவ மதுஸூதனம் ॥ 46

குண்டின: -

வந்தே நாராயணம் தேவம் லக்ஷ்மீகாந்தம் ஜனார்தனம் ।
பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் கஷ்டஸம்ஸாரசாந்தயே ॥ 47

கௌஸ்துபாலங்க்ருதோரஸ்கம் வநமாலாவிராஜிதம் ।
பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் கஷ்டஸம்ஸாரசாந்தயே ॥ 48

பாபநாசேச்வரம் வந்தே நரகக்லேசசாந்தயே ।
பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் கஷ்டஸம்ஸாரசாந்தயே ॥ 49

ஹாரகேயூரகடக மகுடாங்கத பூஷணம்
பாபநாசேச்வரம் வந்தே பாதகானாம் ப்ரசாந்தயே ॥ 50

லக்ஷ்மீஸம்ஸ்தித வாமாங்கம் சேஷபர்யங்கசாயினம் ।
பாபநாசேச்வரம் வந்தே மஹாமோஹநிவ்ருத்தயே ॥ 51

ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிபுடேநாராத் ஸேவிதம் விநதா புவா ।
பாபநாசேச்வரம் வந்தே ஜன்மம்ருத்யுப்ரசாந்தயே ॥ 52

ஸனகாதி மஹாயோகி ஸேவிதாங்க்ரிஸரோருஹம் ।
பாபநாசேச்வரம் வந்தே பவரோக நிவ்ருத்தயே ॥ 53

அசேஷபுவனாவாஸ நாபிபங்கஜசோபிதம் ।
பாபநாசேச்வரம் வந்தே மம ஸாயுஜ்யஸித்தயே ॥ 54

ப்ரதுஷ்ட்வைநமாம்நாயை மூர்த்திமத்பிருபாஸிதம் ।
பாபநாசேச்வரம் தேவம் வந்தே ஸர்வத்வந்த்வநிவ்ருத்தயே ॥

ஈச்வர: -

குண்டினோக்தமிதம் ஸ்தோத்ரம் ய: படேத் விஷ்ணுஸந்நிதௌ ।
பாபநாசேச்வரஸ்யாஸௌ பாதபத்மலயம் வ்ரஜேத் ॥ 56

இதி ஸ்துதோ மஹாவிஷ்ணு: ப்ரஸன்ன: குண்டினம் த்விஜம் ।
ஸபார்ய: பாபநாசேச: ஸ்வஹஸ்தேன ஸ்ப்ருசன்முனே ॥ 57

ஸ்வாந்திகம் ப்ராபயித்வைனம் ஸ்வதேஹேனைக்யமானயத் ।
குண்டினஸ்ஸது விப்ரேந்த்ர ! ஸபார்யோ நாரதாவ்யயே ॥ 58

பாபநாசேச்வரே தேவே முக்திமேவமவாப்தவான் ।
யேன்யேடப்யேவமுபாஸீரன் பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ॥ 59

தேஷாமபி பவேன்முக்தி: குண்டினஸ்ய யதாமுனே।
ய: படேதிதமத்யாயம் ச்ருணுயாத்வா ஸ பக்திகம் ॥ 60

பாபநாசபதேஸ்தஸ்ய ப்ரஸாதாதிஷ்டஸித்திதா ॥

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேச்வரநாரதஸம்வாதே பாபநாசக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே குண்டினமோக்ஷகதனம் நாம சதுர்த்தோऽத்யாய:।

அத பஞ்சமோऽத்யாய:

ஸ்ரீநாரத: -

பகவன்னிதமாச்சர்யம் பாபநாசஸ்ய வைபவம் ।
நரக க்லேசசமனம் ஸ்வர்கமோக்ஷப்ரதம் ந்ருணாம் ॥ 1

கதிதம் பவதா சம்போ ச்ரோத்ரூணாம் விஸ்மயப்ரதம்।
புனரப்யஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ச்ரோதுமிச்சாமி சங்கர ॥ 2

வத। காருண்யதோ மேऽத்ய யத்யனுக்ரஹபாக்யகம்।
ஈச்வரோவாச
வக்ஷ்யாமி நாரதமுனே பாபநாசஸ்ய வைபவம் ॥ 3

ஸர்வ பாபஹரம் பும்ஸாம் ச்ரோத்ரூணாம் படதாமபி ।
புரா ஸுதர்சனோ நாம ப்ராஹ்மணோ வேதபாரக: ॥ 4

தபச்சகார ஸுமஹத்விஷ்ண்வாராதனதத்பர: ।
விஜித்ய விஷயான் ஸர்வான் காமக்ரோதவிவர்ஜித: ॥ 5

சாந்தோ தாந்தோ நிருக்தச்ச ஹரித்யானபராயண: ।
அஸ்மின்மருத்வ்ருதாதீரே புண்யே பாபவினாசனே ॥ 6

துஷ்கரம் மானவைரன்யைஸ்தபோ கோரம் சசார ஸ: ।
பாபநாசபதிம் தேவம் த்யாயன் ஹ்ருதி ஸனாதனம் ॥ 7

சங்கசக்ரகதாபத்மயுக்தபாஹுசதுஷ்டயம் ।
கௌஸ்துபாலங்க்ருதோரஸ்கம் ஸ்புரன்மகரகுண்டலம் ॥ 8

ஹாரகேயூரகடகமகுடாதி விபூஷிதம் ।
ஸஞ்சின்மயம் நிராதாரம் ஆதாரம் ஜகதாம் ததா ॥ 9

அனந்தானந்தசித்ரூபம் ஸத்ரூபமமலம் விபும் ।
அனர்க்யரத்னப்ரத்யுப்தபாஸ்வத்கனகமேகலம் ॥ 10

அவித்யாநர்த்தகீநர்த்ததேசிகம் விஷ்ணுமவ்யயம் ।
பாபநாசபதிம் தேவம் த்யாயன் விப்ர: ஸுதர்சன: ॥ 11

அதிகோரம் தபச்சக்ரே துஷ்கரம் முனிபி: ஸுரை: ।
தஸ்யைவம் சரதோ கோரம் பாபநாசே மஹத்தப: ॥ 12

மஹான்காலோ வ்யதீபாத முனே நாரத தத்ஸ்தலே ।
பரீக்ஷிதும் தஸ்ய பக்திம் பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 13

அத ப்ரஸ்தாபயாமாஸ க்ருத்வா மாயாமயீம் ஸ்த்ரியம் ।
அதீவ ரூபஸம்பன்னா தஸ்யாந்திகமலங்க்ருதா ॥ 14

அத ஸாரூப்யஸம்பன்னா மதனஸ்யாபி மோஹினீ ।
ஊர்வசீரூபமாஸ்த்தாய ஸுதர்சனமகாத் சுபா ॥ 15

பிம்பாதரோஷ்டீ ஸுததீ சாருதுங்கபயோதரா ।
மனோக்ஞா சாருஸர்வாங்கீ ம்ருகபோதவிலோசனா ॥ 16

ஹம்ஸமந்தகதிஸ்ஸுப்ரூ: சிஞ்சந்மஞ்ஜீரமேகலா ।
அனர்கரத்னப்ரத்யுப்தநாஸாபரண பூஷிதா ॥ 17

உரச்ச்ரீமத்யஸம்ராஜல்லோலஹாரவிராஜிதா ।
வீணாமாதாய காயந்தீம் ஸுதர்சனஸமீபத: ॥ 18

அனேகசேஷ்டாமகரோத் மனக்ஷோபாய தஸ்ய வை ।
ஸுதர்சனஸ்ஸவிப்ரோऽபி த்யானாத்பரதஸ்ததா ॥ 19

தாம் நாரீம் ஸ்வாச்ரமப்ராப்தாம் ததர்ச ப்ரியதர்சனாம் ।
தர்சனானந்தரம் யோऽஸௌ தஸ்யை பூஜாம் ப்ரதத்தவான் ॥ 20

பாதமர்க்யம் ததாமூலம் யச்சாப்யுபனதம் க்ருஹே ।
ப்ரோவாச கௌசலம் தஸ்யை நார்யைஸ்ஸோऽயம் ஸுதர்சன: ॥

ப்ரோவாச நாரதமுனே தாம் ச நாரீம் இதம் வச: ।
அசூன்யமாச்ரமபதம் த்வயா மேsத்ய க்ருதம் சுபே ॥ 22

தவாதித்யப்ரதானேன பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ।
ஸந்துஷ்டோsத்ய மஹாபாகே பாபம் ஸர்வம் விநாசயேத் ॥ 23

நாரீ வா புருஷோ வாபி க்ருஹம் யஸ்ய ஸமாகத: ।
அபூஜிதௌ யயௌ தஸ்ய விமுகோ பகவான்ஹரி: ॥ 24

ப்ரஹ்மா ஹரச்ச தேவாச்ச பிதரோ விமுகாஸ்ததா ।
மயாத்ய தவ கிம் கார்யம் வதாசு த்வமநிந்திதே ॥ 25

பாபநாசேச்வரஸ்யாஹம் ப்ரஸாதாத்தத்கரோமி தே ।

ஈச்வர: -

ஸுதர்சனேனைவமுக்தா நாரீ தத்வமபாஷத ॥ 26

த்வயா ரதிமபீப்ஸந்தீ விப்ரகாமாதுரா த்வஹம் ।
தவாச்ரமமிமம் ப்ராப்தாம் மாம் பாஹி மதனாதுராம் ॥ 27

த்வத்ஸங்கமாபிலாஷேண ப்ராப்தாம் மாம் மதனார்திதாம் ।
ஸுதர்சனமஹாபாக ந ப்ரத்யாக்யாதுமர்ஸி ॥ 28

ஸுதர்சனஸ்த்வேவமுக்த: தயா நாரத வை முனே ।
தாமப்ரவீதிதம் வாக்யம் பாபநாசபதி ப்ரிய: ॥ 29

ஸுதர்சன:-

தேவஸ்த்ரீணாம் வரிஷ்டா த்வம் ஊர்வச்யதிமனோஹரா ।
தரித்ரோsஹம் விரூபச்ச கிம் மயா தவ சோபனே ॥ 30

இந்த்ராதய: ஸுராஸ்ஸர்வே தவாதீவ மனோஹரா: ।
தவ ஸௌந்தர்ய யோக்யாச்சேதைஸ்மாகம் மயாத்ர கிம் ॥ 31

நாரீ -

தரித்ரோ வா விரூபோ வா வ்ருத்தோ வா த்வம் ஸுதர்சனே ।
பவத்த்வயா மே விப்ரேந்த்ர மைதுநேச்சா ப்ரவர்ததே ॥ 32

சோபனே குத்ஸிதே தேஹே மலமூத்ராதி தூஷிதே ।
கிம் ரதிம் குருஷே மூடே பாபநாசபதிம் பஜ ॥ 33

நிஷேவ்ய யம் மஹாவிஷ்ணும் பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ।
அபுனர்தேஹஸம்பந்தோ பவிஷ்யதி ந்ருணாம் சுபே ॥ 34

தம் கீர்தய ஜகன்னாதம் மயி பாவ: கிமிஷ்யதே ।
யஸ்யாக்ஷிஸ்பந்தமாத்ரேண ஜகதேதச்சராசரம் ॥ 35

தத்காந்தம் பஜ கல்யாணீ பாபநாசபதிம் ஹரிம் ।
அனித்யாசுசிதுர்கந்தி நவத்வாரஸமாவ்ருதே ॥ 36

கிமர்த்தம் மானுஷே தேஹே மம ஸ்னேஹம் கரோஷி வை ।
யஸ்ய ஸ்மரணமாத்ரேண ந மோஹோ நைவ துர்கதி: ॥ 37

தம் பக்தஸுலபம் தேவம் பாபநாசேச்வரம் பஜ ।
பாபநாசேச்வரோ பர்தா தவ சேச்சோபனோ பவேத் ॥ 38

தத: க்ருதார்த்தா பூயாஸ்த்வம் பதினா தேவஸுந்தரீ ।
மலமூத்ராமயே சுத்தே மாம்ஸ சோணித பூரிதே ॥ 39

சரீரே மானுஷே பாவம் குருஷே கிம் வ்ருதா சுபே ।
ஸச்சிதானந்தஸம்பூர்ணே ஸ்வப்ரகாசே நிரஞ்ஜனே ॥ 40

பாபநாசேச்வரே தேவே காந்தாசா குரு சோபனே ।
சுதர்சனேனைவமுக்தா ஸா நாரீ விஷ்ணுகல்பிதா ॥ 41

தச்ச்ருண்வதீவ தத்வார்தாமாலிலிங்கே ஸுதர்சனம் ।
ஸ்வமுகேன முகம் தஸ்ய சுசும்ப ச மஹாமுனே: ॥ 42

ததாபி நிர்விகாரோऽஸௌ விப்ரோயம் து ஸுதர்சன: ।
பாபநாசேச்வரே தேவே மனோதத்ரே ஸுநிச்சலம் ॥ 43

ததாலிங்கேன ஸௌக்யே து துச்சேனைவ மனோதநௌ ।
ஆத்மானுபவஸௌக்யஸ்ய கலாம் நார்ஹந்தி சால்பிகாம் ॥ 44

மித்யாவிஷயஸௌக்யானி தன்ன குர்யான்மனோऽத்ர வை ।

ஈச்வர: -

ஏவம் தஸ்ய த்ருடாம் பக்திம் க்ஞாத்வா தைர்யம் ச கேசவ: ॥ 45

வினாதானந்தனாரூட: ப்ராதுராஸீத்புரோத்ர வை ।
தத: ஸுதர்சனோ விப்ர: பாபநாசபதிம் ஹரி: ॥ 46

ததர்ச கமலாகாந்தம் காருண்யாம்ருதஸாகரம் ।
சங்கசக்ரதரம் சாந்தம் கிரீடமகுடோஜ்வலம் ॥ 47

ஸஹஸ்ராதித்ய ஸங்காசம் வ்யாகோசகமலேக்ஷணம் ।
ஸர்வாபரணஸம்பூர்ணம் ஸர்வலோகேச்வரேச்வரம் ॥ 48

த்ருஷ்ட்வா ப்ரணம்ய துஷ்டாவ ஸுதர்சனமுனிர்முனே ।

சுதர்சன: -

நமாமி நாராயணமாதிமவ்யயம்
ஜகந்நிவாஸம் ஜகதேகநாதம் ।
ஸ்ரீபாபநாசேச்வரமார்த்தநாதம்-
பக்தப்ரியம் பக்திமதாம் ஸுலப்யம் ॥ 49

பத்மாபதிம் பத்மதலாயதாக்ஷம்-
வேதாந்தவேத்யம் புருஷம் புராணம் ।
ஸ்ரீபாபநாசேச்வரமாநமாமி
ஸம்ஸாரஸிந்தூத்தரணைகஹேதும் ॥ 50

க்ஞானாத்மகம் க்ஞானவதாம் ப்ரஸன்னம்-
க்ஞானைகவேத்யம் பகவந்தமீசம் ।
ஸ்ரீபாபநாசேச்வரமாநமாமி-
பாபேந்தநாக்னிம் நரகாக்னிமேகம் ॥ 51

யம் நாபிஜாதச்சதுராநனோऽபூத்-
யத்வீக்ஷணாத்விச்வமிதம் பபூவ ।
யஸ்யாச்ரதானந்தநிஜப்ரகாசம்
ஆச்ரித்ய ஸம்ஸாரதரீ பபூவ ॥ 52

தம் பாபநாசேச்வரமாபஜாமி-
புனர்பவக்லேசநிவாரணாய ।
அனந்தவீர்யம் குணஜாதிஹீனம்
பக்தப்ரியம் மாதவ மப்ரமேயம் ॥ 53

ஸ்ரீபாபநாசஸ்தலநாதமீசம்-
நமாமி பத்மாப்ருதிவீபதிம் ஹரிம் ।
நமாமி ஸூர்யாததிகப்ரகாசம்-
ஸ்ரீ பாபநாசாதிபமப்திசாயினம் ॥ 54

ஸூர்யேந்து த்ருஷ்டிம் ச்ருதிலக்ஷ்யமீசம்
யக்ஞேச்வரம் யக்ஞபுஜம்மஹாந்தம் ।
ஸ்ரீபாபநாசாதிபமிஷ்டஸித்யை-
நான்யோ கதிர்மே த்வத்ருதே ரமேச ॥ 55

ஸ்ரீபாபநாசேச்வர மாதவேச-
க்ருபாகடாக்ஷேண விலோகயாத்ய ।
மாம் த்வம் ஹரே தேன பவாத்விரக்தோ-
பவாமி பூமன்! பகவன் நமஸ்தே ॥ 56

தரேச! விச்வேச! தராத்மக ப்ரபோ
நிஜப்ரகாசேன விபாஸிதேச்வர ।
ஆனந்தஸத்பூபநிஜப்ரகாச
நமோ நமஸ்தே பகவன் புன: புன: ॥ 57

ஈச்வர:

இதி ஸ்துதோ மஹாவிஷ்ணு: பாபநாசபதிர்ஹரி: ।
ஸுதர்சனேன விப்ரேண நாரத: ப்ரீதிமானபூத் ॥ 58

ப்ரஸன்னஸ்ஸன்னுவாசேதம் பாபநாசேச்வரோ த்விஜம் ।
ஸுதர்சனப்ரஸன்னோ஽ஸ்மி ஸ்தோத்ரேண தபஸா தவ ॥ 59

அபீப்ஸிதம் வரம் மத்தோ வ்ருணீஷ்வ மனஸி ஸ்திதம் ।
மாயாமயீமிமாம் நாரீமஹம் கல்பிதவான் த்விஜ ॥ 60

தப: பரீக்ஷிதும் தேடத்ய தவ தைர்யம் ச சோதிதும் ।
ந சஞ்சலம் தவ மனோ தைர்யம் ச ஸுத்ருடம் தவ ॥ 61

மயி பக்திச்ச ஸுத்ருடா தபோ நஸ்கலிதம் தவ ।
நஸ்காலித்யம் பிரம்மசர்யம் தவ ஸ்த்ரீ விமுகஸ்ய வை ॥ 62

ஜிஹ்வோபஸ்த ஜயோ விப்ர தைர்யமித்யுச்யதே புதை: ।
தவைவ த்ருஷ்டம் தத்தைர்யம் நாந்யேஷு புவநத்ரயே ।। 63

அநேந தவ தைர்யேண ப்ரஸந்நஸ்ஸுதராமஹம் ।
ததோ வரய மத்தஸ்த்வமிஷ்டம் மனஸி யத்தவ ॥ 64

ஈச்வர: -

நாரதைவம் ஸஹரிணா பாஷிதோ வை ஸுதர்சன: ।
பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் ப்ரோவாசேதம் ப்ரஹ்ருஷ்டதீ: ॥ 65

ஸுதர்சன: -

பாபநாசேச்வர ஹரே தவ ஸந்தர்சநாதஹம் ।
க்ருதார்த்தோஹம் மஹாவிஷ்ணோ நாந்யத்வரமபீப்ஸிதம் ॥66

த்வத்தர்சநார்த்தம் ரிஷிபி: க்ரியதே தர்மஸஞ்சயே ।
தஸ்ய(தே?) தர்சனம் ஜாதம் கிமஸ்மாததிகம் வரம் ॥ 67

த்வத்தர்சநார்த்தம் பூலோகே யாகாந்குர்வந்தி யாக்ஞிகா: ।
த்யக்த்வா ஸம்ஸாரது:கானி ஸன்யாஸாச்ரமமாச்ரித: ॥ 68

யஸ்ய தர்சனஸித்யர்த்தம் யததேऽ வீதமத்ஸர: ।
தஸ்ய (தே?) தர்சநம் ஜாதம் கிமஸ்மாததிகம் வரம் ॥ 69

ததாபி வததோ த்வத்த: யாசே வரமிதம் ஹரே ।
த்வயா ஸஹைக்யம் மே பூயாத்பவக்லேசநிவாரணம் ॥ 70

கர்பவாஸேன கின்னோऽஸ்மி(ந?)மாதுருதராந்தரே ।
ந புனர்ஜன்மமரணே மம ஸ்யாதாம் ஜனார்தன ॥ 71

இதமேவம் வரம் த்வத்தோ ப்ரார்த்தயேஹ்ऽஹம் ஜகத்பதே ।
மம வ்ருத்தமநாலோக்ய த்ராஹி மாம் ஜகதீச்வர ॥ 72

பாபநாசபதே துப்யம் நமஸ்ஸம்ஸாரஹாரிணே ।
யந்நாமோச்சரணாதேவ மஹாபாதககோடய: ॥ 73

ஸத்யோ விநாசமாயாந்தி தஸ்மை துப்யம் நமோ நம: ।

ஈச்வர: -
ஸுதர்சனேநைவமுக்த: பாபநாசஹரிர்முனே ॥ 74

ஸுதர்சனம் ஸமாரோப்ய கருடே பாணினா ஸ்வயம் ।
ஸ்வாலயம் ப்ரவிவேசாசு பாபநாசபதிர்ஹரி: ॥ 75

ஸுதர்சன: பாபநாசேநைக்யமாபததா முனே ।
பாபநாசேச்வரஸ்யைவ மாஹாத்ம்யம் தைவதைரபி ॥ 76

வக்தும் ந சக்யதே தேவை: சித்தைரபி முனீச்வரை: ।
பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் யே ஸேவந்தே ஸக்ருந்நரா: ॥ 77

விதூய ஸர்வபாபாநி தீர்ணாஸ்யுஸ்தே பவார்ணவாத் ।
கல்பிதா மாயயா நாரீ விஷ்ணுனா மோஹநாய து ॥ 78

ஸுதர்சனஸ்ய ஸா நாரீ த்யூதக்ருத்யே திரோததே ।
ததோ யோ த்யூதக்ருத்யேஷு ரமதே முநிஸத்தம ॥ 79

ந தஸ்ய விஷ்ணு பக்தி:ஸ்யாத் வேதச்ரத்தா ச நோ பவேத் ।
நாபி வர்ணாச்ரமாசாரக்ருத்யேஷு ரமதேவநி ।
தஸ்மாந்ந ப்ராஹ்மணோ வித்வான் த்யூதம் ஸேவேத கர்ஹிசித் ॥

ஸுதர்சனக்ருதம் ஸ்தோத்ரம் ய: படேச்ச்ருணுயாதபி ।
ஸுதர்சனகதிஸ்தஸ்ய பவேத் ஸம்ஸாரமுக்திதா ॥ 81

ஸுதர்சனசரித்ரம் ய: ச்ருணுதே படதேऽதவா ।
பாபநாசேச்வரேணைக்யம் தஸ்ய ஸித்யத்யஸம்சய: ॥ 82

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே பாபநாசக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே
ஸுதர்சனமுக்திகதனம் நாம
பஞ்சமோऽத்யாய: ।

அத ஷஷ்டோSத்யாய:

ஈச்வர: -

அஸ்மிந்புண்யே மஹாஸ்த்தானே பாபநாசே விமுக்திதே ।
நிவஸன் மனுஜோ த்யாயன் பாபநாசபதிம் ஹரிம் ॥ 1

பிசாசை:ராக்ஷஸைரந்யை: பூதவேதாலகாதிபி: ।
ந பாத்யதே முனே ஸத்யம் நைவ ஸம்ஸாரரோகத: ॥ 2

பாபநாசேச்வரோ விஷ்ணு: ரக்ஷேதேதத் ஸ்த்தலாச்ரிதான் ।
பக்தரக்ஷாகரோ நாந்யோ தேவோஸ்தி ஜகதீதலே ॥ 3

பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் விநா நாரதநிச்சிதம் ।
அதஸ்தேஹம் ப்ரவக்ஷ்யாமி கதாம் பாதகநாசினீம் ॥ 4

சண்டகோபாபிதோ நாம ராக்ஷஸோSபூத்புரா முனே ।
ஸ பாபநாசே காவேர்யாஸ்தடே புண்யே து தக்ஷிணே ॥ 5

நிவஸந்தம் ரிஷிம் சாந்தம் ஸுபோதத்விஜஸத்தமம் ।
அப்யாகமத்பக்ஷயிதும் ஹரிணா ரக்ஷிதோ த்விஜ: ॥ 6

த்ரிணேத்ரபகவந்சம்போ ! சண்டகோபாத்ஸுபோதகம் ।
பாபநாசேச்வரோ விஷ்ணு: யதா ரக்ஷிதவான் த்விஜம் ॥ 7

ஸுபோதஸ்ய ச பக்திம் மே வத காருண்யதோ ஹர ।

ஸ்ரீ ஸூத: -

ஏவம் ப்ருஷ்டோ நாரதேன மஹாதேவோ முனீச்வர ॥ 8

உவாச நாரதமுனேரம்பிகாபதிரீச்வர: ।

ஈச்வர: -

ஸுபோதோ நாம விப்ரர்ஷி: ஸர்வதர்மபராயண: ॥ 9

க்ராமைகராத்ரந்யாயேன பர்யடன் ஸகலான் மஹீம் ।
யயௌ புண்யானி தீர்த்தானி ஸம்ஸ்மரன் மனஸா ஹரிம் ॥10

பாகீரதீம் நர்மதாம் ச யமுனாம் ச ஸரஸ்வதீம் ।
கோமதீம் ச மஹாபாக ! புஷ்கரம் தீர்த்தமுத்தமம் ॥ 11

பம்பாம் பீமரதீம் சோணாம் தாம்ரபணீம் மஹாநதீம் ।
ராமஸேதும் மஹாதீர்த்தம் ப்ரஹ்மஹத்யா விநாசனம் ॥ 12

ஸ்வர்ணஸ்தேயஸுராபானகுருதல்பகமனம் ததா(மாதிகம்?) ।
ஏதத்ஸம்ஸர்கபாபம் ச (பாபானாம்?)விநாசயதி யோ முனே ॥13

தம் ஸேதுமன்யதீர்த்தானி கத்வா சாத க்ரமேண து ।
காவேரீ ப்ரயயௌ புண்யாம் மஹாபாதகநாசினீம் ॥ 14

முக்திதாம் நரகக்லேசபலாலாக்னிசிகோபமாம் ।
ஸாயுஜ்யமுக்திப்ராஸாதஸமாரோஹணஸித்தயே ॥ 15

க்ஷிப்தஸோபானபங்க்திம் ச ப்ரயயௌ ஸ மருத்வ்ருதாம் ।
தத்தீரஸர்வதீர்த்தானி ஸேவித்வாயம் த்விஜோத்தம:வ ॥ 16

தத்ர தத்ர ச காவேர்யாம் ஸ்நாத்வா நியமபூர்வகம் ।
பாபநாசஸ்த்தலம் ப்ராப ஸ்மரணாத் பாபநாசனம் ॥ 17

தஸ்மின் புண்யஸ்த்தலே விப்ரஸுபோதோ முனிஸத்தம: ।
ஸ்நானம் க்ருத்வா ச காவேர்யாம் நிஷேவத ஜனார்தனம் ॥ 18

தத்ஸ்த்தலே வஸதோ விப்ரான் முக்த்யர்த்தம் வஸதோ யதீன் ।
கர்மஷாட்குண்யஸித்யர்த்தம் தத்ஸ்த்தலே யாககாரிண: ॥ 19

அநேகதீக்ஷிதான் த்ருஷ்ட்வா பராசரமுகான் முனீன் ।
தத்ர வஸ்தும் மனச்சக்ரே ஸபோதோ முனிஸத்தம ॥ 20

அசக்யமன்யைஸ்தத்ராயம் தப:கர்தும் ப்ரசக்ரமே ।
க்ரீஷ்மே பஞ்சாக்னி மத்யஸ்த்தோ வர்ஷேஷ்வாகாசஸம்ச்ரய: ॥

ஹேமந்தோ ஹ்ரதமத்யஸ்த்தோ பாபநாசபதிம் ஸ்மரன் ।
ஆதித்ய நிரதோ நித்யம் ஸந்திதீர்ஷுர்பவாம்புதிம் ॥ 22

ஜஜாப பரமம் மந்த்ரம் அஷ்டாக்ஷரமனுத்தமம் ।
தபச்சாந்தோ ஹரிம் த்யாயன் த்யாநச்ராந்தோ ஜபம்ஸ்ததா॥23

ஜபத்யாநஸமாதிஸ்த்த: விஷ்ணுபூஜாபரஸ்ததா ।
ப்ரக்ஷீணஸர்வபாபௌக: விசுத்தோSபவதஞ்ஜஸா ॥ 24

வேதபாராயணபர: கதாசின் முனிஸத்தம ।
மஹாவ்ரதபரச்சைவ கதாசிதபவந்முனே ॥ 25

ஏவம் தப: ப்ரகுர்வந்தம் ஸுபோதம் முனிஸத்தமம் ।
ராக்ஷஸ: சண்டகோபாக்ய: பக்ஷிதும் த்விஜமாயயௌ ॥ 26

ந்ருத்தகீதரதோ நித்யம் பரஸ்த்ரீரதிதோஷித: ।
யேன கேனாப்யுபாயேன ஸுகம் வைஷயிகம் லஷன் ॥ 27

ஏவம் ஸஞ்சிந்தயாமாஸ சண்டகோபஸ்து ராக்ஷஸ: ।
ப்ராயசோ மானவா லோகே ஸதா தர்மபராயணா: ॥ 28

ஸுகவ்ருத்திமபீப்ஸந்தோ தர்மதோ ந பவந்தி தே ।
தர்மிஷ்டா: ப்ராணினா லோகே த்ருச்யந்தே து:கபாகின: ॥29

அதோ தர்மேண கிம் மே ஸ்யாத்து:கமேவ ஹி கேவலம் ।
தஸ்மாததர்மமேவேஹ சரிஷ்யாமி ஸுகாய வை ॥ 30

தர்மம் த்யக்ஷாமி ஸததம் இதி நிச்சித்ய ராக்ஷஸ: ।
ப்ரஹ்மஹந்தா ஸதா க்ருத்த: ஸர்வதேசபயங்கர: ॥ 31

காமரூபதரோ நித்யம் சண்டகோப: ஸராக்ஷஸ: ।
விசசார மஹாக்ரூரோ ப்ராஹ்மணோ பேதகஸ்ததா ॥ 32

கதாசித்வ்யாக்ரரூபோSஸௌ கதாசித் ஸிம்ஹரூபபாக் ।
கதாசித்ப்ரமதாரூபீ கதாசித்யதிரூபபாக் ॥ 33

கதாசித்ஸர்பரூபோSஸௌ கதாசிஜ்ஜம்புகாக்ருதி: ।
கதாசின்மேஷரூபோSஸௌ கதாசித்படரூபத்ருக் ॥ 34

ஏவம் சசார ரூபாத்மா மோஹயன் ஸகலம் ஜகத் ।
யத்ராஸ்மை ப்ராஹ்மணோ வித்வான் ஸுபோதோ விஷ்ணு
தத்பர: ॥ 35

தத்ராயயௌ சண்டகோபோ பாதிதும் ஸிம்ஹரூபபாக் ।
ஸுபோதம் தத்ர நயதம் த்யாயந்தம் ஹ்ருஷி(தி ?)கேசவம்॥ 36

பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் சண்டகோபோ விலோக்ய து ।
பக்ஷிதும் ஸிம்ஹவேஷோऽஸௌ தஸ்யோபாத்ரவதந்திகம் ॥

ஸுபோதம் ப்ராஹ்மணச்ரேஷ்டம் ஹிம்ஸிதும் நாசகத்ததா ।
யதாயம் ஹிம்ஸிதும் விப்ரம் ஸுபோதம் நாசகத்ததா ॥ 38

ராக்ஷஸோ விப்ர வேஷோऽபூத் சிதில: பலிதாவ்ருத: ।
கம்பிதாங்க: ஸ்கலத்பாத: தஸ்யாச்ரமமுபாயயௌ ॥ 39

பாபநாசேசபூஜாம் து ததா க்ருத்வா த்விஜோऽபி ஸ: ।
ஆயயௌ ஸ்வாச்ரமம் போக்தும் ததர்சாத த்விஜம் ததா ॥ 40

ஆதித்யம் ப்ரார்த்தயாமாஸ ஸுபோதம் ப்ராஹ்மணம் ததா ।
ததாஸ்த்வித்யப்ரவீத்ஸோऽபி ஸுபோதம் ப்ராஹ்மணோ முனே ॥

தத: ஸுபோதோ விப்ரம் தம் போஜயாமாஸ பக்தித: ।
பாபநாசேச்வர தியா பக்தி ப்ரவணமாநஸ: ॥ 42

ப்ராஹ்மணம் போஜயித்வா தம் பச்சாத்போக்தும் ஸுநிச்சித: ।
விஷ்ணுத்யானபரோபூத்வா ஸுபோதோவஸ்திதோபவத்: ॥43

ததஸ்ஸவிப்ரவேஷோऽயம் சண்டகோபோऽபி ராக்ஷஸ: ।
த்யக்த்வான்னம் பாத்ரபதிதம் ஸ்வாகாரம் ஸம்ப்ரதர்சயன் ॥44

ஹந்தும் ஸுபோதமாரேபே விஷ்ணுதியானபராயணம் ।
கரேண தம் ப்ரஜக்ராஹ ததோ புத்தோऽபவத்த்விஜ: ॥ 45

தத: ஸகீர்தயாமாஸ பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ।

ஸுபோத: -

பாபநாசபதே ரக்ஷ ! ஹரே ! கருடவாஹன ॥ 46

மாம் ரக்ஷ ! பாததோ விஷ்ணோ ! த்வாம் வினா ரக்ஷகோ நஹி।
பாபநாசேச்வர விபோ ! க்ருபாஸாகர கேசவ ॥ 47

ஸ்ரீபதே பூபதே ரக்ஷ ! மாதவாச்யுத கேசவ ! ।
அனன்யமானஸோ விஷ்ணோ யதி த்வாம் சரணம் கத: ॥ 48

தேன ஸத்யேன மே விஷ்ணு: பாபநாசேச்வர: புன: ।
த்வரயா ஸன்னிதத்தாம் ஸ: கருடோபரி ஸம்ஸ்த்தித: ॥ 49

ப்ரஹ்லாதம் ஸகலாபத்ஸு யதா ரக்ஷிதவான் ப்ரபோ ।
மாம் ரக்ஷத்வம் ததா விஷ்ணோ பாபநாசபதே ஹரே ! ॥ 50

க்ராஹக்ரஸ்தம் யதாவிஷ்ணோ ! கஜராஜம் ரமாபதே ।
அரக்ஷஸ்த்வம் ததா விஷ்ணோ பாபநாசேசமாஹரே ॥ 51

ஈச்வர: -

இத்யுதீரிதமாகர்ண்ய பாபநாசபதிம் ஹரி: ।
த்வரயா கருடாரூட: சக்ரமாதாய நாரத ॥ 52

பக்தம் ஸுபோதம் பாதும் ஸ: க்ஷணாதாவிரபூத் ஸ்வயம் ।
சண்டகோபஸ்யசக்ரேண சிர: சிச்சேத மாதவ: ॥ 53

அனந்தரம் ராக்ஷஸோऽஸௌ திவ்யரூபதரோ முனே ।
பாபநாசபதிம் தேவம் ஸ்தௌதி ஸ்ம ரசிதாஞ்ஜலி: ॥ 54

சண்டகோப: -

நமாமி பாபநாசேசம் பக்தரக்ஷணதீக்ஷிதம் ।
யதா நிதிம் பரம் தத்வம் நாராயணமனாமயம் ॥ 55

பாபநாசபதே துப்யம் ப்ராபன்னார்திஹராச்யுத ।
நமோ நம ஜகன்னாத ! ரக்ஷ மாம் க்ருபயா ஹரே ॥ 56

தவ சக்ரஹதோத்யாஹம் பூதோ ஜானாமி சேஷ்டிதம் ।
பூர்வஜன்மக்ருதம் விப்ர! மத்பாபம் ஜகதீச்வர: ॥ 57

பக்தரக்ஷா சலேநாத்ய க்ருதார்த்தோऽஹம் த்வயா க்ருத: ।
பாபநாசேச ! பூர்வேऽஸ்மின் பவே பாபம் மயா க்ருதம் ॥ 58

கிந்து ஜாநாஸி தத்பாபம் யதஸ்ஸர்வகதோ பவான் ।
ஸத்ய: ப்ரபஞ்சஸாக்ஷித்வாத் தவாக்ஞாதம் ந வித்யதே ॥ 59

ததாப்யஹம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜனானாம் போதஸித்தயே ।
பூர்வஜன்மன்யஹம் விப்ரோ வேதவேதாங்கபாரக: ॥ 60

ஸ்வகர்மநிரதோ நித்யம் அதிதீனாம் ப்ரபூஜக: ।
நாம்னா புண்யப்ரிய இதி ப்ரஸித்தோ ஜகதீதலே ॥ 61

விஷ்ணுபூஜாபரோ நித்யம் விஷ்ணுகீர்த்தன தத்பர: ।
கதாசிச் ச்ராத்ததிவஸே ச்ராத்தம் க்ருத்வாஹமாதராத் ॥ 62

மோஹாத்தத்தின ராத்ரௌ து ஸ்த்ரீஸங்கமாசரம் ஹரே ।
தேன மே பிதரச்சாபம் ராக்ஷஸ த்வம் ப்ரசக்ரிரே ॥ 63

ராத்ரௌ ஸ்வப்னோ மயா த்ருஷ்ட: பாபநாசேச மேச்யுத: ।
பாபநாசஸ்தலே விஷ்ணோ வஸந்தம் விஷ்ணுவல்லபம் ॥ 64

ஸுபோதம் நாம விப்ரர்ஷிம் யதா த்வம் கர்ஷயிஷ்யஸி ।
ததா ஸ்வபக்தரக்ஷார்த்தம் பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 65

த்வாம் வதிஷ்யஸி சக்ரேண ததா முக்தோ பவிஷ்யஸி ।
ஸ்த்ரீஸங்காத் ச்ராத்ததிவஸே தவாஸ்மாகம் மஹத்பயம் ॥ 66

க்ரும்பீபாகே து பதநம் யாமத்ரயமபூன்மஹத் ।
அனேகவர்ஷஸாஹஸ்ரம் ஸமது:ககமபூச்ச ந: ॥ 67

இத்யுக்த்வா பிதர: ஸ்வப்னே மாம் ததந்தர்ஹிதா ஹரே ।
இதி மே சாபமோக்ஷாந்தம் பிதர: ப்ராவதன் ஹரே ॥ 68

இத: பரம் மே ஜன்மானி மாபூவன் ஜகதீபதே ।
வைகுண்டே த்வத்ஸமீபே மே வாஸோ பவது மாதவ ॥ 69

இத்யுக்த: புண்டரீகாக்ஷ: சண்டகோபேன ராக்ஷஸா ।
தம் விமானே ஸமாரோப்ய விதாய நிஜரூபிணம் ॥ 70

வைகுண்டம் ப்ராபயமாஸ பாபநாசேச்வரோ முனே ।
அதோ வை நாரதமுனே ச்ராத்தாஹஸ்ஸு த்விஜோத்தம: ॥ 71

கர்தா போக்தா ச நிந்த்யானி ஸ்த்ரீஸங்காதீனி வர்ஜயேத் ।
தத: ஸுபோதம் ப்ரோவாச பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 72

ஸுபோத தே ப்ரஸன்னோ஽ஸ்மி ஸ்தோத்ரேண தபஸா ததா ।
த்வம் மமாத்யந்தபக்தோ஽ஸி வரம் வரய ! காங்க்ஷிதம் ॥ 73

பாபநாசே மம ஸ்தானே ஸர்வஸ்தானோத்தமோத்தமே ।
வஸதாம் புருஷாணாம் து முக்திம் தாஸ்யாம்யபாதிதாம் ॥ 74

பாபநாசே மம ஸ்தானே க்ஷணார்தமபி யோ வஸேத் ।
ந தஸ்ய நரகாத்பீதி: நைவ வைவஸ்வதாத்பயம் ॥ 75

அஸ்மின்மாகரஸங்க்ராந்தௌ நஸ்னாயாத் யோ நராதம: ।
காவேர்யாம் பாபநாசே து யோந்யஸ்தஸ்மாதசேதன: ॥ 76

ஸ ஏவ பாதகீ ஞேய பாத்ரம் ச நரகஸ்ஸ்ய ஸ: ।
பாபநாசஸ்தலே த்வஸ்மின் ஸர்வபாபஹரே சுபே ॥ 77

அலப்யமபி லப்யேத ஸேவயா மம நிச்சிதம் ।

ஈச்வர: -

உக்தஸ்ஸுபோதோ ஹரிணா நாரதைவம் த்விஜோத்தம ॥ 78

பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் ப்ரோவாசேதம் ப்ரஸன்னதீ: ।

ஸுபோத:

தர்சனாதேவ தே விஷ்ணோ க்ருதார்தோ஽ஸ்மி ந ஸம்சய: ॥ 79

ததாபி கிஞ்சித்வக்ஷ்யாமி பாபநாசபதே ஹரே ।
ஏவமுக்தோ ஹரிஸ்தேன ஸுபோதேன ஜனார்தன: ॥ 80

ஸ்வஹஸ்தேன ஸமாரோப்ய கருடம் நிஜவாஹனம் ।
தமாலிலிங்கே பகவான் பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 81

தத: ஸுபோதோ விப்ரோபி ஹரிணைக்யமவாப்தவான் ।
தேன சைக்யமதாபன்ன: பாபநாசபதிர்ஹரி: ॥ 82

கருடேனாலயம் ப்ராப ஸ்வாஸனேऽபி ந்யவீவிசத் ।

ஈச்வர: -

ஏவம் தே நாரதமுனே ஸுபோதச்சரிதம் சுபம் ॥ 83

ஸர்வபாபஹரம் ப்ரோக்தம் தன்யம் துஸ்ஸ்வப்னநாசனம் ।
ச்ருண்வதாம் படதாம் சைதத் ஸர்வாபீஷ்டபலப்ரதம் ॥ 84

அதோ வை வைதிகோ வித்வான் ச்ருணுயாத்வா படேத வா ।
தேனைவ க்ருதக்ருத்ய: ஸ்யாதிஹலோகே பரத்ர ச ॥ 85

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே பாபநாசக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே
ஸுபோதசரிதம் நாம ஷஷ்டோऽத்யாய: ।

அத ஸப்தமோऽத்யாய:

நாரதோऽஸ்மின்மஹாபுண்யே பாபநாசே ஹரிஸ்தலே ।
ப்ரஹ்லாதோ பகவத்பக்தோ ராஜ்யம் ப்ராப்ய மஹாமதி: ॥ 1

தர்மேண பாலயன்விஷ்ணௌ பாபநாசேச்வரே ஹரௌ ।
பக்திம் குர்வன் (ஹி ப்ரஹ்லாததே: ஹரிபக்திம்?) ஸுவிஸ்ம்ருதம் ॥2

நாரத: -

கிமர்த்தம் ஸ விஸஸ்மார ஹரிபக்திம் விமுக்திததாம் ।
கதம் வா லப்தவாநத்ர ஹரிபக்திம் புந:சிவ ॥ 3

ஏதன்மே ச்ரத்ததானஸ்ய வத த்வம் த்ரிபுராந்தக ।

ஸூத: -

இதி ப்ருஷ்டோ மஹாதேவ: நாரதேன மஹேச்வர: ॥ 4

அவாதீத் நாரதமுனே ப்ரஹ்லாதஸ்ய கதாம் சுபாம் ।

ஈச்வர: -

ராஜ்யபாலனவிக்ஷேபாத் ப்ரஷ்டசித்தோ ஜனார்தனே ॥ 5

சிரகாலேன லக்ஷ்மீசம் விஸஸ்மாராஸுரேச்வர: ।
மஹாமோஹாவ்ருதோ பூத்வா ஸ்வப்னேऽபி ஹரிமச்யுதம் ॥ 6

நாசிந்தயத்ப்ரஸங்காச்ச நாப்யகீர்தயதச்யுதம் ।
விஷயக்ஷுப்தவித்தோऽபூத் நித்யம் ஸங்கரதோऽபவத் ॥ 7

அகாரி துஃகம் யத்பித்ரா ஹிரண்யேன புராஸ்ய வை ।
தத்ஸர்வஹரிணா நஷ்டமிதி நாசிந்தயத் க்வசித் ॥ 8

தஸ்யைவம் வர்தமானஸ்ய ப்ரஹ்லாதஸ்ய க்ருஹம் முனி: ।
ஸனத்குமாரோ விசரன் ப்ராப யாத்ருச்சிகோ முனே ॥ 9

ப்ரஹ்லாதஸ்தத உத்தாய ஸாதரம் ச ஸஸம்ப்ரமம் ।
ஸனத்குமாரம் தம்ருஷிம் பூஜயாமாஸ பக்தித: ॥ 10

ப்ரதக்ஷிணத்ரயம் க்ருத்வா ப்ரணாமமகரோத்ததா ।
ப்ரக்ஷால்ய தோயைஸ்தத்பாதௌ பீத்வா தத்தோயமாதராத் ॥

ப்ரோக்ஷயித்வா ஸ்வகம் தேஹம் ப்ராதாதர்க்யம் ததௌ முனே ।
வினயாவனதோ பூத்வா ப்ரோவாசேதம் மஹாமுனிம் ॥ 12

ப்ரஹ்லாத: -

பகவன் ! க்ருதக்ருத்யோऽஸ்மி தவ ஸந்தர்சனாதஹம் ।
த்வதாகமநகல்யாணாதசுபம் மே லயம் யயௌ ॥ 13

கிங்கரோऽஹம் தவ முனே சாதி மாம் ச தபோதன ।
ஸிக்ஷாம் குருஷ்வ மே ப்ரஹ்மன் ராஜ்ய விக்ஷுப்தசேதஸ: ॥14

ஈச்வர: -

ப்ரஹ்லாதேநைவமுக்தோऽயம் ப்ரஹ்மபுத்ரோ மஹாமுனி: ।
ப்ரஹ்லாதம் பகவத்பக்தம் ப்ரோவாசேதம் மஹாமுனே ॥ 15

ஸனத்குமார: -

த்வத்க்ருதேனோபசாரேண ஸாதரம் பக்திபூர்வகம் ।
ப்ரஹ்லாத பரிதுஷ்டோsஸ்மி கரணீயம் ந சாஸ்தி மே ॥ 16

ஞானாம்ருதேன த்ருப்தஸ்ய க்ருதக்ருத்யஸ்ய யோகின: ।
நைவாஸ்தி கிம்சித்கர்தவ்யம் அஸ்திசேன்ன ஸந: க்வசித் ॥ 17

நாராயணம் பரம் தைவம் வினாந்யத்ர ந மே மன: ।
ஸக்தம் பவதி தைத்யேந்த்ர தந்நான்யத் ப்ரார்த்தயாமி வை ॥

ப்ரஹ்லாதவிஷயாஸக்தோ ப்ரச்யதே ஸ்வார்தோsசிராத் ।
நாராயணே ஸக்தமன: ஸுகமாப்நோத்யனுத்தமம் ॥ 19

தச்ச ஸர்வம் பவான்வேத்தி ஹரிஸ்மரணவைபவம் ।
ஜனகோபத்ருதோ பால்யே விஷ்ணுனா த்வம் ஸுரக்ஷித: ॥ 20

இதானீம் த்வன்மன:சூன்யம் ஹரிணா சேஷசாயினா ।
ராஜ்ய போகாதுரமனா ந விஷ்ணுஸ்மர்யதே பவான் ॥ 21

விஷ்ணுஸ்மரணஹீனானாம் நேஹாமுத்ர ஸுகம் பவேத் ।
அதஸ்ஸர்வம் பரித்யஜ்ய ஹரிமேவ விசிந்தய ॥ 22

ஜனகோபத்ருதம் விஷ்ணுர்யதஸ்த்வாம் பர்யபாலயத் ।
ததஸ்தே ஸ்மரதே விஷ்ணும் ஸர்வான் ப்ரஹ்லாதபாதின: ॥ 23

ஈச்வர: -

ஸனத்குமாரமுனினா நாரதைவம் ப்ரபோதித: ।
ப்ரஹ்லாத: ப்ராப்ரவீத் பூய: தனயம் ப்ரஹ்மமானஸம் ॥ 24

ப்ரஹ்லாத: -

த்வதுக்தமகிலம் மேsஸ்தி ப்ரஹ்மபுத்ர ந ஸம்சய: ।
கேனோபாயேன மே சித்தமபி சின்னம் ஹரௌ பதேத் ॥ 25

தமுபாயம் வதஸ்வாத்ய க்ருபா பரவசே மயி ।
ஸாதுஷ்வஸாதுஷு ஸதா க்ருபாஸாரா ஹி ஸாதவ: ॥ 26

ததஸ்ஸனத்குமாரோऽபி ப்ரஹ்லாதமவதன் முனே ।

ஸனத்குமார: -

ப்ரஹ்லாதபூதலே புண்யம் பாபநாசஹரிஸ்தலம் ॥ 27

மஹாபாதகஸங்கானாம் நாசகம் முக்திதம் ந்ருணாம் ।
கும்பகோணஸ்ய நைர்ருத்யாம் திசி தத்வர்ததே ஸ்தலம் ॥ 28

காவேர்யா தக்ஷிணே தீரே மஹாநகவினாசனம் ।
ஸ்னாத்வா த்வம் தத்ர காவேர்யாம் பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ॥ 29

ஸேவஸ்வ தே ஸதா விஷ்ணோ விஸ்ம்ருதிர்னபவிஷ்யதி ।
பாபநாசேச்வரஹரிம் ஸேவதாம் விஷ்ணுசிந்தனம் ॥ 30

ஆதேஹபாதம் தைத்யேந்த்ர நிர்விக்னம் பவதி த்ருவம் ।
பாபநாசேச்வரஸ்தானே க்ஷணார்தம் ஸேவதாம் ந்ருணாம் ॥ 31

பவேதப்ரதிபத்தா வை ஹரிபக்திரசஞ்சலா ।
பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் பக்தாநாமபயப்ரதம் ॥ 32

அசேவதாம் கதம் முக்திர்பவிஷ்யத்யஸுரேச்வர ।
பாபநாசபதிம் விஷ்ணும் தயாமூர்திம் ச்ரிய:பதிம் ॥ 33

அநமஸ்குர்வதாம் பும்ஸாம் கதம் நரகநாசனம் ।
பாபநாசமஹாவிஷ்ணுபூஜாமபி ததன்னர: ॥ 34

கர்பவாஸம் மஹத்து:கம் கதம் வா ஸந்தரேஜ்ஜன: ।
தத்ஸ்தலம் யாஹி தைத்யேந்த்ர த்வரிதம் த்வம் மஹாமதே ॥35

ஹரிவிஸ்மரணம் நைவ பவிஷ்யதி கதாசன ।
ஸம்ஸாராம்போதி ஸந்தாரே(தரணம்?)பாபநாசேச்வரம் வினா ॥

நான்ய: ப்லவோऽஸ்தி தைத்யேந்த்ர ஸத்யமேவ மயோதிதம் ।

ஈச்வர: -

உக்த்வைவம் ப்ரஹ்மபுத்ரோऽபி ப்ரயயௌ ச யதாகதம் ॥ 37

ப்ரஹ்லாதோபி யயௌ சீக்ரம் பாபநாசஸ்தலம் முனே ।
தத்ர கத்வா ஸ காவேர்யாம் ஸ்னாத்வா நியமபூர்வகம் ॥ 38

வைதிகேப்ய: த்விஜாதிப்ய: தத்வா வித்தான்யனேகச: ।
காம்ச்ச பூமிம் திலம் தான்யம் வஸ்த்ரம் தத்வான்னமேவ ச ॥

க்ஷேத்ரச்ராத்தாதிகம் க்ருத்வா ஸஹ்யஜாதீர உத்தரேஸ
(ஸஹ்யஜாயாஸ்தடோத்தரே?) ।
பாபநாசேச்வரம் தேவம் நாராயணமபீஷ்டதம் ॥ 40

லக்ஷ்மீஸஹாயமமலம் சங்கசக்ரகதாதரம் ।
கௌஸ்துபாலங்க்ருதோரஸ்கம் பீதாம்பரவிராஜிதம் ॥ 41

அஸேவத ஜகன்னாதம் ப்ரஹ்லாதோ பகவத்ப்ரிய: ।
அத துஷ்டாவ கோவிந்தம் பாபநாசபதிம் ஹரிம் ॥ 42

யஸ்யாக்ஷிஸ்பந்தமாத்ரேண ஜகத்ஸஸர்வமபூதிதம் ।
நமாமி கேசவம் விஷ்ணும் பாபநாசபதிம் ஹரிம் ॥ 43

அர்சயன் கமலைர்நித்யம் கஜோऽபி ஸுகதிம் யயௌ ।
புத்ராஹ்வான ச்சலேநாபி யம் நாம கியதுச்சரன் ॥ 44

அஜாமிளோபி முமுசே தம் பஜே பாபநாசனம் ।
யஸ்ய ஸ்மரணமாத்ரேண ந மோஹேனைவ துர்கதி: ॥ 45

ந ரோகோ ந ச து:கானி தம் பஜே பாபநாசனம் ।
யத்பாஸா பாஸிதம் விச்வம் ப்ரகாசயதி பாஸ்கர: ॥ 46

சந்த்ராக்னிர்விதவோऽந்யே ச தம் பஜே பாபநாசனம் ।
யத்பாஸா பாதி ஸததம் சந்த்ராக்னிர்விதவ: பரே ॥ 47

பாந்தம் ஸமநுபாந்த்யேதே தம் பஜே பாபநாசனம் ।
யத்ஸத்தயா ஜகத்ஸத்தா யத்ப்ரகாசாஜ் ஜகத்ப்ரபோ ॥ 48

யதாநந்தேன ஜகதாம் ஆனந்தஸ்தம் பஜே ஹரிம் ।
யஸ்மின்ன பக்தைர்மனுஜை: ஸுகம் ப்ராப்தும் ந சக்யதே ॥49

யத்பாதரஜஸா பக்த்யா மஹத்ஸுகம் அவாப்யதே ।
முக்திச்சைவ கரஸ்தா ஸ்யாத் தம் பஜே பாபநாசனம் ॥ 50

யந்நாமவைபவம் நஷ்டம் மம தாதக்ருதம் பயம் ।
தம் வந்தே கேசவம் சாந்தம் பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ॥ 51

அயி போ பகவாநீச புரோ வாசாகோசர: ।
ஸாமான்யைரல்பதீபிச்ச பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 52

ஸ்தோதும் கதம் வா சக்யேத ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ।
பகவந்தேவதேவேச பாபநாசபதே ஹரே ॥ 53

அஹம் க்ருதக்ன: பாபிஷ்ட: நிர்லஜ்ஜ: பிசுனோ ஹரே ।
யஸ்மாதஹம் விஸ்ம்ருதவான் மத்துஃகவினிவாரகம் ॥ 54

பக்தவாத்ஸல்ய சீலம் த்வாம் தயாஸிந்துமஹேச்வரம் ।
இத: பரம் மே பகவான் பாபநாசேச்வரப்ரபோ ॥ 55

த்வத்பாதச்ரவணம் மே ஸ்யாத் பாபநாசபதே ஹரே ।
த்வன்னாமோச்சாரணாதேவ மம து:கான்யனேகச: ॥ 56

நஷ்டானி ஜனகோபஞான்யமரேச்வர மாதவ ।
தன்மயா விஸ்ம்ருதம் சார்ங்கிண்யபராதம் க்ஷமஸ்வ மே ॥ 57

பாபநாசேச்வர ஹரே லக்ஷ்மீகாந்த ! ஜனார்தன ! ।
க்ஷீரோதசாயின் தேவேச ஸ்ரீநிவாஸஜகத்பதே ॥ 58

ராமகோவிந்தக்ருஷ்ணேதி பீதாம்பரரமாபதே ।
ஜனார்தனஜகத்தாம கௌஸ்துபாபரணாமல ॥ 59

அச்யுதானந்தகோவிந்த நாராயணஜகத்பதே ।
பாபநாசேச்வரஹரே பாஹி மாம் க்ருபயா ஸதா ॥ 60

த்வந்நாமோச்சாரணவிதௌ ஜிஹ்வாம் ப்ரேரய மே விபோ ।
ப்ரேரய த்வம் மம மன: த்வத்ரூபஸ்மரணே ஹரே ॥ 61

த்ரஷ்டும் த்வம் ஸததம் மே த்வம் த்ருஷ்டிம் ப்ரேரய கேசவ ।
த்வத்கதாச்ரவணே ச்ரோத்ரம் மம ப்ரேரய மாதவ ॥ 62

பாபநாசேஸ்வரேத்யேர் த்வன்னாமஸ்ம்ருதிமாத்ரத: ।
ஸர்வபாபானி நச்யந்தி கருடேனேவ பன்னக: ॥ 63

அத ஏவ பவான்னாம பாபநாசேச்வரேதி தத் ।
ப்ரதிதம் புவனே விஷ்ணோ பாபநாசபதே ஹரே ॥ 64

பாபநாசேச்வரேத்யேதன்னாம்னா நச்யதி பாதகம் ।
ப்ரபாகரப்ரபாநாச்யம் யதா நாஸ்தி தமோ புவி ॥ 65

மம பாதகபாஹுல்யாத்தவ விஸ்மரணம் ஹரே ।
ஜாதம் தன்னாசயாத்ய த்வம் பாபநாசேச்வர ப்ரபோ ॥ 66

ஸனத்குமாரமுனினா ப்ரேரிதோஹமிஹாகத: ।
த்வாம் ஸேவிதும் மஹாவிஷ்ணோ பாபநாசபதே ஹரே ॥ 67

அதஸ்த்வம் மம பாபானி நாசயாத்ய ஜகத்பதே ।
நமஸ்துப்யம் நமஸ்துப்யம் பூயோ பூய நமோ நம: ॥ 68

ரக்ஷ மாம் கருணாஸிந்தோ பாபநாசேச்வரப்ரபோ ।
பாபநாசபதே விஷ்ணோ த்வாம் பஜன் லபதே ச யத் ॥ 69

ந தத் குத்ராபி லபதே இதி மே ப்ரஹ்மஜோऽப்ரவீத் ।
தஸ்மாத் த்வாம் ஸேவமானம் மாம் நஜாது த்வத்ஸ்ம்ருதிர்ஹரே ॥

விஜஹாது ஹரே விஷ்ணோ ராமநாதஜகத்பதே ।
ஆதேஹபாதம் பகவன் ! பாபநாசேச்வர ப்ரபோ ॥ 71

மம த்வத்ஸ்மரணான்னித்யம் ஸம்ஸித்யை த்வத்க்ருபாவசாத் ।
இதி ஸ்துதோ முனே தேவ: பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 72

ஸன்னிதத்தே புரஸ்தஸ்ய ப்ரஹ்லாதஸ்ய தயாநிதி: ।
உவாசசைனம் ப்ரஹ்லாதம் பாபநாசபதிர்ஹரி: ॥ 73

க்ருபாகடாக்ஷபாதேன ப்ரீணயந்தி நிஜாத்மஜம் ।

பாபநாசேச்வர: -
ஸ்தோத்ரேண தே ப்ரஸன்னோऽஸ்மி ப்ரஹ்லாததிதிஜேச்வர ॥

மம விஸ்மரணம் மாபூத் கதாசிதபி தே ஸுர ।
ஹ்ருதயே தவ வத்ஸ்யாமி நிரந்தரமஹம் த்ருவம் ॥ 75

யே மாமத்ர நிஷேவந்தே ஸ்னாத்வா வை ஸஹ்யஜாஜலே ।
ந தேஷாம் ஹ்ருதயாஜ்ஜாது கமிஷ்யாம்யஸுரேச்வர ॥ 76

பாபநாசேச்வரம் மாம் யே புண்யகாலேஷு தைத்யப ।
ஸ்னாத்வா து ஸஹ்யஜாதோயே ஸேவந்தே பக்திபூர்வகம் ॥ 77

தேஷாம் மத்ஸன்னிதௌவாஸம் வைகுண்டே ப்ரததாம்யஹம் ।
ஸஹ்யஜே புண்யகாவேரீ பாபநாசே மருத்வ்ருதே ॥ 78

இதீரயித்வா யே ஸ்னாந்தி ந தேஷாம் நரகம் பவேத் ।
தவாபி நித்யம் மத்ஸ்ம்ருத்யா புனர்ஜன்மான்தரம் நஹி ॥ 79

ஸ்வபுரம் கச்ச தைத்யேந்த்ர ஸதா சிந்தய மாம் ஹ்ருதா ।

ஈச்வர: -

பாபநாசேச்வரேணைவம் ப்ரஹ்லாதோ திதிஜேச்வர: ॥ 80

நபுரீமகமத்ஸ்வீயாம் பாபநாசேऽபி நாரத ।
நிவாஸமகரோத்தத்ர பாபநாசே ஹரிஸ்தலே ॥ 81

பாபநாசநிவாஸேன ஹ்ருதயே தஸ்ய ஸந்ததம் ।
ஸன்னிதத்தே மஹாவிஷ்ணு: பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 82

தே நைவ விஷ்ணுநாசைக்யம் ப்ரஹ்லாதோ லப்தவான் முனே ।
ஏதத்த்யாயபடனாத் ச்ராவணான் மனனான் முனே ॥ 83
வைகுண்டவிஷ்ணுனா ஸார்தம் மோததே மரணாதனு ॥ 83

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேச்வர நாரதஸம்வாதே பாபநாசக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே ப்ரஹ்லாதமோக்ஷப்ரதானம் நாம ஸப்தமோऽத்யாய: ।

அத அஷ்டமோऽத்யாய:

ஈச்வர: -

புரா ப்ரதாபவீராக்யோ ந்ருபச்சோளேச்வரோமுனே ।
பாபநாசேச்வரம் நத்வா மோசிதோ ப்ரஹ்மஹத்யயா ॥ 1

நாரத: -

கதம் ப்ரதாபவீரோத்ஸர மோசிதோ ப்ரஹ்மஹத்யயா ।
பாபநாசபதிம் நத்வா மோசிதச்சிவ மே வத ॥ 2

ஈச்வர: -

தவ நாரத வக்ஷ்யாமி கதாம் பாபப்ரணாசினீம் ।
ப்ரதாபவீரஸம்க்ஞஸ்ய ந்ருபதே தார்மிகஸ்ய து ॥ 3

மஹாவீரஸ்ய ஸங்க்ராமே கதாசித் ப்ரபலாயின: ।
பாபநாசேச பக்தஸ்ய ப்ரஹ்மண்யஸ்ய ச தீமத: ॥ 4

யஜ்வனோ தர்மசீலஸ்ய ஸ்வதாரநிரதஸ்ய ச ।
ஜிதேந்த்ரியஸ்ய சூரஸ்ய ஜிதக்ரோதஸ்ய ஸர்வதா ॥ 5

ஏவம் குணவிசிஷ்டஸ்ய மஹாவீரஸ்ய நாரத ।
ப்ரதாபவீர: புத்ரோ஽பூத் மஹான் ஸோமகுலோத்பவ: ॥ 6

பித்ருதுல்யகுண: ஸ்ரீமான் சோலதேசாதிபோ மஹான் ।
சசாஸ ப்ருதிவீமேனாம் தர்மேண முனிஸத்தம ॥ 7

தஸ்யைவம் வர்தமானஸ்ய ரக்ஷத: க்ஷிதிமண்டலம் ।
ப்ரதாபவீரநிரதே: மஹாந்காலோஹ்யவர்தத ॥ 8

ப்ரதாபவீரநிரதௌ சாஸதி க்ஷிதிமண்டலம் ।
இந்த்ராதயே தேவகணா: ததா ஸம்பூய நாரத ॥ 9

ப்ரசசம்ஸுர்யசஸ்தஸ்ய ஸுதர்மாயா ந்ருபஸ்ய து ।
ப்ரதாபவீரோ ந்ருபதி: சோளேந்த்ரோ முனிபுங்கவ ॥ 10

சோளக்ஷேத்ரேஷ்வோஷதீனாம் அபிவ்ருத்யர்த்தமேகதா ।
க்ராமாணாம் நகராணாம் ச காவேர்யுபயகூலத: ॥ 11

ஸுகுல்யா: ஸ்வானயாமாஸ ஸஸ்ய வ்ருத்யர்த்தமாதராத் ।
தீரத்வயே ச காவேர்யா யே வஸந்தி சிவாலயா: ॥ 12

யே ச விஷ்ண்வாலயா: ஸந்தி தானபாலயத: ப்ரபு: ।
தத்தத்தேவாலயஸ்தானாம் தேவானாமபி தத்தவான் ॥ 13

பஹுக்ஷேத்ராணி வித்தானி பக்திச்ரத்தாபுரஸ்ஸரம் ।
ப்ராஹ்மணேப்யோ பஹுக்ஷேத்ரம் வைதிகேப்ய: ப்ரதத்தவான் ॥

விசேஷாதுத்தரே கூலே காவேர்யாச்சோளபூபதி: ।
குல்யாநாமபிரக்ஷார்த்தம் ஸ ப்ரதாப ந்ருபோ முனே ॥ 15

சிலாபிரிஷ்டகாபிச்ச முகத்வாரமகல்பயத் ।
காவேரீமூலகுல்யானாம் ஸுதாலேபனபூர்வகம் ॥ 16

ஏவம் ஸம்வர்திச்சோளதேசே பூபதினா முனே ।
பகுதான்ய ஸம்ருத்தோऽபூத் பஹுஸஸ்யயுதஸ்ததா ॥ 17

ப்ரதாபவீரந்ருபதி: பாபநாசேச்வராய து ।
ப்ரததௌ ச பஹுக்ராமான் பஹுவித்தானி வை ததா ॥ 18

ப்ராஹ்மணான் வாஸயாமாஸ பஹுக்ஷேத்ரம் ப்ரதாய ஸ: ।
பாபநாசே ஹரிக்ஷேத்ரம் புண்யஸாயுஜ்யதாயினி ॥ 19

பாபநாசஹரிக்ஷேத்ரே நிவாஸமகரோத் ந்ருப: ।
பாபநாசேச்வரம் தேவம் ஸேவமானஸ்ய பக்திகம் ॥ 20

ஏவம் நிவஸதஸ்தஸ்ய ராஜ்யம் பாலயதோ முனே ।
காவேரீ முக்திதா புண்யா ஸர்வபாபாபஹாரிணீ ॥ 21

ச்வேதவிக்னேச்வரக்ஷேத்ரே சிவஸ்தானே மஹத்தரே ।
தக்ஷிணாவர்த்தரூபேண கர்த்தேன முனிஸத்தம ॥ 22

கதாசித் ப்ராவிசத் யோகாத் பாதாளம் ஸஜலா நதீ ।
ந ச கிஞ்சிஜ்ஜலம் யாதம் ப்ராச்யாம் திசி ததா முனே ॥ 23

தேன ப்ராக்தேசபூமிஷு நௌஷத்யோ வ்ருத்திமாப்னுவன் ।
ஓஷதீநாமபாவேன வ்ரீஹயோ நாபவந்ந்ருணாம் ॥ 24

வ்ரீஹிநாசான் மனுஷ்யாணாம் ஆஹாராபாவதோ முனே ।
அசிரான் மரணம் ப்ராபுர்துர்நிவாரம் ஸுரைரபி ॥ 25

தத்ரத்ய மனுஜாஸ்ஸர்வே பாபநாசநிவாஸினோ ।
ப்ரதாபவீர ராக்ஞே தத்வேதயாஞ்சக்ரிரே முனே ॥ 26

ப்ரதாபவீர ந்ருபதி: ஜனாநாச்வாஸ்ய ஸாதுரான் ।
ச்வேதவிக்னேச்வரஸ்தானம் ப்ராப ஸைன்ஸமாவ்ருத: ॥ 27

தத்ஸ்தானசங்கரம் நாம்னா சிவமாச்ரிதபாலகம் ।
நிஷேவ்ய ராஜபக்த்யைவ ஸ்துத்வா ச்வேதவினாயகம் ॥ 28

காவேர்யாவர்த்தகர்த்தம் ச விலோக்யாதிபயங்கர: ।
த்ருணகாஷ்டைர்த்ருஷத்பிச்ச ம்ருத்பிஸ்தத்பத்துமுத்யத: ॥ 29

த்ரிபிர்வர்ஷைச்ச தத் கர்த்தம் நைவ பத்தமபூன்முனே ।
தத: ப்ரதாபந்ருபதி: கின்னோSபூத் பீதமானஸ: ॥ 30

முனிமேரண்டநாமானம் தத்ஸ்தானவிலயம் த்விஜம் ।
ஏரண்டமூலவஸதிம் ததர்ச நியமான்விதம் ॥ 31

ப்ரணம்ய தம் முனிம் பக்த்யா ப்ரதாபந்ருபதிர்முனே ।
உவாச வினயாவிஷ்ட: சந்த்ரசூடைகமானஸ: ॥ 32

ப்ரதாபவீரந்ருபதி: -

ஆவர்த்தரூபகர்தஸ்ய பூரணம் ஸ்யாத் கதம் முனே ।
தன்மே காருணிக ப்ரூஹி தயா ஸாரா ஹி ஸாதவ: ॥ 33

ப்ரதாபவீர ந்ருபதி: இத்யப்ருச்சன் மஹாமுனிம் ।
முனிரேரண்டநாமாயம் ஏவம் ப்ருஷ்டோ ந்ருபேண ஸ: ॥ 34

ப்ரதாபவீரந்ருபதிம் ப்ரோவாசேதம் மஹாமுனே ।

ஏரண்ட: -

காவேர்யாவர்த்தகர்த்தஸ்ய பூரணோபாயமத்ய தே ॥ 35

ப்ரதாபவீரந்ருபதே வதாமி ச்ருணு ! மேSதுனா ।
மத்ஸமோ வா முனிர்கர்த்தே த்வத்ஸமோ வா ந்ருப: பதேத் ॥

கர்த்தம் பவேத் ததா பத்தம் நான்யதா வர்ஷகோடிபி: ।
காவேர்யாபி யதாபூர்வம் ப்ரவர்தேத புரா திசி: ॥ 37

ஆஸமுத்ரம் மஹாராஜன் ! லோகானாம் ச ஸுகம் பவேத் ।
ஏரண்டஸ்ய வச: ச்ருத்வா ப்ரதாப ந்ருபதிர் முனே ॥ 38

முனிமேரண்டநாமானம் அப்ரவீத் சங்கரப்ரியம் ।
விப்ராணாம் ந கரிஷ்யாமி ஹிம்ஸாமிதி ச மே மதம் ॥ 39

ததோஹம் நிபதிஷ்யாமி கர்த்தே ஜனஸுகாய வை ।
ஏவமுக்தோ முனிஸ்தேன ந்ருபேண முனிரப்ரவீத் ॥ 40

த்வம் ராஜா ஸர்வலோகானாம் ரக்ஷிதா (ரக்ஷக:?)பித்ருவத்ஸதா ।
த்வதபாவோ ஜகன்னாசோ பவிஷ்யதி ந ஸம்சய: ॥ 41

முனி: -

அதோஹம் நிபதிஷ்யாமி கர்த்தே லோகஸ்ய சாந்தயே ।
உக்த்வைவம் சங்கரம் த்யாத்வா பஞ்சாக்ஷரமதோ ஜபன் ॥ 42

பபாத ஸஹ்யஜாகர்த்தே வார்யமாணோऽபி தேன ஸ: ।
ததோ கர்த்தம் பத்தமபூத் காவேரீ ப்ராங்முகீ யயௌ ॥ 43

யதாபூர்வம் ச ஜலதிம் ப்ரவிஷ்டா ஸா மருத்வ்ருதா ।
லோகாஸ்ஸுரக்ஷிதாச்சாஸன் வ்ரீஹயோபி யதாபுரம் ॥ 44

ததோ ராஜா து:கிதோऽபூத் ப்ரதாபந்ருபதிர் பயாத் ।
அஹோ ப்ரஹ்மவதோ பூயாத் மயி ஜீவதி ஜாயதே ॥ 45

விப்ராணாம் ரக்ஷணம் கார்யம் க்ஷத்ரியேண விஜானதா ।
அத்யாயம் நிஹதோ விப்ர: க்ஷத்ரியேண மயாதுனா ॥ 46

உபேக்ஷிதோ முனிஸ்தேன நரகம் மே பவிஷ்யதி ।
உபேக்ஷ்ய விப்ரமரணே ப்ரஹ்மஹத்யா ஸமோ பவேத் ॥ 47

அதோ மே நரகே பாதோ பவிஷ்யதி ந ஸம்சய: ।
அதோஹம் ச மரிஷ்யாமி த்யக்த்வா தேஹமிமம் புன: ॥ 48

இதி த்யக்தும் ஸமுத்யுக்தே ந்ருபே ப்ராஹ சரீரவாக் ।
மாஸகஸ்தம் மஹாராஜன் குரு கோரம் த்வமத்ய வை ॥ 49

அஸ்மாத் கோரதராத் பாவாத் விரம த்வம் மஹாமதே ।
ஏவம் ப்ரஹ்மவதோத்பன்ன பாபசாந்திம் ப்ரவீம்யஹம் ॥ 50

ச்ருணுஷ்வேகமனாராஜன் ! ததைவ க்ரியதாம் த்வயா ।
இதோ நைர்ருதிதிக்பாவே பாபநாசமிதி ஸ்தலம் ॥ 51

அஸ்தி புண்யதமம் ராஜன் ! தஸ்ய ப்ரத்யக்திசி த்வயா ।
லிங்காந்யஷ்டோத்தரசதம் சிவஸ்ய பரமாத்மன: ॥ 52

ப்ரதிஷ்டாபய பக்த்யா த்வம் விதிமந்த்ரபுரஸ்ஸரம் ।
பாபநாசேச்வரஸ்யாபி மஹாபூஜாம் ப்ரகல்பய ॥ 53

பாபநாசபதேர்விஷ்ணோ: காரயஸ்வ ரதோத்ஸவம் ।
ததா தத்ஸ்தானகாவேர்யாம் துலாமாஸே ந்ருபோத்தம ॥ 54

த்ரிம்சத்தினானி ஸ்னாஹி த்வம் மாகமாஸேபி வை ததா ।
தவ பாபானி நச்யந்தி விப்ரஹிம்ஸோத்பவானி வை ॥ 55

ஸந்தேஹோ நாத்ர கர்தவ்ய: கச்ச த்வம் அதுநைவ தத் ।
ஏவமுக்தோ ந்ருப: ப்ரீத: தத்வாக்யேன ததைவ ஸ: ॥ 56

பாபநாசம் ஸமாகத்ய தத்ஸர்வமகரோத்ததா ।
தக்ஷணாதேவ முக்தோபூத் விப்ரஹிம்ஸாகபஞ்சராத் ॥ 57

பாபநாசபதேர்பக்த்யா தத்ரைவ நிவஸன் ந்ருப: ।
ஸ்தாபனாத் சதலிங்கானாம் பாபநாசே ஹரிஸ்தலே ॥ 58

அஷ்டாதிகானாம் து முனே மஹாபாதகநாசனாத் ।
ப்ரதக்தகில்பிஷ: காலே ஹரௌ ஸாயுஜ்யமாப்தவான் ॥ 59

ப்ரதாபவீரந்ருபதே: புண்யச்லோகஸ்ய நாரத ।
படன் ச்ருண்வன் ச சரிதம் பாதகேப்யோ விமுச்யதே ॥ 60

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேச்வரநாரதஸம்வாதே
பாபநாசக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே ப்ரதாபவீரந்ருபசரிதம் நாம
அஷ்டமோऽத்யாய: ।

அத நவமோத்யாய:

ஈச்வர: -

புண்டரீகஸரோ நாம தீர்த்தம் பாபவிநாசனே ।
அஸ்மிந்நாரதபாபக்னம் வித்யதே புக்திமுக்திதம் ॥ 1

தத்ர ஸ்னாத்வா நர: ஸத்யோ வைகுண்டே லபதே கதிம் ।
ஸாயம் ப்ராத: ஸ்மரேன் நித்யம் புண்டரீகஸரோவரம் ॥ 2

ஸ்னாத: ஸ்யாத்ஸர்வதீர்த்தேஷு நாத்ர ஸந்தேஹகாரணம் ।
ஜன்மப்ரப்ருதி யத்பாபம் ஸ்த்ரியோ வா புருஷஸ்ய வா ॥ 3

புண்டரீகஸரஸ்தீர்த்தே ஸ்நானாத்ஸர்வம் வினச்யதி ।
யதாஸுராணாம் ஸர்வேஷாம் ஆதி வை மதுஸூதன: ॥ 4

ததைவ ஸர்வதீர்த்தானாம் ஆதிதீர்த்தமிதம் முனே ।
உஷ்யத் துவாதசவர்ஷாணி த்வாரகாயாம் ஹரிஸ்தலே ॥ 5

யத்பலம் ஸமவாப்னோதி தத்த்ர ஸ்நானமாத்ரத: ।
யஸ்து வர்ஷசதம் பூர்வம் அக்னிஹோத்ரம் நிஷேவதே ॥ 6

கார்த்திகீ பூர்ணமாஸ்யாம் ய: பாபநாசஹரிஸ்தலே ।
புண்டரீகே நர: ஸ்நாத்வா பாபநாசபதிம் ஹரிம் ॥ 7

ஸேவதே தஸ்ய புண்யேண அக்னிஹோத்ரஸமம் ஸ்ம்ருதம் ।
அத்ரேதிஹாஸம் வக்ஷ்யாமி புண்யம் பாபவிநாசனம் ॥ 8

புண்டரீக ஸரஸ்தீர்த்த வைபவப்ரதிபாதனம் ।
புரா ப்ரஹ்மாதயோ தேவா வஸிஷ்டாத்யா மஹர்ஷய: ॥ 9

ராக்ஷஸோபத்ருதாஸ்ஸர்வே வைகுண்டமகமன்முனே ।
நாராயணாய ஹரயே வக்தும் ராக்ஷஸபீடனம் ॥ 10

கத்வா தமஸ்துவன் ஸர்வே தேவோ ப்ரஹ்மர்ஷயோ ஹரிம் ।

தேவா: -

நமஸ்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே கமலாபதே ॥ 11

நமஸ்தே சேஷசயன நமோ கருடவாஹன ।
நமஸ்தே பீதவஸ்த்ராய நமோ பக்தார்த்திஹாரிணே ॥ 12

அசேஷபுவனாவாஸ நாபிபங்கஜசோபினே ।
ஜனார்தன நமஸ்துப்யம் பூயோ பூயோ நமோ நம: ॥ 13

ரக்ஷ ! ரக்ஷ ! மஹாவிஷ்ணோ ராக்ஷஸோபத்ருதம் ஜகத் ।
ஜகத்ரயம் ப்ரபாதந்தே ராக்ஷஸாபலகர்விதா: ॥ 14

ஸர்வேஷோம் ராக்ஷஸானாம் ச சண்டேவேகாபிதோ ஹரே ।
ப்ரஹ்மதத்தவரோ விஷ்ணோ ப்ரதாநோsபூந்மதோத்தத: ॥ 15

சதகோடி ஸஹஸ்ராணி தசகோடி சதானி ச ।
ஸன்திசைன்யானி பூரீணி தேன துல்யபலானி வை ॥ 16

அவத்யத்வம் வரால்லேபே ராக்ஷஸோ ப்ரஹ்மணோ ஹரே ।
ஸ்வாஹாகாரவஷட்காரசூன்யமாஸீத்ரஸாதலம் ॥ 17

பஹுனா கிம் ப்ரலாபேன சண்டவேகேன ரக்ஷஸா ।
மர்யாதா பித்யதே விஷ்ணோ பத்தா நிகமஸேதுனா ॥ 18

தத்ஸன்னிதௌ வயம் ஸ்தாதுமசக்தஸ்த்வாமுபாகதா: ।
த்வாமந்தரேண நாஸ்மாகம் சரணார்ஹா பவந்தி ஹி ॥ 19

தேவாநாமங்கனாஸ்ஸர்வாஸ்த்தேநைவாபஹ்ருதா பலாத் ।
அல்பேநைவ து காலேன ஜகத்சூன்யம் பவிஷ்யதி ॥ 20

யஞாத்யபவாத்தேவாநாம் பலாஹானிரபூத்தரே ।

ஈச்வர: -

இதி விக்ஞாபிதோ தேவ: ப்ரஹ்மாதிமுனிபிர்முனே ॥ 21

ப்ராதுர்பபூவ புரத: பீதாம்பரதரோச்யுத: ।
ஹாரகேயூரகடகமகுடாதி விபூஷித: ॥ 22

தேவான் முனீம்ச்ச ப்ரோவாச வைநதேயாம்ஸஸம்ஸ்தித: ।

ஹரி: -

அல்பேநைவ து காலேன தம் ஹனிஷ்யாமி ராக்ஷஸம் || 23

விஹரத்வம் ஸுராஸ்ஸர்வே மா சோகம் குருதாதுனா |
இத்யுக்த்வா பகவான் விஷ்ணு: க்ஷணாதந்தரதீயத || 24

தத: கதிபயாஹஸ்ஸு கதேஷு பகவான்ஹரி: |
ராக்ஷஸானாம் வதம் கர்த்தும் புவம் கந்தும் ப்ரசக்ரமே || 25

விஷ்வக்ஸேனாதிபிஸ்ஸார்தம் ஆரூடவினதாஸுத: |
ததோ நாராயணோ தேவான் இதம் வசனமப்ரவீத் || 26

சண்டவேகேன போ தேவா: ஸஸைன்யேன மஹாயுதா: |
பவன்தோ புவமாஸாத்ய யுத்தம் குர்வன்து நிர்பயா: || 27

தர்சயித்வா பயம் யூயம் ஸ்தானே பாபவினாசனே |
வித்ருதாபயஸம்விக்னாச்சண்டவேகேன கச்சத || 28

அதோ யுஷ்மானநுத்ருத்ய சண்டவேகோபி தத்ஸ்தலம் |
கமிஷ்யதி ச வேகேன தத்ர யுஷ்மத்ஜிகாம்ஸயா || 29

ஸ ஸைன்யஸ்தத்ஸ்தலம் கோபாத் த்வம்ஸயிஷ்யதி நிச்சிதம் |
தத்ஸ்தான த்வம்ஸனேனாஸ்ய ப்ரஹ்மதத்த வரம் லயம் || 30

அவத்யத்வம் வ்ரஜேத் ஸத்ய: ததோ வத்யோ பவிஷ்யதி |
தத்ஸ்தானஸ்ய வரம் தத்தம் மயா பூர்வம் திவௌகஸ: || 31

ஏதத்ஸ்தலம் த்வம்ஸகாயே ஸத்யோ நச்யந்து தேத்விதி |
பாபநாசம் மம ஸ்தானம் பீடயிஷ்யந்தி மே நரா: || 32

தேவா வா ராக்ஷஸா வாபி தைத்யா வா யேபி கேசன |
அசிராத்தே மரிஷ்யந்தி ஸர்வேऽல்பாயுஷோ புதா: || 33

ராக்ஷஸச்சண்டவேகோऽபி யுஷ்மத்தனனவாம்ச்சயா |
பாபநாசம் மம ஸ்தானம் மத்பக்தாஸ்தத்ர வாஸின: || 34

பீடயிஷ்யத்யஸந்தேஹஸ்ததோ வத்யோ பவிஷ்யதி ।
ப்ரஹ்மதத்தவரேணாபி யதவத்யத்வமஸ்ய ச ॥ 35

வினசிஷ்யத்யதச்சாபி ஹனிஷ்யாமி தத: பரம் ।
அதோ யூயம் புதா பூமௌ யுத்யத்வம் தேன ரக்ஷஸா ॥ 36

அனுத்ருதாச்ச தேநைவ பயஸம்க்ஷுப்தசேதஸ: ।
பாபநாசஸ்தலம் யாதம் மமபுண்யமனுத்ருதம் ॥ 37

கமிஷ்யதி ச ஸோऽப்யத்ர சண்டவேகோऽபி ராக்ஷஸ: ।
ததஸ்தம் ராக்ஷஸம் தேவா: பாபநாசேச்வரோஹ்யஹம் ॥ 38

நிஹநிஷ்யாம்ய ஸந்தேஹம் ததோ கச்சதமாசிரம் ।
இத்யுக்த்வா பகவான் விஷ்ணு: தத்ரைவாந்தரதீயத ॥ 39

தத: இந்த்ராதயோ தேவா ஹரிணைவம் ஸமீரிதா: ।
யுத்தம் சக்ருர்மஹாகோரம் சண்டவேகேன பூதலே ॥ 40

அத தே சண்டவேகேன பீடிதாஸ்த்ரிதிவாலயா: ।
நாயயித்வா பயம் ஸர்வே பாபநாசஸ்தலம் யயு: ॥ 41

தம் ஹரிம் சரணம் ப்ராபு: பாபநாசேச்வரம் விபும் ।
ததோऽயம் சண்டவேகோऽபி தாநநுத்ருத்ய வை ஸுரான் ॥ 42

பாபநாசஸ்தலம் ப்ராப்ய பீடயாமாஸ தத்ஸ்தலம் ।
தத்வாஸினோ விஷ்ணுபக்தான் விசேஷேண த்விஜோத்தமான் ॥

ததோ ஹரிர்மஹாவிஷ்ணு: பாபநாசேச்வரோ மஹான் ।
வினதாநந்தனாரூடோ விஷ்வக்ஸேனாதி கிங்கரை: ॥ 44

ஸமேதோ ஹந்துமாரேபே சண்டவேகம் ஸஸைநிகம் ।
ப்ரதத்மௌ பாஞ்சஜன்யம் ச ப்ரலயாம்புதஸன்னிபம் ॥ 45

ச்ருத்வா ஜகாத நிர்கோஷம் பாஞ்சஜன்யஸ்வனம் ஹரே: ।
யோத்தும் க்ருதோத்யமஸ்தஸ்தௌ சண்டவேகோऽபி
விஷ்ணுனா ॥

தத: ஸமாகதம் த்ருஷ்ட்வா சண்டவேகம் ஸஸைநிகம் ।
யுத்தாய க்ருதஸன்னாஹம் பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 47

சார்ங்கம் க்ருஹீத்வா பகவான் ஜ்யா சப்தமகரோன் முனே ।
அத நாராயணாஸ்த்ரேண சண்டவேகம் ஸ ஸைனிகம் ॥ 48

ஸாமாத்யம் ஸரதம் ஸாச்வம் ஸகஜம் ஸபதாதிகம் ।
சகார பஸ்மஸாத் க்ஷிப்ரம் நிச்சேஷம் பகவான் ஹரி: ॥ 49

சண்டவேகே ஹதே தஸ்மின் ஸஸைன்யே ஹரிணா ஜகத் ।
ஸர்வம் ப்ரசாந்தமேவாஸீத் பூர்வவன் முனிஸத்தம ॥ 50

ததஸ்தம் தேவதேவேசம் பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ।
ப்ரணம்ய த்ரிதசா: ப்ரோசு: லக்ஷ்மீகாந்தம் தயாநிதிம் ॥ 51

தேவா: -

பகவன்கருணாமூர்த்தே பாபநாசபதே ஹரே ।
ராக்ஷஸானஸுரான் தைத்யான் பலேர் வ்ருத்தான்வயம் ஹரே ॥

யேனோபாயேன ஜேஷ்யாமோ வயம் தம் வதன:ப்ரபோ ।
இதி ஸம்ப்ரார்த்திதோ விஷ்ணு: ப்ரோவாச த்ரிதசான்ஹரி: ॥53

பூலோகேஸ்மின் மம ஸ்தானே நாம்னா பாபவிநாசனே ।
அஸ்மின் முக்திப்ரதம் பும்ஸாம் தீர்த்தபாதகநாசனம் ॥ 54

புண்டரீகஸரோ நாம ஸ்னாதானாம் முக்திதம் ந்ருணாம் ।
மதாலயாக்னி திக்பாகே ஸர்வதீர்த்தோத்தமோத்தமம் ॥ 55

புண்டரீகாபிதானேன முனினா நிர்மிதம் ச தத் ।
ஜிதேந்த்ரியேண சாந்தேன பக்தேன மம நித்யதா ॥ 56

ஆகத்ய யூயம் மத்ஸ்தானம் பாபநாசம் ஸுரோத்தமா: ।
புண்டரீகஸரஸ்தீர்த்தே கண்டதக்னஜலே ஸ்திதா: ॥ 57

த்வாதசாக்ஷரமந்த்ரேண ததைவாஷ்டாக்ஷரேண வா ।
க்ருத்வா சாங்ககரந்யாஸம் வர்ம நாராயணாத்மகம் ॥ 58

ஜபத: ச்ரத்தயா தேவா தனுர்மாஸ்யதவா புதா: ।
ச்ராவணே வா ஸிதே பக்ஷே தினபஞ்சகமாதசாத் ॥ 59

ஏகாதசீம் ஸமாரப்ய அஷ்டாவிம்சதி ஸங்க்யயா ।
பௌர்ணமாஸீதினம் யாவத் ஜபம் குருத தேவதா: ॥ 60

தர்பயத்வம் ததா விப்ரான் பூர்ணமாஸீ தினே ஸுரா: ।
தனைர்தான்யைச்ச வஸ்த்ராத்யை: பூஜயத்வம் த்விஜோத்தமான் ॥

பவந்தஸ்தேன தைத்யாம்ச்ச ராக்ஷஸாம்ச்ச ஹநிஷ்யத ।
ஸ்தாஸ்யந்தி நரேண பீதா யுஷ்மாகம் தைத்யராக்ஷஸா: ॥ 62

துஷ்டராஜவிநாசார்த்தம் சத்ரூணாம் விஜயாய ச ।
புண்டரீகஸரஸ்தீர்த்தே கண்டதக்னே ஜலே ஜபன் ॥ 63

ஏவம் தினம் பஞ்சஜாபான் நாசயேத்தான் ந ஸம்சய: ।
யோபராத விஹீனானாம் சத்ரூணாம் நாசனாய து ॥ 64

ஜபேதேவம் ஸஸாத்யோ வா ஸ்வயமேவ து நச்யதி ।
சிகித்ஸாரோகசாந்த்யர்த்தம் பாபநாசே ஸுரோத்தம: ॥ 65

புண்டரீகஸரஸ்தீர்த்தே கண்டலக்னே ஜலே ஸ்த்தித: ।
ய ஏவம் ஜபதே சுத்தோ வர்ம நாராயணாத்மகம் ॥ 66

மந்த்ராணாம் உத்தமம் ப்ரோக்தம் ஸர்வாபீஷ்டபலப்ரதம் ।
பாபநாசஹரிக்ஷேத்ரம் ஸர்வஸ்தானோத்தமோத்தமம் ॥ 67

புண்டரீகஸரஸ்தீர்த்தம் ஸர்வதீர்த்தோத்தமோத்தமம் ।
பாபநாசேச்வரோ விஷ்ணு: ஸர்வதேவாத்தமோத்தம: ॥ 68

ஏதச்சதுஷ்டயம் யத்ர மிலிதம் யத்ர வை ஸுரா: ।
அபீஷ்டம் கிம் ந ஸித்யேத பாபநாசேச வைபவாத் ॥ 69

பாபநாசே மம ஸ்தானே தீர்த்தே஽ஸ்மின் ச்ராவணே ஸுர: ।
ய: ஸ்னாதி பானுவாரேஷு சதுர்ஷு ப்ரயதோ நர: ॥ 70

தஸ்ய பாபானி நச்யந்தி தாரித்ர்யம் வ்யாதயஸ்ததா ।
ஆதயச்ச ப்ரணச்யந்தி கர்பதோஷாஸ்ததைவ ச ॥ 71

சத்ரவச்ச ப்ரணச்யந்தி சம்பதஸ்ஸம்பவந்தி ச ।
புத்ரபௌத்ரா: ப்ரவர்த்தந்தே தனதான்யஸம்ருத்தய: ॥ 72

அபம்ருத்யு வினச்யேத தீர்க்கமாயுச்ச விந்ததி ।
அதோ யூயம் மம ஸ்த்தானே பாபநாசேத்ர தேவதா: ॥ 73

மதுக்தேன ப்ரகாரேண வ்ரதம் குருத பக்தித: ।
புண்டரீகஸரஸ்தீர்த்தே ஸ்னானம் குருத ஸாதரம் ॥ 74

ததைவ யூயம் காவேரீ ஸ்னாநமாசரிதாதராத் ।
பாபநாசேச்வரம் மாம் ச ஸேவத்வம் ஸுரபுங்கவா: ॥ 75

யுஷ்மாகம் ஸர்வசத்ருப்யோ ந கதாசித்பயம் பவேத் ।

ஈச்வர: -

இத்யுக்த்வா த்ரிதசான் விஷ்ணு: ஸ்வாலயம் ப்ரவிவேச ஸ: ॥

விஷ்ணுநோக்தப்ரகாரேண ஸுரா: பாபவிநாசனே ।
பாபநாசே ததா சக்ரு: யதோக்தம் ஹரிணா வ்ரதம் ॥ 77

தேநைவ சத்ருநிர்பீதா ந்யவஸன் த்ரிதிவே ஸுகம் ।
ஏவம் தே நாரதமுனே கதிதம் தீர்த்தவைபவம் ॥ 78

புண்டரீகாக்யஸரஸோ மஹாபாதகநாசனம் ।
ய: படேதிதமத்யாயம் ச்ருணுயாத்வா ஸபக்திகம் ॥ 79

விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்னோதி புக்திமத்ர ஸமச்னுதே ॥ 80

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேச்வரநாரதஸம்வாதே பாபநாசக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே புண்டரீகஸரஸ்தீர்த்தவைபவம் நாம நவமோऽத்யாய: ।

அத தசமோऽத்யாய:

ஹரி: ஓம் ! நாரத: -

புண்டரீகாபிதோ விப்ரோ முனிர்விஷ்ணுப்ரியோ ஹர !
தப: கிம் அகரோத்யேன ப்ரஸஸாத ஜனார்தன: ‖ 1

புண்டரீகாபிதம் தீர்த்தம் பாபநாசே விநிர்மிதம் !
முனினா யேன தேவேச சச்ருஷா மே வதஸ்வ தத் ‖ 2

ஈச்வர: -

புண்டரீகாபிதோ விப்ரோ முனிர்நாரத சாந்திமான் !
அனேகயக்ஞானகரோத் விஷ்ணுப்ரீணனதத்பர: ‖ 3

அதிதீன் ப்ரீணயாமாஸ ச்ராத்தானி ச சசாரஸ: !
கங்காதி ஸர்வதீர்த்தேஷு ஸ்நாதவான் விதிபூர்வகம் ‖ 4

ஏவம் தர்மபரஸ்யாபி ப்ரஸன்னோऽஹ்யபவத்தரி: !
ந ஸாயுஜ்யம் ததௌ தஸ்மை பவஸங்க்லேசநாசனம் ‖ 5

ததா விஷண்ண: ஸ முனி: கஷ்டஸம்ஸாரது:கத: !
தால்ப்யம் மஹாமுனிம் ப்ராப்ய ப்ரணம்ய ப்ரயதோ முனி: ‖

தாந்தோ சாந்தோ விரக்தச்ச பப்ரச்ச வினயாந்வித: !

புண்டரீக: -

ஸர்வதர்மா: க்ருதா தால்ப்ய: பவபந்தவிமுக்தயே ‖ 7

பகவான் ந: ப்ரஸன்னோ மே லக்ஷ்மீகாந்தோ ஜனார்தன: !
யேநோபாயேன மே விஷ்ணு: ப்ரஸன்ன: ஸ்யான்மஹாமுனே ‖

தமுபாயம் வதஸ்வாத்ய க்ருபயா த்வம் ஹரிப்ரிய !

ஈச்வர: -

ஏவம் ஸ புண்டரீகேண ப்ருஷ்டோ தால்ப்யோ மஹாமுனே ‖

விஷ்ணுப்ரீதிகரம் தஸ்மை ப்ரோவாசோபாயமுத்தமம் !

தால்ப்ய: -

புண்டரீக ! ப்ரவக்ஷ்யாமி ஹரிஸந்தோஷ ஸாதனம் ‖ 10

உபாயம் ச்ருணு ! யஸ்யேஹ ச்ரவணாத்தரிரிஷ்டத: ।
ஹரிஸ்தானம் மஹாபுண்யம் நாம்னா பாபவிநாசனம் ॥ 11

மஹாபாதக ஸங்கானாம் விநாசகரமஸ்தி வை ।
காவேரீ தக்ஷிணே தீரே முனிஸங்கநிஷேவிதே ॥ 12

தத்ஸ்தாநாதிபதிம் விஷ்ணும் பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ।
லக்ஷ்மீபதிமுபாஸ்வ த்வம் யதி ஸாயுஜ்யமிச்சஸி ॥ 13

தத்ஸ்தலே த்வல்பதபஸா ஹரிஸ்ஸத்ய: ப்ரஸீததி ।
பாபநாசஹரிம் முக்த்வா நரகக்லேசநாசன: ॥ 14

நான்யோ தேவோ஽ஸ்தி ஸாயுஜ்யப்ரதாதாபி ந வித்யதே ।
தத்ர தேவமுபாஸ்வ த்வம் ஸத்யோ முக்திம் யதீச்சஸி ॥ 15

கத்வா த்வம் பால்குனே மாஸே சுக்லபக்ஷே ஹரேர்தினே ।
ஏகவர்ஷம் பாபநாசே ஸேவமானோ ஹரிம் வஸ ॥ 16

ஓம் நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் ஜபன் ।
ப்ரத்யஹம் பஞ்சஸாஹஸ்ரம் நியதோ நியதே஽ந்த்ரிய: ॥ 17

ப்ராதர்மாத்யந்தினே ஸ்னானம் காவேர்யாம் ச்ரத்தயா குரு ।
ஏகவாரம் ஹவிஷ்யாசீ வர்ஷமேகம் வஸத்விஜ ॥ 18

ஏகவர்ஷகதே த்வேவம் பால்குனே மாஸி வை புன: ।
ஏகாதச்யாமுபவஸன் சுக்லர்க்ஷே ஹி ஸமாகதே ॥ 19

பாபநாசபதேர்விஷ்ணோ: மஹாபூஜாம் ப்ரகல்பய ।
த்வாதச்யாம் ச யதாசக்தி விப்ரான் போஜய வைஷ்ணவான் ॥ 20

தக்ஷிணாம் ச ப்ரயச்சைஷாம் ஸத்யோ முக்தோ பவிஷ்யஸி ।
இத்யுக்த: புண்டரீகோயம் தால்ப்யேன ப்ரஹ்மநந்தன: ॥ 21

ப்ரயயாவதிஸந்துஷ்டோ தால்ப்யம் நத்வா மஹாமுனிம் ।
பாபநாசஸ்தலம் புண்யம் மஹாபாதகநாசனம் ॥ 22

ஸ்வஹஸ்தஸ்தேன தண்டேன ஸரஸ்த்வேகம் ஸ நிர்மமே ।
தண்டாபிகாத ஜாதம் ஹி மஹஜ்ஜலமபூத்ததா ॥ 23

ததானீமசரீராவாக் புண்டரீகம் வசோऽப்ரவீத் ।
இதம் ஜலம் மஹாபுண்யம் நதீத்ரயஸமுத்பவம் ॥ 24

கங்கா ச யமுனா சாபி ததா கோதாவரீ நதீ ।
நித்யம் நதீத்ரயம் த்வத்த: ஸன்னிதத்தே மஹாமுனே ॥ 25

நைவாத்ர ஸம்சய: கார்யோ பவதா முனிஸத்தம: ।
பாபநாசேச்வரேணைததாநீதம் ஸரிதாம் த்ரயம் ॥ 26

மயா த்வத்க்ருபயா விப்ர த்வன்னாமமேதம் பவிஷ்யதி ।
ஏதத்தீரே தபச்ச த்வம் புண்டரீகமுனே குரு ॥ 27

தபஸா தவ ஸந்துஷ்டோ முக்திம் தாஸ்யாம்யஸம்சய: ।
இத்யுக்த்வா விரராமாத வாணீ ஸாப்யசரீரிணீ ॥ 28

தச்ச்ருத்வா புண்டரீகோऽபி தபச்சக்ரேதிதாருணம் ।
பால்குனம் மாஸமாரப்ய வர்ஷமேகம் நிரந்தரம் ॥ 29

வர்ஷமேகம் வாயுபக்ஷோ ஜலாஹாரஸ்தத: பர: ।
நிராஹாரஸ்தத:கிஞ்சித்தினானி விஜிதேந்த்ரிய: ॥ 30

க்ரீஷ்மே பஞ்சாக்னிமத்யஸ்தோ வர்ஷாஸ்வாகாசஸாமஸ்தத:।
ஹேமந்தே ஜலமத்யஸ்த்தோ விஷ்ணும்த்யாயந்முதா ஸதா ॥ 31

விரக்தஸ்ஸர்வவிஷயாத் ஸமாதிஸ்த்தோ மஹாமுனி: ।
அத்ரைதி ஸ்தம்பவத்ஸோயம் புண்டரீகோ மஹாமுனி: ॥ 32

வர்ஷமேகம் கதம் தஸ்ய புண்டரீகஸ்ய நாரத ।
ததோऽஸ்ய மூர்த்ன: ஸமாபூத்ஸ தூமோ ஹவ்யவாஹன: ॥ 33

தேன வ்யாகுலமாஸீச்ச ஜகத்ஸர்வம் சராசரம் ।
ததாலோக்ய மஹாவிஷ்ணு: பாபநாசேச்வரோ முனே ॥ 34

ப்ரஸன்னோஸ்மை வரம் தாதும் முனே: ப்ராதுரபூத்புன: ।
ஆரூடகருடோ ப்ராஜத் கௌஸ்துபாலங்க்ருதோ முனே ॥ 35

ஹாரகேயூரகடக வனமாலா விராஜித: ।
சத்ரசாமரகேதூனாம் ப்ரசயை: பரிசோபித: ॥ 36

ஸுநந்ததோ நந்தமுகை: கிங்கரைர்தண்டபாணிபி: ।
ஸ்தூயமானாபதானச்ச விஷ்வக்ஸேனனுதஸ்ததா ॥ 37

ஸநந்தநாதி முனிபி: வேதவாக்யைரபிஷ்டுத: ।
நாரதாத்யைச்ச முனிபி: வீணாவேணுரவைஸ்துத: ॥ 38

பார்ச்வத்வயஸமாஸீன ஸ்ரீபூமிகுசபீடித: ।
இந்த்ராதி தேவதா ப்ரஹ்ம வந்த்யமானபதாம்புஜ: ॥ 39

ப்ருஷ்டவாம்ஸ்ச சுரைர்தேவை: மூர்த்திமத்ரிஸமாவ்ருதை: ।
புண்டரீகஸ்ய புரத: ப்ராதுர்பூதோ ஜனார்தன: ॥ 40

ப்ராதுர்பூதம் ஹரிம்ச்சைவம் பாபநாசேச்வரம் முனி: ।
த்ருஷ்ட்வா ஸந்துஷ்டஹ்ருதய: புலகாங்குரமண்டித: ॥ 41

ஆனந்தாச்ருஜலக்லின்ன வக்ஷபாகோ ஹரிம் முனி: ।
துஷ்டாவ லக்ஷ்மீபர்த்தாரம் பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ॥ 42

புண்டரீக: -

நமாம்யஹம் தம் லக்ஷ்மீசம் ச்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணம் ।
மாயாகுணவிபேதேன ஜகத்விப்ரமகாரணம் வ ॥ 43

தஸ்மை நம: பரேசாய ப்ரஹ்மணேடனந்தசக்தயே ।
அரூபாயஸரூபாய நமஸ்தே சித்ரகர்மணே ॥ 44

நம ஆத்மப்ரதீபாய ஸாக்ஷிணே பரமாத்மனே ।
பக்தப்ரியாய தேவாய பாபநாசேச்வராயதே ॥ 45

நமோலக்ஷ்மீஸஹாயாய ஸங்கசக்ராஸிதாரிணே ।
ஆதித்ய சந்த்ரநேத்ராய பாபநேசேச்வராயதே ॥ 46

நமோ கிராம் ஸுதூராய ஸச்சிதானந்தரூபிணே ।
பக்தானாம் பக்திலப்யாய நைஷ்க்ரம்யேண விபச்சிதாம் ॥ 47

நம: கைவல்யதாத்ரே தே பாபநாசேச்வராய ச ।
நிர்வாணஸுகரூபாய நம:சாந்தாய விஷ்ணவே ॥ 48

நிர்விசேஷாய ஸாம்யாய பாபநாசேச்வராய தே ।
க்ஷேத்ரக்ஞாய நமஸ்துப்யம் ஸர்வாத்யக்ஷாய ஸாக்ஷிணே ॥49

மூலப்ரக்ருதயே துப்யம் பாபநாசேச்வராய தே ।
ஜயவிஷ்ணோ ஹ்ருஷீகேச பாபநாசபதே ஜய ॥ 50

ஜயலக்ஷ்மீபதே சார்ங்கின் ஜய வைகுண்டகேதன ।
ராத்ரிர்மே நிபலா யாதா நித்ரயா ஜகதீச்வர ॥ 51

முகுந்த தவ பாதாப்ஜஸேவா விதுரசேதஸ: ।
முக்தஸ்ய பாலகௌமாரே க்ரீடதோ யாதி விம்சத: ॥ 52

பாபநாசபதே விஷ்ணோ த்வத்பூஜாமந்தரேண மே ।
ஜரயா க்ரஸ்த தேஹஸ்ய யாத்யகல்யஸ்ய விம்சதி: ॥ 53

த்வத்கீர்தனம் வினா விஷ்ணோ பாபநாசபதேகதா ।
துராபூரேண காமேன மோஹேன ச பலீயஸா ॥ 54

சிஷ்டம் க்ருஹேஷு ஸக்தஸ்ய மமாயுர் நிஷ்பலம் கதம் ।
ஏவம் வர்ஷசதம்ஹ்யாயு: த்வச்சிந்தாவிரஹேண மே ॥ 55

பாபநாசபதே யாதம் ப்ரமத்தஸ்ய குடும்பின: ।
நானாயோனிஷு கர்பேஷு நரகேஷு ச மே ஹரே ॥ 56

யதா பூயோ ந பாத:ஸ்யாத்ததா மாம் ரக்ஷ கேசவ ।

ஈச்வர: -

புண்டரீகேண முனினா ஸ்துத ஏவம் முனீச்வர ॥ 57

ப்ராஹ கம்பீரயா வாசா பாபநாசேச்வரோஹரி: ।

விஷ்ணு: -

புண்டரீகமுனே ! மாம் த்வம் ஏதத்தேஹாவஸானகே ॥ 58

அவாப்ஸ்யஸி ந ஸந்தேஹ: புனர்தேஹாந்தரம் வினா ।
ஸ்தோத்ரேண தபஸா தேடத்ய துஷ்டோஹம் தே முனீச்வர ॥ 59

அஸ்மின்னேவ மம ஸ்தானே பாபநாசே விமுக்திதே ।
ஆதேஹபாதம் நிவஸ ஸேவமானச்ச மாம் முஹு: ॥ 60

மமைதத்ஸ்தானகாவேர்யாம் ஸ்னானம் நித்யம் ஸமாசர ।
ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரைள ப்ரத்யஹம் குரு மே முனே ॥ 61

வர்ணாச்ரமாணாம் கர்மாணி மதாராதனபுத்தித: ।
குர்வாண: ச்ரத்தயா நித்யம் மாம் துராபமவாப்ஸ்யஸி ॥ 62

த்வதாக்யயா ஸரச்சேதம் லோகே க்யாதிம் கமிஷ்யதி
அஸ்மின் ஸரஸி யத்ஸ்னாதி புண்யகாலேஷு மானவ: ॥ 63

ந தஸ்ய நரகப்ராப்தி: ஸாயுஜ்யம் மே பவிஷ்யதி ।
இத்யுக்த்வா புண்டரீகாக்யம் பாபநாசேச்வரோ முனிம் ॥ 64

திரோபவத் ஸ்வாத்மரூபே பச்ய(த்ருச்ய?)மானஸ்ய வை முனே: ।
தத:காலே கதிபயே புண்டரீகாபிதோ முனி: ॥ 65

தேஹாந்தே பாபநாசஸ்ய பாதே முக்திமவாப்தவான் ।

ஈச்வர: -

ஏவம் தே புண்டரீகஸ்ய முக்தி: பாபவிநாசனே ॥ 66

கதிதா நாரதமுனே பாபநாசபதௌ ஹரௌ ।
ய: படேதிதமத்யாயம் ச்ருணுயாத்வா ஸ பக்திகம் ॥ 67

ஸ முக்திம் ப்ராப்ஸ்யதி ஹரௌ புண்டரீகமுனிர்யதா ॥ 68

இதி ப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேச்வரநாரதஸம்வாதே பாபநாசக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே புண்டரீகமுக்திகதனம் நாம தசமோऽத்யாய:।

அத ஏகாதசோऽத்யாய:

ஈச்வர: -

கதாசின் நாரதமுனே லோகஸஞ்சாரகௌதுகாத் ।
விஷ்ணுனா ஸமனுக்ஞாத: தேவஸ்த்ரீபரிவாரிதா ॥ 1

கின்னரஸ்த்ரீ சதோபேதா ஸர்வாபரணபூஷிதா ।
ஸுனந்தன: ப்ரமுகைரேதைரயுதைர் விஷ்ணுகிங்கரை: ॥ 2

ஸேவ்யமானபதாம்போஜை: நாரதாதி நுதா ஸதி ।
கந்தர்வைர் கீயமானாஸாஸௌவிதல்லைச்ச ஸேவிதா ॥ 3

ஆருஹ்ய வினதாபுத்ரம் ஸ்வபதே வாஹனம் முனே ।
த்ரிலோகீம் ஸஞ்சசாரேயம் கௌதூஹலஸமன்விதா ॥ 4

ஸ்வர்லோகம் ப்ரதமம் யாதா தத்ர தைவைரபிஷ்டுதா ।
பச்சாத்புவம் ஜகாமேயம் ஆரூடவினதாஸுதா ॥ 5

தத்ரத்ய ஸர்வஸ்தானேஷு ஸ்ரீ ரங்காதிஷு வை ஹரே ।
கும்பகோணே ஸ்ரீநிவாஸே க்ஷேத்ரேஷ்வன்யேஷு வை ததா ॥

சரித்வா நகரே க்ராமே வனேசாச்ரமமண்டலே ।
ஸர்வத்ர ஸஞ்சசாரேsயம் லக்ஷ்மீ: கேசவவல்லபா ॥ 7

தத்ர தத்ர த்விஜான் ஸர்வான் தரித்ராநவலோக்ய ஸா ।
லக்ஷ்மீர்து:காதுரா கத்வா(பூத்வா?) பாபநாசம் சனைர் யயௌ ॥

தத்ரத்ய ஸஜ்ஜனான் த்ருஷ்ட்வா மஹர்ஷீனூர்த்வரேதஸ: ।
நாரதம் ப்ருகுமத்ரிம் ச ஜாபாலிமத காச்யபம் ॥ 9

விச்வாமித்ரம் வஸிஷ்டம் ச குத்ஸம் அங்கிரஸம் முனிம் ।
பராசரம் ச வால்மீகிம் வ்யாஸமன்யான் மஹாமுனீன் ॥ 10

விஷ்ணுபக்தான் யதீன் ஸர்வான் சாந்தானாசாரதத்பரான் ।
வேதாத்யயனஸம்பன்னான் புராணஸ்ம்ருதிபாரகான் ॥ 11

ஸர்வசாஸ்த்ரேஷு நிஷ்ணாதான் யோகாப்யாஸரதான் முனீன் ।
பாபநாசேச்வரம் விஷ்ணும் ஸேவமானான் ஸபக்திகான் ॥ 12

வர்ணாச்ரமாசாரயுதான் நிஷித்தபரிவர்ஜிதான் ।
அக்னிஹோத்ரமுபாஸீனான் ஸௌபாஸன தத்பரான் ॥ 13

ஆதிதேயான் பித்ருச்ராத்தமாத்ருச்ராத்ததரான் ஸதா ।
ஸந்த்யோபாஸ்தௌ ஜாகரூகான் மாத்யந்தின பராயணான் ॥

காயத்ரீ ஜபசீலாம்ச்ச பஞ்சயக்ஞபராயணான் ।
அஷ்டாக்ஷரம் மந்த்ரவரம் ததைவ த்வாதசாக்ஷரம் ॥ 15

நாமத்ரயம் ச ஜபதோ முக்த்யர்த்தம் ஹரிதுஷ்டயே ।
ஏதான் த்ருஷ்ட்வா முனீன் லக்ஷ்மீ: பாபநாசே ஹரிஸ்தலே ॥

புண்டரீகஸரஸ்தீரே தப: கர்த்தும் மனோததௌ ।
கிஞ்சித்காமம் ஸமுத்திச்ய பாபநாசபதிம் ஹரிம் ॥ 17

த்யாயந்தீம் ஸ்வபதிம் தேவீ நிராஹார தபஸ்வினீ ।
மாஸமாத்ரம் தபஸ்தேபே யதன்யைர் துஷ்கரம் முனே ॥ 18

ஏவம் சிரகதே காலே வைகுண்டநிலயோ ஹரி: ।
அனாகதாயாம் லக்ஷ்ம்யாம் து ஸமாகச்சத்ரஸாதலம் ॥ 19

ப்ரமித்வா ஸர்வதேசேஷு பாபநாசம் ஸமாயயௌ ।
பாபநாசஸ்தலே தத்ர புண்டரீக ஸரோடந்திகே ॥ 20

தபஸ்யந்தீம் ரமாம் பார்யாம் ததர்ச ஸ ஜனார்தன: ।
தமாகதம் மஹாலக்ஷ்மீ: விஷ்ணும் பர்தாரமந்திகே ॥ 21

த்ருஷ்ட்வா ப்ரணாமமகரோத் லஜ்ஜயாவநதா ஸதீ ।
நோவாச கிஞ்சித்வதனம் பர்தாரம் தம் ஹரிம் ரமா ॥ 22

தபஸ்யந்தீம் ததோ த்ருஷ்ட்வா ரமாம் தாம் ஸ ஜனார்தன: ।
ரமாமாலிங்க்ய தாம் ப்ராஹ பகவான் கேசவோ முனே ॥ 23

ஹரி: -

காலே நைதாவதா பத்ரே கிமர்த்தம் நாகதா மம ।
அந்திகம் து தபச்லேதம் கிமர்த்தம் க்ரியதே த்வயா ॥ 24

இத்யுக்த்வா பதிநா லக்ஷ்மீ: பீதா நோவாச கிம்சன ।
தாம் ஸபீதாமதாலக்ஷ்ய பபாஷே வல்லபாம் புன: ॥ 25

மா பைஷீ: வல்லபே ! ப்ரூஹி தவேஷ்டம் ஸந்ததாம்யஹம் ।
இதீரிதா மஹாலக்ஷ்மீ: விஸப்தா ப்ராப்ரவீத் பதிம் ॥ 26

லக்ஷ்மீ: -

கிஞ்சித்காமம் ஸமுத்திச்ய ஸ்தலேடஸ்மின் தவ மே பதே ।
தபச்சரணமாஸீத்வை அபராதம் க்ஷமஸ்வ மே ॥ 27

த்வதனுக்ஞாம் வினைவாஹம் தபஸ்தப்தவதீ யத: ।
ஸ்த்ரீணாம் து தா்ம: ஸம்ப்ரோக்தோ பா்த்ருசுச்ரூஷணம் பரம் ॥

நைவ ஸ்த்ரீணாம் ப்ருதக்தா்மோ பா்துரஸ்தி ஜகத்பதே ।
அபராதமிமம் விஷ்ணோ க்ஷந்துமா்ஹஸி கேசவ ॥ 29

பச்சாதபீஷ்டம் வக்ஷ்யாமி தவ ஸா்வம் ஜகத்பதே ।

ஹரி: -

ஏவமுக்தோ ஜகன்னாத: புனராஹ ப்ரியாம் ரமாம் ॥ 30

க்ஷாந்தோ மயாபராதஸ்தே விஸ்ரப்தாந் ப்ரூஹி மேடப்ஸிதம் ।
ஏவமுக்த்வா ஸ்வபதினா ரமாஹரிமதாப்ரவீத் ॥ 31

லக்ஷ்மீ: -

.... தத்ர பூலோகே ஸா்வத்ர சரிதம் மயா ।
ஸதேஷ்வதா்மசீலேஷு தனதான்யாதிகம் ஹரே ॥ 32

ஐச்வா்யம் வா்த்ததே விஷ்ணோ தரித்ராதா்மசாலின: ।
தாா்மிகேஷு யதாவாஸோ பஹுகாலம் பவேன் மம ॥ 33

ததைவானுக்ரஹம் கா்த்தும் த்வமா்ஹஸி மம ப்ரபோ ।
சத்யம் தயா தப: சௌசம் திதிக்ஷோபசமோ தம: ॥ 34

அஹிம்ஸா ப்ரஹ்மசா்யம் ச த்யாக: ஸ்வாத்யாயமாா்ஜவம் ।
ஸந்தோஷஸமத்ருக் ஸேவா க்ராம்யபோகரதிச்சனை: ॥ 35

அநாதேஷு தயாளுத்வம் மௌனமாத்மவிமா்சனம் ।
அன்னாதீனாம் ஸம்விபாகோ பூதேப்யச்ச யதாா்ஹத: ॥ 36

விப்ரேஷு தேவதாபுத்திரதித்யப்யாகதேஷு ச ।
ச்ரவணம் கீா்த்தனம் விஷ்ணோ: ஸ்மரணம் பாதஸேவனம் ॥

த்யானம் ப்ரதக்ஷிணம் நாத நமஸ்காராதிகம் ததா ।
ஸேவாசாவநதி: ஸக்யம் தாஸ்யமாத்மஸமர்ப்பணம் ॥ 38

வர்ணாச்ரமாதி க்ருத்யானாம் பாலனம் ச்ரத்தயா ஹரே ।
ந்ருணாமேதே பராதர்மா யேஷாம் ஸந்தி ஜனார்தன ॥ 39

தேஷ்வேவ மே பவேத்வாஸோ நான்யத்ர ச கதாசன ।
த்வத்க்ருபா லவலேசேன பவத்வேதத் வரம் மம ॥ 40

பாபநாசேச்வரஸ்யேஹ தவ விஷ்ணோ ஜகத்பதே ।
ச்ரவணம் கீர்த்தனம் யச்ச ஸ்மரணம் பாதஸேவனம் ॥ 41

அர்ச்சனம் வந்தனம் தாஸ்யம் ஸக்யமாத்மநிவேதனம் ।
ஏவம் நவவிதாம் பக்திம் யே குர்வந்தி நரோத்தமா: ॥ 42

தேஷ்வேவ மே பவேத்வாஸோ நான்யத்ராதார்மிகேஷு வை ।
அஸ்தி ஸ்தானே பாபநாசே யே வஸந்தி த்விஜோத்தமா: ॥ 43

தேஷாம் புக்திம் ச முக்திம் ச தேஹி கேசவநாயக ।
அயமேவ ஹி மே காமோ நாந்யோऽஸ்தி மதுஸூதன ॥ 44

த்வத்ப்ரஸாதாதயம் மே ஸ்யாத் காமோ வைகுண்டநாயக ।

ஈச்வர: -

ஏவம் ஸம்ப்ரார்த்திதோ லக்ஷ்ம்யா கேசவ: கமலாபதி: ॥ 45

நான்யாஸ்த்விதி ஜகாதைநாம் பரிஷ்வஜ்ய ஹஸன்முதா ।
அபரம் ச ததா வாக்யம் லக்ஷ்மீமாஹ ஜனார்தன: ॥ 46

இதம் மம ஸ்தலம் லக்ஷ்மீ வைகுண்டஸத்ருசம் த்ருவம் ।
ஆவாமத்ர நிவத்ஸ்யாவ: ச்வேதத்வீபே யதாப்ரியே ॥ 47

பூர்ணேநாம்சேன வை தேவி ததாகச்ச மயாஸஹ ।
இத்யுக்த்வா பகவான்விஷ்ணு: லக்ஷ்மீமாதாய பாணினா ॥ 48

விஷ்வக்ஸேனாதிபிஸ்ஸார்தம் ஸ்வாலயம் ப்ரவிவேச ச ।
ஆலயஸ்தே ஸ்வகே ரூபே பாபநாசேச்வராபிதே ॥ 49

லக்ஷ்ம்யா ஸாகம் திரோபூதோ முனீனாமபி பச்யதாம் ।
வைகுண்டநிலயம் விஷ்ணும் பாபநாசேச்வரே ஹரௌ ॥ 50

ப்ரலீனம் ரமயா ஸாகம் முனயஸ்தத்ரவாஸின: ।
விஸ்மயாவிஷ்ட ஹ்ருதயா: புலகாங்குரமண்டிதா: ॥ 51

பாபநாசஸ்தலம் புண்யம் ச்லாகமானா: புன: புன: ।
தத்ரைவ வாஸம் கர்த்தும் வை பரிநிச்சித சேதஸ: ॥ 52

ஸர்வே ஸம்பூய விச்வேசம் பாபநாசேச்வரம் ஹரிம் ।
ஆனந்தநிலயம் விஷ்ணும் ப்ராப்னுவன் பக்திஸம்யதா: ॥ 53

முனய: -

நமோ மத்ஸ்யாவதாராய நம: கூர்மாய போத்ரிணே ।
நமஸ்தே நாரஸிம்ஹாய பாபநாசேச்வராய வை ॥ 54

நமோ வாமனரூபாய ஜாமதக்ன்யாயதே நம: ।
ராகவாய நமஸ்துப்யம் பாபநாசநிவாஸினே ॥ 55

நமஸ்தே பலபத்ராய க்ருஷ்ணாய ஹரயே நம: ।
நம: கல்கிஸ்வரூபாய பாபநாசேச்வராய தே ॥ 56

நமோ நித்யாய சுத்தாய நிர்விகாராய ஸாக்ஷிணே ।
ஸச்சிதானந்தரூபாய பாபநாசேச்வராய தே ॥ 57

யத்பாஸோஸி தம் லோகே ரவிசந்த்ராக்னயோடகிலம் ।
பாஸயந்தி நமஸ்தஸ்மை பாபநாசேச்வராய தே ॥ 58

யதானந்தோ கிலானந்தோ விஷயாகார உச்யதே ।
யத்ஸத்தயா ஜகத்ஸத்தா ஸதானந்தாத்மனே நம: ॥ 59

ஜயலக்ஷ்மீபதே விஷ்ணோ சக்ரபாணே ஜயப்ரபோ ।
பாபநாசேச்வர ஜய பக்தவத்ஸல ரக்ஷ ந: ॥ 60

நமஸ்துப்யம் நமஸ்துப்யம் பாபநாசநிவாஸினே ।
பூயோ பூயோ நமஸ்துப்யம் பாபநாசபதே குரோ ॥ 61

இதி ஸ்துதோ மஹாவிஷ்ணு: பாபநாசேச்வரோ ஹரி: I
ப்ராஹ ப்ரஸன்னோ பகவான் முனீனாலோக்ய ஸுவ்ரதான்II62

ஹரி: -

அஹம் ப்ரஸன்னோ யுஷ்மாகம் முனீந்த்ராஸ்தோத்ரதோதுனா I
வ்ருணீத்வம் ஈப்ஸிதம் மத்தோ யத்வோ மனஸி வர்த்ததேவ II

முனய: -

தாபத்ரயாக்னிசமனம் த்ரஷ்டும் தவ பதாம்புஜம் I
இதோऽதிகம் பாபநாசபதே கிம் வா பரம் பவேத் II 64

யோகினோ யன்ன பச்யந்தி யன்ன பச்யந்தி தாபஸா: I
தத்தே பதாம்புஜம் த்ரஷ்டும் கிமஸ்மாததிகம் பதம் II 65

யஜ்வனோ யன்னஜானந்தி யன்ன பச்யந்தி கர்மடா: I
தம் பச்யாமோ மஹாவிஷ்ணும் கிமஸ்மாததிகம் பதம் II 66

பாபநாசே மஹாபுண்யே ஸ்தலேऽஸ்மின் த்வத்புரோகமே I
அஸ்மாகம் நியதோ வாஸ: பவேத் த்வத்க்ருபயா ஹரே II 67

வயம் க்ருதார்த்தாஸ்தேனைவ பவாமோ ஜகதீச்வர: I
ஏவம் ஸம்ப்ரார்த்திதோ தேவ: பாபநாசேச்வரோ ஹரி: II 68

முனிபிர் நாரதமுனே ததைவாஸ்த்வித்யவோசத I
வஸன் யத்ர ஸ்தலே யே யே நரா: பாதகிநோபி வை II 69

வினாச்ய தத்பாபமஹம் ததாம்யேவோத்தமாங்கதிம் I
ஏதஸ்மின்னந்தரே தேவா: முனய: ஸனகாதய: II 70

வைகுண்டாதகமத் ஸர்வே பாபநாசே ஹரிஸ்தலே I
தே த்ருஷ்ட்வா பாபநாசேசம் ப்ராணம்ய முனயோ யுதம் II 71

இதி விக்ஞாபயாஞ்சக்ரு: பாபநாசேச்வராய தே I

ஸனகாதய: -

த்வாம் ஸேவிதும் வயம் யாதா: வைகுண்டம் கேசவப்ரபோ II

தத்ராத்ருஷ்ட்வா வயம் ஸ்வாமின் ப்ரமித்வா வயமாகதா: ।
அத்ர ஸேவிதுமாயாதா வயமத்ராயுதம் ஹரே ॥ 73

வைகுண்டமாஸீச்சூன்யம் தே த்வயா விரஹிதம் ப்ரபோ ।
ஏவம் விக்ஞாபிதோ விப்ரை: பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 74

கச்சத்வம் முனயஸ்தத்ர வைகுண்டே மத்புரேऽதுனா ।
அஹமப்யாகமிஷ்யாமி ஸபார்ய: ஸபரிச்சத: ॥ 75

தே ததோக்தா புனர்ஜக்மு: வைகுண்டம் முனயோர் முனே ।
முனயஸ்தத்ர தத்ருசு: வைகுண்டநிலயம் ஹரிம் ॥ 76

ஸலக்ஷ்மீகம் ஸகருடம் ஸசேஷசயனம் ஹரிம் ।
விஷ்வக்ஸேனாதி ஸஹிதம் நாராயணமஜம் ஹரிம் ॥ 77

வைகுண்டம் ச ஸுஸம்பூர்ணம் விஷ்ணுபக்தை: முனீச்வரை: ।
அபச்யந்முனயஸ்தே வை ஸனகாத்யா மஹாமுனே ॥ 78

ஸனகாத்யா: புனச்சாத்ர பாபநாசே ஸமாகதே ।
அத்ராபி ச ததா த்ருஷ்ட்வா விஸ்மயந்த முனீச்வரா: ॥ 79

விஸ்மிதாஸ்தான் முனீனத்ர பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ।
இதம் ப்ரோவாச தேவர்ஷே ஸத்யம் ச்ருதி ஸமீரிதம் ॥ 80

விஷ்ணு: -

அனேக மித்யாப்ரஹ்மாண்டநிர்மாதரி மயீச்வரே ।
கோ விஸ்மயோऽத்ர வைகுண்டே வர்த்தமானே முனீச்வரா: ॥

வர்தமானஸ்ய ஸர்வேஷு ஸ்திரஜங்கமஜந்துஷு ।
வைகுண்டம் பாபநாசம் ச மம துல்யம் ப்ரியஸ்தலம் ॥ 82

முனயோ மாமதோ யூயம் ஸேவத்வம் மத்புரே யயௌ ।
இத்யுக்த்வா பகவான் விஷ்ணு: பாபநாசேச்வரோ ஹரி: ॥ 83

பச்யதாம் ச ஸ்வகே ரூபே சித்ஸ்வரூபே வ்யதிஷ்டத ।
தச்ச்ருத்வா முனயஸ்ஸர்வே ஸனகாத்யாச்ச நாரத ॥ 84

தேவாச்ச பாபநாசேசம் ததாப்ரப்ருதி நித்யச: ।
ஆகத்ய பக்திநம்ரேண ஸேவந்தே மனஸா ஸதா ॥ 85

அதஸ்த்வம் நாரதமுனே பாபநாசபதிம் ஹரிம் ।
ஸேவஸ்வ பக்திஸம்யுக்தோ யதி முக்திமபீப்ஸஸி ॥ 86

ஈச்வர: -

ஏவம் தே நாரதமுனே பாபநாசஸ்ய வைபவம் ।
மாஹாத்ம்யம் கதிதம் புண்யம் மஹாபாதகநாசனம் ॥ 87

வாஞ்சிதார்தப்ரதம் நித்யம் விஷ்ணுபக்திப்ரதம் ததா ।
இதம் ப்ரஹ்மாண்டஸம்க்ஞேயம் புராணம் ஸமவஸ்திதம் ॥88

ச்ருண்வந்படன் வா மனுஜோ ஸத்யஸ் ஸாயுஜ்யமாப்னுயாத் ।
ச்ரவணாதஸ்ய பாவேன நச்யந்தி பாபஸஞ்சய: ॥ 89

வர்ததே புண்யராசிஸ்து ஹரிபக்திச்ச வர்ததே ।
ஏவம் வ: கதிதா விப்ரா: பாபநாசஸ்ய வைபவம் ॥ 90

கிமந்யத் ச்ரோதுமிச்சாவ: கதயாமிஹ்ரீ ச தத்புன: ॥ 91

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேச்வரநாரதஸம்வாதே
பாபநாசக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே
லக்ஷ்மீவரலாபோ நாம ஏகாதசோத்யாய: ।

ஸர்வை:ச்வர்ய ப்ரதாதாரம்
ஸர்வாபத் விநிவாரணம் ।
ஸர்வலோகைக சரணம்
பாபநாசபதிம் பஜே ॥

ஹரி: ஓம் । சுபமஸ்து । பாபநாச ஸ்வாமினே நம: ।

பங்கஜவல்லை நம: । கரக்ருதமபராதம் க்ஷந்துமர்ஹந்தி ஸந்த: ॥

சரசுவதி மகால் நூலக அச்சகம்